



පාර්ලිමේන්තු විවාද

(හැන්සාඩ්)

නියෝජිත මන්ත්‍රී මණ්ඩලයේ

නිල වාර්තාව

අත්තිකාරම් ප්‍රධාන කරුණු

ප්‍රශ්නවලට වාචික පිළිතුරු [නි. 586]

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68 [තුන්වන වෙන් කළ දිනය]
[නි. 600]

දෙවන වර කියවීම—විවාදය කල් නවතා ලදී.

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்

(ஹன்சார்ட்)

பிரதிநிதிகள் சபை

அதிகார அறிக்கை

பிரதான உள்ளடக்கம்

வினாக்களுக்கு வாய்மூல விடைகள் [ப. 586]

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68 [ஒதுக்கப்பட்ட மூன்றாம் நாள்] [ப. 600] :

இரண்டாம் மதிப்பு—விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

Volume 73
No. 4

Monday
7th August 1967

PARLIAMENTARY DEBATES

(HANSARD)

HOUSE OF REPRESENTATIVES

OFFICIAL REPORT

PRINCIPAL CONTENTS

ORAL ANSWERS TO QUESTIONS [Col. 586]

APPROPRIATION BILL, 1967-68 [Third Allotted Day] [Col. 600] :
Second Reading—Debate adjourned

මාවික පිළිතුරු

வலிக பிழிதூர்

வலிக பிழிதூர்

[சுயங்குடிக மயா.]

science and mathematics since January 1967. Though there was no teacher to teach English in January, an English certificated teacher has since been appointed. (d) These requests have not been turned down. (e) Yes. (f) As soon as the necessary teachers are available. (g) Does not arise in view of the reply at (e) above.

சுயங்குடிக மயா நவன லே லுசுங்குடிக மயேசுடிக:

சுபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட நிரல் வருமாறு :

The list tabled is as follows :

து/சுனரத் மய விழலலெசி 1964 ஈரமலயேடி னா
1967 ஈரமலயேடி சிசி லுர ஒன்வலய

	1964	1967
ஈரமலயேடி	ஈரமலயேடி	ஈரமலயேடி
சுயங்குடிக		
லுசுங்குடிக	...	2 ... 3
லுசுங்குடிக ஈரமலயேடி	...	1 ... —
சிங்கல ஈரமலயேடி	...	7 ... 3
சிங்கல ஈரமலயேடி	...	1 ... 2
சிங்கல ஈரமலயேடி	...	4 ... 1
விசேச		
லுசுங்குடிக	...	1 ... —
லுசுங்குடிக	...	1 ... 1
லுசுங்குடிக	...	1 ... 1
லுசுங்குடிக	...	1 ... 1
லுசுங்குடிக	...	— ... 1
லுசுங்குடிக	...	— ... 1

1964 ஆம், 1967 ஆம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில்
து/சுனரத் மகா வித்தியாலயத்திலிருந்து
ஆசிரியர்களின் விபரம்

1964 ஆம் 1967 ஆம்
ஆண்டு ஆண்டு
ஆரம்பத் ஆரம்பத்
தில் தில்

பொது		
பட்டதாரிகள்	...	2 ... 3
பட்டப் பரீட்சைப் பெறுபெறு எதிர்பார்த்த		
திருப்பவர்கள்	...	1 ... —
சிங்கல பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்	...	7 ... 3
சிங்கல ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரம்		
பெற்றவர்கள்	...	1 ... 2
சிங்கல சி. பா. த. பத்திரம் பெற்றவர்		
வர்கள்	...	4 ... 1

விசேச		
ஆங்கில பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்	...	1 ... —
நடன ஆசிரியர்கள்	...	1 ... 1
விஞ்ஞான பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்	...	1 ... 1
கணித பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்	...	1 ... 1
கைவலை பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்கள்	...	— ... 1
மாணவ ஆசிரியர்கள் (வர்த்தகம்)	...	— ... 1

THE STAFF AS AT THE BEGINNING OF 1964
AND 1967 AT N/SENERAT MAHA VIDYALAYA

	Beginning of 1964	Beginning of 1967
General		
Graduates	.. 2	.. 3
Graduands	.. 1	.. —
Sinhala Trained	.. 7	.. 3
Sinhala Certificated	.. 1	.. 2
Sinhala S. S. C.	.. 4	.. 1
Specialist		
English trained	.. 1	.. —
Dancing	.. 1	.. 1
Science trained	.. 1	.. 1
Mathematics trained	.. 1	.. 1
Handicraft trained	.. —	.. 1
Pupil Teacher-Commerce	.. —	.. 1

சுயங்குடிக மயேசுடிக : ஈரமலயேடி
விசேச

தேசிய லொத்தர் சபை : விளம்பரச் செலவு

NATIONAL LOTTERIES BOARD : ADVERTISING
EXPENSES

4. ஈரமலயேடி சிசிவர்தன மயா.
(சி. சி. லுசுங்குடிக மயா.—கொலோனாவை
—வெறுவெறு)

(திரு. டி. சுயங்குடிக சிசிவர்தன—திரு.
சி. சி. லுசுங்குடிக—கொலோனாவை சார்பாக)
(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. T. B. Ilangaratne—Kolonnawa)

லுசுங்குடிக ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி : (ஈ)
சுயங்குடிக மயேசுடிக மயேசுடிக ஈரமலயேடி
லுசுங்குடிக 1965 ஈரமலயேடி 1 வெறுவெறு சிசி
கொலோனாவை ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி
(ஈ) ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி ஈரமலயேடி?

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினா : (அ) தேசிய
லொத்தர் சபை, 1965 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல்
மாதம் முதலாந் தேதியிலிருந்து விளம்பரச்
செலவிட்டிருக்கும் தொகை
என்ன? (ஆ) இந்தப் பணம் எந்தெந்த ஸ்தா
பனங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன?

asked the Minister of Finance : (a)
What is the amount of money paid by
the National Lotteries Board for
advertisements since 1st April 1965?
(b) To what establishments were
these monies paid?

விசேச மயா.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

(ஈ) ரூ. 421,431.09 (ஈ) ஈ. ஈ. ஈ.
கொலோனாவை ஈரமலயேடி ரூ. 409,736.09
கொலோனாவை ரூ. 11,695.00.

මාචික පිළිතුරු

[ද සොසිසා සිටිවර්තන මයා.]

நிதியமைச்சரைக் கேட்ட வினா: (அ) மக்கள் வங்கியின் உதவிப் பொது முகாமையாளராக திரு. டி. அமரசிங்க நியமிக்கப்பட்டுள்ளாரா? (ஆ) மக்கள் வங்கியின் பொது முகாமையாளரினால் இந்நியமனம் சிபார்சு செய்யப்பட்டதா? (இ) வங்கியின் இயக்குநர்கள் இவ்விடயத்தில் ஏகமனதான தீர்ப்புக் கொண்டார்களா? (ஈ) வெளிநாட்டுக் கிளைக்கு பொறுப்பாயுள்ள திரு. எஸ். டி. எஸ். குணத்திலக மக்கள் வங்கி, இலங்கை வங்கி ஆகிய இரு வங்கிகளின் சேவையிலும், சம்பளத்திலும் கூடியநிலையிலுள்ளவர் என்பதை அவர் அறிவாரா? (உ) அவருக்கு ஏன் பதவி உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை?

asked the Minister of Finance: (a) Was Mr. D. Amarasinghe appointed Assistant General Manager of the People's Bank? (b) Was his appointment recommended by the General Manager of the People's Bank? (c) Was the decision of the board of directors an unanimous one? (d) Is he aware that Mr. S. De S. Gunatillake, in charge of the Foreign Branch, was senior in service and salary both in the Bank of Ceylon and in the People's Bank? (e) Why was he not promoted?

විමලසේන මයා.

(திரு. விமலசேன)

(Mr. Wimalasena)

(අ) එසේය. (ආ) මහජන බැංකුවේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලය සිය පත්විම් කරන්නේ සාමාන්‍යාධිකාරීගේ නිර්දේශ ගැන යථා පරිදි සලකා බැලීමෙන් පසුවයි. සාමාන්‍යාධිකාරීගේ නිර්දේශ රහස්‍ය ස්වරූපයක් ගන්නා බැවින් බැංකුවේ ස්වාමිය ගැන සැලකීමේදී එළිදරව් කළ හැකි නොවේ.

(ඉ) නැත. (ඊ) (i) එසේය. ඔහු ගුණතිලක මහතා සමග ලංකා බැංකුවෙහි සේවය කළ කාලයේදී ගුණතිලක මහතා ප්‍රේමාණය විය. (ii) මහජන බැංකුවෙහි සේවය ගැන සලකන විට ගුණතිලක මහතා අමරසිංහ මහතාට කණිෂ්ඨ වෙයි. එහෙත්, ගුණතිලක මහතා, 1 වන ශ්‍රේණියේ වැටුප් පරිමාණයෙහි විශේෂ වැටුප් පියවරක් මත බඳවා ගෙන ඇති බැවින්, ගුණතිලක

பாதின தெழுந்து

මහතා, ඩී. අමරසිංහ මහතාට වඩා වැඩි වැටුපක් ලබයි. (උ) මෙය සමථ කිරීමක් නොව පත් කිරීමකි.

තල්පත, පළුගස්දමන අදි උප නැපැල්
 කාර්යාලවලට විදුලි පණිවුඩ පහසුකම්

தல்பொத்த, பாலுகஸ்தமன முதலிய உப தபால்
நிலையங்கள் : தந்தி வசதிகள்

TALPOTA, PALUGASDAMANA AND OTHER SUB-
POST OFFICES : TELEGRAPH FACILITIES

7. ද සොසිසා සිව්වර්ගයා මයා.
(ලිලාරත්න විජේසිංහ මයා.—පොළොන්නරුව—වෙනුවට)

(திரு. டி. சொய்ஸா சிறிவர்தன—திரு.
லீலாரத்ன விஜேசிங்க—பொலன்னறுவை—
சார்பாக)

(Mr. de Zoysa Siriwardena—on behalf
of Mr. Leelaratne Wijesinghe—Polon-
naruwa)

රජයේ වැඩ, තැපැල් සහ විදුලි සන්දේශ ඇමතිගෙන් ඇසූ ප්‍රශ්නය: (අ) පොළොන්නරුවේ, තල්පත, පලුගස්දමත, කාලිංග ඇල, ඕනෑගම සහ තඹාල යන උප තැපැල් කාර්යාලවලට පොළොන්නරුවේ දිස්ත්‍රික් සම්බන්ධතා කාරක සභාව විදුලි පණිවුඩ පහසුකම් ලබා දෙන ලෙස සෑම වර්ෂයකම ඉල්ලා සිටියදීත්, ප්‍රදේශයේ ජනපදවාසීන් අවුරුදු පහළොවක පමණ කාලයක සිට රජයට දැනුම්දී තිබියදීත් එම පහසු කම් ලබා නොදෙන්නේ මන්ද? (ආ) 1966-67 වර්ෂයේදී අමාත්‍යාංශය විසින් අනුමත කරන ලද ලැයිස්තුවට ඉහත සඳහන් තැපැල් කාර්යාලවලින් එකක්වත් ඇතුළත් නොවූයේ ඇයි? (ඉ) මේ වර්ෂයේම විදුලි පණිවුඩ පහසුකම් මෙම තැපැල් කාර්යාලවලට ලබා දීමට එතුමා ක්‍රියා කරන්නේද? (ඊ) නොඑසේ නම්, ඒ මන්ද?

அரசாங்கக் கட்டுவேலை, தபால், தந்திப் போக்குவரத்து அமைச்சரைக் கேட்ட வினா :
(அ) பொலன்னறுவையில் உள்ள தல்பொத்த பாலுகஸ்தமன, கலிங்க எல, ஓனேகம, தம்பல ஆகிய உபதபால் நிலையங்களில் தந்தி வசதிகள் அளிக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை உட்பகுதிக் குடிமக்கள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு 15 வருடங்களாக எடுத்துக் காட்

உயிர் பிழைப்பு

[உயிர் பிழைப்பு பற்றி உரை.]

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விஷயம்
தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விஷயம் என்ன? (அ) உயிர் பிழைப்பு
தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விஷயம் என்ன? (ஆ) உயிர் பிழைப்பு
தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விஷயம் என்ன? (இ) உயிர் பிழைப்பு
தீர்மானம் எடுக்கவேண்டிய விஷயம் என்ன? (ஈ) உயிர் பிழைப்பு

கல்வி, கலாசார விவகார அமைச்சரைக்
கேட்ட வினா: (அ) குருநாக்கவிலுள்ள
மல்லியதேவ வித்தியாலம் ஆண் பிள்ளை
களுக்குரிய வித்தியாலமாகவிருந்தும், விஞ்
ஞானப் பகுதியில் பெண் பிள்ளைகளும் கல்வி
கற்க அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளதா? (ஆ) இல்லை
யெனில் குருநாகல் மகாமாய வித்தியாலயத்
தில் கல்விகற்கும் குருநாகலின் வித்தியாதி
காரியொருவரான திரு. பி. எம். வெலகெதர
என்பவரின் மகளுக்கு மாத்திரம் மல்லிய
தேவ வித்தியாலயத்தின் விஞ்ஞானப் பகுதி
யில் கற்பதற்கு அனுமதியளிக்கப்பட்டுள்
ளதா? (இ) ஏனைய மாணவிகட்கும் இச்
சலுகையளிப்பதற்கு அவர் நடவடிக்கை
எடுப்பாரா? (ஈ) இல்லையெனின் ஏன்?

asked the Minister of Education and
Cultural Affairs: (a) Have girl
students been allowed to study in
the Science section of Maliyadeva
Vidyalaya, Kurunegala, although it
is a boys' school? (b) If not, has
only the daughter of Mr. P. M.
Welegedera, an Education Officer of
Kurunegala, who is studying at
Mahamaya Vidyalaya, Kurunegala,
been allowed to study in the Science
section of Maliyadeva Vidyalaya?
(c) Will he take action to extend the
same concessions to other girl
students as well? (d) If not, why?

பி. ஜயசூரிய

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

(a) No. (b) No, but permission
was granted to do practical work for
a few days. (c) Permission will be
granted if the necessity arises. (d)
Does not arise in view of answer to
(c).

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், 1967-68
—தேவன் வர கியவிலை

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம்

சபை அலுவல்

BUSINESS OF THE HOUSE

சுரு. சி. பி. டி. சி. (தேவன், வரகியவிலை)
தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம்

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. வரகியவிலை—காணி, நீர்ப்
பாசன, மின்விசை அமைச்சரும் சபை முதல்
வரும்)

(The Hon. C. P. de Silva—Minister of
Land, Irrigation and Power and Leader
of the House)

I move,

“That for purposes of the proceedings
on the Second Reading of the Appropria-
tion Bill, 1967-68, Standing Order No. 74
(4) shall operate with the substitution
of “eight” and “eighth” for “seven”
and “seventh” respectively.”

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put and agreed to.

சுரு. சி. பி. டி. சி. (தேவன், வரகியவிலை)

(கௌரவ சி. பி. டி. சி. வரகியவிலை)

(The Hon. C. P. de Silva)

I move,

“That Wednesday, 9th August; Thurs-
day, 10th August; Friday, 11th August;
and Monday, 14th August 1967; be
Allotted Days for the consideration of
the Appropriation Bill, 1967-68.”

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு

வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

Question put, and agreed to.

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், 1967-68

ஒதுக்கீட்டு மசோதா, 1967-68

APPROPRIATION BILL, 1967-68

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு
தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு
[பி. 25.]

“தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு
தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு
[பி. 25.]

தீர்மானம் பற்றித் தீர்மானம், சபை பிழைப்பு

ஜூலை 25 ஆம் தேதிய வினா மீதான ஒத்திவைக்கப் பெற்ற விவாதம் மீள ஆரம்பிப்பதற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.

“மசோதா இப்பொழுது இரண்டாம் முறை மதிப்பிக்கப்படுமாக”.—[கௌரவ வண்ணிநாயக்க].

வினா, மீண்டும் எடுத்தியம்பப்பெற்றது.

Order read for resuming Adjourned Debate on Question—[25th July].

“That the Bill be now read a Second time”.—[The Hon. Wanninayake].

Question again proposed.

ප්‍ර. හා. 10.10

ඩී. පී. ආර්. වීරසේකර මයා. (දෙහිඔවිට)

(திரு. டி. பி. ஆர். வீரசேக்கர—தெகியோவிற்ப)

(Mr. D. P. R. Weerasekera—Dehiowita)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අය වැය ලේඛන විවාදයේදී මම පළමුවෙන්ම මතු කරන්න යන ප්‍රශ්නය අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නයයි. මෙම ප්‍රශ්නය ගැන තවමත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කල්පනාව යොමු වී ඇති බවක් පෙනෙන්න නැහැ. නමුත් මගේ කොට්ඨාශය වාගේ පීටිසර කොට්ඨාශවල අපේ අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය ක්‍රියාත්මක කළොත් අඩු වශයෙන් ශිෂ්‍යයින් දෙදහස් පන්සියකට හෝ තුන් දාහකට එන වසරේදී අධ්‍යාපනයක් නැති වෙනවා. ඇමතිවරුන්ට බොහොම පහසුයි මෙම අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය ගැන කොළඹ මට්ටමෙන් නැති නම් නගරයේ මට්ටමෙන් සාකච්ඡා කර මේ රටට සැලැස්මක් යොදන්න. අප සියලු දෙනාගෙම ඇති දුර්වලකමක් තමයි, මෙවැනි ප්‍රශ්න ගැන පනත ඉදිරිපත් වුණොම සාකච්ඡා කරන එක. ඒ වන විට වෙන්න ඕනෑ දේවල් සියල්ලක්ම සිදු වී හමාරයි.

මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් අපට පෙනී යනව, සමාජ සේවා කටයුතු, අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා වෙන් කර ඇති මුදල ටිකක් අඩු කර ඇති බව. එසේ කරන්න ඇත්තේ මුදල් අමාරුකම් නිසා වෙන්න ප්‍රචවනි. නමුත් ඒ අන්දමට මුදල් අඩු කිරීමට වඩා නව අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය ගැන සැලකිලි මත් වීම වැදගත් යයි මා කල්පනා කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, නමුත් නාන්සේගේ කොට්ඨාශයට වුණත් මෙය බල පානවා.

අලුත් අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය අනුව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා බලාපොරොත්තු වෙන්නේ එක් කොට්ඨාශයකට දෙන පාසැල් ගණන උසස්ම පෙළේ විදුහල් තුන හතරකට සීමා කිරීමටයි. ඒ අනුව මගේ කොට්ඨාශයට සීමා වෙන්නේ උසස් විදුහල් 4යි. ඒ හතරින් දෙකක් විද්‍යාවට වෙන් වන අතර අනික් විදුහල් දෙක කලාවට සීමා වෙනවා. එක් කෙළවරක සිට අනික් කෙළවරට සැතපුම් 54ක් පමණ ඇති මෙම කොට්ඨාශයේ, විද්‍යාවට හා කලාවට විදුහල් දෙක බැගින් ඇති කිරීමෙන් සාමාන්‍ය දුප්පත් දරුවාට වදින පහර පැහැදිලි කිරීමට මා අදහස් කරනවා. මෙය මට පමණක් බලපාන ප්‍රශ්නයක් නොවෙයි; මට මෙන් පීටිසර ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවලට මෙය බලපානවා.

මගේ කොට්ඨාශය ගැන පැහැදිලි වශයෙන් දන්න නිසයි නිදර්ශන වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ. කොට්ඨාශයේ ඇති පාසැල් ගණන 70ක් වෙනවා. අලුත්ම අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය අනුව 4ක් උසස් පෙළේ විද්‍යාල වෙනවා. 10ක් හෝ 12ක් දෙවන පෙළේ විද්‍යාල වෙනවා. 50ක් පමණ වන ඉතුරු පාසැල් සංඛ්‍යාව සීමා වෙන්නේ 7 වන පංක්තියට පමණයි. 7 වන පංක්තිය දක්වා ඉගෙන ගැනීමෙන් පසුව ශිෂ්‍යයාගේ දක්ෂකම අනුව ඊට වඩා උසස් පාසැල් වලට යැවීමට සැලැස්වීමයි අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ බලාපොරොත්තුව. නමුත් ඇත්ත වශයෙන් සිදුවන්නේ මොකක්ද? ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පීටිසර කොට්ඨාශවල හරි හැටි බස් සේවයක් නැහැ; ගමනාගමන පහසුකම් නැහැ. එහෙම නම් අලුත් ප්‍රතිපත්තිය අනුව ගම්බද දරුවාට සිදු වන්නේ කුමක්ද කියා කල්පනා කර බලන්න. සමහර ගම් තිබෙනවා, බස් පාරට එන්න සැතපුම් හතක් පමණ පයින් යන්න ඕනෑ. මේ සමාන ගම් කීපයක්ම මගේ ප්‍රදේශයේ තිබෙනවා, බස් පාරට සැතපුම් හතරක් පහක් පයින්ම යන්න ඕනෑ කරන. මේ නිසා ගමේ දරුවාගේ අධ්‍යාපනය 7 වන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විරෝධය මත.]

පංතියට පමණක් සීමා වෙනවා. දුප්පත් දරුවා එයින් එහාට පාසල් යවන්න විධියක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. බස් සේවයක් නැති නිසා පොඩි දරුවන් පයින් සැතපුම් හතරක් පහක් උඩහට පහළට යැවීම කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි.

එපමණක් නොවෙයි, පාසල්වලට ඇතුළත් කරන ගණනත් සීමා කරන්න යනවා. මේ අනුව අවුරුද්දකට ශිෂ්‍යයින් 35 කට හෝ 40 කට සීමා වෙනවා. පාසලට ඇතුළු වීමට සියයක් දෙසියයක් සිටිනවා නම් වෙනත් පාසලකට යවන්නටයයි කියන්න බොහොම පහසුයි. කොළඹ ප්‍රදේශයට නම් එය කමක් නැහැ. ඒ විධියට ගමේ වෙනත් පාසල් නැහැ. මෙවැනි පියවරක් අනුගමනය කිරීමෙන් ප්‍රශ්න 3 ක් විසඳන්න ආණ්ඩුව බලාපොරොත්තු වෙනවා. සඳහන් නොකළත් ඒ ප්‍රශ්න තුන නම් ලෙහෙසියෙන්ම විසඳෙනවා. පළමුවැන්න: අධ්‍යාපනය සඳහා වියදම් කරන මුදල අඩු වී සැහෙන ලාභයක් ඇති වෙනවා. ඊළඟට පත් කරන ගුරුවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව අඩු වෙනවා. තුන්වැන්න: රැකියා සහ ප්‍රශ්නය ඉබේම විසඳෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉහත කාලයේ රැකියා රක්ෂා ප්‍රශ්නයක් තිබුණේ නැහැ. මේ රටේ අධ්‍යාපනය සීමා වී තිබුණේ රටේ ධනවත්, නගරයේ වාසය කරන දරුවන්ට පමණයි. ඇබර්තු ඇති වුණාම, අපි හිතමු ඇබර්තු 10 ක් ඇති වුණාය කියා, සුදුසුකම් ඇති ඉල්ලුම්කරුවන් 5 දෙනෙක්වත් ඇත්තේ නැහැ. එසේ වෙන්නේ ගමේ ගොඩේ ලමයින්ට අධ්‍යාපනයක් ලබා දුන්නේ නැති නිසයි. එහෙත් 1956 යේ පරිවර්තනයෙන් පසුව, සාමාන්‍ය ජනතාවටත් අධ්‍යාපන පහසුකම් ලැබුණාට පසුව, ඇබර්තු 10 කට සියයක් දෙසියයක් ඉල්ලුම් කරන්න පටන් ගත්තා. එහෙත් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ අලුත් සැලැස්ම අනුව ගමේ දරුවන්ගේ අධ්‍යාපනය හත්වන පංතියට හෝ පස් වන පංතියට සීමා වීමෙන් ඇබර්තු ඇති වුණාම, එම ඇබර්තු පිරවීම සඳහා ඉල්ලුම් කළ හැකි වෙන්නේ නගරබද පාසල්වල අධ්‍යාපනය ලබන ධනවත් අයගේ දරුවන්ට පමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අලුත් අධ්‍යාපන ප්‍රතිපත්තිය අනුව දැරණියගල පැත්තේ දරුවකු කලාව අංශයෙන් උසස් අධ්‍යාපනය ලබාගන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ඒ ශිෂ්‍යයා සැතපුම් 18 ක් පමණ එහා පත්බේරියට යන්න ඕනෑ. පත්බේරියේ ශිෂ්‍යයකුට විද්‍යාව ඉගෙන ගන්න ඕනෑ නම් සැතපුම් 18 ක් මෙහා දැරණියගලට එන්න ඕනෑ. මෙයින් ගරු ඇමතිතුමා මුළු දරු පරම්පරාවම පාලා දෙන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. දරු පරපුරම මෙයින් නැති වෙනවා. විශේෂයෙන්ම මා මේ කාරණය ආණ්ඩු පක්ෂයේ පසුපස ආසනවල සිටින ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කල්පනාවට යොමු කරනවා. අප මෙය දේශපාලන ප්‍රශ්නයක් වශයෙන් කල්පනා කරන්නට තරකයි. අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් සිදුවන වරදක් වෙන්නේ වරදක් වගේ නොවෙයි. වෙනත් වරදක් නම් අද සිදු වුණේ හෙට එය නිවැරදි කර ගන්නට, හරිගස්සා ගන්නට පුළුවනි. එහෙත් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධයෙන් සිදු වන වරදක් තව අවුරුදු 5 කින් හරි ගැස්සුවත් ඒ වන විට එය දරුවන් ලක්ෂ ගණනකට බල පා අවසානයයි; ඔවුන් අනාථ වී අවසානයයි. අප සම්භර විට ඒ වන විට නොසිටින්නට පුළුවනි. මේ විධියේ විකාර කරන අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා නම් මේ ප්‍රශ්නය නිසාම තවත් පාර්ලිමේන්තුවට එන එකක් නැහැ. හෙට මගේ ආසනයෙන් ඉල්ලා අස් වී අධ්‍යාපන වර්ග කීපි මේ ප්‍රශ්නය උඩ ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සමග තරග කරන්නට මා ලැස්තියි. මා එතුමාට එසේ අභියෝග කරනවා.

ජයසූරිය මයා.

(කිතු. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ඒ අභියෝගය කරන්නේ තමුන්නාන්සේ දැන් ප්‍රකාශ කළ අදහස් උඩද?

විරෝධය මත.

(කිතු. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

ඔව්.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

නොයි, කොට්ඨාශයද තරග කරන්නේ?

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

මගේ කොට්ඨාශය.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන (රාජ්‍ය ඇමති සහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් ආරක්ෂක හා විදේශ කටයුතු පිළිබඳ ඇමතිගෙන් පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன—இராஜாங்க அமைச்சரும் பிரதம அமைச்சராகும் பாதுகாப்பு, வெளிவிவகார அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசியும்)

(Then Hon. J. R. Jayewardene—Minister of State and Parliamentary Secretary to the Prime Minister and Minister of Defence & External Affairs)

මොන පක්ෂයෙන්ද? තමුන් තාන්සේ පක්ෂ තුනක හිටියානේ.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேகரா)

(Mr. Weerasekera)

මා සිටින පක්ෂයෙන්. නියෝජ්‍ය කථා නායකතුමනි, ඇමතිවරයකු සමග ආසනයක් තරග කිරීම ලේසි වැඩක් නොවෙයි. මා පසුගිය මැතිවරණයෙන් දිනුවෙන් බොහොම සුළු ගණනකින්. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සමග තරගයකට මා ඉදිරිපත් වුණොත්, මේ රටේ දරුවන්ගේ අනාගතය පිළිබඳ හැඟීමක් ඇති දරුවන්ට ආදරයක් ඇති ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුනුත් අඩු වශයෙන් 10 ක් 15 ක් වත් ගරු ඇමතිතුමාට විරුද්ධව ඉදිරිපත් වන බවට සැකයක් නැ. හැබැයි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මහ කෙරුම් කාරයින් නම් එහෙම ඉදිරිපත් වන්නේ නැහැ.

අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය ගැන මීට වඩා කථා කරන්නට මා අදහස් කරන්නේ නැහැ. මා ඉල්ලා සිටින්නේ, අධ්‍යාපන පනත ඉදිරිපත් කරන්නට පෙර ඒ පිළිබඳව අප ගේ අදහසත් විමසා බලන ලෙසයි. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාගේ ඥාන මට්ටම අප කවු රුනුත් දන්නවා. ඒ අනුව එතුමාට ඕනෑ හැටියටම කටයුතු කරන්නට ඉඩ දුන් තොත් අනාගතයේදී මේ රටේ ජනතාව අපට සාප කරන්නට පුළුවනි. මේ ප්‍රශ්නය උඩ නම් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සමග කුලියාපිටිය ආසනයම තරග කිරීමත් එන

—දෙවන වර කියවීම

රම් අමාරු වන එකක් නැහැ. ඒ ගැන මා කියන්නේ එපමණයි. ඇමතිතුමාට දැනීමක් නැති වුණත් උප ඇමතිතුමා සැහෙන දැනීමක් තිබෙන කෙනකු නිසා, හිතුවක් කාර පිළිවෙලට ක්‍රියා කරන්නට ඇමති තුමාට ඉඩ නොදී මේ රටේ දරුවන් වෙනුවෙන් එතුමාට උපදෙස් දෙන ලෙස මා ගරු අධ්‍යාපන උප ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

දෙවැනි ප්‍රශ්නය ඩීසල් කෝච්චි සම්බන්ධවයි. මේ පිළිබඳව විද්‍යාත්මක කරුණු කීපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට තිබෙන නිසා මෙතැන සිට මා ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කරන්නට අදහස් කරනවා.

Mr. Deputy Speaker, the Hon. Minister of Health refers to aeroplanes. I wish to point out to him that my statement on aeroplanes has been maintained by every single intelligent person in this country and no one had dared to contradict it in the papers or elsewhere.—[Interruption]. I am interested in every subject where public money is involved including the subject of health. As regards health I have no quarrel with him, and I have got some services from him. If I had to quarrel I would have done so on the Floor of this House.

As I pointed out in my previous speech, the dieselization of railways is going to cost the taxpayer Rs. 87 milion, and although the cost is high—in fact this equals the cost of setting up 8,000 textiles centres or more—we on this side also agreed to the proposal because it is time our railways were modernized. There is an expected saving on fuel. That is the main purpose of dieselization. But what is happening today? Mr. Rampala, the General Manager of Railways, who is accepted by this Minister if not the Government as the sole authority on the subject, had decided in advance, before even tenders were opened, as to the varieties and makes of engines that were to be tendered for. It is a very unusual thing. Even long before tenders were opened all the people in this country, the people who go into these problems, knew the varieties

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[විරෝධී මතය.]

that were going to be imported. The other day the M. P. for Matara (Mr. Tudawe) mentioned the varieties of engines that are going to be imported.

Today on the main lines of world railways there are 30,000 diesel electric locomotive engines as against only 2,000 diesel hydraulic locomotive engines. What is the reason for this? After 15 or 20 years of dieselization of railways throughout the world, it has been accepted that the diesel electric locomotive is the best on main lines and for general purposes as far as economy is concerned. Even in Ceylon we have had experience in diesel electric engines for the last 15 years, and we have had no problem. The British Railways, an authority on the subject, use about 90 per cent. diesel electric locomotive engines, and not diesel hydraulic locomotive engines. There are a number of technical details which I need not mention here. It has been accepted throughout the world that diesel electric locomotive engines have an advantage over diesel hydraulic locomotive engines, in that the wear and tear is less, fuel economy is greater, and the inter-overhaul running hours are high. For example, the diesel electric locomotive engine requires a general overhaul once in 30,000 running hours. The diesel hydraulic locomotive engine, which was tested in Ceylon, has to be overhauled after 8,000 running hours. Thus the overhaul cost of the diesel hydraulic locomotive engine as against the diesel electric locomotive engine is three times more. What is the result? The result is that during a period of 25 years the cost of using the diesel hydraulic locomotive engine on our main lines is going to be three times more than the diesel electric locomotive engine.

Mr. Rampala's argument is that the initial cost of the diesel hydraulic locomotive engine is a little cheaper than the diesel electric engine. Naturally, as less are produced. Diesel hydraulic locomotive engines have less demand in the world as

—දෙවන වර කියවීම

firms manufacturing them are producing less. Therefore the initial cost is less. But the calculation should be based not merely on the initial cost but taking into consideration the running costs, spare parts, maintenance, fuel economy and other factors over a period of years.

Furthermore, our engineers in Ceylon are qualified to deal with diesel electric locomotive engines. All of them, down to the ordinary worker, have had experience here with these engines.

The main advantage of the diesel electric locomotive engine is that there is a possibility of inter-changing the power units. There are various firms which have tendered for the supply of these engines. I do not care from which firm you buy these locomotives, but diesel electric locomotive engines are offered by firms which are ready to give us inter-changing units, that is the shunting engine or the main engine, and other engine. Though the bogey, the locomotive and the gearing may vary according to requirements, the engine is inter-changable; thereby maintenance and the replacement of one engine with another, and so on, become easier. On the other hand, in the case of the hydraulic locomotive engine which Mr. Rampala is determined to get—I do not know for what mysterious reason—[Interruption.] obviously not diesel oil. Some people are thinking of other types of oil. We are interested in diesel oil.

The Minister of Communications has got into difficult situations by listening to his officials, for example on the Nord issue. You will remember the other day he actually got up here and stated on the Floor of the House that there are no Boeing aircraft flying in this region. Only three days after that Air Ceylon

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

advertised a Boeing service through Colombo. Perhaps the Minister does not know the difference between a bullock cart and an aircraft. If he had taken the trouble to find out he would have learnt that Air India, PIA and Thailand Airlines operate Boeings. Our Minister is not aware of all that. That shows the type of advice he receives from his officials. And so the Minister is bent on buying diesel hydraulic instead of diesel electric engines.

I earnestly appeal to the Government to re-examine this matter even at this late stage. Rs. 85 million is no small matter. Our children will have to pay for this. I do not know the terms under which we are going to get this money. That is also a factor that has to be carefully gone into, the terms of re-payment.

I would appeal to the backbenchers on that side, the ginger group and other groups, to see that the palm oil and the grease are washed off the hands of these people and that a decision on this matter is taken in the interests of the country. A board or committee should go into this matter very carefully, not a body the members of which are the stooges of Mr. Rampala. Mr. Rampala has even rejected a memorandum sent by his Chief Engineer. Mr. Rampala obviously wants people who agree with his views and who are prepared to act as a rubber stamp in respect of his decisions. I do not wish to be unkind to Mr. Rampala. I understand that he is to retire in two years. I suggest that he do so now. It would be a good thing for the railway and for the country, probably it would be a good thing for him too.

On tourism the Minister of State made a lengthy speech. I read his whole speech. It was a clever one but I wish to warn the Minister against over-Americanization of our tourist trade.

In this connexion I wish to state that recently I read a very interesting article in an American magazine about Japan. They say that Japan in

its over-anxiety to modernize tourism has now reached the stage where "Tokyo is dead". Those are the words used. Immorality has reached such proportions that Japanese culture is in danger of being completely wiped out.

The genuine tourist who comes to Ceylon comes to see the country. It is true that up to a point a certain amount of comfort and convenience has to be provided, but if the Government acts on the advice given by Mr. Chib and provide the services that are available in Singapore and Bangkok, the tourist will go to those places where they are cheaper, and we will also lose our identity.

As for Mr. Chib, I understand that he is to leave us soon. I think my criticism of him has been proved. This Indian "expert" came here and studied tourism, at our cost. He went round the world after coming here as an U. N. expert. Having gained that knowledge he is now leaving us [Interruption]. Just as he was given an appointment here by the Minister of State he is now to be given another appointment elsewhere.

The Junior Minister of State was present when the Junior Minister of Tourism in India—

අතපන්නු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

That was denied on the Floor of the House when he replied to that allegation.—[Interruption].

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

Then the Junior Minister, who was present, has not heard what was said. But the Junior Minister of Tourism, Mrs. Jaipal Singh, in India, in the presence of all of us and in the presence of some of the Government back-benchers also, said that—

விசேஷப் பதவி கெடுப்பதன், 1967-68

—தேவன் வர கியவீத

செ. சே. ஸ்ரீ. சீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

But the allegation has been denied.

நியோஜீத மன்திரி

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(The Hon. Deputy Speaker)

Would it not be more gracious to allow him to leave without attacking him at this stage?

வீரசேகர மன்திரி.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

I am not attacking him, Sir. What I am requesting the Hon. Minister of State to do, when he gets down any experts in the future, if he intends to do that, is to go into their credentials a little more carefully.

செ. சே. ஸ்ரீ. சீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

This expert had been recommended by Mr. Bandaranaike.

வீரசேகர மன்திரி.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

As it is not by me, I am entitled to say this. I am making my criticisms on what I have learnt in India from the Deputy Minister of Tourism. What better authority can one have in regard to Mr. Chib? I am sure the Deputy Minister of Tourism in India knows more about the tourist expert than the Hon. Minister of State or the Junior Minister of State or even myself.

செ. சே. ஸ்ரீ. சீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

I challenge that.

வீரசேகர மன்திரி.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

That the Deputy Minister of Tourism in India knows more about Mr. Chib than you?

செ. சே. ஸ்ரீ. சீயவர்தன

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

No; that she knows more than you?

வீரசேகர மன்திரி.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

Anyway, Sir, all that I request of the Hon. Minister of State is that he gets a better expert to succeed Mr. Chib, if he intends to get one; or better still, that he finds some person in Ceylon who knows the subject, some person who knows better than you or I.

We know better in regard to Ceylon's tourist industry than these people who come here from abroad. After all, the purpose is to sell Ceylon and a person who wants to sell Ceylon must first know Ceylon, which we do better than any person who comes from abroad. In my view, it is much better to find a person in Ceylon who knows about Ceylon than to get experts from abroad.

The other day we learnt that the Nindagama Lands Bill is to be presented in the House for discussion. So, I am not going to discuss that Bill. Nevertheless, I wish to bring one matter to the notice of the Government. It would appear that the Government has an intention to interfere in temple lands. There are certain temple lands to which the temples are traditionally and legally entitled. I wish the Government would keep their hands off such temple lands.

செ. மன்த்ரிவர்தன

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Land belonging to all religious bodies.

வீரசேகர மன்திரி.

(திரு. வீரசேகர)

(Mr. Weerasekera)

Yes; all land belonging to religious organizations whether they belong to the Catholic Church.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

Buddhist temples or Muslim mosques ; in fact, any land to which the particular religious organization has a claim traditionally and legally. I wish the Government does not interfere in them.

Otherwise, the Government will be treading on dangerous ground, and interference in such matters would be most unpleasant. I am sure that this is a matter that will affect all of us on both sides of the House. So, I appeal to the Government to see that no foolhardy Minister, on ill-conceived advice, touches temple land and land belonging to religious bodies, where such religious bodies are legally entitled to the lands.

A few days ago we visited the Walawe Scheme. I was among those who went. Two buses came to "Sravasti" and it was expected that 100 Members of Parliament would make the trip. The total number of Members of Parliament, including a former Appointed Member, Dr. Abeyratne, was seven. Of those seven, three were from the Opposition, namely, the hon. Member for Kiriella (Mr. Wijesundara), myself—both of us were interested in the trade union organizations there—and the hon. Member for Amparai (Mr. Senarath), whose former colleagues are now in Walawe. There were the three of us from the Opposition. There were four from the Government side one of whom was the newly-elected Member for Negombo (Mr. Denzil Fernando), who was naturally curious to see the place. [Interruption]. Seven Members of Parliament in two buses!

රු. මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

Others had seen it earlier.

අතපත්තු මයා.

(திரு. அத்தபத்து)

(Mr. Atapattu)

About a month before that another batch of about fifty Members visited the place. They cannot go there every day.

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

I am glad that the Hon. Junior Minister said that. I am not criticizing hon. Members of Parliament. If both the Junior Minister of State and the Hon. Minister of Land knew that a number of others had gone earlier, then this fiasco should not have been allowed to occur. I am not criticizing ; I am only looking at it from the point of view of the officials there.

The officials at the Walawe Scheme had been asked to be ready to receive 100 Members of Parliament. They stopped all their other work to be in readiness. They had put fifteen vehicles at the disposal of those who were to go there, to find that only seven Members of Parliament had come. What a demoralizing thing it would have been for those officials! How demoralizing it must have been for those officers there when they saw that only seven Members of Parliament had come to see or were interested in what they were doing in that scheme! In fact, the Members were more in the role of hosts than guests. Please do not misunderstand me. I am not saying that the Members were wrong in not going there. All I am saying is that arranging two buses for seven Members and spending two or three thousand rupees on liquor was a wastage of public money.

නියෝජ්‍ය කමානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Was all that liquor consumed?

වීරසේකර මයා.

(திரு. வீரசேக்கர)

(Mr. Weerasekera)

Half of it was consumed before we reached there. And the hon. Member for Kolonna (Mr. Mathew) prompts me that the behaviour of some of those who had an advance sampling of the liquor was bad.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විරෝධකර මය.]

The officers at the Walawe Scheme are doing a very good job of work. The Chairman of the Walawe Board assured me that he was getting one hundred per cent co-operation from the workers and officers there. I was proud to hear that because about 90 per cent of the workers there belong to a union in which we are interested. That is why I say it must have been demoralizing for them when, having expected a larger number of Members, only seven turned up. Fortunately, the members of the House staff, our close associates, filled the buses and went and saw what the previous Government had started in Walawe and which this Government is continuing.

There is very little more I have to add, I want to refer again to the cycle spare parts racket. In fact, my time has come—

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

What do you mean by "My time has come"? Only for the Debate, I hope!

විරෝධකර මය.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

I hope to live till I am 60 or 70 years old.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

It is not I who said it.

විරෝධකර මය.

(திரு. வீரசேக்கரா)

(Mr. Weerasekera)

I have mentioned earlier on the Floor of this House a very interesting matter of public importance relating to a firm in Panadura which is racketeering in cycle parts. Exchange has been allocated to this cycle spare parts manufacturer to

import parts to assemble spare parts here. He insists on importing parts to manufacture cycle spare parts only from the Sterling Area. I have with me certain documents but I do not have sufficient time to go into this matter in detail. An interesting feature in this dealer's racket is that the cost of the parts he imports to manufacture the spare parts is about twice that of the finished spare parts manufactured abroad. For instance, he imports parts to manufacture the spare parts of the cycle inflator. His factory is supposed to manufacture cycle parts. He is given exchange as a manufacturer of cycle spare parts. Now, he gets down parts of the inflator and assembles them here. He manufactures in Ceylon only the little washer which costs only about two cents; the other parts of the inflator he imports and assembles them here.

Then, again, he imports the material for assembling the cycle fork which costs a few rupees in India or China. He imports it unfinished or unpainted. The cost of his unfinished product is about twice that of the finished imported product. And he calls this local manufacture! The Hon. Minister denied the other day that this is what this man is doing. I am ready to accept a challenge to show him that this Panadura racketeer, who is racketeering in our foreign exchange, is overloading his invoices and on the pretext of manufacturing cycle spare parts is just transferring sterling currency abroad. As I shall be following up this matter later I will not deal with it at length now.

I would again appeal to this Government to appoint a committee composed of Members from both sides of the House to go into the new education proposals of the Hon. Minister of Education, who is the least qualified in the Government to be the Minister of Education, to advice him on those proposals before he sacrifices the interests of several lakhs of our children.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

In Dehiowita, my constituency, he is going to find a lot of resistance on this matter. My supporters are up in arms and he is going to find it rather difficult to enforce his mad and idiotic proposals for education reforms there because we would do anything to prevent 4,000 to 5,000 children from being sacrificed every year.

පූ. හා. 10.39

සුගතදාස අරඹවල මයා. (අක්මිමන)

(திரு. சுகததாச அரம்பவல—அகம்மீமன)

(Mr. Sugathadasa Arambewela—Akmeemana)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අය වැය ලේඛන විවාදයට සහභාගි වන්නට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා සන්නේෂ වෙතවා. මට පළමුවෙන් කථා කළ, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ මේ ගරු සභාවේ සිටින පළපුරුදු දක්ෂ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු වන දෙනිම්බිට ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොයෙක් දේවල් ගැන—දේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන, නින්දගම් ඉඩම් පනත් කෙටුම්පත ගැන, අධ්‍යාපනය ගැන, වලවේ ගමන ගැන—සඳහන් කරන්නට තම කාලයෙන් වැඩි කොටසක් මිඩංගු කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ අළුත් වැඩ පිළිවෙල අනුව දේශ සංචාරක කටයුතු දියුණු කිරීම නිසා දැන් මේ රටට විශාල වශයෙන් විදේශීය ධනය ඇදී ගෙන එන බව පෙනී යනවා. මගේ ඡන්දදායක කොට්ඨාශයට කිට්ටුව තිබෙන හික්කඩුව තානායම් පොළත් අහිනව සංස්ථාව භාර ගන්නට පසු විදේශී කයන් බොහොම ඇල්මකින් දැන් ඒ ස්ථානයට ඇදී ගෙන එන බව පෙනෙනවා. එහෙත් වරදක් හැටියට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙකු ප්‍රකාශ කළා අප වැනි මධ්‍යම පන්තියේ උදවියට ඒ ස්ථානයට යන්නට නොහැකිය, වියහියදම් වැඩිය කියා. ඒ ස්ථානයේ විය හියදම් වැඩි බව පිළිගත යුතුයි. එහෙත් අප මේ රටට විදේශ විනිමය ගෙන්වා ගත හැකි ක්‍රම ගැන පළමුවෙන් සිත යොමු කරන්නට ඕනෑ. ඒවාට මුල් තැන දෙන්නට ඕනෑ. විදේශ සංචාරක ව්‍යාපාරය නව

තවත් දියුණු කළහොත් මේ රටට විශාල විදේශීය ධනයක් උපයා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ආණ්ඩුව පසුගිය සැසි වාරයේදී නින්දගම් ඉඩම් පිළිබඳව පනත් කෙටුම්පතක් ඉදිරිපත් කළා. එහෙත් ඒ සැසි වාරයේදීම ඒ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්නට නොහැකි වූයේ කාලවේලාව ප්‍රමාණවත් නොවූ නිසාය කියා මා කල්පනා කරනවා. දැන් තවතත් අප ඒ පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒ පනත් කෙටුම්පත සාකච්ඡා කරන අවස්ථාවේදී ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට අදහස් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් වෙනවා. මා නියෝජනය කරන්නේ නින්දගම් ඉඩම් තිබෙන ප්‍රදේශයක් නොවෙයි. එහෙත් මගේ ප්‍රදේශයේ නින්දගම් ඉඩම් තිබුණා නම් ඒවා දුක් විදින ජනතාව අතර බෙදා දීමට මා ආශාවෙන් කටයුතු කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සෑම තරුතිරමකම අය සෑම මොහොතකදීම විවේචනය කරන දෙයක් තමයි අධ්‍යාපනය. සී. ඩබ්ලිව්. ඩබ්ලිව්. කන් නන්ගර මහත්මයා අධ්‍යාපන ඇමති වශයෙන් කටයුතු කළ කාලයේදී ඇති කරන ලද නිදහස් අධ්‍යාපනය නිසා අධ්‍යාපනයේ විප්ලවයක් ඇති වුණා. රට ඉදිරිය කරා ගමන් කරන්නට ගමන් කරන්නට අධ්‍යාපනයේ වෙනස්කම් ඇති කරන්නට සිද්ධ වෙනවා. ඉදිරියට ගමන් කරන ජාති යක් තම අයවැය ලේඛන පිළියෙළ කරන අවස්ථාවලදී අධ්‍යාපන කටයුතුවලට මුල් තැනක් දිය යුතුයි. ඒ මක්නිසාද? ඉදිරියට මේ රටේ අයිතිවාසිකම් ලබා ගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින අපේ බාල පරම්පරාව නිසි මග යාමට හැකි ගැස්විය යුතු නිසයි. අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ වරද නිසා තමයි අද මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය මේ තරම් උග්‍රවී තිබෙන්නේ. එය කවුරුත් පිළිගන්නා දෙයක්. අපේ ආණ්ඩුවේ අධ්‍යාපන අමාත්‍ය ධුරය දරණ ගරු ඊරියගොල්ල ඇමතිතුමා නොයෙක් අයගේ දෝෂාරෝපණවලට ලක් වෙතත් එතුමා පිළියෙළ කර තිබෙන අධ්‍යාපන ක්‍රමය මේ ගරු සභාවේ සම්මත වී ක්‍රියාත්මක වුණොත්, අවුරුදු පහක් ඇතුළත මේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව පවතින උග්‍ර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

තත්ත්වය සැහෙන තරම් දුරට මග හරවා ගන්නට අවස්ථාවක් ලැබේ විය කියා මා කල්පනා කරනවා. නව අධ්‍යාපන ක්‍රමය අනුව සෑම ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවක්ම යම් වෘත්තීය කට හුරුපුරුදු වී පාසැලින් පිටවනවාට මා තුළ කිසිම සැකයක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ දෙහිඕවිට ගරු මන්ත්‍රීතුමා වලවේ ගමන ගැනත් සඳහන් කළා. වලවේ ගමන සංවිධානය කිරීම ගැන මා නම් කෑමති වුණේ නැහැ. මා නොකෑමති වුයේ ඒ ගමනට සහභාගි වෙන්නට මට ඉඩකඩ නො තිබුණු නිසයි. ඒ ගමන පිළිබඳ රසවත් සිද්ධියක් අප ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලින් දුටුවා. වලවේ ගිය ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හිස් අතින් නො එවා එහි නිලධාරී මහත්වරුන් තැහි මල්ල බැගින් මන්ත්‍රීවරුන්ට දී තිබෙනවා. තැහි මලු බෙදන විට එක් ගරු මන්ත්‍රීවරයකු—මා කවුද කියා දන්නේ නැහැ—පොර කා ඉදිරියට පැන තැහි මළ තුනක්ම ගත්තාය කියා පත්‍රවලත් තිබුණා. වලවේ වැනි යෝජනා ක්‍රමවලින් මේ රටට අත්වන යහපත හා ප්‍රයෝජනය ගැන ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් දන්නවා. මේවායේ දෙස් දක්වන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතර නිතර මේ වැනි ගමන්වලට සහභාගි කරවා ගන්නවා නම් විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් තුළ තිබෙන වැරදි මත බොහෝමයක් තුනී කරවන්නට අවස්ථාව ලැබෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ.

මේ අයවැය ලේඛනය පුස්තකයක් බවට හැරියට පෙනුණු කිරීමට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාව තුළ වැයම් කළ හැටි මා දැක්කා. මේ බම්බුව ලොකු ඉතිහාසයක් ඇති දෙයක්. නොයෙක් විධියේ බම්බු තිබෙනවා. උණ බම්බු, බට බම්බු, පිට්ටු බම්බු ආදී වශයෙන් බම්බු වර්ග කීපයක්ම තිබෙනවා. සෙම්බුව ඇතුළේ බම්බුව කියා එකකුත් තිබෙනවා. මේ අයවැය කථාව ඒවායින් කොයි ගණයට වැටෙන බම්බුවක්ද කියා එකම ගරු මන්ත්‍රීවරයකුටත් ප්‍රකාශ නොකිරීම බම්බු කථාවේ අඩුපාඩුවක් හැටියට සඳහන් කරන්නට කෑමතියි. දේශපාලන ඇසින් නොබලන, සාධාරණ මධ්‍යස්ථ මතධාරිය

කුට නම් එක් වරම පෙනී යනවා, මෙය දුක් විඳින ජනතාවගේ යහපතට සකස් කළ අයවැය ලේඛනයක් බව. දුක් විඳින ජනතාව ආරක්ෂා කරමින්, ඔවුන් පිට බර නොපටවා, බදු අය කර ගැනීමේ ක්‍රම සකස් කර තිබෙන බව මේ අයවැය ලේඛනයේ හැම අංගයකින්ම පෙනී යනවා.

මෙය ධනපතියන්ට පිදවන්නේ නැති අයවැය ලේඛනයක් හැටියට පෙන්නුම් කරමින් සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මෙය විවේචනයට භාජනකළා. ධනපතියන්ට වුණත් පිදවීමේ එක්තරා සීමාවක් තිබෙන්නට ඔහු. ලිච්ඡවි රජ දරුවන් රට පාලනය කළ කාලය ගැන මෙහිදී තමුන්නාත් සේට මතක් කරන්නට කෑමතියි. ලිච්ඡවි රජ දරුවන් මේ රට පාලනය කළ කාලයේ බදු අය කර තිබෙන්නේ, මිමැස්සා මල නොතළා රොන් ගන්නා ආකාරයටයි. ඒ ප්‍රතිපත්තියම තමයි, ගරු මුදල් ඇමති තුමා මෙවර අයවැය ලේඛනය සකස් කිරීමේදී අනුගමනය කර තිබෙන්නේ. මුදල් තිබෙන අයගෙන් නොයෙක් විධියේ බදු අය කරනවා. බදු අය කරන ඒ සීමාව ඉක්මවා යන්නට කොහෙත්ම බැරිකම නිසා වෙන්නට ඇති, ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඒ අයට අළුතින් බදු පැනවීමට කල්පනා කර තැන්නේ.

මෙය දුක් විඳින ජනතාවගේ අයවැය ලේඛනයක් හැටියට මා නම් කළේ මෙහි ඇති එක්තරා කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයක් නිසායි. සාමාන්‍ය පෙළේ රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් වැඩි කිරීමට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් කටයුතු සලසා තිබීම, ඒ කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයයි. රුපියල් 100 කට අඩු මූලික වැටුපක් ලබන අයට රුපියල් 20 ක අමතර දීමනාවක් දීමට කටයුතු සැලසීම, ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ දුක් විඳින ජනතාවට අත් වන විශාල සහනයක් බව තමුන්නාත් සේට අමුතුවෙන් කිව යුතු දෙයක් නොවෙයි. 1956 න් පස්සේ මෙවැනි වැටුප් වැඩි කිරීමක් කර නැහැ. සාමාන්‍ය ජනතාව විඳින දුක ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පෙනී යාම නිසා ඔවුන්ගේ වැටුප එසේ වැඩි කර තිබෙන බව, අපට හොඳින්ම පැහැදිළි වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදී ඉන්නා හැම කෙනෙකුම දුක් විදින ජනතා කොට්ඨාශයට අයත් බව අප කවුරුන් අනිවාර්යයෙන් පිළිගත යුතුයි. මේ අයවැය ලේඛනය මගින් ඔවුන්ට නොයෙක් විධියේ පහසුකම් දී තිබෙනවා. අක්කරයක වපසරියක් වැපිරීම සඳහා ගොවියකුට මිට කලින් ණය ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණේ, රුපියල් 175ක් පමණයි. මේ අයවැය ලේඛනය මගින් ඒ මුදල රුපියල් 220 දක්වා වැඩි කිරීම නිසා ඒ දුක් විදින ගොවි ජනතාවට විශාල සහනයක් සැලසී තිබෙනවා.

ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වන ආකාරයත්, ඒවා පාවිච්චි කරන පිළිවෙළත් ගැන මේ ගරු සභාව තුළ නොයෙක් විවේචන ඇති වුණා. එම ට්‍රැක්ටර් ධනපතියන්ට දීම නිසා ඔවුන් කුඹුරු හිමියන්ගේ කුඹුරු මංකොල්ල කන බව—ප්‍රමාණයට වඩා අධික මුදලක් අය කරන බව—අම්පාරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (සෝමරත්න සෙනරත් මයා.) සඳහන් කළා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මේ අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් කර තිබෙනවා, පළාතේ දිසාපතිවරයාගේ මාර්ගයෙන් මේ ට්‍රැක්ටර් බෙදා දෙන අතර, අක්කරයට රුපියල් 55 කට වඩා අය කර නොගත යුතු බවට ඒ ට්‍රැක්ටර් හිමියන්ගෙන් පොරොන්දු පත්‍රයකට අත්සන් ගන්නා බව. එම ට්‍රැක්ටර් බෙදා හරින්නේත්, දිසාපතිවරයාගේ අදහස අනුව සුදුසු පුද්ගලයන් අතරයි. ඇතැම් පළාත්වල වෙසෙන සමහර ට්‍රැක්ටර් හිමි ධනපතියන් එසේ අහිංසක දුප්පත් මිනිසුන් සුරා කමින් ඔවුන්ගෙන් වැඩිපුර මුදල් අය කර ගත්තත්, දැන් එසේ වැඩිපුර මුදල් අය කර ගැනීමට බැරි වන විධියට කටයුතු සලස්වා තිබෙන බව කියන්නට කැමතියි. ඒ විධියට වැඩිපුර මුදල් අය කර ගන්නා අවස්ථා ඇති වන්නේත් බොහොම කලාතුරකින් බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

අපේ රටේ කෘෂිකාර්මික කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා මේ රජය මගින් තරුණ කෘෂිකර්ම හමුදාවක් ඇති කර තිබෙන බවත් මතක් කරන්නේ, සන්නේෂයෙන්. ඒ සඳහා තරුණයන් බඳවා ගැනීම ගැන නොයෙක් විවේචන ඇති වුණා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් සාධාරණයේ තාම

යෙන් ඉතා හොඳ පරීක්ෂණවලින් පසු තෝරා ගනු ලැබූ තරුණයන් ඒ සඳහා පත් කරන ලද බව අපටත් පෙනී ගොස් තිබෙනවා. ඒ ගැන ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට මා ඉතා ස්තූතිවන්ත වෙනවා.

සමුපකාර සමිති මේ රටේ උන්නතියට බෙහෙවින් උදව් වන ඉතාම වැදගත් සංස්ථාවන් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. සමුපකාර සමිතිවලට නොයෙක් බලතල පවරා දී තිබෙනවා. එහෙත් සමුපකාර සමිති යටතේ සේවයේ යෙදී සිටින්නන්ගේ යහපතට අදාළ වන දේවල් තවමත් සැහෙන තරම් කෙටි නැහැ. ඒ ගැන කල්පනා කර බලා, සමුපකාර සමිති යටතේ සේවයේ නිරත වී සිටින ලක්ෂ සංඛ්‍යාත පිරිසගේ සුභ සිද්ධියට අදාළ වන කටයුතු වහාම සකස් කළ යුතුව තිබෙනවා. සමුපකාර ව්‍යාපාරයට සේවකයන් තෝරා පත් කර ගැනීම, ඔවුන් සේවයෙන් අස් කර දැමීම, ඔවුන්ගේ පාලනය සහ ඔවුන්ගේ සේවා කොන්දේසි ආදියත්, පඩිනඩිත් විශ්‍රාම වැටුප් වැනි දේ ඇතුළු හැම කරුණක්ම සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට යම්කිසි කොමිෂන් සභාවක් පත් කිරීම අවශ්‍යයි. පළාත් පාලන සේවා කොමිෂන් සභාව පළාත් පාලන ආයතනවල සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන්නේ යම්සේද, ඒ ආකාරයට සමුපකාර ආයතනවල නියුතු සේවකයන් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමටත් කොමිෂන් සභාවක් පත් කළ යුතුයි.

කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් අයවැය ලේඛනයේ සඳහන් වෙනවා. මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේත් කර්මාන්ත සම්බන්ධයෙන් යම් දියුණු වක් දකින්නට ලැබීම මගේ සන්නේෂයට කාරණයක් බව සඳහන් කරන්නට ඕනැ. ගින්නොට තුනීලැලි කර්මාන්ත ශාලාවේ දියුණුව සියේට 17 සිට 26 දක්වා පසුගිය වර්ෂයේදී වැඩි වී තිබෙනවා. එය උසස් දෙයක්. මෙවැනි නිෂ්පාදන වැඩි වීමෙන්—ඒවා පරිහරණය කිරීමෙන්—අපේ විදේශ ධනය ආරක්ෂා වෙනවා.

මේ රට ආහාරය සම්බන්ධයෙන් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාත්, ගරු කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමාත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[සුගතදාස අරඹවල මයා.]

බලවත් උත්සාහයක් දරනවා. ඒ උත්සාහයේ නියම ප්‍රයෝජනය අපට ලැබී ඇද්දැයි අප විසින් කල්පනා කර බැලිය යුතුව තිබෙනවා. අපේ රටේ වාරි කර්මාන්තය දියුණු කිරීමට ආයතන දෙකක් තිබෙනවා. වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව එයින් එකක් වන අතර, ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව අනෙකයි. මේ ආයතන දෙකින්ම අපේ රටේ වාරි කර්මාන්තය නියම අත්දමට දියුණු වී නැහැ. සමහර ඇළවල් අලුත්වැඩියා කිරීම මේ ආයතන දෙකින් කවර ආයතනයකට අයිති දෙයක්දැයි නිගමනය කිරීම පවා ඇතැම් අවස්ථාවල අමාරු දෙයක් වීම අපේ කනගාටුවට කාරණයක්. එවැනි අවස්ථාවන් කීපයකට මුහුණ පාන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. අඩි දහයකට වඩා පළල ඇති ඇළවල් අලුත්වැඩියා කිරීම තමන්ගේ කාර්යයක් නොවෙතැයි ගොවිජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව කියනවා. ඒ ගැන වාරි මාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවට ලියා යැවීම එතැනින් ලැබෙන්නේ ඒ ඇළ අඩි දහයකට වඩා පළලින් අඩු එකක් බවත්, එය අලුත්වැඩියා කිරීම තමන්ගේ කාර්යයක් නොවන බවත් කියාලෙන පිළිතුරක් නිසා වාරි කර්මාන්තය දියුණු කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් උදා වෙනවා. වාරි කර්මාන්තය දියුණු නොකර කවදා වත් කෘෂිකර්මාන්තය දියුණු කරන්නට බැහැ. ගොවිතැනට ජලය අවශ්‍ය බව අමුතුවෙන් පෙන්වා දෙන්නට වුවමනාවක් නැහැ. ඒ නිසා මේ දෙපාර්තමේන්තු දෙක මගින් කෙරෙන වැඩ කටයුතු හරියාකාර කෙරෙන්නට අවශ්‍ය විධිවිධාන කෙරෙහි ගරු ඇමතිතුමන්ලාගේ අවධානය යොමු කරන්නට කැමතියි.

කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් දැනට වඩා උනන්දු වෙන්නට ඕනැ. කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් හැකි හැම අවස්ථාවකදීම වාගේ ගොවියන් සමග කිවිටුවෙන් ආශ්‍රය කරන්නට ඕනැ. සමහර නිලධාරීන් තමන්ගෙන් ඉටු විය යුතු සේවය සම්බන්ධයෙන් දක්වන සැලකිල්ල ප්‍රමාණ වත් නැහැ. තමන්ගේ ප්‍රදේශයේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරියා කළුද සුදුද කියා වත් ඇතැම් ගොවීන් දන්නේ නැහැ. කෘෂිකාර්මික කටයුතු පිළිබඳ වැදගත්ම අවස්ථාවලදී පවා මේ නිලධාරීන් දකින්නට නො

ලැබෙතොත් එය ඉතාමත් කනගාටුදායකයි. පසුගිය දවසක වල් නෙලීමේ උත්සවයක් නිමිත්තෙන් ඉතා විශාල ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවක් පැමිණ සිටියා. පාසල් ගණනා වකින් දහස් ගණන් ශිෂ්‍යයන් පැමිණ සිටි ස්ථානයේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාප්ති නිලධාරියා දකින්නට සිටියේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමාටත් මේ ගැන මා දැනුම් දුන්නා. තමන්ගේ නිදහසට කාරණයක් වශයෙන් මේ නිලධාරියා කියා සිටියේ ඒ වල් නෙලීමේ උත්සවය අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ඇති කළ දෙයක් මිස තමා විසින් සංවිධානය කරන ලද්දක් නොවන බවයි. කර මග හරින්නට මෙවැනි වචන පාවිච්චි කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. මෙවැනි නිලධාරීන් නිසා සිදු වන්නේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ කෘෂිකර්ම අමාත්‍යතුමා ඇතුළු මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම මේ රට ආහාරය අතින් ස්වයංපෝෂිත කිරීමට ගන්නා තැන සාර්ථක එකක් නොවීමයි. ඒ නිසා ආණ්ඩුව දරන පරිශ්‍රමය සාර්ථක කර ගැනීමට නිලධාරීන්ගේ සහයෝගය ලැබෙනවාද යන්න ගැන සෙවිල්ලෙන් සිටීම අවශ්‍ය බව ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරන අතර, මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමන්ට ස්තූති වන්න වෙමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

පූ. හා. 10.55

ඩී. ඩී. එල්. ලෙටිසියා රාජපක්‍ෂ මිය.

(දෙඩන්ගස්ලන්ද)

(திருமதி டி. டி. எல். லெட்டீசியா ராஜபக்ஷ —தொடங்கல்ந் து)

(Mrs. D. D. L. Leticia Rajapaksa—Dodangaslanda)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අය වැය විවාදයේදී මට වචන සවලපයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලබා දීම ගැන තමුත් නාන්සේට මා ස්තූතිවන්න වෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ බලකොටුවක්ව තිබූ දෙඩන්ගස්ලන්ද ආසනය දෙවන වරටත් එක්සත් ජාතික පක්‍ෂය පරාජය කර ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂය සතු කර ගැනීමට මට ඉඩ සැලසීම ගැන දෙඩන්ගස්ලන්ද ආසනයේ ප්‍රගතිශීලී ජනතාවට මේ අවස්ථාවේදී මා මගේ අවංක ආදර ස්තූතිය පිරිනමනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ ජනතාව ඉතාමත් ඕනෑකමින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

නොඉවසිල්ලෙන් බලාපොරොත්තු වන දෙයක් නම්, අය වැය ලේඛනය. අය වැය ලේඛනයෙන් ඇති වන වෙනස්කම් අනුව ජනතාවගේ ජීවන මාර්ගයන් කොයි අන්දමට වෙනස් වේද, ජනතාවට කොයි අන්දමේ තත්ත්වයක් උද්ගතවේද යන්න ගැන බිය සැක ඇති නිසයි. ජනතාව අය වැය ලේඛනය ගැන එසේ සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ. පසුගිය කාලයේ මේ රජයේ ක්‍රියා මාර්ගය දෙසත්, මේ වර ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අය වැය ලේඛනය දෙසත් බලන විට, ඉදිරි කාලයේදී මේ රජයේ ක්‍රියා මාර්ගය කුමක් වේද යන්න කැඩපතකින් පෙනෙන්නාක් සේ පැහැදිලිව පෙනෙනවා. මේ වර අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමේ දී රජය දුප්පතා කෙරෙහි කිසිම අනුකම් පාවක් දක්වා නැති බව කියන්නට පුළුවනි. මේ රජය ධනපතින් කෙරෙහිම සිත් යොමු කර තිබෙනවා විනා දුප්පත් ජනතාව කෙරෙහි කිසිම අනුකම්පාවක් දක්වා නැහැ. මේ රජයට දුප්පත් ජනතාව—සුළු ජනතාව—මතක් වන්නේ මැතිවරණයක් පැමිණි විට පමණයි. මේ රට හැම අතින්ම සංවර්ධනය කිරීම සඳහා මේ රජය කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් වැය කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. එහෙත් මේ රට හැම අතින්ම සංවර්ධනය කිරීමට නම් හැම ජන කොටසකගේම සහාය රජයට අවශ්‍ය බව—දුප්පත් ජනතාවගේ—සුළු ජනතාවගේ—සහාය අවශ්‍යම බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අය වැය කථාවෙහි එක් තැනක මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“සුළු වාරිමාර්ග ඉදි කිරීමේ කටයුතු ඉක්මන් කිරීමත්, ඉඩම් සංවර්ධනයත් සඳහා ගොවි හමුදාවක් පිහිටුවා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව යෝජනාව ඇත්තේ සම්පූර්ණයෙන් 15,750 දෙනෙකුගෙන් සමන්විත, 350 දෙනෙකුගෙන් බැගින් යුක්ත කඳවුරු 45 ක් පිහිටුවීමයි. දැනට ඉන් කඳවුරු 8 ක් පිහිටුවා ඇති අතර, කඳවුරු 45 වන සම්පූර්ණ සංඛ්‍යාව 1967 වර්ෂය අවසන් වන විට පිහිටුවනු ලැබීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. සුළු වාරිමාර්ග ඉදි කිරීම ඉක්මන් කිරීම හා ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරය හා සම්බන්ධ අළුත් ඉඩම් සංවර්ධනය කිරීම ද හැරුණු විට ගොවි හමුදාව පිහිටුවීම හේතුකොට රැකියා රහිතතා ප්‍රශ්නයන් සැලකෙන ප්‍රමාණයකින් විසඳෙනවා.”

රැකියා ප්‍රශ්නය ඉතාමත්ම උග්‍රව පවතින නිසා සැහෙන තරමකින්වත් එය විසඳෙනවා නම් අප සතුටුයි. හොඳයි, මේ පිහිටුවාගෙන යන ගොවි හමුදාව ගැන

කල්පනා කර බලමු. මේ ආණ්ඩුව ගොවිකම් දියුණුව ගැන, ආහාර වගාව ගැන ලොකු වර්ණනාවක් කළා. මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියාවෙන් කෙසේ වුවත් වර්ණනාවෙන් නම් අති දක්‍ෂයි. ගොවි හමුදාවට බඳවා ගන්නා තරුණයන් එසේ බඳවා ගන්නේ මොන සුදුසුකම් උඩද? එකම සුදුසුකම නම් එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයට පක්‍ෂපාත වීමයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්‍ෂයට හිතවත් වීම නුසුදුසුකමක්. අව්ව වැස්ස නොබලා වැඩ කළ හැකි, කැත්තේ උදුල්ලේ වැඩ කළ හැකි තරුණයන් මෙම ගොවි හමුදාවේ ඇතැයි මා හිතන්නේ නැහැ. තවද, ගොවි හමුදාවට තරුණයන් බඳවා ගන්නේ එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයෙන් තරඟ කොට පරාජයට පත් වූ අපේක්‍ෂකයා කියන පිළිවෙලටයි. දෙඩම්ගස්ලත්දේ එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ පරාජිත අපේක්‍ෂකයා මේ ගැන ක්‍රියා කළ නිසයි, මෙය මා හොඳින් දන්නේ. මැතිවරණ කාලයේදී එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ උදවිය පසුපස්සේ ගිය, සුරැව්වටට සිට රැව්වටට හා අරක්කු විදුරුවට රැව්වුණු අයයි, වැඩිපුරම මෙම ගොවි හමුදාවල ඉන්නේ. ඒ අයවලුන් තෝරාගෙන ගොවිකම් පුහුණුවක් දිය හැකියයි මා හිතන්නේ නැහැ. මේ පිරිස ගොවි හමුදාවට බඳවාගෙන තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්‍ෂයේ බලය තහවුරු කර ගැනීමටයි.

ගොවි හමුදාවේ පාවිච්චිය සඳහා දී තිබෙන ජීප් රථ ගැනත් කල්පනා කර බලමු. එක්තරා උප ඇමතිවරයකු තමන්ගේ දරුවන් පාසල වෙත ගෙන යන්නටත් මෙම ජීප් රථ පාවිච්චි කරනවා. මේවා මහජනයාගේ හිත් කළකිරෙන වැඩ. මා මේ ගැන මතක් කෙළේ ඒ උප ඇමති තුමාට නින්දා කිරීමට නොවෙයි. ජනතාවගේ හිත් කළකිරෙන වැඩ නොකරන්නැයි මා මෙම ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අය වැය කථාවෙහි වී වගාව ගැනත් සඳහන් වෙනවා.

“එච්-4 නම් වැඩි දියුණු කළ වගියේ බිත්තර වී භාවිතය ජනප්‍රිය කිරීම පිළිබඳ රජයේ ප්‍රතිපත්තිය බෙහෙවින්ම සාර්ථක වී ඇති බව එම වී වැපුරු අක්කර ප්‍රමාණය 1965-66 හි මාස් කන්නයෙහි 5,35,000 ක් වූ නමුත් 1966-67 මාස් කන්නයෙහි 6,50,000 ක් ව තිබීමෙන් පෙනී යනවා.”

එච්-4 නම් වී වර්ගයෙහි ඔය කියන තරමටම අස්වැන්නක් නැහැ. ඔය තරම්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[ලේඛිකා රාජපක්‍ෂ මිය.]

අස්වැන්න නිබෙන්තේ පර්යේෂණාගාරවල පමණයි. එවි-4 ඉක්මණින් බොල් වන වි වර්ගයක්. එවා කල් තබා ගන්නට බැහැ. පත්තරවල ඇති ප්‍රචාරයේ හැටියට කුඹුරුවල නම් අස්වැන්නක් නැහැ.

ගොවිතැන් දියුණු කිරීමේ කටයුතු සඳහා යයි කියමින් වර්ධකවර් මෙරටට ගෙන්වනවා. එවා ගෙන්වීමෙන් කොම්පැණිකාරයන්ට මිස ගොවියන්ට නම් ලාභයක්, වාසියක් නැහැ. සමහර කුඹුරුවල වුක්ටර් ගෙන යන්නත් බැහැ. කඳු බෑවුම් සහිත කුඹුරුවලටත් කුඩා ලියදි නිබෙන කුඹුරුවලටත් වර්ධකවර් ගෙන යන්න බැහැ. වර්ධකවරයකින් හාන්නට නම් දිග පළලින් යුත් ලියදි සහිත කුඹුරු වන්නට ඕනෑ. වර්ධකවරවලින් හාන්නට ප්‍රථමත් කුඹුරුවලට වුණත් වර්ධකවර් යෙදිය හැක්කේ ධනපති අයට පමණයි. වර්ධකවර් වලින් කුඹුරු හාන්නට නම් ලොකු මුදලක් වියදම් කළ යුතුයි. ඒ නිසා සාමාන්‍ය දුප්පත් ගොවීන්ට වර්ධකවරවලින් ප්‍රයෝජනයක් නැහැ. ඒ නිසා වර්ධකවර් ගෙන්වීම රජය මගින් කර සමුපකාර ව්‍යාපාරය තුළින් ගොවීන්ට වර්ධකවර් ලබා දීමේ වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරනවා නම් හොඳයි කියා මා කියනවා.

ගම්බද ගොවීන් වැඩි වශයෙන් සිසුම කරන්නේ නගල්වලින් හා හරකුන්ගෙන්. ගොවීන්ට විශාල කරදරයක් වී නිබෙන්තේ සිසුමෙන් පසුව හරකුන් මෙව්වල් කිරීමයි. එක කන්නක් කුඹුරු හැමෙන් පසුව අනික් කන්නයට කුඹුරු හැම සඳහා හරකුන් ගෙනෙන තුරු ඒ අතරතුර කාලය හරකුන් මෙව්වල් කිරීම ගොවීන්ට විශාල කරදරයක් වී නිබෙනවා. සමහර විට හැතැප්ම දහය පහළොහ ඇත ඇති වතු වලට හරකුන් ගෙන යෑමට ගොවීන්ට සිදු වී නිබෙනවා. එසේ කිරීමේනුත් ගොවියාට සැනසිල්ලක් ලබන්නට බැහැ. වතුවලට හරක් දැමීමේදී වන්නේ පාලකයාට නෑත් නම් සුපිරින්ටෙන්ඩන්ට්ට පහාවක් වශයෙන් හාල්, කෙසෙල්කුන්, බිත්තර, වැනි දේ සපයන්නට සිදු වෙනවා. අනික් අතට දවසකට පොල් කට්ටි 5 ක් පමණ නොමිලේ කොටා දෙන්නත් ඕනෑ. ඔය ආදී වශයෙන් සිසුමෙන් පසු බොහෝ කරදර වලට මුහුණ දෙන්නට ගොවීන්ට සිදු

—දෙවන වර කියවීම

වෙනවා. ඒ නිසා ගොවීන්ට මුහුණ දෙන්නට සිදු වී නිබෙන ඔවුන් කරදර පිළිබඳව රජයේ සැලකිල්ල යොමු කරන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙහි ආහාර නිෂ්පාදනය ගැනත් සඳහන් වෙනවා :

“ආහාර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට රජය විසින් ගනු ලැබූ නොයෙක් පියවර මගින් මහඟු ප්‍රතිඵල ලැබී තිබෙනවා. වී නිෂ්පාදනය සම්බන්ධයෙන්, 1965-66 මාස කන්නයෙහි අස්වැන්න බ්‍රසල් 3 කෝටි 10 ලක්ෂයක් වූ නමුත්, 1966-67 මාස කන්නයෙහි අස්වැන්න බ්‍රසල් 3 කෝටි 40 ලක්ෂයක් වෙනැයි අපේක්ෂා කෙරෙනවා. මෙහි වැදගත්ම ලක්ෂණය වනුයේ, මේ කාලය තුළදී, සාමාන්‍ය වී අස්වැන්නෙහි ඇතිවුණු වැඩිවීම යි. 1966-67 මාස කන්නයෙහි, අක්කරයක සාමාන්‍ය අස්වැන්න පෙර නොවූ විරූ පරිදි, බ්‍රසල් 40.5 ක් වුණා. මීට පෙර, වැඩිම සාමාන්‍ය අස්වැන්න ලැබී ඇත්තේ, අක්කරයකට බ්‍රසල් 38.6 ක් වූ 1963-64 වර්ෂයේදීය.”

“මෙහි වැදගත්ම ලක්ෂණය වනුයේ, මේ කාලය තුළදී සාමාන්‍ය වී අස්වැන්නෙහි ඇතිවුණු වැඩිවීම යි” කියා තිබෙනවා. 1966 යල් කන්නයේ ගොවිතැන සම්පූර්ණයෙන්ම විනාශයට පත් වුණා. එක කන්නක් ගොවිතැන් විනාශ වූ විට ඊළඟ කන්නයේදී එමෙන් දෙතුන් ගුණයක අස්වැන්නක් ලැබීම සාමාන්‍ය සිද්ධි තක්. කලට වෙලාවට වැස්ස ලැබුණොත්, නියම විධියට වතුර ටික හැරෙව්වොත්, අස්වැන්න වැඩිපුර ලැබෙනවාමයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉඩම් සංවර්ධන ව්‍යාපාරය ගැන මා ඊළඟට මතක් කරන්නට කැමතියි. දුප්පත් මිනිහෙක් රජයෙන් ඉඩම් කැබැල්ලක් ලබා ගන්නට ගියාම ප්‍රථමත් තරම් ඔහුට කරදර හිරිහැර කරලයි ඉඩම් කැබැල්ල ලබා දෙන්නෙ. සමහර විට කීප වාරයක් උසාවි ගිහිල්ල දඩ ගැසුවට පසුවයි, ඉඩම් කැබැල්ල ලැබෙන්නෙ. එහෙත් ධනපති උදවියට කිසිම කරදරයක් නැතිව ඉඩම් ලබා ගන්න බලපත්‍ර කෙළින්ම ලැබෙනව. මේ ගරු සභාවේ හිටපු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරයකු හා ධනවත් ඉඩම් හිමියකු වන ඒ. යූ. රොමානිස් මහත්මයාට හිරියාල හැවැත්තැන්නෙන් වඩාපු පොල් අක්කර එකසිය නිස් ගණනක් සඳහා බලපත්‍රයක් දී නිබෙනවා. මේ ඉඩමෙන් අවුරුද්දකට පොල් දස ලක්ෂයක් විකුරු කැබෙනව. ඒ ඉඩමෙන් බදු

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මුදල් වශයෙන් රජය කොපමණ මුදලක් අය කරනවාද කියා, මා අහන්නට සතුටුයි. සාමාන්‍ය දුප්පත් කෙනෙකුට නම් මේ විධියේ ඉඩමක් රජයෙන් දෙයිද? ඉඩමක් ලැබුණත් ඒකට යන්න පාරක් නැහැ. සුසාන හුමී ආදී පහසුකම් නැහැ. දුප්පත් මිනිසා ගැන කිසිම සැලකිල්ලක් නැහැ.

මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ මාදුරේ කෝරළේ වැලිකන්ද හේනියායේ රජයේ කොස් වගාවක් තිබෙනවා. ධනවත් ඉඩම් හිමියන් කීප දෙනෙකු එකතු වෙලා ක්‍රමයෙන් ඒ කොස් වගාව මරාගෙන යනවා. ඒ විධියට දැන් අක්කර 50 ක් විතර කොස් වගාව මරාගෙන ගොස් ඔවුන් පොල් වගා කරගෙන යනවා. දොඩම්ගස් ලන්ද අතුරු මැතිවරණයට කලින් සිටි මන්ත්‍රීතුමා විසින් රජයෙන් ඉල්ලීමක් කර තිබෙනවා, ධනවතුන් විසින් අල්ලා ගෙන යනු ලබන ඒ ඉඩම දුප්පත් මිනිසුන් අතර බෙදා දෙන්න කියා. ඒ ඉල්ලීම අනුව දුප්පත් මිනිසුන් අතර ඉඩම බෙදා දෙන්න කුරුණෑගල දිස්සාපතිතුමා ක්‍රියා කරගෙන ගියා. පසුව ඒ ඉඩම දුප්පත් මිනිසුන්ට බෙදා නොදෙන ලෙස ධනවතුන් විසින් ඇමතිවරයාගෙන් කරන ලද ඉල්ලීමක් අනුව ඒ ඉඩම බෙදා දීම ඇණ හිට තිබුණා. ඊට පසුව මගේ ඉල්ලීම පිට නැවතත් වරක් එය ප්‍රදේශයේ ඉඩම් නැති දුප්පත් මිනිසුන් අතර බෙදා දීමට කුරුණෑගල දිස්සාපතිතුමා ක්‍රියා කරගෙන යනවා. එහෙත් මේ වරක් අර ධනවතුන් පිරිස ඉඩම් ඇමතිවරයා මාර්ගයෙන් මෙම ඉඩම බෙදා දීම වළක්වන්න ක්‍රියා කර ගෙන යන බවට මට දූෂමාන ආරංචියක් ලැබී තිබෙනවා. එම නිසා ධනවතුන්ගේ ඉල්ලීමට කන් නොදී දුප්පත් ජනතාවට මේ ඉඩම බෙදා දෙන්නට ක්‍රියා කරන මෙන් ගරු ඇමතිතුමාගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ඊළඟට මා පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි, රෙදිපිළි ගෙන්වීම සඳහා විශාල මුදලක් මේ රටෙන් පිටරට ඇදී යන බව. ඒ මුදල මේ රටේම නවත්වා ගැනීමට අපි සැම උත්සාහයක්ම දැරිය යුතු බව කවුරුත් පිළිගන්නවා. මා ඒ සම්බන්ධයෙන් වචන ස්වල්පයක් කථා කරන්නට අදහස් කරනවා. ගම්බද රෙදි මධ්‍යස්ථානවල සේවයේ යෙදී සිටින දුප්පත් කාන්තාවන්ට අද

නොයෙක් කරදර හිරිහැරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මගේ ආසනයේ කලමඩුවාව රෙදි වියන මධ්‍යස්ථානයේ තරුණ කාන්තාවන් 50 ක් 60 ක් පමණ සේවයේ යෙදී සිටිය. දැනට ඒ සියලු දෙනා ගේම වැඩ නැවතිලයි තිබෙන්නේ. මන්ද? මේ රෙදි මධ්‍යස්ථානය පිහිටුවා තිබෙන ඉඩම සමිතිය සතු කරගෙන තිබෙන්නේ අත් කුටිතාන්සියක් පිටයි. එය කෙසේ හෝ කඩවේරියෙන් නැති වී තිබෙනවා. ඉඩම් හිමියා ඔහුගේ ඉඩම සමිතියෙන් ආපසු ලබා ගැනීමට සමිතියට විරුද්ධව නඩුවක් පැවරුව. අවසානයේදී ඉඩම ඔහුට අයිති වන ලෙසට නඩුව තීන්දු වුණා. ඔය විධියට සෑම කොට්ඨාශයකම වාගේ තිබෙන්නේ අත් කුටිතාන්සි පිට ඉඩම් ගෙන සාදාගත් රෙදි මධ්‍යස්ථානයි. එම නිසා අත් කුටිතාන්සි පිට ඉඩම් ගෙන සාදා තිබෙන ඒ සෑම රෙදි මධ්‍යස්ථානයක්ම කෙළින්ම රජය වෙත පවරාගත්තැයි මා ඉල්ලා සිටිනවා.

තමුත්තාන්සේලා රටේ සංවර්ධන කටයුතු සඳහා සෑම අංශයකින්ම කෝටි සංඛ්‍යාත මුදලක් වියදම් කරනවා. එහෙත් අධ්‍යාපනය අතින් බලන විට අපට පෙනී යනවා අද ඉතාමත් අඳුරු යුගයක් උදා වී තිබෙන බව. මා එසේ කියන්නේ ඇයි? මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයේ මැතිවරණ කාලයේදීත්, ඊට ප්‍රථමත් ඊට පසුවත් දේශපාලන හේතූන් උඩ ගුරු වරුන් රාශියක් මාරු කර යවා තිබෙන නිසයි. එසේ ගුරුවරුන් මාරු කර යවනවා මිස ඒ පුරප්පාඩු සඳහා නැවත පත් කිරීමක් කරන්නේ නැහැ. ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන් 600ක් පමණ සිටින කොස්වත්ත පාසලේ අද ගුරුවරුන් සිටින්නේ 6 දෙනයි. 1965 දී ගුරුවරුන් 25 දෙනෙකු සිටි කවිභිගමුව මහා විද්‍යාලයේ අද ඉන්නේ ගුරුවරුන් 10 දෙනයි. ගුරුවරුන් මාරු කළාට කමක් නැහැ, ඒ පුරප්පාඩු වෙනුවෙන් අහිනවයෙන් ගුරුවරුන් පත් කර එවනවා නම්. එහෙත් එසේ කරන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ළමයින්ගේ අනාගතය අඳුරු කරන්නේ නැතිව ඔවුන්ට අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන පරිදි ඒ පුරප්පාඩු සඳහා ගුරුවරුන් පත් කරන්න ඕනෑ. මොන පක්ෂයකින් හෝ වේවා අපට ඕනෑ කරන්නේ ළමයින්ට අධ්‍යාපනයක් දීමයි. දැනට සිටින ඉතුරු ගුරුවරුන් කීප දෙනාත්

[ලේඛිතය රාජපක්ෂ මිය.]

පරාජිත අපේක්ෂකයාගේ මාගියෙන් මාරු කරගෙන යනවා. මේක ලොකු අපරාධ යක්. ලුමයින් උදේට පාසලට ගොස් සෙල්ලම් කරමින් ඉඳ හවසට ගෙදර එමයි දැන් එහි සිටින වි තිබෙන්නේ. ඒ සෑම දෙයක්ම සිදු වි තිබෙන්නේ දේශපාලන ඇඟිලි ගැසීම් නිසයි. එම නිසා මා කරුණා වෙන් ඉල්ලා සිටිනවා එවැනි අපරාධ කරන්න එපාය කියා. දැනට තිබෙන ගුරු අඩුපාඩුවද හැකි පමණ ඉක්මණින් සම්පූර්ණ කර දෙන ලෙස මම මතක් කර සිටිනවා.

දොඩම්ගස්ලන්දේ පසු ගිය අතුරු මැති වරණ සමයේදී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට සහයෝගය දුන් පිරිසකට මැරවර පිරිසක් විසින් පහර දෙනු ලැබුවා. නොයෙක් විධියේ හිරිහැර කළා. එහෙත් අද වන තුරු ඒ ගැන කිසිම නඩුවක් නැහැ. මෙම ගරු සභාවේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමකු විසින්ම පැමිණිල්ලක් කර තිබෙනවා. ඒත් ඒ ගැන අද වන තුරුත් කිසිම සැලකිල්ලක් දක්වා නැහැ.

මා මූලින් සඳහන් කළ පරිදි, මෙවැනි දේශපාලන හැඟීම් ඇති කරගෙන මේ රට සංවර්ධනය කරන්න බැහැ. රටක් සංවර්ධනය කිරීමට නම් සෑම පිරිසකගේම සහයෝගය ඕනෑ කරනවා. එම නිසා මේ රජය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති අයවැය ලේඛනයට මගේ විරුද්ධත්වය ප්‍රකාශ කරන අතරම, සෑම අතකින්ම රට සංවර්ධනය කරන්න තමුන් තාන්සේලා බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් යුක්තිසහ ගතව, සධාරණව කටයුතු කරන්න ය කියා ඉල්ලමින් මගේ වචන සවලපය අවසන් කරනවා.

පූ. භා. 11.18

එම්. එස්. අමරසිරි මයා. (හිනිදුම)
(திரு. எம். எஸ். அமரசிரி—ஹினிடும்)
(Mr. M. S. Amarasiri—Hiniduma)

ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, දොඩම්ගස්ලන්දේ ගරු මන්ත්‍රීතුමියගේ කථාවට පසුව මට කථා කිරීමට අවස්ථාව සලසා දීම ගැන මා තමුන් තාන්සේලා ස්තූති කරනවා. එතුමියගේ කථාවෙන් වැදගත් කරුණු කීපයක් පෙන්වුම් කර දුන්නා. එතුමිය විශේෂයෙන්ම සඳහන් කළා, රටක් සංවර්ධනය කරගෙන යාමේ දී

සෑම පක්ෂයකම සහයෝගය ලැබිය යුතු බව. ඇත්ත වශයෙන්ම මොන ආණ්ඩුව කින් වැඩ කටයුතු කරගෙන ගියත් සෑම පක්ෂයකම සහයෝගය එයට ලැබෙනවා නම් ඒක තමයි ඒ පක්ෂ විසින් ජාතියට කරනු ලබන සේවය. එහෙත් එහෙම කෙරෙනවාද කියන ප්‍රශ්නයයි මෙහිදී මතු වන්නේ. එතුමිය සාමාජිකත්වය දරන පක්ෂයේත්, ඔය විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටින අනික් පක්ෂවලත් ගරු මන්ත්‍රීවරුන් බොහෝ දෙනෙකු අප කොපමණ හොඳ වැඩ කරගෙන ගියත් කවදාවත් ඒ වැඩ හොඳය කියා කියන්නේ නැති බව එතුමිය දන්නවා ඇති. ඒ වාගේම එතුමියගේත්, එතුමියගේ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගේත් සහයෝගය මේ රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා. මෙම අයවැය ලේඛනය දුප්පත් ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් නැති අයවැය ලේඛනයක් හැටියට එතුමිය හඳුන්වන්න යෙදුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හැම මන්ත්‍රීවරයකුගෙන්ම ප්‍රකාශ වුණේ ඒ අදහසමයි. මොන ආණ්ඩුව බලයට ආවත් ඒ ආණ්ඩුවෙන් ඉදිරිපත් කරන අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධව, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන් කථා කිරීම සවභාවයක්. එසේ කරන්නේ පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදාය යක් හැටියට යි. එහෙත් ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමන්ලාගේ හදවත් තුළින් මෙම අය වැය ලේඛනයෙහි හොඳ බව කියනවා ඇති.

මෙම අයවැය ලේඛනයෙන් විශාල මුදලක් සංවර්ධන වැඩ කටයුතු සඳහා යොදවා ඇති බව තමුන් තාන්සේලා දන්නවා ඇති. මේසා විශාල මුදලක් සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට යෙදූ අවස්ථාවක් මෙයට පෙර කිසිම අවුරුද්දකදී පෙනෙන්නට තිබුණේ නැහැ. මෙයට හේතුව, මේ රටේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයත්, කර්මාන්ත වර්ධනයත් ඇති කරන්නේ නැතුව, රජයේ ඉදිරි ගමන මහජනතාවගේ ප්‍රයෝජනයට හේතුවන පරිදි ගෙන යන්නට බැරි බව ජාතික රජය කල්පනා කිරීමයි. එම නිසා, පසුගිය අය වැය ලේඛනයත්, ඊට පෙර අවුරුද්දේ ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය මෙන්ම මේ අයවැය ලේඛනයත් සකස් කර ඇත්තේ ඒ අරමුණ ඉටු කර ගැනීමේ අදහසින් බව මෙහිලා සඳහන් කරන්න

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට විශාල මුදලක් යෙදවීමෙන් රජය බලාපොරොත්තු වන්නේ ආහාර ද්‍රව්‍ය මෙන්ම අනිකුත් ද්‍රව්‍ය සඳහා පිටරට ඇදී යන විශාල මුදලක් මෙහිම නතර කර ගැනීමටත්, එම මුදල් මේ රටේ අභිවෘද්ධිය සඳහා යෙදවීමටත් බව සඳහන් කරන්න කැමතියි. එම බලාපොරොත්තු වෙන් ජාතික රජයේ නායකතුමා ගෙන යන කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන ව්‍යාපාරය අතිශයින් ප්‍රශංසනීය බව මහජනතාවට තෝරුම් ගොස් තිබෙනවා. කෘෂිකර්මාන්තය කෙරෙහි මේ තරම් උනන්දුවක් දක්වන ලද වකවානුවක් මා හිතන හැටියට පසුගිය අවුරුදු තුන් සියයකින් මෙපිට කවදාවත් ඇති වී නැහැ. සිංහල රජ කාලයෙන් පසුව මේ රටේ කෘෂිකර්මාන්තය සඳහා වැඩි සැලකිල්ලක් දක්වන ලද වකවානුව මේ කාල සීමාව යයි අප ඉතාම ආඩම්බරයෙන් කියනවා. මේසා විශාල මුදලක් සංවර්ධන වැඩ කටයුතුවලට යෙදීමට රජය කල්පනා කළේ යම්කිසි දවසක පිටරටින් එන සහල් ලංකාවට ගෙන්වා ගන්න බැරි වුණොත්, විදේශික නැව් ගමනා ගමනය නතර කළොත්, විදේශ රටවලින් ලැබෙන සහල් නැතිව ගියොත්—එවැනි තත්ත්වයක් උදවුණොත්—ජනතාව බඩගින්නේ නොතබා ආරක්ෂා කර ගැනීමේ විශාල අනාගත බලාපොරොත්තුවක් ඇතුවයි. ජාතික රජය ආරම්භ කළ මෙම සංවර්ධන ව්‍යාපාරයට බාධා කිරීමට විශාල පිරිසක් සිටිනවා. ඒ බාධා මැඩ පවත්වාගෙන අපේ කාලසීමාව තුළදී මහජනතාවට ප්‍රයෝජනවත් වන විධියේ සැලැස්මක් අනුව රට සංවර්ධනය කිරීමට ජාතික රජය දැඩි ප්‍රයත්නයක් දරන බව මෙහිලා සඳහන් කරන්න කැමතියි.

සංවර්ධන කටයුතු සඳහා යොදවන මුදල් බොහොමයක්ම සමුපකාර සමිති සංගම් මාර්ගයෙන් මහජනතාව අතර යෙදවීමට, කෘෂිකාර්මික කටයුතු සඳහා එමගින් ණය පහසුකම් මහජනතාවට ලබාදීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා. එපමණක් නොවෙයි, මෙරටට අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදා හැරීම අද සමුපකාර සමිති සංගම් මගින් කරගෙන යනවා. මේ ආණ්ඩුව පමණක් නොවෙයි, මෙයට පෙර පැවති ආණ්ඩුත් පසුගිය කාලය තුළදී සමුපකාර ව්‍යාපාර

යෙන් ප්‍රයෝජන ලබාගත් බව සඳහන් කරන්න කැමතියි. සමුපකාර ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් පළපුරුද්දක් ඇති කෙනෙකු හැටියට මෙහිදී මට කියන්න ඇත්තේ, සමුපකාර ව්‍යාපාරය මෙතෙක් කල් ගෙන ගියත් බොහෝ දෙනාට එයින් ප්‍රයෝජන යක් සැලසෙන අන්දමේ සිසු දියුණුවක් මෙතෙක් ඇති වී නැති බවයි. මීට අවුරුදු 50 කට 60 කට ඉහත දී සමුපකාර ව්‍යාපාරය ආරම්භ වුණත්, ලංකාවේ ජනතාව දියුණු වීගෙන යන තත්ත්වයට අනුව සමුපකාර ව්‍යාපාරය දියුණු වී නැහැ. අපගේ සංවර්ධන ව්‍යාපාර සමුපකාරය මාර්ගයෙන් ජනතාවට දීමේ සම්පූර්ණ බර සමුපකාරය මත පැටවීමට අප උත්සාහ කළත්, සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ සැහෙන දියුණුවක් නැති නිසා අප බලාපොරොත්තු වන තරම් ඉක්මනින් ඒ කටයුත්ත කරන්නට බැරි බව සමුපකාරය භාර ගරු ඇමතිතුමාට මා මතක් කරනවා. මේ රටේ ජනතාව අවුරුදු 50 ක් 60 ක් තිස්සේ සමුපකාරයෙන් ප්‍රයෝජන ගත්තා. පසුගිය රජයත් මේ රජයත් සමුපකාරයේ සම්බන්ධය ඇතිව ජනතාව අතර යම් යම් සංවර්ධන සැලැස්ම වල් යෝජනා කර ක්‍රියාත්මක කර තිබෙනවා. එහෙත් අද සමුපකාර සමිති බොහොමයක්ම ක්‍රියා විරහිත වීම නිසා ඒ වැඩ පිළිවෙළවල් අඩපණ වී තිබෙනවා. ඊට හේතුව කුමක්දැයි අප කල්පනා කළ යුතුයි. මේ ගැන අප පසුගිය රජයටවත් මේ රජයටවත් දොස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත්, සමුපකාරයට නව ජීවනයක් දිය යුතු කාලය දැන් එළඹ තිබෙන බව නම් මා මෙම ගරු සභාව තුළ ප්‍රකාශ කරනවා. සමුපකාරය සම්බන්ධයෙන් ජනතාවට අවශ්‍ය පියවරවල් ගැනීම සමුපකාර ආඥා පනත අනුව පවා අපහසු වන තත්ත්වයක් අද ඇති වී තිබෙනවා. ජනතාවත් ඔවුන්ගේ සංවර්ධන කටයුතුත් ශිෂ්‍යාකාරයෙන් දියුණු වේගෙන යන්න, බොහෝ සමුපකාර සමිති සංගම් දුර්වල වී තිබෙන නිසා එකී ව්‍යාපාරයන් ව්‍යාප්ත කරන්නට පුළුවන් කමක් නැති වී තිබෙනවා.

සමුපකාර ව්‍යාපාරය අතින් මේ විධියේ ප්‍රශ්නයකට මුහුණ පාන්නට අපට සිදු වී තිබෙන්නේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවේ සැහෙන පමණ සමුපකාරීන්ගේ නැතිකම නිසයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[අමරසිරි මයා.]

මෙය සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ දියුණුව අඩු වීමට බොහෝ දුරටම හේතු වී තිබෙන බව මා විශේෂයෙන් සමුපකාරය භාර ගරු ඇමතිතුමාට මතක් කරනවා. බොහෝ සමුපකාර සමිති සංගම්වල ගණන් හිලවු පරීක්ෂණය හරියාකාර කෙරෙන්නේ නැහැ. සමහර ඒවායේ කෙරෙනත් කෙරෙන්නේ බොහෝ කල් ගත වීමෙන් පසුවයි. අවුරුදු 3, 4, 5 තිස්සේ ගණන් හිලවු නොබැඳූ ගණන් පරීක්ෂණ නොකළ සමුපකාර සමිති ලංකාවෙහි තිබෙනවා. ඒ වාගේම, අවුරුදු තුන හතරකින්වත් ගණන් පරීක්ෂණයක් නොකළ සමුපකාර සමිති සංගම්ද ලංකාවෙහි තිබෙනවා. රුපියල් දස දහස් ගණනින් කෝටි ගණනින් ගනු දෙනු කෙරෙන මෙවැනි ආයතන කලට වේලාවට නිසි අන්දමට ගණන් පරීක්ෂණ නොකිරීමෙන් ඒවායෙහි විශාල අඩුපාඩුකම් ඇති වී තිබෙනවා. එසේ වූ විට එම සමිතිවලටත් සංගම් වලටත් ඒවායේ කාරක සභාවලටත් දෝෂාරෝපණවලට මුහුණ පාන්නට වන නිසා ඒවායේ කටයුතු තවදුරටත් කර ගෙන යන්නට බැරි වී සම්පූර්ණයෙන්ම ඒවා කඩාකප්පල් වී යනවා.

විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම—විශේෂයෙන්ම හබරාදුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා.) මාතර ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (බී. වයි. තුඩාවෙ මයා.)—මේ රජය විසින් සමුපකාර සංගම් විසුරුවා හැරීම ගැන කරුණු කිව්වා. එවැනි තත්ත්වයක් උද්ගත වී තිබෙන්නේ මා කී අන්දමට සමුපකාර සමිති හා සමිති සංගම් කලට වේලාවට ගණන් පරීක්ෂණ ආදිය නොකිරීමෙන් ඒවායේ කටයුතු ව්‍යාකූල වී තිබීම නිසයි.

ප්‍රින්ස් ගුණසේකර මයා. (හබරාදුව)
(*திரு. பி. பி. ன்ஸ் குணசேகர—ஹபரதுவ*)
(Mr. Prins Gunasekera—Habaraduwa)
ඒ නිසා නොවෙයි.

අමරසිරි මයා.
(*திரு. அமரசிரி*)
(Mr. Amarasiri)

ඒ නිසා නමයි. හරියාකාර පාලනයක් ගෙන යමින් ජනතාවට අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ආදිය නියම අන්දමට බෙදා දීමට එම

සමිති හා සංගම් අපොහොසත් වී තිබෙන නිසා ඒවායේ නියම පාලනය ඇති කිරීමට කටයුතු යෙදීම සඳහා ඒවා විසුරුවා හැර තිබෙනවා. ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන ආකාරයට ඒවායේ කටයුතු කෙරෙන්නට ඕනෑ නිසා ඒවා රජයට පවරාගෙන ජනතාවට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය ආදිය කලට වේලාවට ලබා දීම සඳහා කටයුතු කරන්නට රජයට සිදු වුණා. දැන් ඒ විධියට කටයුතු කරගෙන යනවා. නමුත් එය දීර්ඝ කාලයක් කර ගෙන යාමට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අන්දමට සමුපකාර සමිති හා සංගම් නියමිත විධියට මහජන නියෝජිතයින් ලවා පාලනය කරවීමට විධිවිධාන යෙදීමට රජය ඉතාම ඉක්මනින් ක්‍රියා කරගෙන යනවා. ඒ වාගේම සමුපකාර සමිති හා සංගම්වල පාලන කටයුතු දැනට වඩා ක්‍රමවත් අන්දමින් කරගෙන යාමට සමුපකාර පරීක්ෂකවරුන් පත් කිරීමටත් ගරු ඇමතිතුමා ඉතාම ඉක්මනින් විධිවිධාන යොදාගෙන යන බව මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ලංකාවේ සමුපකාර සමිති හයදහසක් පමණ තිබෙනවා. සමුපකාර සංගම් එකසිය විස්සක් පමණ තිබෙනවා. මේවායින් ලංකාවේ පාරිභෝගිකයින් එකසිය දශ ලක්ෂයකට පමණ අත්‍යවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය බෙදා හරිනවා. සමුපකාර සමිති හයදහසෙන් ලංකාවේ දශ ලක්ෂයක් පමණ ගොවීන්ට ණය පහසුකම් සලසා දී තිබෙනවා. ගොවීන්ට දැන් ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවෙන් හා සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුවෙන් ණය පහසුකම් සලසා දී තිබෙනවා. එහෙත් සෑම ගොවියකුම සමුපකාර සමිති යක සාමාජිකයකු වී නොමැති නම් මේ පහසුකම් ලබා ගන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. සමුපකාර සමිතිවල සාමාජිකත්වය වැඩි කිරීමට රජය වහාම පියවරක් ගත යුතුය කියා මා ප්‍රකාශ කරනවා. එසේ නොකළහොත් රජය ගොවීන්ට ය කියා කොයි තරම් පහසුකම් යෙදුවත්, කොයි තරම් සංවර්ධන වැඩවලට මුදල් යෙදුවත්, ප්‍රයෝජනයක් වෙන්නේ නැහැ. සෑම ගොවියකුම සමුපකාර සමිතියක සාමාජිකත්වය ලබා නැත්නම් ඔහුට මේ සලසා දී තිබෙන පහසුකම්වලින් නියමාකාරයට ප්‍රයෝජන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගන්නට අවස්ථාවක් ලැබෙන්නේ නැ. එම නිසා ලංකාවේ භූමි ගොවි මහතකුම ප්‍රදේශයේ සමුපකාර සමිතියකට සම්බන්ධ කරවීම ගැන මා ගරු ඇමතිතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා. එසේ නොකළහොත් මේ සලසා තිබෙන ණය පහසුකම්වලින් උපරිම සේවය ලබා ගන්නට නොහැකි වෙනවා. මේ සම්බන්ධව සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව මගින් යම් වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ තේ වගා කරන විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. කුඩා තේ වතු හිමියන් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. ඒ වාගේම ජනපද ව්‍යාපාරවල තේ වගාව කරන අයත් විශාල සංඛ්‍යාවක් සිටිනවා. කුඩා තේ වතු හිමියන්ටත් ජනපද ව්‍යාපාරවල තේ වගා කරන අයටත් මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන බරපතල ප්‍රශ්නයක් තමයි තේ මිල අඩුවීම. මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව රජය වරින් වර නොයෙකුත් ප්‍රතිකර්ම යෙදවත්, ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන විධියට තවම සැහෙන ප්‍රතිකර්මයක් කර නැහැ. අපේ ප්‍රදේශවල තේ දළ මිල ගත දහයට බැස තිබුණාය කියා මා පසුගිය අයවැය ලේඛන විවාදයේදී සඳහන් කළා. අද තත්ත්වය තරමක් සතුටුදායක වී තිබෙනවා. අද අමු දළ රත්තල ගන 16, 18, 20 දක්වා නැග තිබෙනවා. එහෙත් අමු දළ රත්තලක් ගන 25 කට 30 කටවත් විකුණා ගන්නට බැරි වුණොත් මේ කුඩා තේ වතු හිමියන්ටත් තේ ජනපද ව්‍යාපාරිකයන්ටත් තම ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කර ගන්නට පුළුවන් වෙන්නේ නැහැ. ඇත්ත වශයෙන්ම අද ඔවුන් ණය බරින් මිරිකෙමින් ජීවත් වෙන්නේ. එම නිසා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව විශේෂ සැලකිල්ල යොමු කරන මෙන් මා ගරු වෙළඳ ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. කුමන ක්‍රමයකින් හෝ පහත රට තේවලට සැහෙන මිලක් ලබා දී කුඩා තේ වතු හිමියන්ටත්, ඒ වාගේම දුප්පත් තේ ජනපද ව්‍යාපාරිකයන්ටත් සහනයක් සලසා දීමට ක්‍රියා කරන මෙන් මා ඉතා ඔතා කමින් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රජය ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ විශාල සංවර්ධන ව්‍යාපාරයක් ආරම්භ කරන්නට ක්‍රියා කර

ගෙන යනවා. ගිංගහ සංවර්ධනය කිරීමේ හා ජල ගැල්මෙන් ඒ ප්‍රදේශය ආරක්ෂා කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමය ගැනයි මා සඳහන් කරන්නේ. එම යෝජනා ක්‍රමය වහාම ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය කියා මා පසුගිය අය වැය ලේඛන විවාදයේදී කරුණු ඉදිරිපත් කළා. ඒ අනුව ජාතික රජයේ වාරිමාර්ග, ඉඩම් හා විදුලි බල කටයුතු පිළිබඳ ගරු ඇමතිතුමා විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා එම සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක කරගෙන යනු දැකීම ගාලු දිස්ත්‍රික්කයේ භූමි දෙතාගේම සතුටට කරුණක්. එම සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමය හිතදුම ජන්ද දායක කොට්ඨාශයට පමණක් නොවෙයි, බෙන්තර-ඇල්පිටිය, අක්මිමන, බද්දේ ගම හා ගාල්ල යන ජන්දදායක කොට්ඨාශ වලටත් බලපානවා. මෙම යෝජනා ක්‍රමය නිසා පවුල් 23,000 කට පමණ ගංවතුරෙන් සහනයක් ලැබෙන අතර අක්කර 50,000ක් පමණ සංවර්ධනය කිරීමටත් පුළුවන්කම ලැබෙනවා. ඒ වාගේම ගිංගහ සංවර්ධන යෝජනා ක්‍රමයට ඇතුළත් මාදුගාට ජලාශය ඉදි කිරීමෙන් පසුව එමගින් ජල විදුලි බලය නිපදවීම නිසා ගාලු දිස්ත්‍රික්කයට පමණක් නොව දකුණු පළාතටම විශාල වශයෙන් විදුලි බලය බෙදා හැරීම සඳහා විදුලි බල මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කිරීමටත් පුළුවන් වෙනවා. මේ සංවර්ධන ව්‍යාපාරය සඳහා රුපියල් ලක්ෂ 1,000ට පමණ ආසන්න විශාල මුදලක් වියදම් වන බව ගණන් බලා තිබෙනවා. මෙහි මූලික සමීක්ෂණ කටයුතු වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුවේ ඉංජිනේරු මහතුන් විසින් ආරම්භ කර තිබෙනවා. එහි වැඩ ඉතා ඉක්මණින් කර ගෙන යන හැටියට අප ඉඩම්, වාරිමාර්ග හා විදුලිබල ඇමතිතුමා ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

කෘෂි කර්මාන්ත කටයුතු සඳහා විශේෂ පරිශ්‍රමයක් දරන මේ කාලයේ වී පර්යේෂණාගාරයක් නොබෝදා රජය මගින් ආරම්භ කිරීම නිසා කෘෂි කර්මාන්තයේ යෙදෙන ලංකාවේ බහුතර ජනතාවට එයින් විශාල සේවයක් සිදු වෙනවා. අද ලංකාවේ වී වගා කෙරෙන ඉඩම් සීමා සහිත නිසා වී වගා කරන ඒ ඉඩම්වලින් වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමට කටයුතු කිරීම තමයි, අපේ වදගත්ම කාර්යය විය යුත්තේ. නොයෙකුත් පර්යේෂණ මගින් අස්වැන්න වැඩි කර ගත්තේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[අමරසිංහ මහා.]

නැත්නම්, වි වගාව සඳහා ගොවීන් අතර කොයි තරම් ඉඩම් ප්‍රමාණයක් බෙදා දුන් තත් එයින් නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. අද ලැබෙන අස්වැන්න දිනා බැලුවාම අපට පෙනෙනවා, වි බුසල කින් ලැබෙන්නේ බුසල් 40 ක් පමණ බව. වි බුසලකින් බුසල් 65 ක අස්වැන්නක් ලබා ගන්නට පුළුවන් නම්, ලංකාවට අවශ්‍ය සහල් ලංකාවෙන්ම ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා.

අපට ඒ තත්වයට ළඟා වන්නට පුළු වන්නකම ලැබෙන්නේ වි ගොවිතැන සහ අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීම සම්බන්ධ යෙන් පර්යේෂණාගාරයක් ඇති කර, ඒ පර්යේෂණවල ප්‍රතිඵල අනුව වි වගාව හා අස්වැන්න වැඩි කර ගැනීම පිළිබඳව කෘෂි කම් දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ගොවියන්ට උපදෙස් බෙදා හැරීමේ වැඩ පිළිවෙලක් යෙදවෙත් පමණයි. විශේෂයෙන් කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව දැනට වඩා මේ පිළිබඳව සැලකිල්ලක් දැක්විය යුතු බව මා කියන්නට කැමතියි. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහතුන් ගොවියන් හමුවට ගොස් කලට වේලාවට හරියාකාරව නිසි උපදෙස් නොදෙන නිසා අප බලාපොරොත්තු වන වේගයෙන් කෘෂිකර්මාන්ත කටයුතුවල දියුණුවක් නොලැබෙන නිසා, මා මේ පිළිබඳව එම දෙපාර්තමේන්තුවේ අවධානය යොමු කරවන්නට සතුටුයි. ඒ නිසා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහතුන්—විශේෂයෙන් ගොවියන් සමඟ නැත්නම් ගැමියන් සමඟ ආශ්‍රය කරන ඕවර්සියර් මහතුන්—වැඩි ගණනක් පත් කළ යුතුයි. අද ගම් 4 ක් 5 ක් සඳහා ඉන්නේ එක ඕවර්සියර් මහත්මයෙක් පමණයි. ඒ නිසා රසායනික පෝර දැමීම, කලට වේලාවට පැළෑටි නෙළීම, වි වැපිරීම ආදිය පිළිබඳව ගොවියන්ට උපදෙස් දීම, බත්තර වි හා ඒ ඒ පොළවට ගැලපෙන අනෙකුත් වි ලබා දීම ආදි කටයුතු හරියාකාරව කිරීම සඳහා එක ගමකට එක ඕවර්සියර් මහත්මයකු බැගින්වත් පත් කරන හැටියට අප ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ කිරීම සඳහා වැය වන මුදල වැඩි වුණත් ඒ මුදලට සරිලන ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට පුළුවනි.

එපමණක් නොවෙයි. මට පෙර කථා කළ දෙඩම්ගස්ලත්දේ ගරු මන්ත්‍රීවරිය (ලැටි මියා රාජපක්ෂ මිය.) වූකල්ට් පරිහරණය ගැන විවේචනයක් කළා. අප ජීවත් වන්නේ යාන්ත්‍රික යුගයේ නිසා කෘෂිකාර්මික කටයුතුවලදී වූකල්ට් ආදිය පාවිච්චි කිරීමෙන් අපේ වැඩ කටයුතු ඉක්මනින් සහ පහසුවෙන් කර ගන්නට අපට පුළු වන් වෙනවා. ඒ වාගේම වැඩි අස්වැන්නක් ලබා ගැනීමටත් එයින් පුළුවන් වෙනවා. මිනිස් ශ්‍රමය වැය කිරීමෙන් ගත හැකි ප්‍රයෝජනයට වඩා ප්‍රයෝජනයක් ගන්නට යන්ත්‍රවලින් පුළුවනි. මිනිස් ශ්‍රමය පාවිච්චියෙන් සීමාවක් තිබෙනවා. වෙනත් කටයුතු මෙන්ම ගොවිතැන් වැඩ කටයුතුත් කඩිනමින් කර ගැනීම දත් කාටත් අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා වූකල්ට් උපයෝගී කර ගැනීමෙන් බිය නැතිවම ඉක්මනින් වැඩියෙනුත් ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවනි. ඒවා ප්‍රයෝජනයට ගැනීම මේ කාලයට ගැළපෙනවා. ගොවිතැනට වූකල්ට් ආදිය යොදා ගැනීමෙන් රක්ෂාවල් නැති වෙනැයි බිය විමට වුවමනාවක් නැහැ. කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය ශිෂ්‍යාකාරයෙන් කරගෙන යාමට නම් ඒ සඳහා අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ අපේ රටට පිටරටවලින් ගෙන්වා ගන්නට ඕනැ. ගෙන්වා ගනු ලබන වූකල්ට් ඇතැම් අය වැරදි විධියට පාවිච්චි කරන අවස්ථා ඇති වෙනවා. ඒවාට ලැබෙන ඉඩ හැකි තාක් දුරට නැති කරන්නට ඕනැ. දූෂණ සිදු විමට ඇති ඉඩකඩ නැති කරන්නට විධිවිධාන යොදන්නට ඕනැ.

මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ රටේ පොදු මහජනයාට විශාල සේවයක් සිදු වන බව කියන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙරට රාජ්‍ය සේවයේ නිරත සුළු සේවකයන් ගැන විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා තිබීම ඇත්ත වශයෙන්ම සැලකිය යුතු කාරණයක්. රජයේ සුළු සේවකයන් මේ නිසා ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පමණක් නොව මුළු කැබිනට් මණ්ඩලයම ඇතුළු ආණ්ඩුවට ප්‍රශංසා කරනවා. තමන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වයේ වෙනසක් දකින්නට මේ අය දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියා. පඩිනඩි ආදියෙන් තිබෙන අඩුපාඩුකම් නිසා නිතරම පාහේ ආර්ථික තත්ත්වයෙන් පිරිහී සිටි සුළු සේවකයන් ගැන යම් සැලකිල්ලක් දක්වන මේ ආණ්ඩුව රුපියල් 20කින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

චුද්දන් ඔවුන්ගේ පඩිනඩි වැඩි කිරීමට කල් පනා කිරීම මේ අවස්ථාවේ ඇති වැදගත් කම ගැන කල්පනා කරන විට සැලකිය යුතු කාරණයක්. මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය අවදානම් ලෙස පවතින මේ අවස්ථාවේ පවා අපගේ ආණ්ඩුව රජයේ සුළු සේවකයන්ගේ අමාරුකම් ගැන සලකා ඔවුන්ගේ සුවපහසු තැනා ගත් මේ වැදගත් පියවර නිසා අපට ඔවුන්ගේ ප්‍රශංසාව හිමි වෙනවා. ආණ්ඩුවේ මේ ක්‍රියාව ආදර්ශයට ගෙන වෙළෙඳ අයතනවලත් මිට සමාන සැලකිලි ඇති කෙරෙනොත් එය ඉතා වැදගත් කරුණක් බව මා ප්‍රියියෙන් සඳහන් කරනවා. ස්වාමි පක්ෂයන් සේවක පක්ෂයන් කැඳවා මේ ගැන සාකච්ඡා කර සුදුසු පියවරක් ගන්නට පුළුවන් නම් ඉතා හොඳ බව මා මේ අවස්ථාවේ මතක් කරනවා.

ලංකාවේ ඉතා වැදගත් වැඩ කොටසක් භාරවී සිටින සමුපකාර ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටින්නන් ගැනත් මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. සමුපකාරයේ විසිපත් දහසකට අධික පිරිසක් සේවය කරනවා. ඒ අයටත් රජයේ සුළු සේවකයන් වෙනුවෙන් දීමට අදහස් කරන දීමනාව වැනි දීමනාවක් ලැබෙන්නට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කරතොත් බොහොම හොඳයි. සමුපකාර ව්‍යාපාරයෙන් මේ රටේ විශාල වැඩ කොටසක් බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටින විශාල පිරිසගේ අනාගතය පිළිබඳව යම් වැදගත් වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කිරීම සඳහා ක්‍රියා කළ යුතුව තිබෙනවා. මේ උදවියගේ සේවා කොන්දේසි, පඩිනඩි, සේවයේ ස්ථිරත්වය ආදී නොයෙක් දේ ගැන සොයා බලා නිසි පියවර ගැනීම සම්බන්ධයෙන් සමුපකාර කටයුතු භාර අමාත්‍යාංශය ක්‍රියා කර තැබී අපේක්ෂා කරනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් දැනටමත් අමාත්‍යාංශයෙන් ආණ්ඩුවෙන් සැලකිල්ල යොමු වී තිබීම සමුපකාරයට ලැදියාවක් දක්වන කාගේත් සතුටට කාරණයක් බව මේ ගැන සභාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. සුළු සේවකයන්ගේ ආර්ථික තත්ත්වය ගැන සලකා මේ ආණ්ඩුව ගත් ඒ වැදගත් පියවර නිසා ලංකාවේ ලක්ෂ සංඛ්‍යාත ජනතාවගේ සහයෝගය ලැබෙන අතර ආණ්ඩුවේ සංවර්ධන කටයුතුවලදී තව තවත් ආණ්ඩුවට කටයුතු කරනවා.

ඔවුන්ගේ නියම සහයෝගය ඉදිරි කාලයේ දී ලැබෙන බව මට ස්ථිරවම කියන්නට පුළුවනි. ලංකාවේ වැඩ කරන ජනතාව මේ රජයට දක්වන ඒ සහයෝගය නිසා මේ රජය ඔවුන්ගේ දුක්ගැනවිලි ගැන සොයා බලා ඔවුන්ට නොයෙකුත් සහනයන් ලබා දෙනවා ඇති. ඒ නිසා ලංකාවේ ඉදිරි සංවර්ධන කටයුතුවලට ලොකු රුකුලක් ලැබෙනවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය නිසා ලංකාවේ ජනතාවට ඉතාමත් සමාධිමත් අනාගතයක් උදාවන බව අපට පෙනෙනවා. කෘෂිකර්ම දියුණුව සඳහා පමණක් නොව, ධීවර කම්බන්තය ආදී වෙනත් කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සඳහාත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් විශාල මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව කර්මාන්ත අමාත්‍යාංශය මගින් ඉදිරි කාලයේදී මේ රටට විශාල සේවයක් කිරීමට විධිවිධාන සලසා තිබෙනවා. දැනට තිබෙන කර්මාන්තයන් පසුගිය රජය විසින් ඇති කරන ලද ඒවාය කියා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා විසින් කියන්නට යෙදුණා. රටක් දියුණුව කරා යන විට රටේ නොයෙකුත් කර්මාන්ත ඇති වීම, නොයෙකුත් සංවර්ධන ව්‍යාපාර ඇති වීම ඒ දියුණුවේ ලක්ෂණයක්. ආණ්ඩු වරින් වර වෙනස් වන අතර ඒ ඒ කාලයට ගැළපෙන සංවර්ධන ව්‍යාපාර රටේ ඇති වෙනවා.

පසුගිය රජයේ කාලයේදී ජනසතු ව්‍යාපාර ඇති වුණා. මේ රජය ඒ ව්‍යාපාර තව දුරටත් දියුණු කර ඒ ව්‍යාපාරවල සේවය රටට හරියාකාර ලබා දීමට කටයුතු කරගෙන යනවා. මේ අයවැය ලේඛනයට විරුද්ධව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මොනවා කීවත් මේ අයවැය ලේඛනයෙන් රටට විශාල යහපතක් සැලසෙන බවත්, මහජනයා මේ රජයට ලබා දුන් බලය ඉතා හොඳින් පාවිච්චි කර මහජනතාවගේ යහපතට හේතුවන පරිදි මේ රජය රටේ සංවර්ධන කටයුතු කර ගෙන යන බවත් ප්‍රකාශ කරන අතර මේ අයවැය ලේඛනය ඉතාමත් ප්‍රියියෙන් අනුමත කරන බව සඳහන් කරමින් මගේ කථාව අවසාන කරනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ප්‍ර. හා. 11.45

එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා. (ගම්පහ)

(திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயக்க—கம்பஹா)

(Mr. S. D. Bandaranayake—Gampaha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් විසින් අවටා තිබෙන යටත් විජිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව 19 වන වතාවටත් මේ 1967 අවුරුද්දේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ආධිපත්‍යය ඇති ආර්ථිකය හා එය බැඳුණු රටාවන් වෙනස් කිරීමට මේ ආණ්ඩුව පියවරක් ගෙන නැති බව මේ අයවැය ලේඛනයෙන් අපට පැහැදිලිව පෙනෙනවා. මීට පෙර සිටි සෑම මුදල් ඇමතිවරයකු මෙන්ම මේ මුදල් ඇමතිතුමන් ඔවුන්ගේ පන්ති පදනම අනුව කටයුතු කරන බවයි. අපට පෙනෙන්නේ. පිටරට යවනු ලබන තේ, රබර්, පොල් වලට ලැබෙන අඩු මිල නිසා ආර්ථික තත්ත්වය දුර්වල වී ඇති බව පෙනෙන්නම් කරන අතර ඒ ගැන ආණ්ඩුවට කිසිවක් කළ නොහැකි බව සඳහන් කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනයේ පිටරට අරිනු ලබන ද්‍රව්‍ය සහ මෙරටට ගෙන්වනු ලබන භාණ්ඩ අතර රුපියල් 22,50,00,000 ක හිඟ මුදලක් පෙන්වුම් කර තිබෙනවා. මේ හිඟය නිසා ඇති වන බර දුප්පත් මහජනතාවගේ කර පිට පැටවීමට මේ රජය බලාපොරොත්තු වන බව මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාවෙන් පෙනෙනවා. මේ රටට බඩු ගෙන්වීම සඳහා අය කරන බලපත්‍ර ගාස්තුව සියයට එකේ සිට දහය දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආර්ථික අර්බුදය ඇති වී තිබෙන්නේ මොන හේතු නිසාදැයි අපි සොයා බලමු. අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ පාලනය යටතේ පවත්නා ලෝක වෙළෙඳ පොළ ඒ ඒ ද්‍රව්‍යයන්ගේ මිල ඔවුන්ට උවමනා විධියට සකස් කර ගන්නවා. අප පිටරට යවන තේ පොල් රබර් ආදියෙහි මිල—විශේෂයෙන්ම තේ මිල—ඔවුන්ට වුවමනා විධියට සකස් කර ගන්නවා. ඒවා අඩු මිලට ගෙන පාරිභෝගිකයාට වැඩි මිලට අලෙවි කිරීමෙන් විශාල ලාභයක් උපයා ගන්නවා. ඒ එක්කම

අධිරාජ්‍යවාදීන් මේ රටට එවන පාරිභෝගික ද්‍රව්‍යවල මිල ක්‍රම ක්‍රමයෙන් වැඩි කරගෙන යනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන් ඔය ආකාරයට දෙපැත්තෙන්ම සුරාගෙන කනවා. අධිරාජ්‍යවාදීන් රුපියල් විසි දෙකෝටි පණස් ලක්ෂයක ගසාකෑමක යෙදෙනවා. තේ වලින් ලැබෙන ලාභය පිටරට ගෙන යන්නට එපා යයි එදා තිබුණු ආණ්ඩුව අධිරාජ්‍යවාදීන්ට නියම කළා. කෝටි දහයක් තරම් වූ මුදලක් පිටරට ගෙන යන්නට එපා යයි එදා නියම කළා. දැන් ඒ කෝටි දහය වෙනුවට කෝටි විසි දෙක හමාරක් වෙනත් ක්‍රමයකට ගෙන යනවා. ඒ රුපියල් කෝටි විසිදෙක හමාරේ ලාභ මුදල නැවතත් විදේශීය ණය ආධාර හැටියට මේ රටට දෙනවා.

අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද වැඩි වන ජනගහණය දෙස බලන විට මේ ප්‍රශ්නය විසඳීමට යටත් විජිත කෘෂි කාර්මික ආර්ථිකය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරන්නට අපට සිදු වෙනවා. තම යටත් විජිතයක කුමන හෝ ද්‍රව්‍යයක් වැඩි දියුණු කිරීම අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ක්‍රියා මාර්ගයයි. ඔවුන් කියුබාවේ උක් වගාව දියුණු කළා. ඝානාවේ කොකෝ වගාව දියුණු කළා. ලංකාවේ තේ වගාව දියුණු කළා. එසේ දියුණු කරන ඒ වගාවන් සම්පූර්ණ වශයෙන්ම ඔවුන්ගේ පාලනය යටතේ තබා ගන්නවා. අවසානයේ දී ඒ ඒ රටවල් ඒ ඒ ද්‍රව්‍යයන්ගෙන් යැපෙන තත්ත්වයට පරිවර්තනය කර ගන්නවා. අධිරාජ්‍යවාදීන් අපේ රටේ තේ වගාව ඇති කරගෙන ගිය කාලයේදී විශ්ලි කලාපයේ තිබුණු අපේ පැරැණි වැව් හරහා පාරවල් යොදා ඒ වැව් අහෝසි කර දමා, කඳුකර ප්‍රදේශයේ තිබුණු කැලෑ විනාශ කර දමා, පැරැණි රජ කාලයේ තිබුණු දිය උල් පත් හා ඇළදොළවල් ආරක්ෂා වන ක්‍රම අහෝසි කර දමා ඔවුන්ට උවමනා පරිදි දුම්රිය මාර්ග හා මහා මාර්ග සකස් කර ගත්තා. වරායවල් ආදිය දියුණු කිරීම සඳහා අද වුණත් විදේශීය ආධාර දෙන්නේ ඒ උදවියට වුවමනා පිළිවෙලට වෙළෙඳාම කර ගෙන යාම උදෙසායි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අධිරාජ්‍යවාදීන් අවටා තිබෙන මේ යටත් විජිත ආණ්ඩු ක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව මේ පාර්ලිමේන්තුව පවා අපට පවරා දී තිබෙන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම හොර ගුහාවක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සැලැස්මක් අනුව බව අපට පෙනෙනවා. එම නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඔය පැත්තෙන් හෝ වේවා මේ පැත්තෙන් හෝ වේවා මොන දෙයක් පිට වුණත් ඔන්ත ඔය පදනම අනුව තමයි මේ රට ආණ්ඩු කෙරෙන්නේ. අවුරුදු 19 ක් තිස්සේම කෙරුණු පිළිවෙළ ඒකයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෘෂි කාර්මික සංවර්ධනය ගැන අද මේ ආණ්ඩුව කථා කරනවා. කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනය කියන්නේ ආහාර වගාකිරීමම නොවෙයි. නවීන යන්ත්‍ර ගොවිතැනට පාවිච්චි කිරීමෙන් රක්ෂාව තැනිව යන වැඩි ජනතාව සඳහා ගම්බද ප්‍රදේශවල කර්මාන්ත සංවර්ධනය කිරීමට වුවමනා කරන අමුද්‍රව්‍ය නිෂ්පාදනය කිරීම කෘෂිකාර්මික සංවර්ධනයෙහි පදනම විය යුතුය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හාල් සේරුවක් කැපුවාට පසුව ආහාර සුලබ කිරීමේ ව්‍යාපාරය වශයෙන් වැඩිපුර වී වගා කර තිබෙනවාය කියා අද මේ ආණ්ඩුව පුර සාරම් දොඩනවා. අපි මේ ප්‍රශ්නය ගැන පරීක්ෂා කර බලමු. මේ රටේ අක්කරය කින් නිපදවන වී ප්‍රමාණයේ කිසිම වෙනසක් අද ඇති වී නැහැ. යම් වෙනසක් තිබෙනවා නම් ඒ වෙනස නිෂ්පාදනයේ අඩුවීමක් පමණයි. එක පැත්තකින් මිත්තේරිය, පොළොන්නරුව, පදවිය, අනුරාධපුරය ආදී වියළි ප්‍රදේශවල කුඹුරු වලට වුවමනා ප්‍රමාණය ජලය නොලැබීම නිසා ඒවා පුරන් බිම් වේගෙන යන බව තමුන්නාන්සේලාට පෙනෙනවා. අනික් පැත්තෙන් තව තවත් සංවර්ධනය කරනවා යයි කියමින් කොම්පැනිකාරයින්ට—පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයින්ට—ආණ්ඩුව ඉඩම් දිගෙන යනවා. 1958 දී ඇති කළ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන සැලැස්ම යටතේ කැගල්ල දිස්ත්‍රික්කයේ වී ගොවිතැනට ඇති හැකියාවන් ගැන පරීක්ෂා කර බලා වී ගොවිතැන සම්බන්ධව එම දිස්ත්‍රික්කය ලංකාවෙන්ම ඉතා හොඳ ස්වාභාවික තත්ත්වයක් ඇති ප්‍රදේශයක් හැටියට සලකා ක්‍රියා කළා අපට මතකයි. එහෙත් අද—අවුරුදු 9 කට පමණ පසුව—ඒ දිස්ත්‍රික්කයේ වී ඇස්වැන්න කුමානුකූලව අඩු වේගෙන යනවා. මේ ආණ්ඩුව අදහස් කරන්නේ

වී අස්වැන්න වැඩි වන්නේ අස්වද්දනු ලැබූ කුඹුරු ප්‍රමාණය අනුවය කියලයි. එය වැරදියි. මේ රජය විසින් කැලෑ අක්කර දහස් ගණනක් වගා කිරීම පිණිස පුද්ගලික කොම්පැනිකාරයන්ට දෙනු ලැබුවා. ඒ කොම්පැනිකාරයන් එම කැලෑ කපා පුලුස්සා හේන් ගොවිතැන් කරන ආකාරයට වී ගොවිතැන් කරන්නට යෙදුණා. කොම්පැනිකාරයන්ගේ හේන් ගොවිතැන් වලින් ලබාගත් වී ඇස්වැන්න, අද අස්වද්දා තිබෙන කුඹුරු වලින් ලබා ගත් අස්වැන්න හැටියට සංඛ්‍යා ලේඛනවලට ඇතුළත් කොට කුඹුරුවලින් ලැබූ අස්වැන්න වැඩි වෙලාය කියා සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි පිළිවෙළකට ගණන් හිලවී පෙන්වන්නට ආණ්ඩුව උත්සාහ කරනවා. අද මේ කොම්පැනිවලට දී තිබෙන ඉඩම් විනාශ වේගෙන යනවා. එම ඉඩම්වල පවතින සෝදාපාළුව තැනි කිරීමට කිසිම වැයමක් දරා නැහැ. නැවත වරක් ආපසු ආණ්ඩුව ඒ ඉඩම් ලබා ගන්නා විට ඒවා පාළු ඉඩම් බවට පරිවර්තනය වීම ගැන කිසිම අඩමනියක් නැහැ. පස සෝදා යාම වැළැක්වීම සඳහා සැලැස්මක් යොදන්නේ නැතුව මේ රටේ ගොවිතැන් පිළිබඳව කිසිම ක්‍රියා මාර්ගයක් පවත්වා ගෙන යාම දුෂ්කරයි. අද දවසේ අක්කර 87,000 ක පමණ ඉඩම් එවැනි සැලැස්මක් අනුගමනය කරන්නේ නැතුවයි, කොම්පැනිකාරයන් වගා කරන්නට කල්පනා කරන්නේ. රසායනික පොහොර යෙදවීමට ප්‍රථම මුළු ලංකාවේම පස පිළිබඳ පරීක්ෂණයක් කිරීම අවශ්‍යයි. එසේ නැතිනම් වැරදි පොහොර යෙදීමෙන් ඉඩම් විනාශ වී යාමට ඉඩ තිබෙනවා. අද මේ රටේ ගොවීන්ගෙන් සියයට 75 ක් පමණම ගොවිතැන් කරන්නේ පැරණි ක්‍රමය අනුවමයි. කාලයක් තිස්සේ පාවිච්චි කරගෙන එන බිත්තර වීමයි, ඔවුන් විසින් පාවිච්චියට ගනු ලබන්නේ. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ශාස්ත්‍රානුකූලව සකස් කරන හොඳ බිත්තර වී වගී පාවිච්චියට ගැනීම පිණිස පස සකස් කිරීම සඳහා විශේෂ වියදමක් දැරිය යුතුයි. විශේෂයෙන් ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර යනාදිය මාර්ගයෙන් පස සකස් කිරීමෙහි තීරන විය යුතුයි. ඒ හැරත්, බිත්තර වී ගැනීම සඳහා වැඩිපුර වියදමක් දැරිය යුතුයි. ශාස්ත්‍රානුකූලව කෘෂිකර්ම දෙපාර්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.]

මේත්තුව මගින් සකස් කරන බිත්තර වී ගොවීන් කාලාන්තරයක් තිස්සේ පාවිච්චි කරන බිත්තර වී වලට වඩා පහසු වෙන් නොයෙක් රෝගවලට ගොදුරු විය හැකියි. මේ අනුව නැවත වරක් වගාව වෙනුවෙන් තම කාලයත් ධනයත් වැය කරන්ට ගොවීන්ට සිදු වෙනවා. “එච්—4” වී වර්ගය හරකුත් යොදවා පාගන්න පුළුවන් වී වර්ගයක් නොවෙයි. ඒ වර්ගය පාගන්න පුළුවන් ට්‍රැක්ටර්වලින් පමණයි. ඒ සඳහා ගොවීන්ට තව මුදලක් වැය කිරීමට සිදු වෙනවා. මෙපමණ මුදලක් වැය කළත් ජල ගැල්ම, නියත ආදී දූෂ් කර්තව්‍යයන්ට මුහුණ පාන්නට සිදු වන ගොවීන්ට කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ශාස්ත්‍රානුකූලව සකස් කළ බිත්තර වී වර්ග පාවිච්චි කිරීමෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගැනීමට පුළුවන් වේය කියන විශ්වාසයක් නැහැ. කෘෂිකර්ම දියුණුව සඳහා ක්‍රියා කරනවාය කියන මේ ආණ්ඩුවේ වැඩ පිළිවෙළ කෙරෙහි ගොවීන් තුළ විශ්වාසයක් නැහැ. තවමත් සියයට 75 ක් පමණ ගොවීන් අදහස් කරන්නේ අඩු වියදමින්, අවදානම් අඩු තමන්ගේ බිත්තර වී වර්ග පාවිච්චි කර තමන්ට ඊළඟ කන්නය තෙක් ආහාරය සඳහා අවශ්‍ය අස්වැන්න ලබා ගැනීමයි.

ගොවීන්ට උවමනා කරන උපකරණ සහ වෙනත් සේවාවන් ඒ ඒ ආයතන මගින් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී, සියයට දහයකවත් දක්ෂතාවයක් නැති බැවින්, ගොවීන් තවදුරටත් අධෛර්‍යමත් වෙනවා. එමෙන්ම සමුපකාර සමිති මගින් ණය පහසුකම් කලට වෙලාවට ලැබෙන්නේ නැහැ. ගොවීන්ට පොහොර ලැබෙන්නේ සමහර විට ගොයම් කපන කාලයටයි. ට්‍රැක්ටර් ආදිය වුවමනා වෙලාවට ලැබෙන්නේ නැහැ. සහතික මිළ ක්‍රමයේ සිදු වන වංචාවන් නිසා අස්වැන්න විකුණා ගැනීමේදී තමන්ට නියමිත මිළ ලබා ගැනීමට ගොවීන්ට අවහිරකම් තිබෙනවා. මෙපමණ කලක් ඇති වුණ සියලුම ආණ්ඩු කෘෂි කාර්මික සැලැස්මන් සකස් කිරීමේදී ගොවීන්ගේ සහභාගිත්වය නැතිවය සැලැස්මන් සකස් කර තිබෙන්නේ කියන එක මතක් කරන්න සතුටුයි. එම නිසා එම සැලැස්මන් සකස් කර තිබෙන්නේ ඔවුන්ගේ ඕනෑ එපාකම් සහ

බලාපොරොත්තු අනුව නොවේ. ඔවුන්ගේ ඉලක්ක මොනවා දැයි දැන ගෙන ආණ්ඩුවෙන් ඔවුන්ට දිය හැකි උපකරණ සහ වෙනත් ආධාර අවබෝධ කරගෙන මේ රටේ ක්‍රම සම්පාදක මණ්ඩල “Planning Boards” සැලැස්මන් සකස් කිරීමේදී ක්‍රියා කර නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෘෂි කර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ පර්යේෂණ පවත්වන අංශය “එච්-8” නමැති වී වර්ගය සම්බන්ධයෙන් විශාල පියවරක් ගෙන තිබෙනවා. එක ගහකින් පදුරු තිහ-හතලිහක් වගේ වැඩි අස්වැන්නක් ලැබෙන වී වර්ගයක් තමයි, මේ “එච්-8” නමැති වර්ගය. විශේෂයෙන්ම ඒ වර්ගයෙන් එක්තරා ගොවි මහත්මයකු 1 න් 162 ක අස්වැන්නක් ලබාගෙන තිබෙන බව මා දන්නවා. එම නිසා ගොවීන් අතරේ මෙම වී වර්ගය වැඩි වැඩියෙන් පැතිරී යාම අවශ්‍යයි. ඒ සඳහා වුවමනා කරන ආධාර ගොවීන්ට ලබා දීමත් අවශ්‍යයි.

වී ගොවිතැනින් අස්වැද්දු අක්කර 12 ලක්ෂයක වගා ප්‍රමාණයක් මේ රටේ තිබෙනවා. ඇතැම් උදවිය දැන් පොල් වතු වල උස් බිම්වල වී ගොවිතැන් කිරීම පටන් ගෙන තිබෙනවා. ලෝකයේ වෙනත් රටවල වී වගා වලින් ලබා ගන්න අස්වැන්නෙන් දෙකෙන් පංගුවක්වත් මේ රටේ වී ගොවි තැනින් අපට ලබා ගන්නට බැරි මොන හේතුවක් නිසාදැයි, මේ ආණ්ඩුව පොල් වතු වල වී වගා කරන්නට පළමු සොයා බැලිය යුතුව තිබෙනවා. පොල් වතු වල තිබෙන තණබිම් හරකුත් ඇති කිරීමට අවශ්‍ය දෙයක්. අපට අවශ්‍ය කිරි ආදිය ලබා ගැනීම සඳහා හරකුත් ඇති කිරීමට ඒ තණබිම් ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා.

මේ ආණ්ඩුව විසින් පෞද්ගලික කොමි පැනිවලට දී තිබෙන ඉඩම් ගැන මොහොතකට කල්පනා කර බලමු. මා හිතන හැටියට, මේ රජය විසින් ඒ ඉඩම් එම කොමි පැනිවලට දෙන්නට ඇත්තේ ඒවායෙහි මිරිස්, අර්තාපල්, සුදලුනු, ලුනු, කොත්ත මල්ලි, පරිප්පු, මුංඇට, තල, ආදී දේවල් වගා කිරීමටයි. එහෙත් අද ඒ කොමිපැනි කාරයින් එම ඉඩම්වල මොනවාද කරන්නේ? ඔවුන් ඒවායෙහි කැලෑ කපා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

සම්පූර්ණයෙන්ම එළි කොට හේන් ගොවි
තැන් කරනවා. එම නිසා ඒවායෙහි මතු
පිට නිබෙන පෝර පස සම්පූර්ණයෙන්ම
සෝදාගෙන ගොස් එම ඉඩම් නිසරු පාළු
ඉඩම් බවට පරිවර්තනය වෙනවා. කොමි
පැනිවලට දී නිබෙන ඉඩම් නවීන ක්‍රම
අනුව මිස පැරණි ක්‍රම අනුව පාවිච්චි
කරන්නට ඉඩ දීම වැරදියි. මෙම ඉඩම්
අක්කර 87,000 වගා කිරීම උදෙසා
ට්‍රැක්ටර්, ජීප් හා වෙනත් යන්ත්‍රෝප
කරණ ගෙන් වීමට අද මේ ආණ්ඩුව
විදේශ විනිමය විශාල ප්‍රමාණයක්
වැය කර නිබෙනවා. අද මේ රටේ
ගොවීන් 50 ලක්ෂයක් සිටිනවා.
එයින් සමහර දෙනෙකු නමින් පමණක්
ගොවීන්. ඔවුන්ට ඉඩම් අඟලක්වත්
නැහැ. ඒ ගොවීන්ට මේ ඉඩම් ටික දුන්නා
නම් අද කොමිපැනි මාර්ගයෙන් ලබා ගත්
නට බලාපොරොත්තු වන අස්වැන්නම්
කිසිම විදේශ විනිමයක් වැය නොකර ලබා
ගන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන්කම
නිබුණා. මිලිස් සහ වෙනත් හෝග
වගා කිරීමට පෞද්ගලික කොමිපැනිවලට
දී නිබෙන ඉඩම්වලින් මෙතෙක්
කොපමණ මිලිස් සහ හෝග ප්‍රමාණයක්
වගා කර නිබෙනවාද? මට දැනගන්නට
ලැබී නිබෙන ආරංචියේ හැටියට නම් අක්
කර 87,000ත් මිලිස් වගා කර නිබෙන්නේ
අක්කර දෙකහමාරක් පමණයි. මිලිස් පිට
රටින් ගෙන්වීමට ඇදී යන කෝපි හතර
හමාරක පමණ මුදලක් මෙහිම නතර කර
ගැනීම උදෙසා ආණ්ඩුව මෙන්න අරගෙන
නිබෙන පියවර. මිලිස් අක්කර දෙකහමා
රක් වවා නිබෙනවා. එසේම මුසාජිලාට
මහියංගන ප්‍රදේශයෙන් කැලෑ ඉඩම් අක්
කර දහස් ගණන් දී නිබෙනවා. වෙනකක්
තබා මේ වැය කරන මුදල්වලට මේ සමා
ගම්වලට ආදායම් බදු සහනයන් පවා
සලසා දී නිබෙනවා. එහෙත් අද මුසාජි
සමාගම මොනවාද කර නිබෙන්නේ?
සත්ව ආහාර යනාදිය වවා, තිරිඟු යනාදිය
වවා එක පැත්තකින් රුපියල් ලක්ෂ
ගණන් ආදායම් බදු සහනයන් ගන්නවා.
අනෙක් පැත්තෙන් අධික මිලකට ඒ
ද්‍රව්‍ය විකුණනවා. සත්ව ආහාර ටොන්
එකක් පිටරටින් ගෙන්වීමටත් මේ රටේ
නිෂ්පාදනය කිරීමටත් වැය වන මුදලෙහි
වෙනස කුමක්ද කියා බලමු. මේවායින්
ලාභයක් නිබෙනවා නම් කොමිපැනිකර
යින් සත්ව ආහාර මිල අඩු කොට ගන්නා

කුමන හේතුවක් නිසාද? අද ඉතාමත්
සුළු ආදායමක් ඇතිව නැත්නම් කිසිම
ආදායමක් නැතිවයි මේ රටේ සත්ව
පාලනය ගෙන යන්නේ. මේ රටේ සත්ව
පාලන ව්‍යාපාර වැඩි හරියක තත්ත්වය
එයයි. අද බිත්තරයක මිල ශත 17 දක්වා
බැස නිබෙනවා. එහෙත් කුකුළු කෑමවල
මිල කොහොමද? කුකුළු කෑම මිල ඒ
නිබුණු ඉහළ තත්ත්වයෙන්මයි අදත්
පවතින්නේ.

ඊළඟට, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව
හා ගොවි ජන සේවා දෙපාර්තමේන්තුව
මගින් කලින් සියයට 2 1/2 පොළියට
ගොවීන්ට ණය පහසුකම් සලසා දී තිබුණා.
එහෙත් අද සමුපකාර සමිති මාර්ගයෙන්
මහජන බැංකුවෙන් සියයට 12 පොළියට
ගොවීන්ට ණය මුදල් ලබා ගන්නට සිදු වී
නිබෙනවා.

ඒවාගේම, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්
තුවේ ට්‍රැක්ටර් මධ්‍යස්ථාන තිබුණා. මේ
ට්‍රැක්ටර් මධ්‍යස්ථාන මගින් සාමාන්‍ය
ගොවියකුට අක්කරයක් හාත්තට රුපියල්
25ක් පමණ වැය වුණා. එහෙත් අද කෘෂි
කම් දෙපාර්තමේන්තුවේ ට්‍රැක්ටර් මධ්‍ය
ස්ථාන වසා දමා ඒවා පෞද්ගලික ව්‍යාපා
රිකයන්ට භාර දෙන්නට කටයුතු සලසා
නිබෙනවා. එමනිසා අක්කරයක් හාත්තට
වැය වන මුදල දැනටමත් රුපියල් 25 සිට
50 දක්වා වැඩි වී නිබෙනවා මේ ට්‍රැක්ටර්
මධ්‍යස්ථාන හරියාකාරව පාලනය වුණේ
නැත්නම් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවට
තිබුණේ ඒවා වසා දමා පෞද්ගලික ව්‍යාපා
රිකයන්ට භාර දෙන්නට නොවෙයි කෘෂි
කර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ වැරදි හරිගස්සා
ගැනීමටයි. ට්‍රැක්ටර් මධ්‍යස්ථාන පවත්වා
ගෙන යෑම කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව නැත්
නම් ආණ්ඩුව මහජනයාට අවශ්‍ය සේවාවක්
හැටියට සලකන්නට ඕනෑ. එය රජයෙන්
ගොවීන්ට කරන සේවයක් හැටියට සල
කන්නට ඕනෑ. මේ රටේ ආහාර සුලභ
කිරීමේ ව්‍යාපාරය, රට ස්වයංපෝෂිත
කිරීමේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගන්නට
නම් එසේ කල්පනා කර ක්‍රියා කිරීම
අවශ්‍යයි. ගොවියා ගේ කර උඩින් තර
වන්නට එක එක පෞද්ගලික ව්‍යාපාරික
යන්ට ආණ්ඩුව ඉඩ දෙනවා නම්, ආණ්ඩුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මහ.]

ගෙන යන්නේ රට ආහාරයෙන් ස්වයං පෝෂිත කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් නොවන බව එයින් පෙනෙනවා.

එපමණක් නොවෙයි. ගම්බද ප්‍රදේශවල තිබෙන ගොවි පාසල්—පේරාදෙණිය කෘෂි කර්ම පාඨශාලා—ආදිය වසා දමන්නට කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා අදහස් කරන බව අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. මේ පාඨශාලා නිසා ගම්බද ප්‍රදේශවල ඉන්නා තරුණයන්ට කෘෂිකාර්මික අධ්‍යාපනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන්කම තිබුණා. එම නිසා එම කෘෂි කර්ම පාඨශාලා පවත්වාගෙන යාම අත්‍යවශ්‍ය සේවයක් හැටියට රජය කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. එම කෘෂිකර්ම පාඨශාලා වල අධ්‍යාපනය ලබා පිට වන තරුණයන්ට රක්ෂා සැපයීමට ආණ්ඩුවේ කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන සැලැස්ම අපොහොසත් වී ඇති නිසා නැත්නම් විධිමත් කෘෂිකාර්මික සංවර්ධන සැලැස්මක් නැති නිසා එම පාඨ ශාලා වසා දමන්නට මේ ආණ්ඩුව අදහස් කරනවා. අද රක්ෂා නොමැති ජ්‍යෙෂ්ඨ සම් තුන් 10,00,000ක් පමණ ඉන්නවා. ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට රක්ෂා සැපයීමත් අමාරු නිසා ඒ ප්‍රතිපත්තිය අනුව ආණ්ඩුව අනෙකුත් පාඨශාලාත් වසා දමාවි. ඒ නිසා කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගෙන් අප ඉල්ලා සිටිනවා, කෘෂිකර්ම පාඨශාලා වසා දැමීමේ ඒ පියවර නොගන්නා ලෙස.

ඊළඟට අර්තාපල් වගාව ගැනත් කරුණු ස්වල්පයක් ඉදිරිපත් කරන්නට මා අද හස් කරනවා. 1945 දී ඇති වුණ යුද තත්ත්වය නිසා නුවරඑළිය ප්‍රදේශයේ මහගස්තොට කියන ගමේ පළමු වරට ආණ්ඩුව විසින් අර්තාපල් ගොවි පොළක් ආරම්භ කළා. එදා අර්තාපල් රාත් තලක මිල රුපියල් 1.50 යි. ඒ පළමු වැනි වතාවේදීම අර්තාපල් වගාවෙන් ඉතා සාර්

—දෙවන වර කියවීම

ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන් වුණා. එහෙත් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව තුළ මතයක් පැතුරුණා, එන්න එන්නම මේ අර්තාපල් ප්‍රමාණයෙන් කුඩා වෙනවාය කියා. මේ ගැන ශාස්ත්‍රීය පර්යේෂණයක් කිරීම සඳහා 1950 දී පමණ කමිටුවක් පත් කළා. කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවේ මතය වැරදි බව ඒ පර්යේෂණ කමිටුවේ අත්හදා බැලීම්වලින් පෙනී ගියා. ඒ අනුව රහංගල ගුරුතලාවේ පර්යේෂණාගාරයක් ආරම්භ කර, අර්තාපල් වගාව වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා රජයේ ගොවිපොළක් පවත්වාගෙන යාමට කටයුතු කළා. 1952 වන විට තීරණය කළා, අර්තාපල් වගාව මේ රටේ ඉතා සාර්ථක ලෙස කරන්නට පුළුවන් දෙයක් බව. වැලිමඩ ආදී ප්‍රදේශවල එළවළු වගා කරන ගොවීන් පවා ඉතා විශාල ලෙස අර්තාපල් වගාව කරගෙන යාමට පටන් ගත්තා. 1952 සිට 1955 දක්වා අර්තාපල් වගාව අවාසනාවන්ත ලෙස අසාර්ථක වුණා. අර්තාපල් වගාව එසේ අසාර්ථක වුණේ ඇතැම් කොටස් ගෙන ගිය කඩකප්පල් කිරීමේ ව්‍යාපාරයත් නිසයි. ඒ කඩකප්පල් කාරී ව්‍යාපාරයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1955 දී කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාට සිද්ධ වුණා, රහංගල අර්තාපල් පර්යේෂණ මධ්‍යස්ථානය වසා දමන්නට. ඊට හේතු වශයෙන් කියා සිටියේ, අර්තාපල් වගාවට රෝග වැළඳෙන විෂ බීජ මර්ධනය කරන්නට බැරි බවයි. 1955 දී මේ අනුව රහංගල ගොවිපළේ ඉඩම් කොටස් කර ගොවීන් අතරේ බෙදා දුන්නා. ඉන්පසු 1956යේ ඇති වූ ආණ්ඩුව උඩුකින්ද අර්තාපල් ගොවීන්ගේ සංගමය ඉදිරිපත් කළ කරුණු අනුව රහංගල අර්තාපල් පර්යේෂණායතනය ආරම්භ කර ගොඩනැගිලින් ඉඩම් ආදියත් ලබා ගෙන නැවත වැඩ ආරම්භ කළා. 1956 ජුනි 2 වැනිදා එවකට සිටි

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

කෘෂිකර්ම අධ්‍යක්ෂවරයාත් අර්තාපල් නිලධාරී තෝමන් ගුණතිලක මහත්මයාත් අතර ඇති වූ මතභේදයක් නිසා කෘෂිකර්ම නිලධාරී මණ්ඩලයේ කමිටුව මගින් අධ්‍යක්ෂවරයාට අභියෝගයක් කළා, 1957 වන විට අර්තාපල් වොන් දෙදහක් නිපදවන්නට තෝමන් ගුණතිලක මහතාට බැරිවුණෙත් තමන් ගේ තනතුරින් පවා අස්වීමට ලැස්ති බවට.

1956ත් පසු, එදා තිබුණු සමුපකාර තොග වෙළෙඳ ආයතනය—සී. ඩබ්ලිව්. ඊ. —මාර්ගයෙන් වැලිමඩ ගොවීන් අර්තාපල් විශාල තොගයක් නිෂ්පාදනය කළා. ඒවා සාර්ථක ලෙස විකුණන්නටත් ඒ අයට පුළුවන් වුණා. මේ ව්‍යාපාරය සාර්ථක ලෙස ගෙන යන්නට පුළුවන් වුණේ ලය නල් සමරක්කොඩි මහත්මයාත් තෝමන් ගුණතිලක මහත්මයාත් එම ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටි ගොවි සහෝදරයින්ගේත් උනන්දුව නිසා බව විශේෂයෙන් සඳහන් කළ යුතුව තිබෙනවා. 1959ත් පසු, එදා හිටපු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ වැඩ කට යුතු කොටසත් සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමා භාර ගත් පසු, අර්තාපල් වගාවට නැවතත් 1955ත් පෙර තිබුණු අවහිරකම් ඇති වෙන්නට පටන් ගත්තා. ආණ්ඩුවෙන් දිගෙන ආ ආධාර සම්පූර්ණ යෙන්ම නැවැත්වුවා. අර්තාපල් වගාවට තොයෙක් තොයෙක් ආකාරයේ ලෙඩ රෝග පැතිරී යන්නට පටන් ගත්තා. අර්තාපල් වගාව කඩාකප්පල් කිරීමට ඇතැම් අය මහත්සි ගන්න බව 1961 වන විට ගොවීන් තේරුම් ගන්නට පටන් ගත්තා. තෝමන් ගුණතිලක මහත්මයාත් එත නින් මාරු කරනු ලැබුවා. ඒ පළාතට යාම පවා ඒ මහත්මයාට තහනම් කළා. මේ ගැන ගොවීන් එකතු වී තොයෙක් තොයෙක් ආකාරයට ගරු ඇමතිතුමාට කරුණු කියා සිටි නමුත් ඇමතිතුමා ඊට කන්

—දෙවන වර කියවම

දුන්නේ නැහැ. ගරු ඇමතිතුමා උත්සාහ කරන්නේත් මේ ව්‍යාපාරය අහෝසි කිරීමට යන්න මේ සිද්ධීන් අනුව ගොවීන් තේරුම් ගත්තා. 1961, 1962 වන විට උඩු කින්ද ප්‍රදේශයේ ඉඩම් සියල්ලක්ම පාහේ තේ වගා කිරීම සඳහා ගොවීන් අතරේ බෙදා දෙනු ලැබුවා. 1962 දී අර්තාපල් වගා කරන්නන්ගේ සංගමය මගින් කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවටත්, ඇමති අංශයටත් අර්තාපල් වගාව අහෝසි කිරීම සම්බන්ධව විශේෂ චෝදනා රැසක් ඉදිරිපත් කරනු ලැබුවා.

විදේශාධාර ක්‍රමය යටතේ අර්තාපල් වගාව සම්බන්ධයෙන් උපදෙස් දීමට පැමිණි විශේෂඥයන් ගැන යම්කිසි තීරණයකට බසින්නට ගොවි ජනතාවට සිදු වුණා. ලංකාවට පැමිණි විශේෂඥයන් අතර දෙස්තර ලාබෝ නැමැති ඇමෙරිකානු විශේෂඥයාත් සිම්ලා විශ්ව විද්‍යාලයේ පුෂ්කතාත් මහත්මයාත් බටහිර ජර්මනියේ දෙස්තර සීසර් මහත්මයාත් ලංකාවට ආවේ අර්තාපල් වගාව විනාශ කිරීමට බව ඒ ගොවීන් තීරණය කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1962 දී එදා සිටි සී. පී. ද සිල්වා කෘෂිකම් ඇමතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේදී ප්‍රකාශ කළා, වැලිමඩ ප්‍රදේශයේ අර්තාපල් වගාව නවත්වා ඇපල් වගාව ආරම්භ කරන්න විශේෂඥයන් එතුමාට උපදෙස් දී තිබෙනවාය කියා. 1962 දී කෘෂිකම් දෙපාර්තමේන්තුව රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවට කරුණු ඉදිරිපත් කළා, තෝමන් ගුණතිලක මහත්මයා අදක්ෂ පාලකයෙක්ය, ඒ නිසා ඔහුව අස් කරන්න ය කියා. එහෙත් මේ සෑම අවහිරයකටම මුහුණ පා, සෑම කඩාකප්පල්කාරී ක්‍රියාවක්ම මධ්‍යයේ ලයනල් සමරක්කොඩි මහත්මයාත් තෝමන් ගුණතිලක මහත්මයාත් අර්තාපල් ගොවීන් ඔප්පු කර තිබේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.]

නවා, මේ ආණ්ඩුවට නියමිත සැලැස්මක් අනුව අවුරුදු දෙකක් තුළ අර්තාපල් වලින් මේ රට ස්වයම්පෝෂිත කිරීමට පුළුවන් බව.

තේ, රබර්, පොල් ආදී ද්‍රව්‍යයන් මෙන් මේ අර්තාපල් වගාව විදේශ විනිමය ලබා ගත හැකි වෙළෙඳ වගාවක්. ලංකාවට වුවමනා කරන්නේ අක්කර 15,000 ක වැවෙන අර්තාපල් පමණයි. අර්තාපල් අක්කරයකින් හොණ්ඩර දහ අටක අස් වැන්නක් ලබාගත හැකියි. නුවරඑළි දිස්ත්‍රික්කයේම අර්තාපල් වවන්නට පුළුවන් අක්කර 5,000ක් තිබෙනවා. ඉහළ උෟව—බදුල්ල—ප්‍රදේශයේ අක්කර 25,000 ක් තිබෙනවා. නුවර, මාතලේ ආදී දිස්ත්‍රික්ක වල පොළොවත් අර්තාපල් වගාවට ඉතා මත්ම සුදුසුයි. වියළි ප්‍රදේශවලත් අර්තාපල් වගාවට සුදුසු අක්කර 3,00,000 ක පමණ සුදුසු බිම් ප්‍රමාණයක් තිබෙනවා. හම්බන්තොට, තිස්සමහාරාමය, මොනරාගල, අම්පාරේ, මඩකලපුව, ත්‍රිකුණාමලය, මයිසංගනය, මිණිපේ, බුත්තල, වැල්ලවාය, පොලොන්නරුව, අනුරාධපුරය, දඹුල්ල, එළහර, ලන්ගල, සීගිරිය, මිහින්තලේ, වව්නියාව, මැදවව්විය, මන්නාරම, ගලිගමුව, මාහෝ, නිකවැරටිය, තබ්බේව, යාපනය, කිලිනොච්චිය, ඇඹිලිපිටිය, ආනමඩුව, කන්තලේ, කොට්ටකච්චිය, රාජංගනය, ගල්ඔය ආදී ප්‍රදේශ අර්තාපල් වගාවට සුදුසු බව ඒ ප්‍රදේශවල ගොවීන් ඔප්පු කර තිබෙනවා.

පැරණි යටත් විජිතවාදී, අධිරාජ්‍යවාදී පාලන ක්‍රමය අනුව කච්චේරියක දිසාපති යෙක් හෝ දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන යෙක් ලයනල් සමරක්කොඩි මහත්මයාට හෝ නෝමන් ගුණතිලක මහත්මයාට හෝ අර්තාපල් වගාව සම්බන්ධයෙන් මේ පිළිවෙලට කටයුතු කරන්නාය කීවාට, මේ වගාව දියුණු වන්නේ නැහැ. දැනට තිබෙන යටත් විජිතවාදී, අධිරාජ්‍යවාදී පරිපාලන යන්ත්‍රය සංවර්ධිත සැලැස්මක් අනුව සම්පූර්ණයෙන්ම පරිවර්තනය කිරීම

—දෙවන වර කියවීම

අවශ්‍යයි. එසේ කළොත් මේ රටේ ගොවීන්ගෙන් අවශ්‍ය සහයෝගය ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෘෂි කර්මය පිළිබඳ යටත් විජිතවාදී ආර්ථික ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන්ම වෙනස් කරන්නට ඕනෑ. තේ, රබර්, පොල් වෙනුවට කපු, උක්, දුම්කොළ, හණ, ඉරිඟු රටකපු, මයිසොක්කා ආදී වගාවන් මේ රටේ දියුණු කරන්නට ඕනෑ. ලෝක වෙළෙඳ පොළේ තේ මිළ දිනෙන් දින අඩු වීම දැක දැකත් ඉඩම් ඇමතිතුමා රජයේ වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයට කියන්නේ තව තවත් තේ වවන්නටයි. තේ වෙනුවට යටත් විජිත වගාවලින් පිටස්තර වූ වගාවන් වැවිලි සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන් ආරම්භ කරනවා නම් එයින් මේ රටට ලොකු යහපතක් සැලසෙනවා. ගොවි හමුදාවත් සම්බන්ධ කරගෙන කෘෂි කර්ම ඇමති අංශය යටතේ ඒ අනෙක් වගාවන් ඇති කිරීමට පියවර ගන්නවා නම් බොහොම හොඳයි. හැබැයි, ඒ ඒ වගාවන් සඳහා සහතික මිලක් ගොවීන්ට දීම සඳහා ඇති කිරීම අවශ්‍යයි. මේ රටේ කෘෂිකම් ආර්ථිකය මේ ආකාරයට විප්ලවීය වෙනස් කිරීමක් අනුව; වී සඳහා සහතික මිළ යෝජනා ක්‍රමයක් ඇති කර තිබෙන්නා වාගේම අනෙකුත් වගාවන් සඳහාත් සහතික මිළ යෝජනා ක්‍රම ඇති කොට ඒ වගාවල යෙදීමෙන් ගොවියන් හට සැලසෙන ලාභ ප්‍රයෝජන ඔවුන්ට පැහැදිලිව පෙන්වුම් කර දෙමින් ඔවුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගතහොත් පමණයි, මේ රටෙහි කෘෂිකම් සංවර්ධනයක් ඇති කර ගන්නට අපට පුළුවන් වන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා තවත් මිනිත්තු කීපයකට වඩා කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ නැහැ. අවසාන වශයෙන් ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට මෙන්න මේ කරුණු ටික පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. 1934 තරමේදී මින්නේරිය, පොළොන්නරුව වැනි ප්‍රදේශවල මිහරක් බානක් රූපියල් පණහකට හැටකට වඩා මිළ වුණේ නැහැ. එහෙත් අද මිහරක් බානක මිළ

රුපියල් භාරසියයයි; නැත්නම් පන්සියයයි. 1956 දී ට්‍රැක්ටර් යන්ත්‍ර මාර්ගයෙන් අක්කරයක් හාත්තට වියදම් වුණේ රුපියල් විසිහතහමාරයි. එහෙත් අද ඒ සඳහා රුපියල් හත්තාවක් වුවමනායි. 1956 දී උදාල්ලක් මිල රුපියල් හතරයි. එහෙත් අද රුපියල් දෙළහමාරක් තැනිව උදාල්ලක් මිලයට ගන්නට බැහැ. 1956 දී පෝර හොණ්ඩරයක් මිල රුපියල් අටහමාරයි. අද ඒ සඳහා රුපියල් දහතුනක් දෙන්නට ඔහු. 1940 දී අක්කර පහක් වගා කිරීම සඳහා ගොවි මහතකුට සාමාන්‍යයෙන් රුපියල් පණහකට නැත්නම් සියයකට වඩා එක කන්නයකට ණය වන්නට සිදු වුණේ නැහැ. 1956 දී රුපියල් හත්සිය පණහක් හෝ දාහක් තැනිව අක්කර පහක් වගා කරන්නට බැරි වුණා. එහෙත් අද අක්කර පහක් වගා කිරීම සඳහා ගොවි මහතකුට රුපියල් දෙදාහක් පමණ ණය වන්නට සිදු වී තිබෙනවා. අද ආණ්ඩුව ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍ය වාදීන්ට ණයින් යට වෙනවා මෙන්ම ගොවිහුත් ඒ ආකාරයටම ණයින් යට වී සිටින බව සඳහන් කිරීමට සතුටුයි. මේ ආණ්ඩුව රට ආහාරය අතින් ස්වයංපෝෂිත කරන්නට යන්නේ ඔය පදනම උඩයි. විසඳහා ලැබුණු සහතික මිලක් හැරුණු විට 1932 සිට 1956 දක්වා මේ රටේ සිටි ගොවියන්ට වෙනත් අයිති වාසිකමක් ලැබුණේ නැහැ. 1956 දී උදා වූ නව යුගයෙන් පසුව ගොවියන්ට පහසුකම් සැලසුණා. ණය මුදල් ලබා ගැනීමේ හා පෝර ලබා ගැනීමේ පහසුකම් ගොවියන්ට ලැබුණා. ඒ වගේම තම තමන් නිෂ්පාදනය කරන දේ සඳහා නියමිත ස්ථිර මිලක් ලැබුණා. විශේෂයෙන්ම කුඹුරු පනත නිසා ගොවියන්ට අයිතිවාසිකම් ලැබුණා. දැනට අවුරුදු දෙකකට පෙර ගොවි මහතකු විකුණූ වි බුසලකට ඔහුට රුපියල් දොළහක් ලැබුණා නම් ඒ මුදලින් ඔහුට අල හොණ්ඩරයක් ගත හැකිව තිබුණා. එහෙත් අද රුපියල් දොළහකට වි බුසලක් විකිනීමෙන් ඔහුට ගන්නට පුළුවන් වන්නේ අල රාත්තල් දහයයි. අද ජීවන වියදම ඒ තරමටම ඉහළ ගිහිල්ලා. අපනයන නිරූගාස්තු සියයට එකේ සිට සියයට දහය දක්වා ඉහළ නැංවීමෙන් මෙම ආණ්ඩුව එක් පුද්ගලයකුට රුපියල් හතළිහක වැඩි පුර බරක් පටවා තිබෙනවා. රුපියල් හත

ළිහක බරක් පටවා ඇතැම් කොටස්වලට රුපියල් විස්සක දීමනාවක් ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කර තිබෙනවා. එහෙත් ගොවි ජනතාවට කිසිම සහනයක් ලබා දී නැහැ. එසේ හෙයින් ගොවි ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ—විශේෂයෙන් ලංකා කොමිෂනරිස් පක්ෂ විප්ලවකාරී කඳවුරේ මාගී දේශකත්වයෙන් තිබෙන සමස්ත ලංකා ගොවි සම්මේලනය මාගීයෙන් ගොවි ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ—ඔවුන්ගේ විවල මිල රුපියල් දෙළහේ සිට පහළොව දක්වා වැඩි කරන ලෙසටයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙම ගරු සභාවට පැමිණ සිටින්නේ ගොවි ප්‍රදේශයකිනුයි. ඒ මහතා ගුරුවරයකු වශයෙන් සිටියදී වුණත් ප්‍රධාන වශයෙන් ගොවියකු බව අප දන්නවා. එසේ හෙයින් මා එතුමාට කියන්නේ ගොවි ජනතාවගේ විශ්වාසය දිනාගෙන සමාජවාදී පදනමක් අනුව මෙම ආණ්ඩුව ප්‍රශ්න විසදීමට ලැස්ති වෙනවා නම් ඉදිරියට යන්නට පුළුවන් බවයි. එසේ නොකළහොත් 1970 දී හාල් පිටරට යවන්නට පුළුවන් වන තරමට මේ රට ස්වයංපෝෂිත වෙතැයි ගරු අගමැතිතුමා කීවත්, ඇත්තෙන්ම ඊට පෙර මෙම ආණ්ඩුව පෙරළියන්නට ඉඩ ඇති බව මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

අ. හා. 12.38

ඩී. බී. රණතුංග මයා. (කොත්මලේ)

(திரு. டி. பி. ரணதுங்க—கொத்தமலை)

(Mr. D. B. Ranatunga—Kotmale)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මට පෙර කථා කළ ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (එස්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මයා.) විසින් සඳහන් කරන ලද කාරණා කීපයක් ගැන මුලින්ම මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි. 1956දී ගොවි උපකරණවල මිලත් අද ඒවායේ මිලත් ගැන එතුමා සඳහන් කළා. එතුමාට එක කාරණයක් අමතක වන්නට ඇති. 1956 දී පහසු මිලකට ගොවි උපකරණ ගන්නට පුළුවන් වුණා නම් එසේ පුළුවන් වුණේ ඊට කලින් පැවති ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද වැඩ නිසයි. 1956 සිට 1965 දක්වා වූ කාලය තුළදී ගොවි උපකරණ ලබා ගැනීමේ අපහසුකම් කොතරම්දැයි ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[රණතුංග මයා.]

අමතක වුණා. අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ගේ පළමුවැනි අයවැය ලේඛනයෙන්ම ගොවි ජනතාවට සහනයක් සලසා දුන් බවත් ගම්පහ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට අමතක වුණා.

ගොවි ණය ගැනත් එතුමා සඳහන් කළා. ගොවියන් ණය බරින් බැඳ තබමින් කෘෂි කර්ම පදනම ආරම්භ කර ඇති බවටත් එතුමා මෙම ආණ්ඩුවට වෝදනා කළා. මේ වර ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනය මගින් ගොවියන්ට පහසුවෙන් ණය ලබා ගන්නට කටයුතු යොදා තිබෙනවා. මීට පෙර ඇපකාරයන් සොයාගෙන නොයෙකුත් අපහසුකම්වලට මුහුණ පාමින් ණය ලබා ගන්නටයි, සිදු වුණේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

දැනුත් ඇපකාරයන් ඕනෑ.

රණතුංග මයා.

(திரு. ரணதுங்க)

(Mr. Ranatunga)

එසේ වුනත් ඉස්සරට වඩා පහසුයි.

අපනයන තීරු ගාස්තු සුළු ප්‍රමාණයකින් වැඩි කිරීම ගැන ලොකු හයක් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට තිබෙනවා. ඒ වැඩි කරන තීරු ගාස්තුව පාරිභෝගිකයා පිට නොපව වන බව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සිය අය වැය ලේඛන කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා. රටට බඩු ගෙන්වන විට එසේ ගෙන්වනු ලබන්නේ පාරිභෝගිකයා නොව විශාල ධනපති යන් විසින් බව අප තේරුම් ගන්නට ඕනෑ; විශේෂයෙන් විරුද්ධ පක්ෂයේ උගත් මන්ත්‍රීවරුන් තේරුම් ගන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ඒ විධියේ බද්දක් අය කිරීමෙන් ඒ බර පාරිභෝගිකයා පිට පැට වෙන්නේ නැත්නම් එවැනි බද්දක් අය කළාට වරදක් නැහැ. එහෙත් ඒ බර පාරිභෝගිකයා පිට නොපැටවෙන බවට පොරොන්දුවක් ඕනෑ. ඒ පොරොන්දුව ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් එතුමාගේ අයවැය කථාවේදී පැහැදිලිව දී තිබෙනවා. ඒ නිසා ගම්පහ මන්ත්‍රීතුමා ඉදිරිපත් කළ ඒ තර්කයෙහි ඒ තරම් සත්‍යයක් නොපෙනෙන හෙයින් ඒ පිළිබඳව බිය විමට කරුණක් අපට නැහැ.

දිගටම කතාවත්ගෙන් වෙහෙසව
ගරු මැති ඇමතිවරුනට කවි රස
අයවැය පිළිබඳව කවියෙන්
මැති සබ මුලසුනෙන් මට අවසර

ඉන්න
දන්න
අමතන්න
දෙන්න

රටෙන් නායක ජගත් නායක අපේ අගමැති සේන
උගත් ඇමතින් පිරිස එක් වී තෙවෙනි වසරට රජයේ
සකස් කළ අයවැයෙකි මේ මැති සබාවට ගරු වන්නී
උසස්කම එහි කියා පැමට මෙන්න මේවයි හොඳම

නායක
ජාතික
නායක
සාදක

මහා පැරකුම් දකුසෙන් රජ දරුවෝ මහ වැව් සයුරු
අපේ මිමුත්තනගෙ ඇට කටු රැළුන පස් කළු කළට
වගාකොට වී ඉරිඟු කුරහන් නිල් ගොයම් සළු බීමට
කවා සනසා ලුහ ජාතිය බිහිත් බුලකින් හෙලය

කරවා
හරවා
පොරවා
පුරවා

යොදු මුළු වෙර වැයමින් හැම අහලකම බිම අහර
බෙද ජනතාවටම අස්වනු වැඩිමනත් පිට රටට
මුද ජාතිය බඩසයින් අන්රටුනගේ බඩගිනි ද
එද හෙලයට “පෙරදිගෙහි ගබඩාව” යන නම ලොවම

වැව්වා
යැව්වා
නිව්වා
කිව්වා

එකම දිය බිංදුවක් තරමට වැටෙන මේ ලක් පොලොව
රටට කිසියම් පලක් නොමගෙන අහක යන්නට නොදිය
එවැනි අදහස් පිරුණු පැරකුම් යුගය ආදුරුසයට
ඩඩලි—ඩී. ඇස්. වගේ ගොවි රජ පුතුන් පමණයි මොකද

මත්තේ
යුත්තේ
ගත්තේ
නැත්තේ

ලක් බිම සරු කරන්නට දුර දකින
සැලසුම් සඳහ හැටි ජාතික රජය
අයවැය කතාවෙන් වැටහී නියම
මහ ජනතාව පසසනි අද හතර

ඇසින්
විසින්
ලෙසින්
දෙසින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මැතිනිගේ කාලයෙහි ජාතික දනය වැය මරු මුවට
තිබුන වික කැවා විනා නැත සොයන උපයන මගක්
කවුද රට දය බෙද කරවා එවැනි පරිහානියක
වමේ නායක පිරිස වෙති රත්තරන් මොළ ඇත කියන

ගැලුවේ
බැලුවේ
හෙලුවේ
ඔළුවේ

මැණික් ගල තම පයේ හැපුනට කනෙක් එය අහුලා
ගොනෙක් පිට උඩ හකුරු පැටවුවාට උග පැණ රස
මලක් සුවදින් පිරි තිබුණත් එයට නිලමැස්සෙකු
බණක් දහමක් නොදත් කොමිනිස්ටරුවන් රට හැසුමක්

ගනිවිද
විඳිවිද
ඇදේවිද
දනිවිද

කලක් නිස්සේ රජයේ සේවක පිරිස ගෙන ගිය තියුණු
පලක් ගෙන්නා දෙන්ට තුන් හවුලටම ඉඩකඩ නැද්ද
හුදෙක් ඔවුනගෙ සහන සලසා වැටුප වැඩි කර දෙන්න
මෙතෙක් මේ අය වැයෙන් මිස වෙන කාට ඔවුනගෙ රිදුම

සටනේ
තිබුණේ
යෙදුණේ
දෙනුණේ

අපේ දනයද විදෙස් විනිමය විනාසට යොමු කරපු
අනාගත පරපුරෙහි රැකියා පැණය විසඳනු පිණිස
නොයෙක් දේවල් නිපදවන කම්හල් තනන්නට රටෙහි
මුදල් වෙන් කර තිබුම මේ අයවැයෙහි වෙසෙසක් බවද

යුගයක
ටිකටික
එකිනෙක
කිවහැක

මුදල් ඇමතිව සිටිය කාලෙහි විසාරදයැයි කියන
උදඵතලයයි අමුඩ කෙටියයි මිරිස් ලුණු කියටද
කාලයක් යන විටයි මේ අඩු පාඩු හැම පිරිමැසිය
වමට මේවා මතක නැති හැටි රටේ අගහිඟ අදද

ලොක්කේ
වික්කේ
හැක්කේ
දක්කේ

ගෙයක් සාද ගන්න හෝ ගොවිතැනක් ඉඩමක් දියුණු
ණයක් ගන්නට වුවමනා වූ විටදි අසරණ දිලිඳු
මහත් කරදර තිබුණි බදු ගෙවනවුන් පසුයනු පිණිස
තවත් නැහැ ඒ අතුරු බාදක පහසුවෙයි ණය මුදල්

කෙරුමට
ගැමිනට
ඇපයට
ගැනුමට

බිදුණු වැව් කඳු පණ පෙවේවි—අලුත් වැව් තව තව
කඳුකරෙන් එන සිසිල දරා වියළි බිම් අතරට
යෙදුණු කරදර නැතිව ගොවිනට සියලු සෙන පහසුව
නුදුරු කාලෙහි රටේ හැම තැන නිල් ගොයම් කෙත් කිරි

හැදේවි
ඇදේවි
සැදේවි
වැදේවි

නොයෙක් රට
නැගෙද්දී යුද
නැගුණි හැම බඩු
එයයි ආහර හිඟය

රටවල
කලබල
මිල
සුලමුල

පිටරටින් මෙහි
අහර බඩු ටික නැති
මැරෙන්නට සිදු
බවක් පැහැදිලි ලෙසින් දැන

එන
තැන
වන
ගෙන

අපහට
අහර රෙදිපිළි
මෙරටෙහි
පියවරක් අරගන්ට

වුව මනා
අඳිනා
නිප දනා
යෙ දුනා

ඒ හැම සලස්
දූයෙහි දියුණට දෙස්
විලසින් සකස්
අයවැයකි මෙය හරිම

වන
දෙන
වුණ
ලස්සන

යුත්තිය අබය වීරත්වය බලය
සත්තිය දුන්න හෙල මහරජ දරුව
කොත්මල් මවුන් ගැන තොරතුරු ලුහුඬු
විස්තර කරන්නට අවසර ලැබෙනු

පිට
කුට
කොට
මට

[රණතුංග මයා]

පිය රජුගෙන් වෙන්ව ගාමිණී කුමරු	එද
රට දෑ සමය ගැන සිතිවිලි පසුවේ	රඳා
ගතකළ කලක් අතහිත ගොවිතැනට	යොද
මගෙ කොත්මලය මට ලෝකෙට වැඩිය	හොඳා

සිංහල භාලෙ බත කොස් දෙල් බුදින	කටයි
සංකර නොමැති ලේ හැම සිරුරකම	නටයි
උන්ගේ හපන්කම ගොවිතැන් කරන	විටයි
තුන් සිංහලය කොත්මලෙ ගොවියනට	යටයි

අහසින් වැටෙන පොළොවින් එන වතුර	පොදත්
ගොවිතැන් කරන බිම තෙත් වනු පිණිස	යොදත්
ගුණදම් රකින අකුසල අවගුණය	නොදත්
පැරකුම් ගැමුණු දරුවන් මෙහි වෙසෙති	අදත්

සස්වග සුලබ කඳුහෙල් මිටියාව	ත්ය
දිය ඇලි සාන්තයි නිල්වත් වන පෙ	ත්ය
දෙනයන පිණයි බැලු බැලු තැන රසව	ත්ය
ලස්සනකමින් කොත්මල් ලද පොහොස	ත්ය

මුළුරට දියුණට ඇදෙන	වෙලාවක
ඒ වැනි ලස්සන සොඳුරු	පලාතක
පවතින දුක් කම්කටොලු	බලාදක
කෙටියෙන් පලකළ යුතුය	මගේ දුක

හතරවටින් මහ තේවතු වට	වි
ගැමියෝ ජීවත් වෙති තදබද	වි
ඉඩම් ලබා ඔවුනට සහනය	වි
ජීවත් වන්නට ඉඩ දෙනු මැන	වි

මින්තෝරිය ගල්ඔය උඩවල	වේ
යන්නට මේ අය රූවි බව පල	වේ
ඔවුනට ඉඩ දුන්නොත් ඒ පොල	වේ
ලංකාවෙන් සාගිනි බිය ගැල	වේ

මහගස් මුල් එක හුස්මට	ගලවයි
ගොවිතැන් කොට සාගිනි යකු	එලවයි
කොත්මල් ගොවියන් මුළු රට	නලවයි
රට සරුකරවා ලෝකය	හොලවයි

ඒ විදියට ඉඩකඩ සැල	සේනම්
රජයෙන් දියහැකි අනුබල	දේනම්
රට වැඩුමට යුගයක	අවදනම්
කොත්මල් ජනතාවම	සුදනම්

ඉතා වැදගත් දෙයකි මේ ගරු සබාවට නොකියාම	බැනේ
අපේ තේ දළ දැනුත් විකුණනු ලැබේ සත අට නවය	ගානේ
අසාධාරණයක්ය මේ ගැන කිසිම රජයක් හිතුවේ	නැනේ
කුඩා තේ වතු හිමියනට සහනයක් සලසා දෙන්නට	ඕනේ

තරුණ තරුණියෝ දහස් ගණනට රැකි රක්සා තවම	නැත්තේ
ටික දෙනෙක් වැඩ කරති සුළු පඩියකට සුදු මිනිසුනගෙ	වත්තේ
සැලසුමක් ඇති සියුම් වැඩ පිළිවෙළකි මේ ගැන යෙදිය	යුත්තේ
මෙයද විසඳනු පිණිස ජාතික රජය පමණයි අපට	ඇත්තේ

ගෙන ආ අයවැයක් දියුණට සිහල	බි ම
මුදල් ඇමතිහට ඉස්තුනි කරමි	ම ම
ඉල්ලා එයට ඡන්දය හැම කෙනෙකු	ගෙම
මගෙ කවි කතාවත් මෙනෙකින් කරමි	නි ම

—දෙවනවර කියවීම

(Mr. Deputy Speaker)

(Mr. Stanley Tillekeratne—Kotte)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අය
වැය ලේඛනත් ඇහුව, මේ විධියේ අයවැය

(Mr. Deputy Speaker)

ආයි, මම නැද්ද ?

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම
නම් ඇවිල්ල ඉන්නේ හුඟක් සටන්
කරලයි. අද රටේ තිබෙන තත්ත්වය
අනුව නැවත වරක් මම නම් මේ ගරු
සභාවට එනව කියලයි මම හිතන්නේ.
නැවත ආණ්ඩුවක් පිහිටුවන කාලය ආවාම
ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්තීවරුන්ට
පෙනෙයි, 1956 දී විරුද්ධ පාර්ශ්වයට
එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් 8 දෙනෙක්
එක්ව ආව වගේ අඩු ගණනක්—

[ස්ථාන් ලී තිලකරත්න මයා.]

සමහරවිට ඊටත් අඩු ගණනක්—විරුද්ධ පාර්ශ්වයට එක්සත් ජාතික පක්ෂයෙන් පත් වී එන බව.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අයවැය ලේඛනය දිනා බලන්න. මට මේ ගැන කථා කරන්නට සිදුවෙලා තිබෙන්නෙ “පොයින්ට්” ක්‍රමය අනුවයි. පැය හාගය කින් අයවැය ගැන කථා කරන්නට බැරි බව තමුන් තාන්සේ දන්නවා. අයවැය ලේඛනයේ පළමුවෙනි ප්‍රශ්නය මොකක් ද? රටට ලොකු ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා “අපි පඩි වැඩි කෙරුවා” කියා. මේ පඩි වැඩි කිරීම බලපවත්වන්නේ රජයේ හා පළාත් පාලන අංශයේ සේවකයන්ට විතරයි. 3,00,000 කට ආසන්න සංඛ්‍යාවකට මෙය බලපානවා. මූලික පඩිය රුපියල් 100 ට අඩු අයට රුපියල් 20 කුත් මූලික පඩිය රුපියල් 300 ට, අඩු එහෙත් සියයට වැඩි අයට රුපියල් 10 කුත් වශයෙන් අතිරේක දීමනාවක් ගෙවන්නට යෝජනා කර තිබෙනවා. අද ලංකාවේ ජනගහනය ලක්ෂ 120 ක් පමණ වෙනවා. එයින් ලක්ෂ 3½ කට විතරක් රුපියල් 20 සහ 10 වශයෙන් පඩි වැඩි කර මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්න පුළුවන්දැයි මා තමුන් තාන්සේගෙන් අහන්නට කැමතියි. කට අඩ ඇහෙන කොට එක් එක්කෙනා එන හැටි පේනවා නේද? නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බොහොම හොඳයි. ඔය විධියට තමයි හැඳෙන්න ඕනෑ. ඒ කෙසේ හෝ මේ රටේ ජීවත් වන ජනතාවගෙන් ඉතා සුළු කොටසකට පමණක් මාසයකට රු. 10, 20 ආදී වශයෙන් පඩි වැඩි කිරීමෙන් පමණක් මහ ජනයාගේ ආර්ථික ප්‍රශ්න සියල්ලම විසඳන්නට පුළුවන්යයි මේ ආණ්ඩුව කියනවාද?

ජයසූරිය මයා.

(ති.රු. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

කියන්නේ නැහැ.

ස්ථාන් ලී තිලකරත්න මයා.

(ති.රු. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

කියන්නට බැහැ. මේ රටේ 120 ලක්ෂ යක් ජනතාවගේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට— ජීවන අංකය පහළ දමන්නට, තමන්ට

—දෙවන වර කියවීම

ලැබෙන පඩියෙන් ජීවත් වන්නට පුළුවන් මාර්ග ජනතාවට සලස්වා දෙන්නට—මේ ආණ්ඩුව අදහස් කරනවා නම් කළ යුතුව තිබුණේ මේ වගේ පඩි වැඩි කිරීමක් නොව අද සිසුයෙන් වැඩි වෙගෙන යන ජීවන අංකය පහළ දැමීමට මාර්ගයක් සකස් කිරීමයි.

මේ අය වැය ලේඛනය ඉදිරිපත් වුණා සිත් පසු මිනිසුන් මේ ගැන කියන්නේ මොනවාදැයි තමුන් තාන්සේලා ටිකක් සෝදිසි කර බලන්න. ගරු මුදල් ඇමති වන්නිනායක මහත්මයා අවුරුදු තුනකට පසු නැවතත් පාර්ලිමේන්තුවේදී පුස්සක් බිත්දායයි ඔවුන් කියනවා. මේ වර අය වැය ලේඛනය ඉස්තරම්ම එකක් වෙය, එයින් රටට යහපතක් වන්නට යනවාය, ආදී වශයෙන් විශාල බලාපොරොත්තු අය වැය කථාව කරන්නට කලින් නම් මිනි සුන් තුළ ඇති වී තිබුණා. එහෙත්, අය වැය කථාව මෙම සභාවෙහි කෙරුණු දා හැන්දාවේ මිනිසුන් කීවේ, මුදල් ඇමති තුමා තුන් වැනි වරටත් පුස්සක් බිත්ද බවයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම අය වැය ලේඛනයේ ප්‍රතිඵල මොනවා දැයි අපි ටිකක් කල්පනා කර බලමු. මේ ආණ්ඩුවේ සිටින අය බලයට එන්නට කලින් ජනතාවට කිව්වේ මොනවාද? රටපුරා මැති වරණ රැස්වීම් පවත්වාගෙන යන කාලයේ දී පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ ගරු උප ඇමතිතුමා ප්‍රසිස් පාක් පිට්ටනියෙහි තිබුණු රැස්වීමකදී කියා සිටියේ—

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ප්‍රසිස් පාක් එකේ රැස්වීමක් තිබ්බෙන් නැ.

ස්ථාන් ලී තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මැද කොළඹ ආසනයේ සෑම රැස්වීමකදීම එතුමා කිව්වේ සිරිමා බණ්ඩාරනායක ආණ්ඩුව පරාජය කළාට පස්සේ අපේ අම්මලාට, අක්කලාට, නංගිලාට, මල්ලිලාට සම්බලාලේ බත් කන්නට මාර්ගය සකස්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

කරන බවයි. අම්මේ, කැව නේද සම්බා? සම්බ දෙන්නම් කී උදවිය ගිය අවුරුද්දේ හාල් සේරු දෙකෙන් එකකටත් තවු කළා. ජනතාවට හාල් සේරුවක් නොමිලයේ දෙනවායයි දැන් මේ ගොල්ලන් කියනවා. ඇත්ත එක නොවෙයි. ජනතාව මේ ගොල්ලන්ට හාල් සේරුවක් නොමිලයේ දී තිබෙනවා, ආණ්ඩුව ගෙනියාගන්නට.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජය පමණක් නොව දිවංගත ගරු එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක සිරිමතාණන්ගේ රජයත්, එදා මේ රටට ගෙන්වමින් තිබුණු යම් යම් පාරිභෝගික භාණ්ඩ අඩු කළ බව ඇත්ත. එදා එහෙම අඩු කළේ ශීතකරණ හෙවත් “රිෆ්‍රිජරේටර්ස්”, කාර්, වටිනා සාරි හා ධන පති කොටස් විසින් පරිභෝග කළ වෙනත් යම් යම් භාණ්ඩයි. එහෙත්, සාමාන්‍ය මහ ජනයා පාවිච්චි කරන ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම නතර කරන්නට අප සූදානම් වුණේ නැහැ. [බාධා කිරීම්] කොච්චර රිදෙනවාද යන බව පේනවා නේද නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි? ලුණු අඹරන්නට ඕනෑ තුවාලවලටයි. මෙන්ම තුවාල. ජනතාවට ඇපල් මුද්දරම්පලම් දෙන්නට කථා කළ මිනිසුන්, “කිවු” නැති කරන්නට කැලසු මිනිසුන් අද කර තිබෙන්නේ මොනවාද? 1965 මාර්තු මාසයේදී ජන්ද ප්‍රතිඵල පිට වුණ දා යු. එන්. පී. කණ්ඩායමක් නුගේගොඩ සමුපකාර කඩය ලඟට ගොස් කිව්වේ, “මේ සිරිමා බණ්ඩාරනායකගේ අන්තිම ‘කිවු’ එකයි, එකත් අදින් අවසානයයි” යනුවෙනුයි. එහෙත් අද මේ ආණ්ඩුව පෝලිම් දික්කර නැද්ද? අප කවදාද පොතකට දෙන මිලිස් ප්‍රමාණය අවුන්ස 3ට බැස්සුවේ? අප කවදාද උම්බලකඩ අවුන්ස බාගෙට බැස්සුවේ? අප සුදුරු අවුන්සයට බැස්සුවේ කවදාද? අප කවදාද හාල් සේරු දෙක එකට බැස්සුවේ? යුද්ධ කාලයේදී එවැනි තත්ත්වයක් තිබුණා මිස අප එවැනි දෙයක් කරන්නට ලැස්ති වුණේ නැ. අද මේ රටේ කොත්තමල්ලි ටික නැහැ; සුදු ලුනු ටික නැහැ. ලංකාවේ අල වගා කර තිබෙනවාලු. අල තිබෙනවාද කියා ගිහිත් බලන්න. මන්ත්‍රීවරුන්ට අල කොහෙන් සොයා ගන්නට ලැබුණත් කඩ

—දෙවන වර කියවීම

වලින් නම් සොයා ගන්නට ලැබෙන්නේ නැහැ. එවැනි තත්ත්වයකටයි අද රට වැටී තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුව බලයට පැමිණ අවුරුදු දෙකහමා රක් ගත වී තිබෙනවා. මේ කාලසීමාව ඇතුළත මේ රටේ ජනතාවට, මේ රටේ පාරිභෝගිකයන්ට පහරක් වැදුණාද නැද්ද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. අපේ ආණ්ඩුව ශීත කරණ—රේෆ්‍රිජරේටර්ස්—ගෙන්වීම නවතා දමුවා. එහෙත් ඊට පසු අඩුපාඩුකම් තිබුණත් අප ලංකාවේම ශීතකරණ සැදීමට කටයුතු සැලැස්වුවා. අල්පෙනෙත්ති කටුවේ සිට ශීතකරණ දක්වා මේ රටේ කම්මාන්ත භාරසිය ගණනක් ආරම්භ කළේ, මේ රටේ කර්මාන්තමය විප්ලවයක් ආරම්භ කළේ, දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක ශ්‍රීමතාණන් 1956 දී බලයට පත් වුවාට පසුව නොවේද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා.

ආර්. පී. විජේසිරි මයා. (කුණ්ඩසාලෙ)

(திரு. ஆர். பி. விஜேசிரி—குண்டசாலை)

(Mr. R. P. Wijesiri—Kundasale)

කවුරුවත් කළ දේවලට දැන් පුරසාරම් දොඩනව. ඇයි, කොමියුනිස්ට් පක්ෂයෙහිටියේ?

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මම ඒ කාලෙ කොමියුනිස්ට් පක්ෂයෙහිටිය නමයි. සෝවියට් සමාජවාදී ජන රජයෙන් ලැබුණු ආධාර උඩ නමයි ටයර් කර්මාන්ත ශාලාව පිහිටුවා තිබෙන්නේ. සමාජවාදී ජන රජයකින් ලැබුණු ආධාර උඩ නමයි ලෝක කර්මාන්ත ශාලාව පිහිටුවා තිබෙන්නේ. එපමණක් නොවෙයි. ලංකාවේ ආර්ථික දියුණුව සඳහා ඇති කළ සෑම කර්මාන්තයකටම වාගේ ආධාර ලැබුණේ සමාජවාදී රටවලින් බව මා මේ කොහෙන් සොයා ගන්නට ලැබුණත් කඩ

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ඇයි එහෙම නම් කොමියුනිස්ට් පක්ෂය අත්හැරියේ?

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

අත්හැරියේ එක් හේතුවකටයි. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියට නව ශක්තියක් දී, මේ කථාවමෝදර මැතිවරණයෙන් එළියට ගහපු වහුකුණු ටික ලබන මැතිවරණයේදී අවසන් කිරීම සඳහා මා ඒ පක්ෂයට එක් වූ බව ආචම්බරයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. තොන්ඩමන්ගේ ඡන්ද අරගෙන, ඉන්දියානු ඡන්ද අරගෙන නාවලපිටියේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (වන්ද කැණාරත්න මයා.) මේ සභාවට ආවේ සිංහලයාගේ අයිතිවාසිකම් බේරා ගන්නටද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. [බාධා කිරීමක්] අන්න අර බලන්න තොන්ඩ පැට්ටි. අර බලන්න එහා පැත්තෙ ආසන වල සිටින අය. [බාධා කිරීමක්]

වන්ද කැණාරත්න මයා. (නාවලපිටිය)

(திரு. சந்திரா கருணாரத்ன—நாவலப் பிட்டி)

(Mr. Chandra Karunaratne—Nawalapitiya)

I want to rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

He says it is a point of Order. Let me hear what the point of Order is.

වන්ද කැණාරත්න මයා.

(திரு. சந்திரா கருணாரத்ன)

(Mr. Chandra Karunaratne)

A certain charge is being made against me.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

A charge is not a point of Order. You can reply when your turn comes.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ඉන්දියානු ඡන්ද අරගෙන, තොන්ඩ මන් ආරක්ෂාව ඇතිව උඩරට ආසන දිනා ගෙන මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් සිංහල ජාතිය බේරා ගන්නටද තමුන්නාන්සේලා ලැස්ති දෙන්නේ? [බාධා කිරීමක්] හිස් කළය ශබ්ද වැඩිය කියනව. පෙන්ව තේද? මෙවැනි කළ ගිය මැතිවරණයේදී හරියට පා වුණා. වැඩි කල් නොගොස්ම ඔව් ගිලෙන ලකුණු දැනටමත් තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය ලේඛනය දෙස තමුන්නාන්සේලා ටිකක් බලන්න. රක්ෂා පිළිබඳ ප්‍රශ්නය ගනිමු. සිරිමාවෝ බණ්ඩාර නායක මැතිණියගේ සභාග ජන රජය පරදින අවස්ථාවෙදී රැකිරක්ෂා කාර්යාල වල රැකිරක්ෂා නොමැතිව ලියාපදිංචි වී සිටි ගණනට වඩා ලක්ෂ හයහමාරක් අද රැකිරක්ෂා නැතිව ලියාපදිංචි වී සිටිනවාය කියා මහ බැංකුවේ වාර්තාවේ සඳහන් කර තිබෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. විශ්ව විද්‍යාල තුනෙන් පිට වූ උපාධිධරයන් දහස් ගණන් සිටිනවා. මා කණගාටු වෙනව මේ පාසැල් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් ගැන. පාර්ලිමේන්තුව බලල යන්න මේ පාසැල් ශිෂ්‍යශිෂ්‍යාවන් එනව. ඔවුන් මොනවද මේකෙ බලන්නේ? පාර්ලිමේන්තුවට අනාගතයක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් මොනවද මේ ලමයින්ට බලන්නට සිද්ධ වෙලා තියෙන්නේ? තමන්ගේ අනාගතය ගැන සලකුණක්වත් පහළ වී තිබෙනවාද? සෑම වර්ෂයක් පාසාම විශ්ව විද්‍යාල තුනකින් සාමාර්ථය ලබා පිට වන භාර දහසක් පමණ උපාධිධරයන්ට අද අනාගතයක් නැහැ. අද ලංකාවේ 5,000 ක් පමණ උපාධිධරයන් රැකිරණා නොමැතිව ඉන්නවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. විශ්ව විද්‍යාල තුනෙන් වැඩියක් පාසා පිට වන 4,000 ක් පමණ උපාධිධරයන් නිසා නව අවුරුදු 2½ ක් යන්නට ප්‍රථම ලංකාවේ උපාධිධරයන් 10,000 කට වඩා රැකිරක්ෂා නැතිව ඉන්නට සිද්ධ වෙනවා.

රැකිරණා ප්‍රශ්නය වෙනදාට වඩා මේ කාලය තුළ විසඳී තිබෙනවාද? අපේ කාල සීමාව තුළදී කර්මාන්ත භාරසිය ගණනක් ඇති කොට—

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන^ථ ත්‍රිවරයෙක^ථ

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

සිනි බෝල කර්මාන්ත.

සිද්ධාන්ත විකර්මන මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

ඒ කර්මාන්ත භාරසිය ගණනින් කියක් තමුත්තාන්සේලා වසා තිබෙනවාද? එකක්වත් වසා නැහැ. ඒ කර්මාන්ත මේ ආණ්ඩුව විසිනුත් පවත්වාගෙන යනවා විතරක් නොවෙයි, අපේ කාල සීමාව තුළ ඇරඹූ කර්මාන්ත උත්සවශ්‍රියෙන් තමුත්තාන්සේලා විසින් විවෘත කිරීම, ඒ පැර දුණු ආණ්ඩුවට—සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් සභාග රජයට—ලැබී තිබෙන ලොකුම කිර්තියයි. මේ ආණ්ඩුව ගෙන යන්නේ ඒ කර්මාන්තවලින්. ටයර් සංස්ථාව ආරම්භ කළේ, අවශ්‍ය යන්ත්‍ර සූත්‍ර ගෙනාවේ, වැඩ කටයුතු නිම කළේ අපේ කාලයේයි. තමුත්තාන්සේලා කළේ, අපේ කාලයේ ඇරඹූ ඒ කර්මාන්තශාලාව විවෘත කිරීමයි. ඒ විතරක් නොවෙයි. ලෝහ සංස්ථාව ඇති කළේ කවුද? ඒ වාගේම මේ ලහඳී තමුත්තාන්සේලා විසින් ගාල්ලේ සිමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාව විවෘත කළා. තමුත්තාන්සේලා අද එකින් එක කර්මාන්ත ශාලා විවෘත කළත්, ලංකාවේ කර්මාන්ත පසුබිම ඇති කළේ දිවංගත එස්. ඩබ්ලිව්. ආර්. ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා සහ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියන් බව ආඩම්බරයෙන් මතක් කරන්නට කැමතියි. තමුත්තාන්සේලා ඇති කළේ එකම කර්මාන්තයයි. මේ අවස්ථාවේ සෞඛ්‍ය ඇමති තුමා නැති වීම ගැන මා කණගාටු වෙනවා. ඒ එකම කර්මාන්තය නම් සෞඛ්‍ය ඇමති තුමා නිකුත් කළ පෙත්තයි. බෝ වීම වැළැක්වීමේ පෙත්ත පමණයි, මේ අය ඇති කළ එකම කමිණිත්තය. ඒකට කියන්නේ ප්‍රසූත වැළැක්වීමේ පෙත්ත කියයි. ඒ ප්‍රසූත පෙත්ත හෙවත් “බර්ත් කොන්ට්‍රෝල් පිල්” එක ඇරෙන්නට තමුත්තාන්සේලා එකම කර්මාන්තයක්වත් ඇති කර තිබෙනවාද? ජ්‍යෙෂ්ඨ සමතුන්ට රැකිරණ දෙන්නට, උපාධිධරයන්ට රැකිරණාවල් සපයන්නට, ඉංජිනේරු වෘත්තීය පිළිබඳ විභාගවලින් සමත් වන්නට

රැකිරීම් ලබා දෙන්නට නමුත්
නාන්සේලා වැඩ පිළිවෙලක් යොදා තිබේ
නවද ?

ඒ විතරක් නොවෙයි. ගරු මුදල් ඇමති තුමාගේ අයවැය කථාවෙන් පස්සේ ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රසිද්ධ ප්‍රකාශයක් කර තිබෙනවා, “මගේ අමාත්‍යාංශයට වෙන් කර තිබෙන මුදල් ප්‍රමාණය අනුව ලබන වර්ෂයේදී අළුතින් දොස්තරවරුන් පවා බදවා ගැනීමට අපහසුකම් තිබෙනවා” කියා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන් තාන්සේට කවදා හෝ “කථානායක තුමනි” කියා අමතන්නට ලැබේයයි මා බලාපොරොත්තු වෙනවා. එදාට අප සාමාන්‍යයෙන් උත්සවයක් පවත්වනවා. කෙසේ හෝ වේවා නියෝජ්‍ය කථානායක තුමනි, අප තමුන් තාන්සේගෙන් මේ ප්‍රශ්නය අහනවා: අද සෑම කොට්ඨාශයකම රැකිරීම් ප්‍රශ්නය උග්‍රව පවතිනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා කියනවා, “10,000 කට පමණ අළුතින් රැකිරීම් සපයනවාය” කියා. එහෙත් ගරු සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා කියනවා, “මගේ අමාත්‍යාංශයේ වැය ශීර්ෂයෙන් ලක්ෂ 70 ක් 80 ක් පමණ කපා තිබෙන නිසා එය ක්‍රියාත්මක කරන්නට මට බැහැ” කියා. මධ්‍යම බැංකු වාර්තාවෙන් කියනවා රැකිරීම් නොමැති අය ලක්ෂ 6 1/2 ක් ඉන්නවාය කියා. එහෙම නම් අප අහනවා, මේ ආණ්ඩුව රැකිරීම් නොමැති අයට රැකිරීම් සපයන්නේ කොහොමද කියා. අපේ කාලයේ—

ගරු ඔබේ නිවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

ରଠ କାଳୁ.

ස්වෘත්ති නිලකරත්න මය.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

අප තමා හැමදාමත් වැරදිකරුවන් වන්නේ. ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක් කීවා, අප රට කැවූය කියා. එක මිනිසෙක් කීවා, රට කැවා නොවෙයි, බල්ලන්ට රට ගියා කියා.

ගරු මත් තුවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் இருவர்)

(An hon. Member)

බැල්ලි ගියා, හඳව.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

උණ පුරාකක් අරගෙන මේ අය ඒ ඇතුළු දමා වික කලක් තබා එළියට ඇදල ගත්තත් බල්ලගෙ නගුව වගේ නැවෙන ජාතියක් තමා, මේ අය. මේ වගේ අවස්ථාවක තමුන්නාන්සේ කල්පනා කරන්නට ඕනෑ, රැකිරිකෂා නොමැතිකමේ ප්‍රශ්නයට නියමි විධියට මුහුණ දෙන්නට, නියම උත්තරයක් දෙන්නට මේ ආණ්ඩුවට පුළුවන් කමක් නැති බව. එපමණක් නොව, ගත වූ දැවුරුදු සාරමසක කාල සීමාව ඇතුළත මේ ආණ්ඩුවේ මැති ඇමතිවරුන් එකතු වී මහා ලොකුවට අණබෙර ගස්වා, හේවිසි නාදයත් පතුරුවා මේ රටේ සෑම පළාතකම පාහේ විවෘත කළ සෑම කමින්නයක්ම, සෑම කර්මාන්ත ශාලාවක්ම—මහනුවර ජල විදුලි සේවය, ජල සම්පාදන සේවය ආදී හැම එකක්ම—පාහේ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිණියගේ ආණ්ඩුව තිබුණු කාලයේදී පටන් ගත් කර්මාන්ත බව මේ උදවියගේ දැන ගැනීම පිණිස ප්‍රකාශ කරන්නට ඕනෑ.

මේ රටේ පවතින රැකිරිකෂා හිඟය පිළිබඳ දරුණු ප්‍රශ්නය නිසි පරිදි විසඳිය හැක්කේ සී. ටී. බී. එකට—ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයට—මිනිසුන් දැමීමෙන් පමණක්ද? දේශපාලන පදනම උඩ ලංගමයට දහස් ගණන් මිනිසුන් පත් කර යවා සිටිනවා. දැන් කෙරෙන අඟුමට දිගටම කරගෙන ගියොත් නම් වැඩි කල් යන්නට ඉස්සර වෙලා ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයටත් මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වන්නේ කොළඹ මහා නගර සභාවේ ට්‍රොලි බස් සේවයට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වුණු භයානක තත්ත්වයටයි.

කෘෂිකර්ම හමුදාවට බඳවා ගනු ලබන අය ගැන අපට වරින්වර පුවත්පත්වලින් තොරතුරු දැන ගන්නට ලැබෙනවා. මේ හමුදාවෙන් යවනු ලබන උදවියගෙන් සියයට හතළිහක් පමණ හමුදාව අත්හැර දමා යන බව පත්‍රයක තිබුණා. 40 per cent. are deserters. දැන් ඉස්සර වාගේ නොවෙයි. දැන් මේ රටේ උදලු හරි ලාබයි. ඇයි? ගොවිතැන් දියුණුවට යවනු ලබන උදවියට ලැබෙන්නේ කලිසම් කුට්ටම් දෙකයි. හැබැයි, නූල්

බෝලයකුත් ලැබෙනවා. කලිසම්වල පැවි එක මහගන්නටයි ඒ. දවලටත් පාන්, රටත් පාන්. බත් අවුන්ස තුනකුත් ලැබෙනවා තමයි. දවසකට රුපියල් දෙකක් බැගින්හුත් මේ උදවියට ගෙවෙනවා. බොහොම වෙහෙස මහන්සියට පත් වන මේ තරුණයන් ඊළඟට දැන් මොකද කරන්නේ? “අනේ අම්මේ, කිසිම සම්පතක් නැහැ මේ ඩඩ්ලි සේනානායක මහත්මයාගේ ව්‍යාපාරයේ වැඩ කිරීමෙන්. ගරු කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමාගේ තරුණ ගොවි හමුදාවේ ඉදිමෙන් කිසිම සම්මානයක්—කිසිම සම්පතක්—ලැබෙන්නේ නැහැ,” ආදී වශයෙන් කියනවා. මේ උදවිය තමන් ලඟ තිබෙන උදාල්ලේ තලය ගලවා, ලඟම තිබෙන ගෙයි කෙනකුට රුපියල් පහකට විකුණා, පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් කොළඹටම සේන්ද්‍ර වෙනවා.

කෘෂිකම් හමුදාව ගැන වරින්වර අපට තොරතුරු දැන ගන්නට ලැබෙනවා. මහා ලොකුවට සක් පිඹ ගම්හිරාකාරයෙන් වැඩ පටන් ගන්න ලංකා ගුවන් විදුලි සේවයෙන් ඒ ගැන අපට අහන්නට ලැබෙනවා. දේශාභිමානය ගැන ගුවන් විදුලි සංස්ථාවෙන් ප්‍රකාශ කළත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට නම් දේශාභිමානයක් ඇති කිරීමට පුළුවන්කමක් ඇතැයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. කෘෂිකර්ම හමුදාවට මොකක්ද වෙලා තියෙන්නේ? මැයි මාසයේ පළමු වැනිදා හැම සී. ටී. බී. බස් රියකම වාගේ පැහැදිලි අකුරින් පෝස්ටර් අලවා තිබුණා. “රට හැදීමේ මහා සංවර්ධන ශ්‍රමදානය” යන පාඨය එහි තිබුණා. ගිහිල්ලා බලන්න, කෝට්ටේ ශ්‍රී ජයවර්ධන පුරයේ දියවන්නා ඔයේ මහා ශ්‍රමදානය පටන් ගන්නවාය කිව්වා. දවල් දහයටයි පටන් ගන්නේ. ගිහිල්ලා බලන්නැයි කියනවා. දවල් දහයට පටන් ගත් නමුත් දවල් දොළහට ඉවර වුණා, ඒ වැඩේ. බෝට්ටුවක් ගෙනැවිත් තිබ්බා. ඇයි, මඩට බහින්නට බැරිද? බෝට්ටුවක් ගෙනැවිත් තබා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා ගරු අග මැතිතුමාත් වාඩි කෙරෙව්වා. කෝට්ටේ හිටපු මන්ත්‍රීතුමා වන ජිනදාස නියතපාල මහත්මාත් වාඩි වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම තමුන්නාන්සේට පෙන්වා දෙන්නම්, ඊට පස්සෙ මොකක්ද සිද්ධ වුණේ කියන කාරණය. බෝට්ටුව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තුළට නායකයන් දමාගෙන මඩ මැදින් ගමන් කළා. වතුර උඩින් නොවෙයි ගියේ, මඩ මැදින්. පැය දෙකක් වැඩ කර මේ හත් හවුල් ආණ්ඩුවේ උදවිය, මේ ශ්‍රම දාන ව්‍යාපාරයට ආ පිරිස, කෝට්ටේ හන් දියේ සිට ආයුර්වේද වෛද්‍ය ආයතනය ලඟට ආවා. අක්කර එකහමාරක්වත් ශුද්ධ කළේ නැහැ. ඒ කොයි හැටි වෙතත්, ඊට සුමාන දෙකකට පමණ පසු බිසිස් කෝප් ශාලාවල පින්තූර පෙන්වන්නට පටන් ගත්තා. “ජාතික මහා ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරය කෝට්ටේ ආරම්භ වෙයි” යනුවෙන් මහා ශීර්ෂපාඨ ඇතිව බිසිස් කෝප් ශාලාවල පින්තූර පෙන්වන්නට පටන් ගත්තා.

කෝට්ටේ මන්ත්‍රීවරයා ඔය බොරු වැඩ වලට යන්නේ නැහැ. රටේ සංවර්ධන වැඩ වලට කෝට්ටේ මන්ත්‍රීවරයා ඇතුළු විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීන් විරුද්ධ නැහැ. රටේ කෘෂිකර්මය වැඩි දියුණු කිරීමට ගන්න කිසිම වැඩ පිළිවෙලකට විරුද්ධ පාර්ශ්වය කවදාවත් විරුද්ධ නැහැ. අපේ සහයෝගය එවැනි හොඳ දේ සඳහා හැමදාම ලැබෙනවා. මේ රට ස්වයංපෝෂිත කිරීමේ වැඩට අප විරුද්ධ නොවන නමුත් අපේ අනාගත කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙනුත්—වර්තමාන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙනුත්—අනාගත කෘෂිකම් ඇමතිතුමාගෙනුත්—වර්තමාන පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙනුත්—අප ඉතාමත් කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ ශ්‍රමදානයේත් කෘෂිකර්ම සංවර්ධනයේත් නාමයෙන් සහ දියවන්නා ඔය සංවර්ධනයේ නාමයෙනුත් පසුගිය දවස්වල ගෙන ගිය බොරු වැඩ ගැන පරීක්ෂා කර බලන ලෙසයි. ආණ්ඩුව ලොකු වැඩක් කළායයි ලංකාවේ සෑම බිසිස්කෝප් ශාලාවකම මෙවැනි දේ පෙන්වනවා නම්—මේ රටේ කෘෂිකර්ම ව්‍යාපාරය දියුණු කරන්නේ ඔය ආකාරයට නම්—1970 වන විට ඔය බලාපොරොත්තු වන විධියට අලු බතල වගාවන් දියුණු කිරීම ආදිය හෝ මිලිස්, ලුනු වැනි දේ වගාකිරීම හෝ හරියාකාර නොකළොත් අපට ඇති වන්නේ දුක්බර අනාගතයක් බව ඉතා කරුණාවෙන් මතක් කරන්නට ඕනැ. [බාධා කිරීමක්] ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, මේ ශබ්ද එන

ලීලාවෙන් මට පෙනෙනවා, එය ස්වභාවික ශබ්දයක් නොවන බව. හුඟක් අමුතු දේවල් මේ ශබ්දවලට මිශ්‍ර වී තිබෙනවා. කෙසේ හෝ වේවා අපේ අඩුපාඩු තිබුණ නම් ඒවා හරිගස්සන්නට මේ රජයට අවුරුදු දෙක හමාරක කාලයක් ලැබුණ. අද රටේ සාමාන්‍ය පාරවල තත්ත්වය කුමක්ද කියා බලන්න. මා මේ ගරු සභාවේදී ආඩම්බරයෙන් කියනවා, අපේ හිටපු අධ්‍යාපන ඇමති පී. බී. ජී. කළුගල්ල කැගල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා මේ රටේ සෑම කොට්ඨාශවලම, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කොට්ඨාශවල පවා පාඨ ශාලාවල වැඩ කටයුතු සඳහා මුදල් දුන්නා. තමුත්තාත්සේලාගේ කොට්ඨාශවලටත් ඒ මුදල් ලැබුණ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කාටද ලැබුණේ ?

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

කෝට්ටේට ලැබුණා. ඒ කාලයේ මා සිටියේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ. මා ගොස් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට කිව්වා, නුගේගොඩ ගර්ටන් විද්‍යාලයේ බිලකර් නමැති විද්‍යාල යාධිපතිනිය ඒ විද්‍යාලය විකුණන්නට යනවාය ඒ ගැන මොනවා හෝ කරන්නටය කියා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා මොකද කළේ ? වහාම fපයිල් එක ගෙනෙන්නය කියා ස්පීර් ලේකම්තුමාට කියා එවෙලේම නියම කළා, ඒ විද්‍යාලය වහාම රජයට පවරා ගත යුතුය කියා. ඒ විධියට වැඩ කරන්නට තමුත්තාත්සේලාට පිටකොන්දක් නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, ඒ කාලයේ සෑම පාසලකටම ගොඩනැගිලි ලැබුණා; රසායනාගාර ලැබුණා.

ගරු යූ. බී. වන්නිනායක (මුදල් ඇමති)

(கௌரவ யூ. பி. வன்னிநாயக்க—நிதி அமைச்சர்)

(The Hon. U. B. Wanninayake—Minister of Finance)

කොහොටද ලැබුණේ ?

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

කෝට්ටේ ලැබුණා. ඒ කාලයේ මා කෝට්ටේ මන්ත්‍රීවරයා. මා හිටියේ ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට නොවෙයි. වැඩක් කරවා ගන්නට බැරි නිවටයන් වික දෙනෙක් එදත් හිටියා. ඒ අය අද ඔය පැත්තේ ඉන්නවා. ඒක ඇමතිතුමාගේ වැරද්දක් නොවෙයි. අවිස්සාවේල්ලේ මන්ත්‍රීතුමා (ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන මයා.)—දැන් සිටින කමිත්ත ඇමතිතුමා—අවිස්සාවේල්ලේ පාසල්වලට ආධාර ඉල්ලූ විට ඔහු විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියත් අපේ ආණ්ඩුවෙන් ආධාර ලැබුණා. සමහරවිට ආණ්ඩුවක් තියෙන විට තමන්ගේ අයට ටිකක් වාසි වන විධියට බෙදන්නට පුළුවන්.

ගරු වන්නිනායක

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

ඒ මොකද?

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

තමුන්නාන්සේලා අපට ටිකක් වත් බෙදන්නේ නැහැ නේ. තමුන්නාන්සේ බෙදනවද? තමුන්නාන්සේ ඔක්කොම හංගගෙන ඉන්නවා. අද පාසල්වල ඉඩ නැහැ. කෝට්ටේ ප්‍රදේශයේ පාරවල් අද බොහොම අබලන් වී තිබෙනවා. මේ වර්ෂය අවසාන වන විට පාසල්වලට ඇතුළු කරන්නට සිටින ළමයින්ට අවශ්‍ය ගොඩනැගිලි නැත්තේ අපේ ප්‍රදේශවල පමණක් නොවෙයි. ලංකාවේ ජන්ද කොට්ඨාශ එකසිය පනස් ගණනක වැඩ කටයුතු සකස් කිරීමට මොලයක් ඔබේ අධ්‍යාපන උප ඇමතිතුමාට තියෙනවා; තමුන් ඇමතිතුමාට තියෙනවද කියා පරීක්ෂා කර බලන්නට ඔබ. ඒ ගැන ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් කීප දෙනෙක්ම හිතහ වෙනවා. ඒ අය මා කියන දේ අනුමත කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, හත් හවුල් ආණ්ඩුව අවුරුදු දෙකකුත් මාස 4ක් මේ රට පාලනය කළ පසු මේ රටේ පාරිභෝගිකයාගේ ජීවිතය වෙනදාට වඩා අමාරු තත්ත්වයකට පත් වී තිබෙනවාද නැද්ද කියා මා තමුන්නාන්සේගෙන්

අහනවා. ලංකාවේ රැකිරුණ ප්‍රශ්නය උග්‍රවී තිබෙනවා නම්, කමිත්ත දියුණුව ඇතිව තිබෙනවා නම්, කෘෂිකම් දියුණුව ඇතිව තිබෙනවා නම් රට සංවර්ධනය කරන්නේ කොහොමද? යුද හමුදාවක තිබෙනවාට වඩා ජීප් රථ, මිනීමෝක් රථ අද තියෙන්නේ කොළඹයි. අක්කර 50 ගන්නවා; ජීප් එක ගන්නවා; මිනීමෝක් රථය ගන්නවා; ළමයින් ස්කෝලයට යවනවා; මහල් ගෙවල්වලට යනවා; විනෝද ගමන් යනවා. මා ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුවට දෙස් කියන්නේ නැහැ. මේ කුට ව්‍යාපාර ගෙන යන පුද්ගලයන්ට රටක් ජාතියක් වුවමනා නැහැ. ඒ විධියේ පුද්ගලයන් හුඟ දෙනෙක් ඉන්නවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

කොහේද?

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මේ පැත්තේ අය ජීප් 3 ක් අරගෙන තියෙනවා. ඒ තුනම කෘෂිකම්යට යොදා තිබෙනවා. ව්‍යාපාරිකයන් අද මේ ආණ්ඩුවට ලං වෙලා කෘෂිකම් ව්‍යාපාරයට යොදවන සල්ලි නාස්ති කරනවා. එසේ නාස්ති කිරීමෙන් අවුරුදු ගණනකට පසු ලංකාවේ ඇති වන කරදරය ඔබටත් අපටත් පොදු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ ආහාර වගා කිරීමේ කාර්යය තව දුරට දියුණු කරන්නට නම් එහි තිබෙන දේශපාලන පෙනුම සැහෙන ප්‍රමාණයකට ඉවත් කරන්නට ඔබ. ජාතික පදනමක් උඩ අපත් ඒ වැඩ පිළිවෙලට කැඳවනවා නම් අප ඒවාට සහයෝගය දෙන්නට සූදානම්. මේ රට ස්වයංපෝෂිත වෙනවාට අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ.

මේ අයවැය ලේඛනය ගැන ටිකක් කල්පනා කර බලන විට පෙනී යන්නේ කුමක්ද? මේ රටේ ජීවන අංකය පහළ බස්සන්නට බැරි වූ, මේ රටේ රැකී රක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැරි වූ, උපාධිධාරීන් 5000 කට රක්ෂා සපයන්නට බැරි වූ, පාරිභෝගික ද්‍රව්‍ය තව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තවත් අඩු කරමින් ජනතාවගේ ජීවිත කටුක කරන්නා වූ, ආණ්ඩුවේ සේවකයින් තුන් ලක්ෂයකගේ පමණක් පඩි වැඩි කර “අපි රජයේ සේවකයින්ගේ පඩි වැඩි කළා” යයි කියන්නා වූ, අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නය විසඳන්නට බැරි වූ මේ අය කෙරෙහි මේ රටේ ජනතාවගේ විශ්වාසයක් නැති බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තවත් කරුණක් කියන්නට ඕනෑ. එය අද “ඩේලි මිරර්” පත්‍රයේ පළ වී තිබෙන කරුණක්.

Mr. Deputy Speaker, you will permit me to speak a few words in English.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Your time is up, but I will give you five minutes.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

I read this morning a report in the “Daily Mirror” newspaper regarding a much advertized tender where certain railway locomotives are to be brought to Ceylon. I am glad—I do not know how far this “Daily Mirror” report is accurate—a number of Government Members of Parliament have also shown an interest on this question and in point of fact they want a thorough investigation held into this matter.

You will be aware that in the early fifties, 25 locomotives at a cost of over Rs. 15 million were purchased from the Brush-Bagnell industrial concern in Germany. These locomotives were purchased on a specification drawn up by the present G.M.R. and recommended by him. It was well known at that time that Brush-Bagnell, when they tendered, had never built diesel electric locomotives before. In fact, Brush-Bagnell came into existence as a firm in order

to submit that particular offer with the goodwill of the present G.M.R. Brush-Bagnell, when they submitted the offer, was no more than a combination of miscellaneous British technical enterprises and one amongst them was a steam locomotive manufacturer.

On the strength of an overwhelming recommendation from the present G.M.R. the order was placed on Brush-Bagnell and even a cash advance running into millions of rupees was made by the Government of Ceylon. With this cash advance it was well known that Brush-Bagnell built the erecting shop for the execution of the Ceylon order.

It will please you to know that Brush-Bagnell were not equipped to build this type of locomotives. Immediately they got the advance from Ceylon, they set up the locomotive sector of their industry and started building locomotives with the money that we advanced them in order to import the locomotives to Ceylon.

This new firm Brush-Bagnell delayed for years the delivery of the first two locomotives for trial purposes. The locomotives of Brush-Bagnell, when they finally arrived, failed repeatedly—like the aeroplane we have, the Nord. You do not travel in that aeroplane. You do not know at what time you will have to land. Since landing facilities are very much available in Ceylon you can land at any point, but if you take a long distance flight you do not know where you are going to end yourself.

The G.M.R. at that time wanted to cancel this order. The C.M.E. at that time, who is now the G.M.R., opposed the cancellation and strongly recommended the confirmation of the order. The present G.M.R. due to his technical authoritativeness convinced the powers that be that he was correct. The result was that Ceylon was the recipient of dud locomotives which the British experts themselves failed to rectify fully because the basic design, material and workmanship were faulty. Even today in spite of

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ස්ථානී තිලකරත්න මයා.]

the present G.M.R.'s personal concern over the last decade, these Brush-Bagnell units continue to be a headache for the Ceylon Railways.

Mr. Deputy Speaker, when railway officers and other specialists on this type of locomotives made certain recommendations and criticized this purchase, all of them were dealt with summarily by the present G.M.R.

ජී. ජේ. පාරිස් පෙරේරා මයා. (ජාආල)

(திரு. ஜி. ஜே. பாரிஸ் பெரேரா—ஜா-எல)

(Mr. G. J. Paris Perera—Ja-Ela)

Who?

ස්ථානී තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

You know him too well.

In point of fact, few people know these facts and I am glad that some of the Government Parliamentarians are aware of these facts, because if we go on purchasing this unit of locomotives in the future it will be again like the purchase of the Nord aircraft. It will be a dud purchase. Already the tender is being discussed at Ministerial level. In point of fact the agents of Brush-Bagnell are behind this tender. They are trying to put the deal through. No opinions of specialists have been made available but for the opinion of the General Manager of Railways.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

Whose opinion do you want?

ස්ථානී තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

This matter must be fully investigated. Otherwise what is going to happen will be similar to what happened in the case of the Nord purchase. These locomotives have not been tested internationally. They have not got an international reputation. In point of fact, this is the

correct stage when someone has to intervene in this matter. What would happen if for instance this country finds that after the locomotives are purchased, they are not fit to be run in this country? We would have spent by that time about fifty million rupees on the purchase of these locomotives. These are matters I would place before the Government. Unfortunately, the Front Benches of the Government are depleted. That shows how gradually they will get depleted and go into political non-existence. I am glad one Front Bencher is coming in.

The victim of all the misfortunes is sitting before us. When this Government decided to make him Minister of Finance, I thought it was not the best thing to do at the end of a very distinguished parliamentary career. In fact the writing is on the wall.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ வன்னிநாயக்க)

(The Hon. Wanninayake)

For whom?

ස්ථානී තිලකරත්න මයා.

(திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

He laughs, Sir. I can assure him that on this question he who laughs last laughs best. Whatever is said about him, I must say that if there is a Gentleman at Ministerial level, one who has been conscientious, who has been loyal in his duties, one who has always displayed a sense of humility in his conduct it is he. I must congratulate and thank the Hon. Minister of Finance for that. All of us share that view. But as regards his capacity for budgeting, I must say with due respect, he has failed to establish a reputation as a good Finance Minister. I do not blame him.

ශ්‍රී මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

He is no grass cutter.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(*திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன*)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

In point of fact he has not proved himself to be a very efficient Finance Minister. The charge against his Government is that in the last one year, they have depended on foreign aid, and their Foreign Exchange Budget has gone for a six. In point of fact, our foreign assets have remained the same or have declined. The prices of our export commodities in the foreign markets have declined, unemployment is on the increase, and the cost of living is also on the increase. Those are the charges that we level against this Government. This Government has no future.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(*கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்*)

(An hon. Member)

You are very sorry about it ?

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(*திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன*)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

In conclusion, I must say that there is at present a dangerous trend of thought manifested through local authorities. Today a number of local authorities are passing resolutions that this Government should run for a term of ten years. I wish to tell this Government that if they wish to run for ten years, they should run for ten years constitutionally, please ! They can run for ten years after facing the general election which is scheduled to take place at the end of their five-year term of office. It is good to have hopes and good intentions, but if there is a democratic election in this country, I can assure you that most of them on that side of the House will never come back to this House, and the remainder of them will sit on this side while we will be the governing party on that side.

අ. හා. 2.40

ආර්. ප්‍රේමදාස මයා. (පළාත් පාලන ආමතියේ සහ ප්‍රධානි හා ගුවන් විදුලි ආමතියේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(*திரு. ஆர். பிரேமதாச—உள்ளுராட்சி அமைச்சராகும், தகவல், ஒலிபரப்பு அமைச்சராகும் பாராளுமன்றக் காரியதரிசி*)

(Mr. R. Premadasa—Parliamentary Secretary to the Minister of Local Government and to the Minister of Information & Broadcasting)

ගරු නියෝජ්‍ය කළාතායකතුමනි, මා මිත්‍ර කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ (ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.) විනෝදාත්මක කළාවෙන් පසුව මා විසිනුත් වචන ස්වල්පයක් කළා කළ යුතු යයි මට කල්පනා වුණා. කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කාර් එකේ ගියත්, මහ පාරේ ගියත්, උසාවියට ගියත්, මන්ත්‍රී මණ්ඩලයට පැමිණියත්, හෝජනාගාරයේ සිටියත්, කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා පැමිණ සිටිනවාය කියා අඟ වන්නට එතුමා කැමතියි.

ස්ටැන්ලි තිලෙකරත්න මයා.

(*திரு. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன*)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

එය කෝට්ටේ හැටියක්.

ප්‍රේමදාස මයා.

(*திரு. பிரேமதாச*)

(Mr. Premadasa)

කෝට්ටේ හැටියක්ලි. එතුමා එය පිළිගන්නවා. එමෙන්ම එය එතුමාගේ සමඵ කමක්. අප මෝටර් රථයකින් පාරේ යන විටක වුවත් කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අප පසුකරගෙන යනවා නම් කැගසාගෙන අපට කළා කරලයි යන්නේ. එතුමා එයින් අදහස් කරන්නේ කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා සිටිනවාය කියන එක පෙන්වුම් කර දීමටයි. කොතනකදී වුවත් තමා සිටිනවාය කියන එක පෙන්වන්නට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට ඕනෑ කරනවා. මෙවැනි සබඳතා සියලුදෙනාගේම අවධානය යොමු වන්නේ කළාතායකතුමාගේ අසුන දෙසටයි. ඒ යොමුවීම තමා දෙසට හරවා ගන්නට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බොහොම කැමතියි. මගුල් ගෙදරකට ගිය විට එහි කාගේත් අවධානය යොමු වන්නේ එක් කෝ මනාලිය දෙසට නැත්නම් මනාලියා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රේමදාස මයා.]

දෙසටයි. ඒ ගැන කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රී තුමාගේ හිතට බොහොම අමාරුයි. එවැනි තැන්වලදී කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කල්පනා කරන්නේ මනාලයා වෙන්නටයි. මරණ ගෙදරකට ගිය විටක කාගෙන් අවධානය යොමු වන්නේ මළකඳ දෙසටයි. එයට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බොහොම අකමැතියි. එතනදී එතුමා කල්පනා කරනවා මළකඳ වන්නට. කාගේත් අවධානය යොමු කරවා ගන්නට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බොහොම කැමතියි. එයට ලොකු ආසාවක් දක්වනවා. ගැමි බසින් කියනවා නම් දොළදුකක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මොනවා හෝ කියා කාගේත් අවධානය යොමු කරවා ගන්නට එතුමා කටයුතු කළාමයි. කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා අද කළ කටයුතු එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට බැඳෙන්නට කලින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ වැඩ කටයුතු විවේචනය කරමින් එතුමාම මේ ගරු සභාවේදී කළ කටයුතු කිසිසේත්ම වෙනස් වන්නේ නැහැ.

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(ති.රු. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

මා ඒ රජය විවේචනය කර නැහැ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති.රු. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

කවදාවත්ම නැද්ද?

ස්ටැන්ලි තිලකරත්න මයා.

(ති.රු. ஸ்டான்லி திலக்கரத்ன)

(Mr. Stanley Tillekeratne)

බොහොම සුළුවෙන් තමයි, විවේචනය කළේ. එසේ කළේත් හදන්නට හිතා ගෙන.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ති.රු. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එදා කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයට විරුද්ධව කිව්වේ මොකක්ද? රැකිරණා ප්‍රශ්න විසඳුවේ නැත, පාඨශාලා ප්‍රශ්නය විසඳුවේ නැත,

ජීවන වියදම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය විසඳුවේ නැත ආදී වශයෙන් එදා කීවෙන් එතුමා අද මේ රජයට විරුද්ධව කියන ඒවාමයි. එය බොහොම දක්ෂ ලෙස එතුමාට කරන්නට පුළුවන්. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, තමුන්නාන්සේත් නීතිඥයෙක් නිසා දන්නවා ඇති, එවැනි දේවල් බොහොම දක්ෂ ලෙස කරන්නට නීතිඥයින්ට පුළුවන් බව. කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කළ කටයුතු පරස්පර විරෝධී තැනක් පෙන්වන්නට මට පුළුවන්. එතුමා හිටපු ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට ප්‍රසංශාත්මකව මේ ගරු සභාවේදී පෙන්වන්නට හැදූවා, සියලුම අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු හිටපු අධ්‍යාපන ඇමති පී. බී. ජී. කුලගල්ල මහතා විසින් සපයා තිබෙනවාය කියා. එසේ කියා අවසාන වී තව මොහොතකින් කියනවා, පාඨශාලාවලට විද්‍යාගාර නැත, පාඨශාලාවලට ගුරුවරුන් නැත, පාඨශාලාවලට උපකරණ නැත කියා. එහෙත් “අපේ කළුගල්ල අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා සිටින විට මගේ කොට්ඨාශයේ පමණක් නොව මුළු ලංකාවේම අධ්‍යාපන ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු දුන්නාය; fපසිල් එක ගෙන්වා එවේලේම ඕඩරය ගසා ප්‍රශ්න ඔක්කොම විසඳා අවසාන කරනවා” ය යනුවෙන් ඊට මොහොතකට කලින් කියා තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] කථා කරන්නට ගිය විට අනික් අයගේ අවධානය තමා කෙරෙහි යොමු කර ගැනීම සඳහා එසේ කරනවා යැයි මා කීවේ එම නිසයි. මළ ගෙයකදී මළ මිනිය දිහා මිනිසුන් බලා සිටින විට ඒ ගැන ඊෂ්ඨාවක් එතුමාට ඇති වෙනවා. ඊළඟට තමන් වෙත ඒ අයගේ අවධානය යොමු කරවා ගැනීම සඳහා මොකක් හරි පෙරළියක් කරනවා. එසේ නොවෙයි, වග කිවයුතු මන්ත්‍රීවරයකු හැටියට කතා කරන විට ඇත්ත වශයෙන්ම එතුමාගේ යුතුකමක් තිබෙනවා, ඇත්ත තත්ත්වය මෙයයි කියා විස්තර කර දෙන්නට. ඒ යුතුකම එතුමා පැහැර හැර තිබෙනවා.

එතුමා සිය කතාව අවසාන කළේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන සඳහන් කරමිනි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන හුඟක් පරක්කු වෙලා කතා කරන්නට වුවමනා මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් එක්කෙනෙක් තමයි, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා. පසුගිය මහා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

මැතිවරණයෙන් පසු බණ්ඩාරනායක මැති
නියම අගමැති ධුරයෙන් අස් වන්න
එපාය කියමින් ගිය පෙළපාලියේ
නායකයා වූයේ එතුමායි. ඒ ප්‍රජාතන්ත්‍ර
වාදයද කියා මා එතුමාගෙන් ප්‍රශ්න කර
නවා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අඟුණකොටුව ඉරුමාරි)

(An hon. Member)

කස්ත්‍රෝ වාගේ කෙළින් සිටින්නාය
කිවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

කස්ත්‍රෝ වාගේ රැවුලක් වඩාගෙන
සිටින්නායි නොකී එකයි පුද්ගලය. [බාධා
කිරීම]

අවුරුදු 10ක් යනතුරු අප පාලන බලය
ගෙනයනවා යැයි කීවේ කවුද? අප ප්‍රජා
තන්ත්‍රවාදය අනුව බලයට පත් වුණා. ඒ
ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලන ක්‍රමය අපි එම විධිය
ටම පවත්වාගෙන යනවාය කියා ප්‍රකාශ
කර තිබෙනවා. නොයෙකුත් පළාත් පාලන
ආයතන එවැනි යෝජනාවක් සම්මත කළා
ය කියා අපට ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී චෝදනා
ඉදිරිපත් කිරීමට කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රී
තුමා ඉක්මන් වෙලා තියෙනවා. ප්‍රජා
තන්ත්‍රවාදය ගැන අපට කරුණු කියන්න
එතුමාට යුතුකමක් ඇත්තේ නැහැ. මේ
රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති කිරීමට ගෙන
ගිය ව්‍යාපාරයේ පෙරමුණේ කෝට්ටේ ගරු
මන්ත්‍රීතුමාත් සිටි බව එතුමා පිළිගන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කර්
මාන්ත පිළිබඳව කතා කරමින් එතුමා
ප්‍රකාශ කළා, කලින් තිබුණු ආණ්ඩුව අල්
පෙනෙන්නියේ පටන් සිතකරන යන්ත්‍රය
දක්වා තියෙන හැම දෙයක්ම නිෂ්පාදනය
කළාය කියා. එසේ නම් අපේ ප්‍රශ්න ඔක්
කෝම විසඳා ඉවරයි. යටියන්තොට ගරු
මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා)
1963-64 අයවැය විවාදයේදී කළ කථාව
මා ළඟ තියෙනවා. මා එම කථාවේ සාරාං
ශය එහෙත් මෙහෙත් ඉදිරිපත් කරන්
තට අදහස් කරනවා.

—දෙවන වර කියවීම

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(කෙළරාව අඟුණකොටුව ඉරුමාරි)

(An hon. Member)

කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා යනවා.

ගරු වන්නිනායක

(කෙළරාව වන්නිනායක)

(The Hon. Wanninayake)

උසාවි යනවා.

ප්‍රේමදාස මයා.

(ශ්‍රී. ප්‍රියමදාස)

(Mr. Premadasa)

මළ ගෙයක යනවාද මහල් ගෙයක යන
වාද දන්නේ නැහැ. යටියන්තොට ගරු
මන්ත්‍රීතුමා එදා ඉතා වැදගත් කථාවක්
කර තිබෙනවා. එතුමා එසේ කථා කර
තිබෙන්නේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට
හවුල් වන්නට පෙරයි. කෝට්ටේ ගරු
මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කරන්නට යෙදුණු
කර්මාන්ත පිළිබඳව එතුමා සඳහන් කර
තිබෙනවා. එම රජය ගෙන ගිය කර්මාන්ත
ප්‍රතිපත්තිය එතුමා විසින් ඉතා දැඩි ලෙස
විවේචනයට පත් කර තිබෙනවා. ඒ විධියේ
යේ ප්‍රතිපත්තියක් ගෙන යමින් මේ රටේ
නියම කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති
කරන්නට බැරි බවයි එතුමා කියා
තිබෙන්නේ. නියම පදනමක් හා සැලැස්
මක් අනුව කර්මාන්ත ප්‍රතිපත්තිය ගෙන
යන්නේ නැති බව එතුමා කියා තිබෙනවා.
අපිත් එම අදහස් අනුමත කළා; අනුමත
යුගයක් බිහි කළයුතුයි. මෙවැනි රටක නි
යම සංවර්ධනයක් ඇතිවීම සඳහා කමිත්ත
යුගයක් බිහිකළ යුතුයි. මෙවැනි රටක නියම
සංවර්ධනයක් ඇතිවීම සඳහා කර්මාන්ත
දියුණුවක් සැලසීම අවශ්‍යයි. මා එය
නැතෙයි කියනවා නොවෙයි. එය නැතෙයි
කියා මෙම රජය කියන්නේත් නැහැ.
එහෙත් යම් කිසි කර්මාන්ත සංවර්ධන
යක් ඇති කිරීම සඳහා වුවමනා අවශ්‍යතාව
යන් කීපයක් තිබෙනවා. ඒ ඒ කර්මාන්ත
වලට වුවමනා කරන අමු ද්‍රව්‍ය, ඒ ඒ
කර්මාන්තවලට වුවමනා කරන යන්ත්‍රෝප
කරණ රටක තිබෙන්න ඕනෑ, රටකට ලබා
ගන්න ඕනෑ. ඔය ආරම්භ කළාය කියා පුර
සාරම් දොඩන කර්මාන්ත—අල්පෙනෙත්
තේ සිට කටකම්බිය, “රිෆ්ට්ස්ටේටය”,
“බ්ලේඩ්” තලය දක්වා—සෑම දෙයකටම
අමු ද්‍රව්‍ය ගෙනෙන්නෙ කොහෙන්ද?

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රේමදාස මයා.]

යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙනෙන්නෙ කොහෙන්ද? ඒ අමු ද්‍රව්‍ය සහ යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙන්වීම සඳහා අපේ විදේශ විනිමය වැය කළ යුතු නේද? ආහාර පාන, ඇඳුම්පාලුදුම් ආදී අපේ රටේ වැසියාට ජීවත් වන්නට අත්‍යාවශ්‍ය දේවලුත් පිරිවරින් ගෙන්වීම සඳහා විදේශ විනිමය වැය කිරීමට සිදු වී තිබෙන වෙලාවක, ඒ විධියටම විදේශ විනිමය පිරිවරට යවා අමු ද්‍රව්‍යත් යන්ත්‍රෝපකරණත් ගෙන්වා කළයුතු වන කර්මාන්ත කීපයක් ආරම්භ කොට, කර්මාන්ත යුගයක් ඇති කළායයි කීම තරම් විහිළුවක්—පුරුසාරමක් වශයෙන් ලජ්ජා හයක් නැතිව කියන්නට තරම් විහිළුවක්—තවත් තිබෙනවද, නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි? ලෝකයේ හාල් හිඟයක් ඇති වී විනයෙන් වුවමනා තරම් හාල් ලබා ගන්නට බැරි වෙලාවේ, බුරුමයෙන් ඕනෑ තරම් හාල් ලබා ගන්නට බැරි වෙලාවේ, සියමෙන් ඕනෑ තරම් හාල් ලබා ගන්නට බැරි වෙලාවේ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට නැගිටලා කියන්නට පුළුවන්ද, “හාල් ඕනෑ නැහැ, අපි හදන අල්පෙනෙත්ති කාපල්ල; අපේ රිෆ්ට්ප්ටේට්ස් කාපල්ල; ඒවායින් ජීවත් වෙන්නට පුළුවන්” කියා? තමුන් නාන්සේලාගේ අතියා ඒක නේද?

අද තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? අපේ රටේ වැසියන් බත ආහාර කොට ජීවත් වන ජාතියක්. මොනව කරන්නත් යම් ජාතියකට කෑම ඇදීම කියන දෙක තිබෙන්න ඕනෑ. කෑම සහ ඇදීම වෙනුවෙන් අපි තවමත් පිට රට දෙස නේද බලන්නේ? යම් ආණ්ඩුවක් තම රටේ නියම සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට ක්‍රියා කරනවා නම් ඒ ආණ්ඩුවේ ප්‍රධාන යුතුකම ඒ රටේ වැසියාට කෑම ඇදීම පහසුවෙන් ලබා ගැනීමට ක්‍රියා කිරීම නේද? මේ ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයට මොකද කියන්නට තිබෙන්නේ?

කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථාන් ලී තිලකරත්න මයා.) ඇතුළු මන්ත්‍රීවරුන් රට පුරා ගිහින් කර්මාන්ත ගැන පුරුසාරම් දොඩනව. මේ රජය කර්මාන්ත ඇති කරනවාට විරුද්ධ යයි ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන් කර තිබෙන ප්‍රකාශ මම ඊයේ—පෙරේද ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවල දැක්ක. එහෙම එකක් නැහැ. කිසිම වග කියයුතු ආණ්ඩුවක් කර්මාන්ත සංවර්ධනයකට විරුද්ධ

වෙනවා යයි මා හිතන්නේ නැහැ. එහෙත් අපේ රටේ ජනතාවට කෑම බීම ඇදීම ආදී ඉතා අවශ්‍ය දේවල් නැති වෙලාවක, ඒ සඳහාත් විදේශ විනිමය වැය කරන්නට සිදු වී තිබෙන අවස්ථාවක, තමුන් නාන්සේලා ආහාරයෙන් මේ රට ස්වයං පෝෂිත කරන්නට ක්‍රියා කරනවා වෙනුවට කටු කම්බි හදන්නට පටන් ගත් බව ඇත්ත; තමුන් නාන්සේලා අල්පෙනෙත්ති හදන්නට පටන් ගත් බව ඇත්ත; තමුන් නාන්සේලා “රිෆ්ට්ප්ටේට්ස්” හදන්නට පටන් ගත් බව ඇත්ත. එහෙත් ඒකෙන් අපේ මිනිසුන්ගේ කුස ගින්න නැති කරන්නට බැහැ; අපේ මිනිසුන්ගේ ගතට වතක් දෙන්නට බැහැ. තමුන් නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තියෙන් අපේ ප්‍රතිපත්තියෙන් විශේෂ වෙනස ඒකයි. අපේ බලාපොරොත්තුව කර්මාන්ත සංවර්ධනය අඩාල කිරීම නොවෙයි. අපේ බලාපොරොත්තුව අපේ රටේම නිපදවන්නට පුළුවන් අපේ අවශ්‍යතාවන් මෙහිම නිපදවන විට ඒ සඳහා පිරිවරට යමින් තිබුණු විදේශ විනිමය මේ රටේ කර්මාන්තවලට යොදවා ඒ මගින් මේ රටේ කර්මාන්ත සංවර්ධනයක් ඇති කිරීමයි. ඒකයි, අපේ ක්‍රියා මාර්ගය.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ රටේ මහජනතාවගේ පැවැත්මට අත්‍යාවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය, රෙදිපිළි ආදිය මේ රටේම නිපදවන්නට පුළුවන්. එහෙත් පිරිවරින් ගෙන්වන ඒ ද්‍රව්‍ය වෙනුවෙන් අවුරුදුපතා රුපියල් ලක්ෂ 9,000 ක පමණ මුදලක් පිරිවරට ඇදී යනව. ඒ ද්‍රව්‍ය මෙහිම නිෂ්පාදනය කර ගන්නට අපට පුළුවන් නම් එසේ කොට පිට රට ඇදී යන අර මහා ධනස්කන්ධය මෙහි ඉදුරු කරගෙන මේ රටේ නිෂ්පාදනයන් තව තවත් වැඩි දියුණු කිරීම වගකිව යුතු රජයක යුතුකම නොවේදැයි මා අහනවා. එසේ ඉතුරු වන මහා ධනස්කන්ධය නොයෙකුත් කර්මාන්ත සඳහා යොදවන්නට අපට පුළුවන් වනවා නේද? ඒවාගේම, එම කර්මාන්ත සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍යත් යන්ත්‍රෝපකරණත් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා ඒ ධනය යොදවන්නට අපට පුළුවන් වනවා නේද? එහෙම නම්, අපේ ආහාර ද්‍රව්‍ය අතින්, රෙදි පිළි ආදී ද්‍රව්‍ය අතින් මේ රටේ යම් දියුණුවක් ඇති කිරීමට මේ රජය ගෙන තිබෙන පියවර දෝෂ

සිසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දර්ශනයට ලක් කිරීම විරුද්ධ පක්ෂය විරුද්ධ වන්නන් වාලේ කරන දෙයක් විනා වගකීමක් ඇතිව කරන දෙයක් නොවන බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. අද අපේ රටේ තත්ත්වය මොකක්ද? අපට වුවමනා කරන හාල් ප්‍රමාණයෙන් පවා සියයට 50 ක් තවමත් අප පිටරටින් ගෙන්වා ගන්නවා. රෙදි පිළි මෙහි නිෂ්පාදනය කර ගන්නට පුළුවන් වුවත් ඊට අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය තවමත් පිටරටවලින් ගෙන්වා ගන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් “රිෆ්‍රජරේටර්ස්” ගැනත් අල්පෙනෙත්ති ගැනත් කටුකම්බි ගැනත් කථා කළා. අපට තිබුණු අඩුව මේවාද? මේවා නැතිව ජීවත් වන්නට බැරි තත්ත්වයක් අපට තිබුණාද? අද මේ ආණ්ඩුවේ සිටින මැති ඇමතිවරුන් එදා විරුද්ධ පක්ෂයේ සිටියදී මේ චෝදනාව රජයට එල්ල කළා. අද අප එය වෙනස් කර තිබෙනවා. යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් (ආචාර්ය එන්. එම්. පෙරේරා) ඒ චෝදනාව කළා. ඒ වෙනස ඇති කිරීමෙන් අප අදහස් කරන්නේ ගොවිතැන් සංවර්ධනයට පමණක් අපගේ අවධානය යොමු කිරීම නොවෙයි. අපේ බලාපොරොත්තුව, අපේ ප්‍රාර්ථනය, අපේ උත්සාහය අපේ ජනතාවගේ ජීවත්වීමට අවශ්‍ය ආහාර ද්‍රව්‍ය හා රෙදිපිළි ආදී අනෙකුත් ද්‍රව්‍යන් මෙහිම නිපදවාගෙන ඒ මගින් ඉතිරි කර ගන්නා ධනයෙන් නොයෙකුත් කර්මාන්ත ඇති කිරීමට මාර්ගය පාදා ගැනීමයි. දැනට ආරම්භ වී තිබෙන කර්මාන්ත හෝ වෙනත් ව්‍යාපාර හෝ අඩාල වන්නට විනාශ වන්නට ඉඩ හැරීමක් එයින් බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. පසුගිය රජය රට පාලනය කළ කාලයේදී පාඩුවට පත්වුවාගෙන ගිය කර්මාන්ත ගණනාවක්ම අද ලාභ උපදවන සංඝාත බවට පත් වී තිබෙන බව අප ඉතා ආඩම්බරයෙන් සඳහන් කරන්නට කැමැතියි. ඒ මොනවාදැයි මගෙන් ඇහුවොත් මම ඊට උත්තර දෙන්නම්. කඩදාසි සංයුක්ත මණ්ඩලය පාඩුවට පත්වුවාගෙන ගියා. අද එයින් ලාභ ලැබෙනවා. වෙනත් සංයුක්ත මණ්ඩලවල වාර්තා දෙස බලන විට අද ඒවායේ තත්ත්වය ක්‍රමානුකූලව දියුණු වෙගය යන බව පෙනෙනවා.

ඒවායේ කටයුතු නියම පදනමක් උඩ ගෙන යාමට මේ රජය වැඩ කළ බව අද කවුරුනුත් පිළිගන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බොහොම වේග වත්ව කථා කරමින් පෙන්නුම් කරන්නට උත්සාහ කළේ කුමක්ද? ඒ අය පටන් ගත් කර්මාන්ත ව්‍යාපාර බලන්නය, මේ රජයට ඒ අතින් කිසිම දෙයක් කරන්නට නොහැකිවී තිබෙනවා නොවේද, ආදී වශයෙන් එතුමා වැරදි දර්ශනයක් මවා පාන්නට උත්සාහ කළා. එක් එක් දේශ පාලන පක්ෂවලට කොටුවී වාද හේද වලින් වෙන්ව දේශපාලන ප්‍රයෝජනය පිණිසම අපේ රටේ අනාගතය දෙස බැලිය යුතු කාලයක නොවෙයි අද අප ජීවත් වෙන්නේ. කොයි කාලයකදී කොයි පක්ෂයක් බලයට පත් වුණත් මුහුණපාන්නට වන ප්‍රශ්නය තමයි ආර්ථික ප්‍රශ්නය. අද අපේ පාඨශාලාවලට ගුරුවරුන් නැත්නම්, උපකරණ නැත්නම්, විද්‍යාගාර නැත්නම්, අපේ ආරෝග්‍යශාලාවලට බෙහෙත් හේත් නැත්නම්, ඇඳත් නැත්නම්, වෛද්‍යවරුන් සහ වෙනත් උපස්ථායකවරුන් පත් කරන්නට මුදල් නැත්නම්, අපේ පාරවල් සෑදෙන්නට මුදල් නැත්නම්, අපේ ගම් නියම්ගම්වලට ජල පහසුකම්, විදුලි බල පහසුකම් සපයන්නට මුදල් නැත්නම්, අපේ රටේ රැකිරක්ෂා නැති අයට රක්ෂා ලැබෙන විධියට නොයෙකුත් කර්මාන්ත ශාලා ආරම්භ කරන්නට මුදල් නැත්නම්, ඊට හේතුව අපේ රටේම නිෂ්පාදනය කර ගන්නට පුළුවන් දේවල් සඳහා අපේ රටේ විශාල ධනස්කන්ධයක් පිටරට ඇදී යාම බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. ඒකයි තත්ත්වය. මේ පිටරට ඇදී යන විශාල ධනස්කන්ධය මේ රටේම රඳවා ගෙන අපේ පාඨශාලාවලට, ආරෝග්‍යශාලාවලට අවශ්‍ය දෑ සැපයීමටත්, පාරවල් පාලම් බෝක්කු සෑදීම සඳහාත්, ගම් නියම්ගම් වලට විදුලි බලය හා ජලය සම්පාදනය කිරීමේ යෝජනා ක්‍රමවලටත් යෙදවිය යුතුයි. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය තුනී කර ගැනීමටත් පුළුවන් වන ආකාරයට නොයෙකුත් කර්මාන්තශාලා පිහිටුවන්නට මේ මුදල් යෙදවිය යුතුයි. රටේ පොදු සංවර්ධනයට මේ මුදල් යෙදවිය යුතුයි. අද ජාතිය මහණපා සිටින්නේ අන්න ඒ තත්ත්වයටයි. පක්ෂ කලාව දියුණු වෙගය යන බව පෙනෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රේමදාස මයා.]

තව මුහුණ දෙන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් නොවෙයි මේ. අප අතර නොයෙකුත් දේශපාලන මතභේද තිබෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් කොයි පක්ෂයක් වුවත් බලයට පත් වුවහොත් කරනවාය කියන්නේ මේ රටේ උපදින හැම පුරවැසියකුටම අගහිඟයක් නැතිව ජීවත්වන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති කරනවාය යන්න නොවේද? ලංකාවේ ඉපදීම පාප කමයක් යයි සිතන තරමටම අද අපේ රට දිළිඳු වි තිබෙනවා නොවේද? රටක යම් මනුෂ්‍යයකු ඉපදුණොත් ඒ මනුෂ්‍යයාට කල්පනා වුණොත් මගේ පාප කමයකට මේ රටේ ඉපදුණාය කියා ඒ තරම් ශාපයක් තවත් තිබෙනවාද? උගත්කමක් ඇති උදවියත් අද කරන්නට රක්ෂාවක් නැතිව, ජීවත් වෙන්නට නිවහනක් නැතිව, අදින්නට නියම වනක් නැතිව, කුසට නියම අහරක් නැතිව දුකසේ ජීවත්වෙනවා නොවේද? අද මේ රටේ එවැනි තත්ත්වයක් පවතින්නේ කුමන හේතුවක් නිසාද කියා සොයා බලා ඒ තත්ත්වයට පිළියම් කරන්නට යම් රජයක් උත්සාහ කරන විට එයින් එම රජයට දේශපාලන වාසියක් ලැබේය යන කල්පනාව උඩ එය හෙළාදැකීම සාධාරණද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. රටේ නියම සංවර්ධනයක් ඇති කරනවා නම් ඒකට සහයෝගය දෙන්නට ලැස්තිය කියා කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. අපේ රජය නියම සංවර්ධනයක් ඇති කරන්නට ක්‍රියා නොකරනවාය යන්න පෙන්වන්නට එතුමා මොකක්ද ගෙනහැර පෑවේ? එතුමා දියවන්නා ඔය ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරය ගැන සඳහන් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ ව්‍යාපාරය ගැන එතුමාට හිතේ අමාරුවක් ඇති. එතුමාගේ කොට්ඨාශයේ යම් පිරිසක් ඉදිරිපත්වී ඒ දියවන්නා ඔයේ ජලය බැසගෙන යන්නේ නැති හරියේ ඉඩම් අමාත්‍යාංශයෙන් උදව්ව ඇතිව එදා යම් ශ්‍රමදාන වැඩ පිළිවෙළක් ආරම්භ කළා. පැය දෙකක් හෝ වේවා දහස් ගණනක් එකතු වී ඒ ස්ථානයේ යම් වැඩක් කළා. එතුමාම කීවා, “බෝට්ටුවක් තල්ලු කළා; දියේ නොවෙයි, මඩේ” කියා. වතුර ගලා යා යුතු ඔයේ මඩ පිරිලා. ඒ මඩ ඉවත් කිරීම සඳහා පැය දෙකක් හෝ ඒ පිරිස ශ්‍රමදානයෙන් වැඩ කළා. දියවන්නා ඔයට ගිය කලදසාව

එතුමාගේ කථාවෙන් කීවා. එහෙත් එතුමා කල්පනා කළේ නැහැ, ඒ කාර්යයට යම් උදව්වක් කරන්නට. මඩේ බෝට්ටුවක් තල්ලු කළ බව එතුමා කීවත්, දියවන්නා ඔය මඩ වුණේ ඇයිදැයි කීවේ නැහැ. එදා ශ්‍රම දානයේ යෙදුනේ, ඒ මඩ ඉවත් කිරීමටයි. මා ඒ කාරණය ගැන සඳහන් කළේ, මේ රජය ගෙන යන සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළවල් භාසනයට, උප භාසයට ලක් කිරීම, දේශපාලන වශයෙන් අවසරයට භාජන කිරීම සාධාරණ නොවන බව පෙන්වුම් කිරීමටයි. ලංකාවේ බලයට පත් වන කුමන රජයකට හෝ වේවා මුහුණ පාන්නට වන බරපතලම ප්‍රශ්නය මෙයයි.

ලක්ෂ 5 ක් 6 ක් රැකිරිණි නොමැතිව සිටිනවා නම්, අපේ ජනතාවට ප්‍රමාණවත් ගෙවල් දොරවල් නැත්නම්, පාරවල් පාලම් බෝක්කු අබලංව තිබෙනවා නම්, රටේ අවශ්‍යතාවන්ට සරිලන තරමට ජල සම්පාදනය, විදුලි බල සම්පාදනය සංවර්ධනය නොවෙනවා නම්, අප ඊට හේතු මොනවාදැයි සොයා බැලිය යුතුයි. ඒ හේතුව නම් අනෙකක් නොව අපේ රටේ නොදියුණුකමයි. අපේ රටට අවශ්‍ය දේවල්, අපේ රටේම නිපදවා ගන්නට පුළුවන් දේවල්, පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා අපේ විදේශ විනිමය වැය කිරීම නතර කරන තුරු අපට මේ ප්‍රශ්නයට සාර්ථක ලෙස මුහුණ දෙන්නට බැහැ.

සමහරුන් කල්පනා කරනවා, රටක් සංවර්ධනය කිරීමය කියන්නේ ලෝකයේ වෙනත් රටවල නිෂ්පාදනය වන හැම දෙයක්ම ඒ රටින් නිෂ්පාදනය කිරීමය කියා. ඒ අදහසට මා එකඟ වන්නේ නැහැ. ලෝකයේ අනෙක් හැම රටකම නිපදවන හැම දෙයක්ම නිපදවන්නට කොයි රටටද පුළුවන්කම තිබෙන්නේ? ලෝකයේ කිසිම රටක එහෙම ක්‍රමයක්, එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ගෙන යන්නේත් නැහැ. එහෙම කරන්නට පුළුවන්කමකුත් නැහැ. සමහර රටවල් සමහර දේවලින් ස්වයම්පෝෂිතව තිබෙනවා. තවත් සමහර රටවල් එක් එක් දේවල් වෙනත් රටවලට විකිණීමෙන් යම්කිසි ආදායමක් ලබා ගන්නවා. මේ රට දිහා බලන්න. මේ රටේ ජාතික ආදායමෙන් නැත්නම් විදේශ විනිමයෙන් සියයට 80 ක් ලැබෙන්නේ, තේ වෙළඳාමෙනුයි. තේ, පොල්, රබර් යන නිෂ්පාදන තුන නමයි, අප වැඩි වශයෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ලෝක වෙළෙඳ පොළේ අලෙවි කරන්නේ. ඒවාට ලැබෙන විදේශ විනිමයෙන් තමයි. අද අපට ජීවත් වන්නට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙන්නේ.

එහෙත් අද ලෝක වෙළෙඳ පොළේ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වය මොකක්ද? අද තේ වෙළෙඳ පොළට තවත් නොයෙකුත් වෙළෙඳන්දන් ඇතිවේ. තවත් නොයෙක් රටවල් දැන් අප හා තරඟයට තේ වෙළඳාමට ඇතිවේ. ඒ නිසා අද තේ වෙළෙඳාම පිළිබඳව විශාල තරඟයක් ඇති වී තිබෙනවා. ඒ අනුව තේ මිල පහත බසින විට අපේ ආදායම් තත්ත්වයත් පහත බසිනවා. එසේ අපේ ආදායම් තත්ත්වය පහත බසින විට අපට පුළුවන්ද, හැම දාමත් මේ නිෂ්පාදන කෙරෙහිම විශ්වාසය තබාගෙන ඉදිරියටත් මේ ගමනම යන්නට? ප්‍රශ්නය, ඒකයි. මේ රටේ තේ විකුණා, මේ රටේ රබර් හා පොල් විකුණා, අපේ රටට අවශ්‍ය භාල් පිටරින්න ගෙන්වනවා; පිටරින්න රෙදි-පිළි ගෙන්වනවා; පිටරින්න කිරි හා අතිරේක ආහාර ද්‍රව්‍ය ගෙන්වනවා. මේ හැම දෙයක්ම පිටරින්න ගෙන්වන්නේ, ඒ හැමෙකක්ම මේ රටේ නිපදවන්නට පුළුවන්කම තිබෙද්දීයි.

ලංකාව කෘෂිකාර්මික රටක්. ලංකාවේ ඇත අතීතය දෙස බැලුවත්, මෑත ඉතිහාසය දෙස බැලුවත්, මේ යුගය දෙස බැලුවත්, අනාගතය දෙස බැලුවත්, මේ රටේ කෘෂිකාර්මික පරිසරය එහෙමම තිබෙන බව පැහැදිලිව පෙනෙනවා. ජාත්‍යන්තර වෙළඳාමක් වශයෙන් අපට අනාගතයේදී බයක් සැකක් නැතිව ගෙන යන්නට පුළුවන් තේ වෙළඳාම නොවෙයි.

අපේ රටේ ජනතාවගේ ප්‍රධාන ආහාරය වන බත් සඳහා වුවමනා භාල් ප්‍රමාණය පුරාණයේ අපේ රටේම නිපදවා ගත්තා. අපේ ජාතිය මේ රටට වුවමනා භාල් ප්‍රමාණය මෙහිම නිපදවා වැඩි ප්‍රමාණය විදේශ වලට පවා විකුණා අතීතයේදී ලොකු ධනයක් ඉපැයූ ජාතියක් බව ආඩම්බරයෙන් මතක් කළ යුතුව තිබෙනවා. අද ආසියාවේ පමණක් නොව ලෝකයේ වෙනත් රටවල පවා මීට පෙර කඩදාවත් බත් අනුභව නොකළ ජාතීන් බොහොමයක් තමන්ගේ ආහාරයට බත් ස්ල්පයක් වුවත් මිශ්‍ර කර ගැනීමේ පුරුද්දක් ඇතිව සිටිනවා. ඒ තත්වය දැන් ලෝකයේ හැම තැනකම වාගේ

ඇතිවෙන යනවා. ඒ මේ කරුණු නිසා අද ලෝකයේ භාල්වලට ලොකු වෙළෙඳ පොළක් ඇතිවෙන යනවා. භාල් නිපදවන රටවල් අතර ලංකාවට වැදගත් තැනක් තිබෙනවා. එහෙම නම් අප ඒ ගැන උත්සාහ නොකරන්නේ ඇයි? අද මේ ආණ්ඩුව මේ රටේ ජනතාවට අවශ්‍ය භාල් නිෂ්පාදනය කිරීම සඳහා ගෙන යන වැයම අනුව 1970 වන විට අපේ රටට අවශ්‍ය භාල් ප්‍රමාණයෙන් සියයට 75 ක් පමණ අපේ රටේම නිෂ්පාදනය කරන්නට පුළුවන් වනු ඇතැයි අප විශ්වාස කරනවා. 1970 දී සියයට 75 කින් ස්වයංපෝෂිත වන්නට පුළුවන් වන අන්දමේ සැලැස්මක් අනුවයි මේ ආණ්ඩුව වැඩ කටයුතු කරගෙන යන්නේ. ඉදිරි කාලයේදී අපේ මේ කාර්යය පක්ෂගේදයෙන් තොරව, ජාතික අර්බුදයකට රට මුහුණ දී තිබෙන අවස්ථාවක ක්‍රියා කරන ආකාරයට සියලු දෙනාගේම සහයෝගය ඇතිව කටයුතු කරගෙන ගියොත් අනාගත ආර්ථික සංවර්ධනය සාර්ථක වී ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොළට පවා අපේ භාල් යවන්නට අපට බැරි වන්නේ නැහැ. අපේ රටේ අද තිබෙන බරපතලම ප්‍රශ්නය ආර්ථික ප්‍රශ්නය නම්, ඒ ප්‍රශ්නය ගොනු වී තිබෙන්නේ දැනට පවතින තත්ත්වය උඩ නම්, ඒ ගැන වහ වහා ක්‍රියා කළ යුතු බව අප සියලු දෙනාම පිළිගත යුතුව තිබෙනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වය අද ආණ්ඩුවෙන් අහන ප්‍රශ්නය කුමක්ද? කෝ තමුන්තාත්සේලා මේ රටේ රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳුවාද? කෝ තමුන්තාත්සේලා ජීවන වියදම ඉහළ යාමේ ප්‍රශ්නය විසඳුවාද? මේ රටේ ආරෝග්‍යශාලාවල තදබදය නැති කිරීමට කළේ මොනවාද? ඒ වගේම ඉස්කෝල ප්‍රශ්නය තමුන්තාත්සේලා විසඳා තිබෙනවාද? ඔන්න ඔය විධියේ ප්‍රශ්නයි විරුඬ පාර්ශ්වයෙන් එන්නේ. මාත් විරුඬ පාර්ශ්වයෙන් ප්‍රශ්නයක් අහන්නට කැමතියි. මේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට ඇති බාධාවන් නැති කරන්නට තමුන්තාත්සේලා බලයේ ඉන්න අවස්ථාවේදී කළ දේ මොනවාද? ඒකයි මා අහන ප්‍රශ්නය. ඒ නිසා ඒ මූලික හේතුව ගැනයි අපේ සැලකිල්ල දැන් යොමු විය යුත්තේ. ඒ මූලික හේතුවට මුහුණ දී මූලික බාධකයන් නැති කර රටේ ආර්ථික තත්ත්වය වැඩි දියුණු කරන්නට ක්‍රියා කරගෙන යන අප

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රේමදාස මයා.]

ගත වූ අවුරුදු දෙකහමාර තුළ ගත් පිය වර තව දුරටත් නොනවත්වා ඉදිරියට ගෙන යා යුතුව තිබෙනවා. මෙතෙක් අප ලත් ප්‍රතිඵල අප ලැබූ ජයග්‍රහණයක් හැටියට සලකන්නට පුළුවනි.

මේ වර්ෂය සඳහා ඉදිරිපත් කරන ලද අයවැය ලේඛනයෙන් අපේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා ගන්නා පදනම පෙන්වා දී තිබෙනවා. නොයෙක් අමාරුකම් වලට මුහුණ පා සිටින ජාතියට තවත් බර නොපටවා හැකි තාක් දුරට වෙනත් ක්‍රම වලින් අයවැය පරතරය පියවන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා උත්සාහ දරා තිබෙනවා. ඒ උත්සාහයේදී එතුමා රජයේ සේවකයන්ගේ වැටුප් තාවකාලික වශයෙන් වැඩි කර තිබෙනවා. එය එක්තරා කොටසකට පමණක් ලැබෙන සහනයක් බව අප පිළිගන්නවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළත් දැන් විරුද්ධ පාර්ශ්වය අවසරයට භාජන කර තිබෙනවා. විරුද්ධ පාර්ශ්වයට පෙනෙන්නේ ඒ විධියටයි. අප වැඩ කළත් වැරදියි; නොකළත් වැරදියි. සවිචක්‍යා දවසක් බුදු හාමුදුරුවන් වහන්සේ ළඟට ගියා. තමන් නොදන්නා දෙයක් ගැන අසා දැන ගන්නට නොවෙයි සවිචක්‍යා ගියේ. තමුත් තාත්තේ අපට කරන්නට කියනවාදැයි අහන්නටයි ගියේ. කරන්නැයි උත්වහන්සේ පිළිතුරු දුන්නොත්, පවිකරන්නට කියනවාදැයි අහන්නටත් නොකරන්නැයි පිළිතුරු දුන්නොත් පින් නොකරන්නට කියනවාදැයි අහන්නටත් හිතාගෙනයි ඔහු බුදු හාමුදුරුවන් වහන්සේ ළඟට ගියේ. ඔය විධියටයි ඇතැමුන් ක්‍රියා කරන්නේ. ඒ උදවියට නම් ආණ්ඩුව හොඳක් කළත් වැරදියි, නරකක් කළත් වැරදියි. හොඳක් කළත් නරක විධියටයි පෙන්වුම් කරන්නට උත්සාහ කරන්නේ. එවැනි ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය කරතොත් එය සාධාරණ දෙයකැයි මා නම් හිතන්නේ නැහැ. යම් ආණ්ඩුවක් යම් හොඳ පියවරක් ගෙන වැඩ කර ගෙන යනවා නම් ඊට ඉතා සිතින්ම ප්‍රශංසා කරන්නට ඕනෑ.

රජයේ සේවකයන් තමන්ගේ මාසික වැටුප් ප්‍රමාණය රුපියල් තිහකින් වැඩි කළ යුතුයයි ඉල්ලා සිටියා. ඒ බව තමුත් තාත්තේ දන්නවා. අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය උඩ එවැනි දෙයක් කරන්නට අමාරු බව විරුද්ධ පාර්ශ්වය දන්නවා.

එහෙත් දෙන්නට පුළුවන් යම් සහනයක් තියෙනවා නම් එය දීමට මේ රජයේ තිබෙන උනන්දුව පහළ ශ්‍රේණියේ අඩු වැටුප් ලබන සේවකයන්ට ගරු මුදල් ඇමතිතුමා දී ඇති සහනයෙන් පෙනෙනවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා (ආවායඝී එන්. එම්. පෙරේරා) විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින විට ඉල්ලීම් 21 සකස් කළ ආකාරය ඔබ තුමාට මතක ඇති. ඒ ඉල්ලීම් 21 න් එකක් තමයි මසකට රුපියල් 30 ක වැඩි වැටුප. ඉල්ලීම් 21 ඉදිරිපත් කර මාස කීපයක් යන්නට කලින් එතුමාට සිදු වුණා, හවුල් රජයේ මුදල් ඇමති ධුරය භාර ගන්නට. කොපමණද, අයවැය ලේඛනයෙන් එතුමා දන්න ප්‍රමාණය? ආණ්ඩුවේ සේවකයන් රුපියල් 30 ක වැටුප් වැඩි වීමක් ඉල්ලුවා. ස්වභාව ධර්මයා විසින් ඒ ඉල්ලීම් සකස් කළ කාරක සභාවේ ප්‍රධානියාටම පැවරුවා, පුළුවන් නම් ඒ වැඩේ කරපන් කියා. ඔහු මොකක්ද කෙළේ? කියක්ද වැඩි කෙළේ? මට ගණන හරියට මතක නැහැ; මසකට රුපියලකුත් ගත පනහකට කිව්ව ගණනක් පමණයි, වැඩි කෙළේ. ඇයි? එතුමා දන්නවා, ඒ ඉල්ලීම ඉටු කරන්නට බැරි බව. ඒ වෙලාවේ හැටියට ඒක කරන්නට බැරි වැඩක්. එහෙත් අද මොකක්ද කියන්නේ? මසකට රුපියල් සියයකට අඩු වැටුපක් ලබන ලක්ෂ කීපයකට පමණක් තමුත්තාත් සේලා රුපියල් 20 ක් වැඩි කළාය, මසකට රුපියල් තුන් සියයකට අඩු වැටුපක් ලබන අයට රුපියල් 10 ක් වැඩි කළාය, ඔක මහා ලොකු දෙයක්ද කියා අද කියනවා. ඒ මුදලවත් වැඩි කිරීම ගැන අබ මල් රේණුවක තරම්වත් ප්‍රශංසාවක් මේ රජයට කරන්නට ඔවුන්ට පුළුවන් වුණේ නැහැ. අපට දෙන්නට පුළුවන් වුණේ රුපියලකුත් ගත ගණනක් පමණය, තමුත්තාත්තේලා රුපියල් විස්සක් තැන් නම් දහයක් වැඩි කර තිබෙනවාය කියා සවිලප වශයෙන්වත් ප්‍රශංසාවක් කරලා නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා ඒ කාරණය සඳහන් කෙළේ තර්කයක් හැටියට නොවෙයි; දේශපාලන වාසිය පිණිස ඕනෑම දෙයක් වැරදි අත්දමට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

පෙන්වන්නට විරුද්ධ පාර්ශ්වය උත්සාහ කිරීම වැරදි බව—සම්පූර්ණයෙන්ම අසාධාරණ බව—පෙන්වීමටයි. මා මූලික වශයෙන්ම බලාපොරොත්තු වුණේ පොදුවේ මේ රට මුහුණ පා තිබෙන ආර්ථික ප්‍රශ්නයන්, ඒ ප්‍රශ්නයට මේ රජය යෝජනා කරන පිළියමත්, සඳහන් කරන්නටයි. ඒ පිළියමින් මේ ආර්ථික දුර්දඬුවට යම් ප්‍රතිකාරයක් කරන්නට අපට පුළුවන් වුණොත් මේ රටේ සංවර්ධනයත්, සමෘද්ධියත් රඳා පවත්නේ එතැන බව මොන දේශපාලන මතයක් දැරුවත් කවරුන් පිළිගන්නට ඕනෑ.

ඊ ලඟට මා තවත් පොදු කාරණයක් ගැන සඳහන් කරන්නට කැමතියි. ඒ කාරණය නම් අපේ පරිපාලන යන්ත්‍රය පිළිබඳවයි. මොන දේශපාලන පක්ෂය බලයට ආවත් අද තිබෙන පරිපාලන යන්ත්‍රය අනුව වැඩ කටයුතු කිරීම අපහසු බව අවුරුදු දෙකහමාරක පළපුරුද්දෙන් මට කියන්නට පුළුවන්. මේ පරිපාලන යන්ත්‍රයේ දැනී රෝදවල යම් යම් දේ හිර වීම නිසා මැති ඇමතිවරුන් කොයි තරම් උත්සාහ කළත්, මහජනයාට එයින් ලැබිය යුතු නියම සහනය නොලැබෙන බව තමුන් තාන්සේ පිළිගන්නවා ඇති. හාල් පොතක් ලබා ගැනීම, දිවුරුම් පෙන්සමක් ඉදිරිපත් කිරීම වැනි ඉතාමත්ම සුළු ප්‍රශ්නයක සිට ඉතාමත්ම ඉහළ ප්‍රශ්නය දක්වාම, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ හෝ වෙවා, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ හෝ වෙවා ඡන්දයෙන් තේරී පත් වී සිටින මන්ත්‍රීවරුන් අත ගසුවේ නැත්නම්, සොයා බැලුවේ නැත්නම් පරිපාලන යන්ත්‍රය තුළින් මහජනතාවට ඒ සේවය ලබා ගැනීම ඉතාමත්ම දුෂ්කර කාර්යයක් බවට පත් වී තිබෙනවා. පරිපාලන යන්ත්‍රයේ දැනී රෝද ශුද්ධ කිරීමට කාලය පැමිණ තිබෙන බව ඒ පරිපාලන යන්ත්‍රයේ භාරකාරීත්වය දරණ පුද්ගලයා හැටියට ගරු මුදල් ඇමති තුමාට මා විශේෂයෙන් මතක් කරන්නට සතුටුයි. වැඩියෙන් වැටුප් ලබන මිනිසුන් අඩුවෙන් වැඩ කරන තත්ත්වයක් තමයි, අද පරිපාලන යන්ත්‍රය තුළ තිබෙන්නේ. මහා ලොකු උපාධි ලබාගෙන, මහා විශාල විශේෂඥකම් ලබාගෙන රජයේ සේවයට බඳෙන ඇතැම් උදවියට යම්

වැඩක් පැවරූ විට ඔවුන් කල්පනා කරන්නේ එය කළ හැකි, කළ යුතු ක්‍රමය ගැන නොව එය නොකර සිටීම ගැනයි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(ති. 14. சொய்சா சிறிவர்தன

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

සෑම දෙනාම එහෙම නෑ.

ප්‍රේමදාස මයා.

(திரு. பிரேமதாச)

(Mr. Premadasa)

වැඩි දෙනෙක් එහෙමයි. ඇමතිකමක් කළ මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා රජයේ සේවය තුළ පවත්නා තත්ත්වය දන්නවා. කිසියම් වැඩක් කරවා ගැනීම සඳහා පුරවැසියකු පැමිණියහොත් “මේ වැඩේ මේ විධියට කෙරෙන්නට ඕනෑ. මේ මනුෂ්‍යයාට සේවයක් සැලසීමට ඉදිරිපත් වන්නට ඕනෑ,” යන අදහසින් කටයුතුවල යෙදෙන්නේ ටික දෙනයි. අනෙක් පිරිස හැම විටම කල්පනා කරන්නේ “නොකර සිටීම” ගැනයි. යමක් කී විට එය කළ හැකි මාගිය සොයා බලා අපේ අහිංසක රටවැසියන්ට සේවයක් කරන සුළු පිරිසක් සිටියත් දැන් වැඩි දෙනාට වැඩ නොකර සිටීමේ ගතිය පුරුද්දකට ගොස් තිබෙනවා. මේ නිසා ඇමතිවරුන්ටත් වෙනත් නොයෙකුත් කොටස්වලටත් අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නය ගැන අප සියලු දෙනාගේම විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතුයි.

අද කොළඹට නොපැමිණ කිසියම් රජයේ කාර්යයක් කරවා ගන්නට අපේ ගම්බද ජනතාවට අපහසුයි. කවිවේරි ක්‍රමය නැති කොට ඒ වෙනුවට ප්‍රාදේශීය සභා ඇති කරන්නට මෙම ආණ්ඩුව කල්පනා කර ඇත්තේ පෙඩරල් පක්ෂයේ ඉල්ලීමක් ඉටු කිරීමට නොව පරිපාලන ක්‍රමයේ වෙනසක් ඇති කොට ජනතාවට පහසුවෙන් තම තම යුතු කරවා ගැනීමට ඉඩකඩ සැලසීම සඳහායි. ලංකාවේ ඇත කෙළවරක සිටින පුද්ගලයෙකුට වුවද කොළඹට නොපැමිණ තම වැඩක් කරවා ගන්නට දැනට තිබෙන අපහසුව ගැන කල්පනා කොට රජයේ ක්‍රියා මාර්ගය කොළඹ නගරයේ පමණක් නොව අනෙක් පළාත්වලත් ක්‍රමානුකූලව ක්‍රියාත්මක කිරීමේ බලාපොරොත්තුව උඩයි, රජය ප්‍රාදේශීය සභා ක්‍රමයක් ගැන කල්පනා කර ඇත්තේ. ප්‍රාදේශීය සභා අවශ්‍ය යයි ප්‍රති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ප්‍රේමදාස මයා.]

පත්තියක් හැටියට පිළිගෙන තිබෙන්නේ අන්ත ඒ කී කාරණය නිසයි. එසේ නැතිව ඒ ඒ ප්‍රදේශවලට වෙන වෙන ආණ්ඩු දීම සඳහා ප්‍රාදේශීය සභා පිහිටුවන්නට යනවා යයි යම් යම් අය තුළ වැරදි වැටහීමක් තිබෙනවා නම් පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්වරයා හැටියට මා මේ අවස්ථාවේදී ඒ අයට ප්‍රකාශ කරන්නේ අප මොන පක්ෂයක් සමග එකතු වී සිටියත්, මොන පක්ෂයක් සමග එකතු වී වැඩ කරගෙන ගියත් සමස්ත ලංකාව එකම ආණ්ඩුවක් යටතේ පාලනය කිරීම මේ රජයේ එකම ප්‍රතිපත්තිය බවයි. ඒ ආණ්ඩුවට “මධ්‍යම ආණ්ඩුව” යන වචන පාවිච්චි කරන්නට මා කැමති නැහැ. මධ්‍යම ආණ්ඩුවක් තිබෙනවා නම් ප්‍රාදේශීය ආණ්ඩුත් තිබෙන්නට පුළුවනැයි හැඟීමක් ඇති වෙනවා. මේ රටේ තිබෙන්නේ එකම රජයයි. අපේ ප්‍රතිපත්තිය ඒකයි. ප්‍රාදේශීය සභා පිහිටුවීමෙන් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ රජයේ පාලන ක්‍රියා මාර්ගය, සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙළවල් මේ රටේ හැම කොණටම ගලාගෙන යෑම සඳහා පරිපාලන යන්ත්‍රය වඩාත් හොඳින් සකස් කිරීම බව අවධාරණයෙන් ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම අවුරුද්දේ සැප්තැම්බර් මස 30 වැනිදායින් අවසන් වන මුදල් වර්ෂය තුළදී පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයෙන් කරගෙන ගිය හා කරගෙන යන විවිධ සුභසාධක වැඩ පිළිබඳව කාරක සභා අවස්ථාවේදී පැහැදිලි කර දෙන්නට මා බලාපොරොත්තු වන අතර, ජල පහසුකම් සැලසීම, විදුලි බලය සැපයීම පාරවල් සෑදීම වැනි ග්‍රාමීය ප්‍රදේශ සංවර්ධනයට අවශ්‍ය කටයුතු සඳහා විශේෂ සැලකිල්ලක් දක්වා ක්‍රියා කරගෙන යන බව මේ අවස්ථාවේදී පොදුවේ සඳහන් කරන්නට සතුටුයි. පළාත් පාලන අමාත්‍යාංශයට මේ වර්ෂය සඳහා ඉතාමත් සතුටුදායක වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් පවතිනවා. අපට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන වැදගත් ප්‍රශ්න දෙකක් තිබෙනවා. පළාත් පාලන ආයතන කොට්ඨාශ නම් නියම කර තිබෙන ක්‍රමයේ වෙනසක් වහාම ඇති කළ යුතුය යන්න ඉන් එක කාරණයක්. සමහර ප්‍රදේශවල ඉවක් බවක් නැතිව නොයෙකුත් දේශපාලන හේතු නිසා සහ නොයෙකුත් පෞද්ගලික හේතු

නිසා විටින් විට කඩින් කඩ පළාත් පාලන ආයතන කොට්ඨාශවල නම් නියම කොට තිබෙනවා. මුළු රටම සඳහා සීමා මණ්ඩලයක් ඇති කොට පුළුවන් තරම් දුරට ප්‍රාදේශීය කොට්ඨාශවල සීමා නැවත සකස් කිරීමට මෙම වර්ෂයේදී අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. පළාත් පාලන ආයතන කොට්ඨාශවල සීමාවන්හි ඇති සාවද්‍යතාව අප මුළු රටම පිළිගන්නවා. මහජනතාවගේ අදහස් ද ලබාගෙන අප පුළුවන් තරම් දුරට ඒවා නිවැරදි කරන්නට උත්සාහ කරනවා. මුදල් ප්‍රශ්නය උඩ එය විකක් ප්‍රමාද කරන්නට සිදු වුණා. එහෙත් ඒ අදහස අප අතහැර දමා නැහැ. මෙය අවශ්‍යයෙන් ම සිදු විය යුතු දෙයක්. ප්‍රාදේශීය නිලධාරීන්ගේ ආධාරවත් ලබාගෙන මේ ප්‍රදේශවල කොට්ඨාශ නැවත බෙදා වෙන් කිරීමේ කටයුතු කරන්නට අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

අනික් කරුණ රජයේ ආධාර මුදල් බෙදා හැරීමේ ප්‍රශ්නයයි. අද කෙරීගෙන යන පිළිවෙළ අනුව නගර සභා, පළාත් ආණ්ඩු සභා, සුළු නගර සභා, ගම්සභා ආදී වශයෙන් ඇති හැම පළාත් පාලන ආයතනයකටම අවුරුදු පතා රජයෙන් බෙදන ආධාර මුදල එක සමානයි. එය සතුටුදායක තත්ත්වයක් නොවෙයි. සමහර නොදියුණු ප්‍රදේශවලට වැඩිපුර ආධාර දෙන්නට ඕනෑ. එහෙත් පක්ෂපාතිත්වය අනුව බෙදුවාය කියන චෝදනාව ලැබෙයි කියා තවමත් හැම කෙනෙකුටම එක සමානවම බෙදාගෙන යනවා. සමහර පළාත් පාලන ආයතනවලට වැඩිපුර ආදායම් ලැබෙනවා. තවත් සමහරකට කිසිම ආදායමක් නැහැ. එහෙත් ඒ හැම එකකටම ආධාර දෙනු ලබන්නේ එක ප්‍රමාණයටමයි. මේ ක්‍රමය සතුටුදායක නොවන බව තමුන්තාන්සේත් පිළිගන්නවා ඇති. ඒ නිසා මේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව අපේ අවධානය යොමු වුණා. මා විසින් මේ සම්බන්ධව ගරු පළාත් පාලන ඇමතිතුමා වෙත නිර්දේශයක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. මේ ප්‍රශ්නයට පිළියම් වශයෙන් යෙදිය යුතු හොඳම ක්‍රමය හැටියට මා කල්පනා කරන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් හා විරුද්ධ පක්ෂයෙන්ද මන්ත්‍රීවරුන් ඇතුළත් කොට පත් කරනු ලබන විශේෂ කාරක සභාවක් මගින් මේ ගැන කරුණු සොයා බලා පළාත් පාලන ආයතනවලට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ආධාර මුදල් දිය යුත්තේ මොන පදනමක් හා මොන ප්‍රතිපත්තියක් මතද කියා ඉදිරි පත් කිරීමයි. මා සන්නේෂය කියන්නා ගැන පළාත් පාලන ඇමතිතුමා මගේ ඒ නිර්දේශය පිළිගෙන එය කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින බව.

මේ අවස්ථාවේදී මීට වඩා කළා කිරීමට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. අපේ රටත් ජාතියත් ඉතාමත්ම භයානක අවදානමකට මුහුණදී සිටින මේ අවස්ථාවේදී අපේ දේශපාලන මතිමතාන්තර මොනවා වුණත්, යම් යම් ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී කුමන පිළියමක් අනුගමනය කළත්, අප කවුරුත් එක් වී මේ ආර්ථික අර්බුදයට හේතුව සොයා ගෙන ඒ හේතුවට—නැත්නම් ඒ අභියෝගයට—මුහුණ දීමට ක්‍රියා කිරීම සඳහා සියලුදෙනාගේම ආධාරය ලැබී අනාගතයේදී මේ ලංකාව සමෘද්ධිමත් රටක් කිරීමට ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමින් මගේ කළාව අවසාන කරනවා.

අ. හා. 3.26

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා. (පානදුර)

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன—பாணந் துறை)

(Mr. Leslie Goonewardene—Panadura)

ගැන නියෝජ්‍ය කළානායකතුමනි, 1965 මාර්තු මස 25 වැනි දින මේ නව රජය පිහිටුවන අවස්ථාවේදී මේ නව රජය විසින් අවිස්සාවේල්ලේ ගැන මන්ත්‍රීතුමාට (ගැ. ඩී. පී. ආර්. ගුණවර්ධන) ඇමති ධුරයක් දුන්නේ මක් නිසාදැයි යන්න මේ දක්වාම මට ප්‍රභේලිකාවක් වෙලයි තිබුණේ. පළාත් පාලන ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අද පැවැත් වූ කළාවෙන් එයට හේතුව පෙනී යනවාය කියා මට කල්පනා වෙනවා. “රෝප් රිජර්ටර්ස්” සහ කටුකම්බි කර්මාන්තය දියුණු කිරීම ගැන එතුමා විරුද්ධ වුණා. ඒ අනුව අවිස්සාවේල්ලේ ගැන මන්ත්‍රීතුමාට ඒ ඇමති ධුරය බාර දී තිබෙන්නේ එතුමා ගෙන් ගන්නට තිබෙන ප්‍රයෝජන ගත් තාට පසුව “ඇයි උඹ කටුකම්බි හැදුවේ” කියා එතුමා පන්නා දමන්නටය කියන

අදහස මට ඇති වෙනවා. ඒ ගැන වචන දෙක තුනක් දෙවනුව කළා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වෙනවා.

මේ අවස්ථාවේදී අප සාකච්ඡා කරන අයවැය ලේඛනය මේ ගැන මුදල් ඇමති තුමා විසින් ඉදිරිපත් කළ තුන් වැනි අය වැය ලේඛනයයි. මේ ආණ්ඩුව ඇති වී අවුරුදු 2 යි, මාස 4 කුත් දින ගණනක් ගත වී තිබෙනවා. මේ කාලය ඇතුළත මේ ආණ්ඩුවට මේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය කොතරම් ප්‍රමාණයකට වෙනස් කරන්නට පුළුවන් වුණාද කියා සොයා බලන්නට නම් මේ ගැන මුදල් ඇමතිතුමා විසින් ම 1965 දී ඉදිරිපත් කරන ලද එතුමාගේ ප්‍රථම අයවැය කළාව දෙස බැලීම හොඳයි කියා මා හිතනවා. 1965 අගෝස්තු 9 වැනිදා අයවැය කළාව කරමින් ගැන මුදල් ඇමති තුමා කිව්වේ මොකක්ද? “අප රජය පිහිටුවන ලද්දේ උග්‍ර ආර්ථික අර්බුදයකින් රට පෙළෙමින් සිටි අවස්ථාවක බව අමුතු වෙන් කිව යුතු නොවෙයි” කියමිනුයි එතුමා කළාව පටන් ගත්තේ.

ඒ සම්බන්ධයෙන් රජයේ පරමාර්ථය වූයේ කුමක්ද යන්න ඉංග්‍රීසියෙන් විස්තර කරන්නේ මෙසේයි :

“The principal objective of the National Government is to achieve a higher rate of economic growth than in the past, thereby raising the per capita income and the living standards of the people.”

ජාතික රජයේ මූලික පරමාචය වූයේ ආර්ථික සංවර්ධනය පෙරට වඩා ශීග්‍රයෙන් ගෙන යන අතර පුද්ගලයන්ට ලැබෙන ආදායම වැඩි කරමින් ජනතාවගේ ජීවන තත්ත්වය උසස් කිරීමයි. අවුරුදු දෙකහමාරකට ආසන්න කාලයකින් පසුව එම පරමාච කොතෙක් දුරට ඉටු වී තිබෙනවාද යන්න එතුමාගේ අයවැය ලේඛනවලින් ම පෙනේවා දිය හැකියි. 1965 අයවැය ලේඛන යේදී 1964 තත්ත්වය විස්තර කර තිබෙන්නේ මෙසේයි :

“The increase of the Gross National Product in real terms, that is, after making adjustments for the increase in the price level during this period, was 4.5 per cent in 1964....”

1964 දී “Gross National Product” යනුවෙන් අර්ථ ශාස්ත්‍රඥයන් නම් කරනු ලබන නිෂ්පාදනය සියයට 4.5 ක් වී

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

නිබෙන බව කියනවා. එහෙත් අවුරුදු දෙකහමාරකට පසුව ඒ පිළිබඳ තත්ත්වය එතුමා පෙන්නුම් කරන්නේ මෙසේයි :

“The Real Gross National Product in 1966 increased by 1.6 per cent.”

“Gross National Product” එක වැඩි වී තිබෙන්නේ කෙසේ ද? 1964 දී සියයට 4.5 යි. 1966 දී සියයට 1.6 යි. ඒ අනුව අපට පෙනෙනවා, සියයට 4.5 සිට සියයට 1.6 දක්වා පහත බැස තිබෙන බව. ඒ ඒ පුද්ගලයාගේ නිෂ්පාදනය පිළිබඳව කීවේ මෙසේයි :

“The per capita real product increased by 2.1 per cent in 1964.”

1964 දී එක් එක්කෙනා බැගින් බලන විට නිෂ්පාදනය වැඩි වී තිබෙන්නේ සියයට 2.1 යි. නමුත් ඒ ගැන අද කියන්නේ මෙසේයි :

“The per capita real product declined by .7 per cent.”

1964 දී එය සියයට 2.1 ක් වැඩි වුණාය කියන අතර, 1965 දී එය තවදුරටත් අඩු වී තිබෙන බව කියනවා. අපේ රටේ ආර්ථික තත්ත්වය දියුණු කිරීම පිණිස, අපේ රටේ නිෂ්පාදනයන් වැඩි කිරීම පිණිස, අපේ රටේ ජීවන තත්ත්වය නගාලනු පිණිස, මුලින් ඇති කර ගන්නා ලද පරමාර්ථයන් ඉටු වෙනවා වෙනුවට, එම පරමාර්ථයන් ඉදිරිය කරා ගමන් කරනවා වෙනුවට, ආපස්සට ගමන් කරන බවයි ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවලින් පැහැදිලි වන්නේ.

මේ රජයේ සියලු දෙනාම විදේශ විනිමය ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරන බව පෙනෙනවා. විදේශ විනිමය පිළිබඳ ප්‍රශ්නය වැදගත් එකක්. මේ අවුරුද්දේ පමණක් නොව පසුගිය අවුරුදු 10 තුළද විදේශ විනිමය බැස තිබෙනවාය කියන එක ඇත්තයි. ඒ කාරණය මතම වගකීම තබා මේ රජය බේරෙන්න හදනවා නම් එය වැරදියි. වෙළඳ ගිණුම්—terms of trade—අඩු වීමක් තිබෙනවාය කියන කාරණය මේ රජය වැඩ භාර ගන්නා අවස්ථාවේදී පවා දන්නවා. එම අමාරු තත්ත්වයෙන් මිදීම සඳහා 1965 දී අපේ මුදල් ඇමතිතුමා යෝජනා තුළින් තුළින් තුළින් බර්ග පිටරටින් ගෙන්වා අපේ

ද? එතුමා කීව්ව, මේ අමාරු තත්ත්වයෙන් අපි බේරෙන්න ඕනෑ කියා. මුලින්ම තත්ත්වය විග්‍රහ කරමින් කියන්නට යෙදුණා මේ විධියට :

“Our Government is resolved to change this sorry state of affairs and initiate a serious effort in the field of planning and plan implementation.”—[OFFICIAL REPORT, 9th August 1965 ; Vol. 61, c. 84.]

සැලැස්මක් අනුව වැඩ කිරීමට, පැවති තත්ත්වය දියුණු කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කීව්ව. ඒ තත්ත්වය පසුගිය අවුරුදු 2 1/2 තුළදී කොයිතරම් දුරට ඉෂ්ට වෙලා තිබෙනවා දැයි සොයා බලන්නට වටිනව. යම්කිසි සුළු ප්‍රමාණයකට සැලැස්මක් අනුව වැඩ කරන්නට උත්සාහ දරා තිබෙන බව නම් මා පිළිගන්නවා. ඒ සුළු ප්‍රමාණයට වත් උත්සාහයක් දරා තිබෙන්නේ විශේෂයෙන්ම කෘෂිකර්ම අංශයයි. කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා යටතේ තිබෙන දෙපාර්තමේන්තු සැලැස්මක් අනුව වැඩ කිරීමට යම්කිසි ප්‍රමාණයකවත් උත්සාහයක් දරා තිබෙනවා. එහෙත් ඒ අංශයේ වුණත් ඒ කටයුත්ත කිසිසේත්ම සාම්ක වි තිබෙන බවක් මට නම් පෙනෙන්නට නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් එක නිදසුණක් පමණයි, මා ඉදිරිපත් කරන්නට අදහස් කරන්නේ. මක්නිසා ද? මා ඒ අංශය ගැන විශේෂයෙන් දන්නවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කුකුළන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරය අපි ගනිමු. කුකුළන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් සමුපකාර සමිති පිහිටුවා ඒ මගින් බිත්තර නිෂ්පාදනය මේ රටේ විශාල වශයෙන් වැඩි කිරීමට මිට පෙර පැවති රජය යම්කිසි උත්සාහයක් දැරුවා. ඒ උත්සාහයට පුද්ගලයකු වශයෙන් මාත් පෞද්ගලිකව සම්බන්ධ වුණා. ඒ සැලැස්ම සකස් කිරීමේදී මාත් සහභාගි වුණා. හලාවත සිට කළුතර දිස්ත්‍රික්කය දක්වා සමුපකාර සමිති 100 ක් පමණ මුලින්ම ආරම්භ කිරීමේ සැලැස්මක් සකස් කළා. තරමක් දුරට නොයෙක් අමාරුකම් මධ්‍යයේ ඒ වැඩ සැලැස්ම ඉදිරියට ගමන් කළ නමුත් කියන්න කතා ගාටුයි, සැලැස්මකින් තොරව ක්‍රියා කිරීම නිසා අද ඒ වැඩ පිළිවෙල බොහොම අමාරු අඛලන් තත්ත්වයකට වැටී තිබෙනවා. විශාල වශයෙන් බිත්තර දමන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

රටේ බිත්තර නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමටයි ඒ සැලැස්මෙන් අදහස් කළේ. විශාල වශයෙන් බිත්තර දමන කිකිළියන්ගෙන් ඉහළම ප්‍රයෝජනය ලබන්නා නම් ඔවුන්ට ඉතා හොඳ ආහාර දෙන්න ඕනෑ. සාමාන්‍ය ගම්බද කුකුළන්ට වගේ පණුවන් අල්ලා ගෙන කෑමට ඉඩ හැරීමෙන් පමණක් ඔවුන්ගෙන් හොඳ ප්‍රතිඵල ලබා ගන්න බැහැ. එම නිසා මේ විශේෂ කුකුළු වර්ගය සඳහා “fයිෂ් මිල්ස්” සහ “මේස්” නමැති විශේෂ ආහාර වර්ග පිට රටින් ගෙන්වන්නට ඕනෑ. මේ විශේෂ ආහාර වුවමනා කරන කුකුළු පැවැත්වීමේ විශාල වශයෙන් ඇති කිරීමට සමුපකාර සමිති හා පුද්ගලයන් මාර්ගයෙන් රජය ක්‍රියා කරගෙන ගිය නමුත් ඒ පැවැත්වීමට සහ බිත්තර දමන කිකිළියන්ට අවශ්‍ය “fයිෂ් මිල්ස්” සහ “මේස්” නමැති ආහාර මෙරටට ගෙන්වා ගැනීම ක්‍රමයෙන් වැඩි කළේ නැහැ. එසේ නැත්නම් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කිරීමට වැඩ පිළිවෙළක් යෙදුවේ නැහැ. ඒ පිළිබඳ ලේඛන මේ අවස්ථාවෙදී කියවන්නට අවශ්‍ය නැහැ. ඒ ගැන මා ප්‍රශ්න මාර්ගයෙන් විස්තර ලබා ගෙන තිබෙනවා. පසුගිය අවුරුදු දෙක—තුන ඇතුළත මේ ආහාර ගෙන්වීමේ වැඩි විමක් සිදු වෙලා නැහැ. ඒ තත්ත්වය මයි, තිබෙන්නේ. සමහර විට ටිකක් අඩු වෙලා ඇති. එතකොට කොහොමද මේ කිකිළියන් බිත්තර දමන්නේ? ඒ හොඳ ආහාර වර්ග නැත්නම් මේ කිකිළියන්ට බිත්තර දාන්න බැහැ. [බාධා කිරීමක්] බොහොම අඩුවෙන් දාන්නේ. ඒක පාඩුයි. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාට මේ කාරණය තේරෙන්නේ නැතිව ඇති. එතුමාට තේරෙන්නේ ලමයින් ලැබීම පාලනය කිරීම ගැන පමණයි. මා මේ ගැන හොඳට දන්නවා. සැහෙන වියදමක් දරා හොඳ ආහාර වර්ග ගෙන්වනවා නම් වැඩි ලාභයක් ලබන්න පුළුවනි. මේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට අදහස් කර තිබුණේ ඒ මාර්ගයෙනුයි. කිකිළියන්ට වුවමනා කරන නියම ආහාර කොදෙතොත් ලැබෙන බිත්තර ප්‍රමාණය ලැබිය යුතු ප්‍රමාණයෙන් බාගයකටත් වඩා අඩුවෙනවා. තමන් ලබාගත් ණය මුදල් ආපසු ගෙවන්නට සමුපකාර සමිති කීපයකටම මේ තත්ත්වය නිසා බැරි වී තිබෙනවා. ඒ, එම සමිතිවල වරදක් නිසා නොවෙයි. කිකිළියන්ට අවශ්‍ය නියම

—දෙවන වර කියවීම

ආහාර වර්ග ලබා ගැනීමට බැරි විමෙන් ඒවායේ ආදායම් තත්ත්වය පහළ වැටීම නිසයි. තෙල් සහ මේද සංයුක්ත මණ්ඩලයෙන්වත් මේවා ගෙන්වන්නේ නැති නිසා අද බොහෝ දෙනෙකු කිකිළියන්ට පුත්තක්කු දෙනවා.

ඩී. ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා. (කර්මාන්ත හා සිවර ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්)

(තිரு. ඩ. ශෙල්ටන් ජයසිංහ—කෙසේත් නොමැති, සඳුරුගලයේ අමාත්‍යාංශයේ පාරාලුමන්තරු කාරියාපති)

(Mr. D. Shelton Jayasinghe—Parliamentary Secretary to the Minister of Industries and Fisheries)

තමුසෙට කවද ඔව කිව්වේ?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)
(Mr. Leslie Goonewardene)

මා හොයා ගන්නා.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ජයසිංහ)
(Mr. Shelton Jayasinghe)

කොහෙන්ද හොයා ගන්නේ?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)
(Mr. Leslie Goonewardene)

තමුන්නාන්සේලාගේ ම නිලධාරීන් ගෙන්. [බාධා කිරීම]

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(උප සභාපාලකරු අයුරු)
(Mr. Deputy Speaker)

Order, please! It is his statement, and the hon. Parliamentary Secretary can reply to it.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(තිரு. ලෙස්ලි ගුණවර්ධන)
(Mr. Leslie Goonewardene)

මා කථා කර ඉවර වුණාට පස්සේ එතුමාට ඕනෑනම් බිත්තර ගැන පමණක් නොව අරක්කු ගැන වුවත් කථා කරන්නට පුළුවනි. ඕනෑනම් කසිප්පු ගැනත් කථා කරන්නට පුළුවනි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

රජය මේ සම්බන්ධයෙන් සැලැස්මක් අනුව වැඩ කරන බවට පොරොන්දුවක් ජනතාවට දී සැලැස්මක් නැතිව වැඩ කර තිබෙන බව පෙන්වීමටයි මා මේ කරුණු කිව්වේ. කිකිළියන්ට වුවමනා කරන ආහාර වර්ග නොගෙන්වීම නිසා අද කුකුළන් ඇති කරන බොහෝ සමුපකාර සමිති අමාරුවේ වැටී තිබෙනවා.

සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමටත් අද මේ රජය විශාල උනන්දුවක් ගන්නා බව පෙනෙනවා. ඒකත් කිසියම් සැලැස්මක් ඇතුළු කරගෙන යනවාදැයි රජයෙන් මා අහන්නේ නොදන්න කරුණක් දැන ගැනීම සඳහායි. අපේ ගරු අගමැතිතුමාත් ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් සංචාරක ව්‍යාපාරය සම්බන්ධයෙන් බොහෝම පුදුම ප්‍රකාශ වශයක් කර තිබෙනවා. 1966 සැප්තැම්බර් 30 වැනිදා රාජ්‍ය ඇමති ජේ. ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා මෙන්න මේ විධියේ ප්‍රකාශයක් කළ බව පත්‍රවල පළ වී තිබෙනවා :

“If Ceylon can attract a minimum of 100,000 visitors a year, the foreign exchange equivalent of the minimum sum they would spend in Ceylon would be equivalent to Rs. 130 million.”

මේ ප්‍රකාශයත් කර තිබෙන්නේත් විශේෂඥයන්ගෙන් කරුණු දැනගෙනද යන්න මා දැන ගන්නට කැමැතියි. ඊළඟට අපේ ගරු අගමැතිතුමා 1966 ඔක්තෝබර් 1 වැනිදා කථාවක් කරද්දී මෙම ප්‍රකාශය කර තිබෙනවා :

“Tea has been our chief exchange earner in the years gone by. We have to achieve a revolution in our economy in a comparatively short time. That is a challenge that faces us, and I have the fullest confidence that, with certain areas of tea which eventually may have to go out of production in the years to come, tourism and its further development may more than adequately fill the void that has been created.”

මේ ප්‍රකාශය නිසා ගරු අගමැතිතුමා පත්‍ර වල විවේචනයටත් ලක් වුණා. එතුමා කියා තිබෙන්නේ, තේ මිල පහත බැසීම නිසා තේ වතු වසා දමන්නට සිදු වුණොත් එයින් වන පාඩුව පිරිමසා ගැනීමට පමණක් නොව ඊට වඩා විශාල ප්‍රමාණයක ආදායමක් ලබා ගන්නටත් සංචාරක ව්‍යාපාරයෙන් පුළුවන් වේයයි කල්පනා කරන බවයි. මෙය, අපේ විශේෂඥයන්

ගෙන් අසා කරුණු දැනගත සැලැස්මක් අනුව කරන්නට බලාපොරොත්තු වන දෙයක්ද එසේ නැත්නම් ඒ මොහොතේ කටට ආවට කී දෙයක්ද යන වග මා දැන ගන්නට කැමැතියි. මෙය මහා පුදුම ප්‍රකාශයක්. එපමණක් නොවෙයි. ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාත් එතුමාගේ කථාවකදී සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන හුඟක් දුරට කරුණු කියා තිබෙනවා. දස වර්ෂයකින් පමණ සංචාරකයින් 1,50,000 ක් ගෙන්වා ගැනීමට බලාපොරොත්තු වන බවත් එයින් වර්ෂයකට විදේශ විනිමය ආදායම වශයෙන් රුපියල් කෝටි 20 ක් ලැබෙන බවත් එතුමා කියා තිබෙනවා. තවත් තැනක කියනව රුපියල් කෝටි 25 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවාය කියා. මේකෙ ඇත්ත කුමක්ද කියා කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. මෙතැන ලේඛන දෙකක්. රුපියල් කෝටි 5 ක වෙනසක් තිබෙනවා. සමහර විට ඇමරිකාව වැනි රටකට නම් කෝටි පහක් සුළු මුදලක් වෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් අපේ රට වැනි රටකට කෝටි පහක් කියන්නේ විශාල මුදලක්. එතරම් පරතරයක් ඇති වුණේ කෙසේද කියා මා දන්නේ නැහැ. දෙවනුව ඒ කාරණය තේරුම් කර දෙන මෙන් මා ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලීමක් කරනවා. එහෙත් මේ ගණන් වලට පැමිණියේ කෙසේද කියා අප දැන ගන්නට සතුටුයි. වැඩ කර බැලුවාම මේ ගණන් අනුව එක සංචාරකයකුගෙන් රුපියල් 1,333ක් නැත්නම් රුපියල් 1,666 ක් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. රාජ්‍ය ඇමතිතුමා මේ ගණන් පිළියෙළ කර ගත්තේ කෙසේද කියා අප දැනගන්නට සතුටුයි. එක සංචාරකයකුගෙන් රුපියල් එක්දහස් තුන්සිය ගණනක නැත්නම් රුපියල් එක් දහස් හයසිය ගණනක විදේශ විනිමයක් ලැබෙනවාය කියා තීරණයකට එළඹුණේ කොහොමද? අපට ඒ මුදල ලැබෙන්නේ කොහොමද? මේ රජය ලැස්ති කර තිබෙන, ලැස්ති කරගෙන යන වැඩ පිළිවෙළ අනුව මෙතරම් ප්‍රමාණයක මුදලක් අපට ලැබෙන්නේ කොහොමද? අහස් යාත්‍රාවලින් පැමිණෙන සංචාරකයින් ගෙන් අපට ලැබෙන විදේශ විනිමයක් නැහැ. මේ රටට ඇවිත් මේ රටේ හෝටල් වල නතර වන සංචාරකයින්ගෙන් තමයි අපට විදේශීය විනිමය ලැබෙන්නේ. මේ විදේශීය සංචාරකයින් පාවිච්චි කරන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දේවල් කුමන ප්‍රමාණයකට ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරනවාද? ආහාර ගැන වුවත් තත්ත්වය කුමක්ද? ලංකාවේ නිෂ්පාදනය කරන ආහාර මේ සංචාරකයින්ට දෙනවාය කියා අප කොහොමද දන්නේ? සමහර විට මේ සංචාරකයින් කියන්නට පුළුවනි, ලංකාවේ මිනිසුන් කන කෑම අපට කන්නට බැරිය කියා. සමහර විට ඇමරිකාවෙන්, එංගලන්තයෙන් නැත්නම් ඕස්ට්‍රේලියාවෙන් ටින් කෑම වර්ග පවා ගෙන්වන්නට පුළුවනි. මස් ගැන නම් අපට සහතික වෙන්තට පුළුවනි. ලංකාවේ මස් නොවෙයි පාවිච්චි වෙන්නේ. ඕස්ට්‍රේලියාව, ආජන්ටිනාව, කැනඩාව යනාදී රටවලින් ගෙන් වන ටින් මස් තමයි අද පාවිච්චි කරන්නේ. මේ සංචාරකයින්ට එහා මෙහා ගමන් කරන්නට රථ වාහනත් වුවමනා කරනවා. මේ රථවාහන සඳහා දැනටමත් සැහෙන මුදලක් වියදම් කර තිබෙනවා. ඒ රථ වාහන කිසිවක් මේ රටේ සාදන ඒවා නොවෙයි. ඒවා ගෙන්වන්නේත් පිටරටින්. හෝටල් ගොඩනැගිලි ගැන බලමු. විශාල හෝටල් හයක් පමණ සාදන්නට යනව. ඒවාට වුවමනා කරන උපකරණත් සියල්ලම විශාල වශයෙන් පිටරටින් ගෙන් වන්නට ඕනෑ. හැබැයි, ගොඩනැගිලිවලට වුවමනා ගඩොල් නම් ලංකාවෙන් ගන්නට පුළුවනි. මෙයින් ලංකාවේ ගඩොල් කර්මාන්තයට නම් යම් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙනවාය යන්න මා පිළිගන්නට ලැස්තියි. එහෙත් ඒ සෑම අංශයක් ගැනම කල්පනා කරගෙන යන විට එක සංචාරකයකුගෙන් මේ රටට රුපියල් එක්දහස් තුන්සිය ගණනක නැත්නම් එක්දහස් හයසිය ගණනක විදේශ විනිමයක් ලැබෙනවාය යන්න අප පිළි ගන්නේ කොහොමද? එම නිසා මේ ගණන් පිළියෙළ කළ ආකාරය පිළිබඳව තවත් විස්තර සපයන මෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. එසේ නොකළහොත් අපට මේ ගණන් පිළිගන්නට අමාරුයි.

සංචාරක ව්‍යාපාරය පිළිබඳව අද තිබෙන තත්ත්වය කුමක්ද? සංචාරක ව්‍යාපාරය අද කුමන තත්ත්වයක තිබෙනවාද කියා රාජ්‍ය ඇමතිතුමා දන්නවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. නැව්වලින් නොයෙකුත් උදවිය ලංකාවට එනවා. ඒ අය ගෙන එන මදල් වලට මොකද වෙන්නේ? නැව්වලම සිටින

“purser” ලට ඒ උදවිය මුදල් දෙනවා. ඊටපසු ගොඩබිමට ආවාම ඔය නොයෙක් නොයෙක් සංචාරක සමාගම් ඒ අයට ලංකාවේ මුදල් දෙනවා. මේ පිටරටියන් ලංකාවට ඇවිත් ලංකාවේම මුදලින් ලංකාව වටා සංචාරය කරනවා. ඔවුන් ගෙන එන විදේශ විනිමය ස්පිරි වශයෙන්ම අපට ලැබෙන්නේ නැහැ. අද පවතින තත්ත්වයේ හැටියට ලංකාවට ලැබෙනවාට වඩා වැඩි මුදලක් පිටරටට යනවා. සියලුම සංචාරකයින් ගෙන එන මුදල් ඒ අන්දමට රටින් පිට යවනවාය කියා මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් විශාල වශයෙන් සංචාරක ව්‍යාපාරය පුළුල් කරන්නට යනවා නම් මේ සංචාරකයින් ගෙන එන විදේශ විනිමය රටින් පිට යා නොදී ආරක්ෂා කර ගැනීම ගැනත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කරනවාට අප කවුරුවත් අකැමැති නැහැ. සංචාරක ව්‍යාපාරය දියුණු කිරීමෙන් මේ රටට විශාල විදේශ විනිමය ආදායමක් ලබා ගැනීමට ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කල්පනා කරනවා. එහෙත් ඒ සමගම මේ විදේශීය සංචාරකයින් ගෙන එන මුදල් වංචා කරන්නට ඉඩක් නොලැබෙන අන්දමට එතුමා පිළියෙළ කර තිබෙන නීතිරීති මොනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. එවැනි නීතිරීති පිළියෙළ නොකළහොත් මොකද වෙන්නේ? අවසානයේදී මේ රටට ලැබෙනවාට වඩා වැඩි විදේශ විනිමයක් පිටරට යාවි. එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණොත් අපට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. සමහර සංචාරකයින් මාගියෙන් අද විශාල වශයෙන් මේ රටේ මැණික් අයුතු අන්දමට, නීති විරෝධී අන්දමට පිට කරන බව අප දන්නවා. ඒවා ගැන කටයුතු නොකර සංචාරක ව්‍යාපාරය තව තවත් දියුණු කරන විට හොර ජාචාරම් කරන උදවියට තව තවත් ඉඩකඩ ලැබෙන බව අප අමතක නොකළ යුතුයි. ඒ කරුණු ගැන කල්පනා කොට හොඳ සැලැස්මක් අනුව මේ රජය යම් වැඩ පිළිවෙලක් ගෙන යන බව අපට පිළිගන්නට අමාරුයි. ඒ නිසා රජයට චෝදනා ඉදිරිපත් කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා.

මට පෙර කථා කළ පළාත් පාලන ඇමතිගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා කීවා, “පටන් ගත් ජනසතු ව්‍යාපාර

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

දියුණු කිරීමට මේ රජය කටයුතු කර තිබෙනවා” කියා. ඊට නිදසුනක් වශයෙන් කලින් පාඩුවට වැඩ කළ කඩදාසි කම්හලින් දැන් යම්කිසි ලාභයක් ලැබෙනවාය කියාත් එතුමා කීවා. එසේ දැන් ලාභ ලැබෙනවා නම් අප බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. එහෙත් මාත් එක් ජනසතු ව්‍යාපාරයක් නිදර්ශනයක් වශයෙන් පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. පසුගිය කාලයේ ඇති කළ ජනසතු ව්‍යාපාර කාබාසිනියා කිරීමට මේ රජය ක්‍රියා කරන බවට උද්ගරණයක් වශයෙන් ලංගමය පෙන්වන්නට පුළුවන්. මීට පෙර තිබුණු රජයෙන් යටතේ ලංගමයෙන් ලැබුණු ලාභය අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද වැඩි වුණා. මා හිතන හැටියට 1964 අවුරුද්දේදී ලංගමයෙන් රුපියල් 1,90,00,000 ක් ලාභ ලැබුණා. දැන් ඒ ලාභය අවුරුද්දෙන් අවුරුද්ද අඩු වෙගන යනවා. එසේ ලාභය අඩු වෙගෙන යන්නේ, පාඩු සිදු වෙගෙන යන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම මේ රජය ගෙන යන වැරදි ප්‍රතිපත්තිය නිසයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, පසුගිය කාලයේ වේරහැර වැඩ පොළෙන් දවසකට බස් තුන බැගින් පිට කළ බව තමුත් නාත්සේ දන්නවා ඇති. අද දවසකට එක බසය බැගින්වත් ඒ වැඩ පොළෙන් පිට කෙරෙන්නේ නැහැ. ඇයි, එසේ දවසකට එක බසය බැගින්වත් පිට නොවන්නේ? 1966 ජනවාරි 8 වන දි සිද්ධිය උඩ මුලින්ම වේරහැර වැඩ පොළේ සේවකයන් 2,000 කගේ පමණ වැඩ තහනම් කළා. දැන් තවතත් ඒ පිරිසෙන් 1,300 ක් පමණ වැඩට ගෙන තිබෙනවා. තවත් 700 ක් පමණ ඉතිරිව ඉන්නවා. මෙතෙක් වැඩට නොගත් ඒ 700 දෙනා දේශපාලන වැඩ කළ හෝ වෘත්තීය සංගම් වැඩ කළ හෝ අය නොවෙයි. සාමාන්‍යයෙන් හොඳට වැඩ දන්න අයයි, මෙතෙක් වැඩට නොගෙන ඉන්නේ. වැඩ අඩුවෙන් දන්න අයත්, වැඩ නොදන්න අයත් නොයෙක් දේශපාලන බලපෑම් උඩ, මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ලියුම් උඩ රක්ෂාවට ගෙන තිබෙනවා. එහෙත් වැඩ දන්න අර පිරිස තවම වැඩට අරගෙන නැහැ. සමහර විට ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයට කල්පනා වෙන්නට

ඇති, “පරණ බස් අළුත් වැඩියා කරන්නට වුවමනා නැහැ; අපට අළුත් ලේලන්ඩ් බස් ගෙන්වා ගන්නට පුළුවන්” යනුවෙන්. අළුතෙන් ලේලන්ඩ් බස් ගෙන්වීමෙන් කොමිස් ලැබෙන්නේ කාටදැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. එහෙත් අවාසනාවකට වගේ ඒකත් කරන්නට බැරි වුණා. විදේශ විනිමය හිඟය නිසා අළුතින් ලේලන්ඩ් බස් ගෙන්නුවෙන් නැහැ. වේරහැර වැඩ පොළෙන් බස් පිට වන්නෙත් නැහැ. ඒ නිසා අද පාරේ දුටු බස් ප්‍රමාණය කොහෙන්ම ප්‍රමාණවත් නැහැ; හොඳටම මදි. ඒ නිසා තමයි, මිනිසුන් fපුටි බෝඩ්වල පවා නැගී ගමන් කරන්නේ. ඒ මිස fපුටි බෝඩ්වල යෑමේ ආශාවෙකින් නොවෙයි. එහෙත් දැන් තමුත් නාත්සේලා fපුටි බෝඩ් යෑමත් තහනම් කර තිබෙනවා.

ලංගමය දිහා බැලුවාම කාටත් හොඳින් පෙනෙනවා, මේ රජය කටයුතු කරන්නේ ජනසතු ව්‍යාපාර දියුණු කිරීමටද, එහෙම නැත්නම් ඒවා නැති කිරීමටද කියා. එසේ ජනසතු ව්‍යාපාර කාබාසිනියා කිරීමට කටයුතු කරන්නේ ලොකු ප්‍රතිපත්තියක් මත දැයි මා දන්නේ නැහැ. සමහර විට පෞද්ගලික ලාභය නමැති සුළු ප්‍රතිපත්තිය උඩ මෙසේ ක්‍රියා කරනවා වෙන්නට පුළුවනි. එසේ ක්‍රියා කරන්නේ ලොකු ප්‍රතිපත්තියක් උඩද නත්නම් පොඩි ප්‍රතිපත්තියක් උඩද කියා තමුත් නාත්සේලාම කරුණා කර සොයා බලන්න.

ඊළඟට අපි ගනිමු, රක්ෂණ සංස්ථාව. රක්ෂණ සංස්ථාව පිහිටුවීම පසුගිය රජයෙන් කළ ඉතා වැදගත් වැඩක්. එහෙත් අද මොකක්ද සිදු වී තිබෙන්නේ? මා කථා කරන්නේ, මා දන්න දේ ගැන පමණයි. පානදුරේ රක්ෂණ සංස්ථා ශාඛාවක් තිබුණා. එයට වර්ෂයක් පාසා බිස් නස් නොග ගණන් ලැබුණා. එහෙත් අද ඒ රක්ෂණ සංස්ථා ශාඛාව වසා දමා තිබෙනවා. ඒ ශාඛාව වසා දැමීමේ ඇයි? සමහර විට රක්ෂණ සංස්ථාවේ ලාභය වැඩි කර ගැනීමේ අදහසින් වෙන්නට පුළුවනි. පානදුරේ මිනිසුන්ට කොළඹට එන්නට තිබෙන්නේ හැතැප්ම 17 යි. හොරණ හරහා නම් හැතැප්ම 20ක් විතර වෙයි. පානදුරේ රක්ෂණ සංස්ථා ශාඛාව වසා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

දැමීමේ ඒ හැතැපීම 20 ඇවිත් කොළ
ඹිත්ම කර ගන්නට පුළුවන්ය යන අදහ
සින් වන්නට ඇති. ලාභය ගැන පමණක්
කල්පනා කර බැලුවාම නම් එහි යම්කිසි
සාධාරණත්වයක් තිබෙනවා. රක්ෂණ සංස්ථා
ථාව පිහිටුවන්නට කටයුතු කළ හිටපු ඇමති
තුමා—කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා
(වී. බී. ඉලංගරත්න මයා.)—දැන් ඉන්
තේ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේයි. රක්ෂණ
සංස්ථාව පිහිටුවීමෙන් එතුමා බලාපො
රොත්තු වුණේ, ලාභ ලැබීම විතරක්ම
නොවෙයි. කොමිෂනේකාරයන් වර්ෂයක්
පාසා පිටරට ගෙන ගිය ලාභය මෙහිම
නතර කර ගැනීම ඉතා වැදගත් කටයුත්
තක්. එහෙත් රක්ෂණ ව්‍යාපාරය තව
තවත් දියුණු කිරීමත්, රක්ෂණ සංස්ථාව පිහිටු
වීමේ එක් පරමාපියක්. ඒ මාගියෙන් ආර්
ථික සංවර්ධනයටත් රුකුලක් දීමට අද
හස් කළා. ලාභය ගැන පමණක් කල්
පනා කර ක්‍රියා කළොත් එවැන්නක්
කරන්නට බැහැ. ශාඛාවල් වසා දැමීමා.
එය අද්වර්දයක් දෙයක් හැටියට විස්තර
කරන්නට ඕනෑ. රක්ෂණ සංස්ථාවක්
පවත්වාගෙන යන මේ ආණ්ඩුවට රක්ෂ
ණයෙහි තිබෙන වටිනාකම තේරෙන්නේ
නැහැ. එහෙම තැත්නම් තේරෙන්නේ
තැනි විධියටයි වැඩ කරගෙන යන බව
පෙනෙන්නේ. තේරෙන්නේ තැත්තේ
අපේ ප්‍රදේශවල තිබෙන වැඩ කටයුතු සම්
බන්ධයෙන් ක්‍රියා කරන විට පමණයි.
පානදුර රක්ෂණ සංස්ථා කාර්යාලයෙන්
කෙරෙන වැඩ ප්‍රමාණයෙන් අඩක්වත්
අම්බලන්ගොඩ රක්ෂණ සංස්ථා කාර්යා
ලයෙන් කෙරෙන්නේ නැහැ. මේ දෙකම
වසා දමන්නට තීරණය කළා. එහෙත්
පානදුර ආයතනය වසා දැමීමා. එක්සත්
ජාතික පක්ෂයේ නියෝජිතයකු විසින්
නියෝජනය කරනු ලබන කොට්ඨාශයක්
තුළ පිහිටි ආයතනයක් නිසාදෝ, අම්බලන්
ගොඩ තිබෙන ආයතනය වසා දමන්නට
තීරණය කළත් වසා දැමීමේ නැහැ.

වෛද්‍යාචාර්ය එම්. එච්. සද්ධසේන
(අම්බලංගොඩ)

(ශ්‍රී ලංකා කලාපීය සභාවේ සභාපති) (සභාපති)

(Dr. M. H. Saddhasena—Ambalangoda)

ඒකත් වසා දැමීමා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. බෙංගාලි ඉංග්‍රීසි)

(Mr. Leslie Goonewardene)

මොනවා? අම්බලංගොඩ රක්ෂණ සංස්ථා
කාර්යාලය වසා දැමීමා?

වෛද්‍යාචාර්ය සද්ධසේන

(ශ්‍රී ලංකා කලාපීය සභාවේ සභාපති)

(Dr. Saddhasena)

වහලා ඇරියා.

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(ති.ල. බෙංගාලි ඉංග්‍රීසි)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ඒකත් වැහුවා. එහෙත් අම්බලංගොඩ
මන්ත්‍රීතුමාගේ ඉල්ලීම අනුව තැවත
විවෘත කළා. ඒ ගැන මා විරුද්ධ වන්නේ
නැහැ. පානදුරයට එක් ප්‍රතිපත්තියකුත්
අම්බලංගොඩට තවත් ප්‍රතිපත්තියකුත්
මේ ආණ්ඩුව අනුගමනය කිරීම ගැනයි අප
විරුද්ධ වන්නේ. කොළඹ සිට පානදුර
ටත්, ගාල්ලේ සිට අම්බලංගොඩටත් ඇති
දුර ප්‍රමාණය ගැන කල්පනා කරනොත්
දෙකම එක සමානයි. ඒ නිසා ජනසතු
ව්‍යාපාරයන්ගේ දියුණුවට හේතු වන ආකාර
යට එකම ප්‍රතිපත්තියක් අනුගමනය
කරනු ඇතැයි අප බලාපොරොත්තු
වෙනවා. දේශපාලන වාසිය ගැන කල්පනා
කර කටයුතු කිරීමෙන් සමහර විට තමන්
ගේ ආසනය රැක ගන්නට පුළුවන්කමක්
ලැබෙනවා වෙන්නට පුළුවනි. එහෙත්
අපේ යුතුකම විය යුත්තේ එයද? එවැනි
පටු දේශපාලන වාසි තකා ක්‍රියා කර
නොත් ජනතාව දියුණු කරන්නටත් ඊට
දියුණු කරන්නටත් කිසිසේත් කවදාවත්
පුළුවන්කමක් ඇති වන්නේ නැහැ. ඒ
නිසා මේ විධියට පටු දේශපාලන මත උඩ
ක්‍රියා නොකරන ලෙස මතක් කරන්නට
කැමතියි.

මීට පෙර මේ ගරු සභාවේදී මා ඉදිරිපත්
කළ එක්තරා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් කෙරෙහි
සැලකිල්ල යොමු කරවන්නට සිදු වී
තිබෙන්නේ ඊට මේ දක්වාම පිළිතුරක්
නොලැබුණු නිසයි. කෘෂිකර්ම හා ආහාර
ඇමතිතුමාගෙන් මේ ගැන මීට පෙර දෙව
තාවක්ම විමසූ නමුත්, අද වන තුරු පිළි
තුරක් ලැබුණේ නැහැ. මගේ ප්‍රශ්නය
අනුරෝධීවිධි සේවා සම්ප්‍රකාර සංගමය

[ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

ගැනයි. හදිසි අවස්ථාව පිළිබඳ බලතල පාවිච්චි කරමින් ගරු ඇමතිතුමා පානදුරේ විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයේ කාරක සභාව විසුරුවා හැර එහි බලය රජය අතට ගත්තා. එසේ කළේ මන්දැයි දෙව රක්ම ඇසූ නමුත් තවමත් මට පිළිතුරක් ලැබුණේ නැහැ. පසුව පිළිතුරක් දෙන්නට එතුමා පොරොන්දු වුණා. ඒ නිසා අප ඒ පිළිතුර ඉතා ඕනෑකමින් බලාපොරොත්තු වන බව කියන්නට කැමතියි. අය වැය විවාදය කෙරෙන අවස්ථාවේදී එම ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දෙන්නට එතුමා එකඟ වුණා. හදිසි අවස්ථාව යටතේ ගරු ඇමතිතුමාට ලැබී ඇති බලය පාවිච්චි කර පානදුර විවිධ සේවා සමුපකාර සමිති සංගමයේ කොමිටිය විසුරුවා හැර තමන්ගේ අතට බලය අරගෙන තිබෙන්නේ මන්ද? එකසි ප්‍රශ්නය. ඊට පිළිතුරු දෙනු ඇතැයි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

රක්ෂණ ව්‍යාපාරය කෙරෙහි පමණක් නොව ජනසතු කරන ලද වෙනත් ව්‍යාපාර කෙරෙහින් මේ ආණ්ඩුව ඒ තරම් සැලකිල්ලක් දක්වන්නේ නැහැ. එය මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියයි. පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන් ගැන සැහෙන සැලකිල්ලක් දැක්වීම මේ ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තියයි. මේ ආණ්ඩුව ධනපති පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයන්ගේ දියුණුවට හේතු වන දේවල් කිරීමට උත්සාහ කර තිබෙන බව අපට පැහැදිලියි.

සංචාරක ව්‍යාපාරය ගැන ගරු රාජ්‍ය ඇමතිතුමා කථා කළා. ලංකාණ්ඩුව විසින් නැත්නම් පළාත් පාලන ආයතන මගින් සැහෙන ලාභයක් ඇතිව කරගෙන ගිය හෝටල් නැත්නම් රෙස්ට් හවුස් ගණනාවක් තිබුණා. ඒ සියල්ලක්ම තෝරා පෞද්ගලික ආයතනවලට භාර දී තිබෙනවා. ඒ එක් කරුණක් පමණයි.

කිරි මණ්ඩලය ගැනත් දැන් තිබෙන තත්ත්වය ගැන කාටවත් සතුටු වන්නට බැහැ. කාටවත් දැන් කිරි මණ්ඩලයෙන් කෙලින්ම කිරි ගන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මීට පෙර නම් පාරිභෝගිකයන් කෙලින්ම තමන්ගේ අවශ්‍යතාවන් අනුව කිරි මණ්ඩලයෙන් කිරි ලබාගෙන පාවිච්චි

කළා. දැන් එය නවත්වා දමා තිබෙනවා. දැන් “මිඩල්මන්” හෙවත් මැද සිටින්නා මගිනුයි ගන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ. කෙලින්ම මණ්ඩලයෙන් ලබා ගන්නට බැහැ.

මීට පෙර ආණ්ඩුව ගෙන ගිය වැඩ පිළිවෙළ මේ ආණ්ඩුව වෙනස් කිරීමයි මෙ වැනි තත්ත්වයක් ඇති විටට හේතුව. කලින් පැවැති ආණ්ඩුව මෙන් නොව මේ ආණ්ඩුව තුළ පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයා කෙරෙහි විශේෂ ඇල්මක් පවත්නා බව සත්‍යයක්. පෞද්ගලික ව්‍යාපාරිකයාට විශේෂ ධෛර්යයක් දෙනවා. ඔවුන් සංවර්ධනය කරන්නට, ඔවුන් දියුණු කරන්නට මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරනවා. දැන් ගුවන් විදුලියෙනුත්, අවමංගල්‍ය කටයුතු භාර ගන්න ඊළඟින් ඔදර්ස්ලා ගැන විශේෂ ප්‍රචාරයක් ගෙන යනවා. එය මේ ආණ්ඩුවේ එක් ප්‍රතිපත්තියක්දැයි දන්නේ නැහැ.

ගරු එම්. ඩී. එම්. ජයවර්ධන

(கௌரவ எம். டி. எச். ஜயவர்தன)

(The Hon. M. D. H. Jayawardena)

පන්නි හේදයෙන් තොරව වළ දමන්නටයි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Are you coming to a new point?

ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

Yes, Sir.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා

(உப சபாநாயகர் அவர்கள்)

(Mr. Deputy Speaker)

Order, please!

The sitting is suspended for half an hour. On resumption the Hon. Deputy Chairman of Committees will take the Chair.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

රැස්විම ඊට අනුකූලව තාවකාලිකව අත්සිටුවන ලදීන් අ. හා. 4.30 ට යුමන් රසික් පරිච්ඡි ඩී.බී.ඊ., මැතිතුමාගේ සභාපතිත්වයෙන් නැවත පවත්වන ලදී.

அதன்படி அமர்வு இடை நிறுத்தப்பட்டு, மீண்டும் பி. ப. 4.30 மணிக்கு ஆரம்பமாயிற்று. குழு உப அக்கிராசனர் [ஸ்ரீமான் முசிக் பரீத, ஓ.பி.ஈ.] தலைமை தாங்கினார்.

Sitting accordingly suspended till 4.30 P.M. and then resumed, MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [SIR RAZIK FAREED, O.B.E.], in the Chair.

ලෙස්ලි ගූනවර්ධන මයා.

(திரு. லெஸ்லி குணவர்தன)

(Mr. Leslie Goonewardene)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මිලිගට මා කථා කරන්නට අදහස් කරන්නේ කෘෂිකර්මය සම්බන්ධවයි. මේ රජය පටන් ගත් මුල් අවස්ථාවේදී රටේ ප්‍රශ්න විසඳීමට බලාපොරොත්තු වුණේ විදේශ ආධාර ලබා ගැනීමෙන්. එහෙත් අවුරුදු දෙකකට පසු විදේශ ආධාර නොලැබෙන බව පෙනී ගිය විට අපත් ගැළවීමේ මාගී දෙකක් මේ රජය මවාගෙන තිබෙනවා. එකක් නම් රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ සංචාරක ව්‍යාපාරයයි. ඒ ව්‍යාපාරයෙන් මේ රටට ලැබෙන විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයට වඩා වැඩි විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් පිටරටවලට ඇදී යා දෝ යන සැකයක් මා සිත තුළ තිබෙන බව මා කලින් ප්‍රකාශ කළා. මේ රජයේ දෙවැනි ගැළවීමේ මාගීය හැටියට තිබෙන්නේ ආහාර වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරයයි. ඒ ව්‍යාපාරය කෙරෙහි මුලින්ම මේ රජයේ කල්පනාව යොමු නොවුණේ කුමක් නිසාද යන ප්‍රශ්නයත් මා අසන්නට සතුටුයි.

ආහාර වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය සමහරවිට හොඳ අදහසින්ම කරන එකක් වුණත් ඒ ව්‍යාපාරය සාර්ථක කර ගැනීමට ප්‍රච්චන් වේ ද යන සැකයක් මා තුළ තිබෙනවා. මට පසුව කථා කරන්නට සිටින අගලවත්තේ මන්ත්‍රිතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) ආහාර වගා කිරීමේ ව්‍යාපාරය පිළිබඳව සැහෙන විස්තරයක් කිරීමටත්, ඒ දඹිතයේ තිබෙන වරද පෙන්වා දීමටත් බලාපොරොත්තු වන නිසා ඒ පැත්ත ගැන මා යමක් කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. ආහාර වගාව දියුණු කිරීමට මේ රජය බලාපොරොත්තු වුයේ කෘෂි

කමීය ගැන යම්කිසි පළපුරුද්දක් තියෙන අපේ රටේ ගොවි ජනයා මාගීයෙන් නම් තරමක් දුරටත් එයින් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට ප්‍රච්චන් වේය කියා මා සිත නවා. අපට පෙනෙන්නට තිබෙන සැටියට මේ රජය කෘෂිකමීය පිළිබඳවත් වැඩි විශ්වාසය තබා ඇත්තේ පෞද්ගලික ධනපති යන් සහ ධනපති ව්‍යාපාර කෙරෙහි පමණයි. මේ දක්වා ආහාර වගාව සඳහා විශේෂ ආධාර දී තිබෙන්නේ ධනපතින්ට සහ ධනපති කොමිෂනර්වලට පමණයි. දැනටත් අත්කර 31,000 ක් ධනපති කොමිෂනර්වලට සහ විශාල ධනපතින්ට දී තිබෙනවා. ආහාර වගා කිරීමට වුවමනා යන්ත්‍රෝපකරණ—විශේෂයෙන්ම ට්‍රැක්ටර්—ගෙන්වීමත් භාර දී තිබෙන්නේ ධනපති කොමිෂනර් තුන හතරකට පමණයි. එහෙත් වගාවට ඉතා ප්‍රයෝජනවත් වන ඒ ට්‍රැක්ටර් ඒ ධනපති කොමිෂනර් කාරයන්ගෙන් ගොවි ජනතාවට ලබා ගැනීම ඉතා මත් අමාරු බව අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ධනපති කොමිෂනර් කාරයන් ඒ ට්‍රැක්ටර් පළමුවෙන්ම සපයන්නේ වතු අයිතිකාරයන්ට බවත්, ඊට පසු ප්‍රච්චන් කමක් තිබෙනවා නම් පමණක් ගොවීන්ට ට්‍රැක්ටර් සපයන බවත් අපට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. ගොවි ජනයා මාගීයෙන් ආහාර වගා කිරීමට රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් ගොවි ජනයාට දෙන ණය මුදල් සඳහා සියයට දොළහක අසාධාරණ පොලියක් ඔවුන්ගෙන් අය කරන්නේ නැති බවයි, අපේ හැඟීම. එසේ බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් අඩු පොලියට ගොවීන්ට ණයට දෙන්නට ඕනෑ. ධනපතින්ට සියයට පහක පොලියට බැංකු වලින් ණය ගැනීමට ප්‍රච්චන්කම තියෙද්දී රජය ගොවියාට දෙන ආධාරයට සියයට දොළහක පොලියක් අය කරනවා නම් ආහාර වගා කිරීමේ කටයුත්ත ගොවියා මාගීයෙන් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාය කියා අපට පිළිගන්නට අපහසුයි.

මේ ගැන අපට රජයට දෙස් කියන්නට බැහැ. මේ රජය යම් යම් පන්තීන් නියෝජනය කරනවා. සාමාන්‍යයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය ධනපතින් නියෝජනය කරන පක්ෂයක්. එසේ කීම වැරදි බව මා කියන්නේ නැහැ. එහෙත් එසේ කීමෙන් පමණක් ඇත්ත හෙළි වන්නේ නැති බව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මයා.]

කියන්නට ඕනෑ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය නියෝජනය කරන්නේ මොන විධියේ ධනපතීන්ද? ඉන්දියාවේ නම් කාර්මික ධනපතීන් නමින් කොටසක් ඉන්නවා. බ්‍රිතාන්‍ය අධිරාජ්‍යවාදීන් ඉන්දියාව පාලනය කරන කාලයේදීත් අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග පවා හැප්පෙන්නට සූදානම් වුණු ඉතා බලවත් කාර්මික ධනපති කොටසක් ඉන්දියාවේ සිටියා. ඒ නිසා ඉන්දියානු ජාතික සංගමය වැනි දේශීය සංවිධානවලට ඒ ධනපතීන් පිටුපස්සෙන් සිට ආධාර දුන්නා, අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග හැප්පෙන්නට. ඒ නිසා අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග හැප්පී, දහස් ගණන් හිරේ වැටී, දහස් ගණන් මරුමුවට පත් වී නිදහස ලබා ගන්නට ඉන්දියාවට පුළුවන් වුණා. අවාසනාවකට මෙන් මේ රටේ ඇති වී තිබෙන්නේ කාර්මික ධනපති පන්තියක් නොවෙයි. සුළු වශයෙන්වත් කාර්මික ධනපති පන්තියක් ඇති වන්නට පටන් ගත්තේ පසුගිය රජය පවතිද්දීයි. විදේශික අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ බඩු මිලයට ගෙන විකුණන හෝ කොමිස් ලබා ගන්නා හෝ එසේ නැත්නම් ඒ අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග එකතු වී වතු වවන හෝ ධනපති කොටස් තමයි, ලංකාවේ සිටින්නේ. වෙනත් විධියකට කියනවා නම් ලංකාවේ සිටින ධනපතියන් විදේශික අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ ඒජන්තවරුනුයි. “කොමිප්‍ර දෝරු” යනුවෙන් පෘතුගීසි වචනයක් තිබෙනවා. ලංකාවේ සිටින ධනපතියන් “කොමිප්‍රදෝරු ධනපතියන්” වශයෙනුත් හඳුන්වන්නට පුළුවනි.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයට නියෝජනය කරන්නට සිදු වී තිබෙන්නේ ඒ විධියේ ධනපතියන් නිසා කර්මාන්ත දියුණු කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැඩි උනන්දුවක් නොදැක්වීම ප්‍රද්‍රවයක් නොවෙයි. කර්මාන්ත දියුණු කරන්නට වුවමනා නම් අධිරාජ්‍යවාදීන් සමග හැප්පෙන්නට සිදු වෙනවා. එහෙත් අපේ රටේ ධනපතියන් වැඩ කරන්නේ අධිරාජ්‍යවාදීන් කැමැත්ත දක්වන පිළිවෙලටයි. වෙනත් රටවල කාර්මික ධනපතියන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට විරුද්ධව සටන් කළ කාලයේදී අපේ රටේ සිටි ධනපතියන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ට පත්දම් අල්ලමින් ජනතා නියෝජිතයන් වූ සමසමාජ පක්ෂයේ උදවිය හිර ගෙට යැවීම අනුමත

කළා. ඒ විධියේ ධනපතියන් ලවා ලංකාවේ කාර්මික දියුණුවක් ඇති කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා නම් එය මෝඩ කමක්. මෙසේ කීම ගැන මා වරදවා තේරුම් ගන්නට එපා. කර්මාන්ත පමණක් දියුණු කිරීම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස යයිද, හැම දේම ජනසතු කිරීම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ අදහස යයිද කල්පනා කරන්නට එපා. එසේ කල්පනා කරනවා නම් ඒක වැරදියි. සමාජවාදී සැලැස්මක් යටතේ පෞද්ගලික ධනපතියන්ට පවා කිසියම් තැනක් තිබෙනවා. එහෙත් මේ රජයේ අදහස ඒක නොවෙයි. ධනපති සැලැස්මක් තුළ එසේ නැත්නම් ධනපති ව්‍යාපාරයන් රාශියක් අස්සේ සමාජවාදී ව්‍යාපාරවලටත් තැනක් තිබෙනවා යයි මේ රජය කල්පනා කරනත් අපට නම් ඊට එකඟ වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. මේ 20 වැනි ශත වර්ෂයේ දෙවැනි භාගයේදී ඒ විධියට දියුණු වන්නට බැහැ.

බඩු මිල ඉහළ යෑම සහ බඩු හිඟය අද මේ රටේ ඇති වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. නමුත් නාන්සේ කොළඹ වැසියකු නිසා කොළඹ නගර සභාවේ හරක් මස් කඩවල හරක් මස් විකුණන මිල ගණන් දන්නවා ඇති. දැන් පාලන මිල වැඩි කරන්නට යෙදී තිබෙනවා. කලින් කටු නැති මස් රාත්තලක පාලන මිල ශත 95 යි. එහෙත් හරක් මස් විකුණන ලද්දේ පාලන මිලට නොවන බව තමුන්නාන්සේ දන්නවා ඇති. හරක් මස් මහජනයාට ගන්නට ලැබුණේ රුපියල් 1.25 ගණනේයි. මස් කඩකාරයන්ගේ උද්ඝෝෂණයක ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඔවුන් හට සාධාරණයක් ඉටු කළ යුතු බව කියමින් මස් රාත්තලක පාලන මිල ශත 95 සිට රුපියල් 1.20 දක්වා වැඩි කරන්නට යෙදුණා. එහෙත් මහජනයාට විකුණන මිල 1.20 නෙවෙයි; කලින් විකුණු මිලටත් වඩා සත 15 ක් වැඩි කර 1.40 කර තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව මේ රජය කරන්නට යන්නේ මොකක්ද? මොකුත්ම කරන්නේ නැත කියා මා කල්පනා කරනවා.

අතීතය ගැන කල්පනා කරනවා නම් මස් වෙළඳුන් ගැන මෙන්ම මාළු වෙළෙඳුන් ගැනත් කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. මාළු මුදලාලියා ගැන මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කළේ කොහොමද? 1965 අවුරුද්දේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මේ නව රජය බලයට එන විට සංඝථා වෙන් අල්ලන මාළු තොග වෙළෙඳුන් විසින් අඩු මිලට අරගෙන වැඩි මිලට විකුණනවාය කියා ඒ තත්ත්වය වෙනස් කිරීම පිණිස බිවර සංස්ථාවේ සභාපති හැටියට සිටි සෑම් සිල්වා මහතා හොඳ යෝජනාවක් ගෙනාවා. එනම්, සංස්ථාවේ මාළු සංස්ථාව මගින්ම මහජනයාට විකිණිය යුතුයි; නැත්නම් මාර්කට්ටල කඩ බක්කි අරගෙන සිටින සිල්ලර වෙළෙඳුන්ට විකිණිය යුතුයි කියන එකයි ඒ යෝජනාව. එතෙක් කල් කරගෙන ආවේ එහෙම නොවෙයි. කොළඹ සිටිනවා “හෝල් සේල්” මුදලාලිලා හතර පස් දෙනෙක්. සංස්ථාවෙන් අඩු මිලට මාළු විකුණන්නේ ඒ තොග වෙළෙඳුන් හතර පස් දෙනාටයි. ඒ මුදලාලිලාගෙන් තමයි කඩබක්කිවල සිටින සිල්ලර වෙළෙඳුන්ට මාළු ගන්නට පුළුවන් වන්නේ. එතනට යන විට මිල හුඟක් වැඩි වී තිබෙනවා. වැඩි මිලට විකිණීම වැලැක්වීමට සෑම් සිල්වා මහතාගේ යෝජනාව අනුව තොග වෙළෙඳුන් අයින් කර දැමීමේ වැඩ පිළිවෙළක් ආවා. එසේ කර කඩ බක්කිවල විකුණන සිල්ලර වෙළෙඳුන්ට කෙලින්ම සංස්ථාවෙන් මාළු සැපයීමටත් සංස්ථාව මගින් මාළු විකුණන තැන් ඇති කිරීමටත් ඒ යෝජනාවෙන් බලාපොරොත්තු වුණා. ඒ යෝජනාව ඉදිරිපත් වූ විට අර තොග වෙළෙඳුන් කළේ මොකක්ද? විශාල උද්ඝෝෂණයක් ඇති කළා. පත්‍රිකා පවා පිට කළා. ආණ්ඩුවට තර්ජනයකුත් කළා. “අපි තමයි තමුත් තාත්සේලාට ඉලෙක්ෂන් එක දිනවලා දුන්නේ. මෙය ක්‍රියාත්මක කළොත් 1965 දෙසැම්බර් වල පවත් වන කොළඹ නගර සභා මැතිවරණයේදී අපි තමුත් තාත්සේලා පරදවා වමට බලය දෙනවා” කියා මේ රජයට තර්ජනය කළා. ඒ තර්ජනය උඩ රජය පල්ලම් බැස්සා. ඒ අනුව තවමත් මහජනයාට මාළු ලැබෙන්නේ අර තොග වෙළෙඳුන්ගේ මාර්ගයෙන්මයි. මිල අඩු කිරීමට මේ ආණ්ඩුව ක්‍රියා කරුවිය කියා මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. හැබැයි සුළු වෙළෙඳුන්ට පහර ගසා මිල අඩු කරන්නට පුළුවන් නම් කරුවි. තොග වෙළෙඳුන්ට නම් කවදාවත් පහර ගහන්නේ නැහැ. බඩු මිල බස්සනවාට මේ ආණ්ඩුව විරුද්ධයි කියා මා හිතනවා.

නිඹිරිගස්සියාගේ සිල්ලරට මාළු වෙළෙඳාම කරන බණ්ඩා මුදලාලි කියා කෙනෙක් සිටි නවා. තෝර මාළු රාත්තල රුපියල් 2ට විකිණීමේ වරදට ඔහුගේ ලයිසන් එක අවලංගු කර තිබෙනවා. අනික් අය තෝර මාළු රාත්තල රුපියල් 3 ට විකුණන විට මේ මිනිහා ගොස් රුපියල් 2 ට විකුණුවා. හැබැයි ඔය තෝර මාළු රාත්තල අරගෙන තිබෙන්නේ පකිස්තානයෙක්. කෙසේ වෙතත් මහජනයාට රුපියල් 2 ට තෝර මාළු විකිණීමේ වරදට ඒ තැනැත්තාගේ ලයිසන් එක අවලංගු කළා. සුළු මිනිහාට පහර ගසා බඩු මිල අඩු කරන්නට පුළුවන් නම් මේ ආණ්ඩුව එය කරුවි. අවාසනාවකට එහෙම කරන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ. බඩු මිල බස්සන්නට නම් පහර ගසන්නට ඕනෑ ලොකු මිනිහාටයි. එය කරන්නට මේ ආණ්ඩුව ලැහැස්ති නැහැ. මේ ආණ්ඩුව නියෝජනය කරන වැදගත් ධනපති කොටසක් තමයි මේ රටේ තොග වෙළෙඳුන්දෝ. සමහරෙක් සිංහලයෝ. වැඩි කොටස සිංහල නොවෙයි; එක්කෝ විදේශීය, නැත්නම් වරප්‍රසාද ලත් පුර වැසියෝ. එම ප්‍රශ්නය විසදීම පිණිස පළමුවෙන් කළ යුත්තේ ඉම්පෝට්ස්ලා මගින් බඩු ගෙන්වීමේ වැඩ පිළිවෙළ නවත්වා රජයේ ආයතනයක් මගින් ඒ බඩු ගෙන්වීමයි. ඊළඟට, අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ බෙදීමේ කටයුත්ත තොග වෙළෙඳුන් අතළොස්සකට භාර දෙන්නේ නැතුව තොග වෙළෙඳාමත් රජය අතට ගත යුතුයි. එසේ ක්‍රියාකොට රජය මගින්ම සිල්ලර වෙළෙඳුන්ට බඩු බෙදා හැරීමේ වැඩ පිළිවෙළක් යෙදිය යුතුයි. එසේ නොකළොත් අසාධාරණ අන්දමට බඩු මිල ඉහළ යාමේ ප්‍රශ්නය විසඳන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයක් අනුගමනය කිරීමට නම් සමාජවාදය කරා ගමන් කරන රජයක් පවතින්නට ඕනෑ. මෙම ආණ්ඩුවෙන් එය ඉටු වේයැයි මා විශ්වාස කරන්නේ නැහැ.

මට ලැබී ඇති කාල සීමාව දැන් අවසාන වී ගෙන යන නිසා අවසාන වශයෙන් වචන කීපයක් ප්‍රකාශ කර මගේ කථාව සමාප්ත කරන්නට මා කල්පනා කරනවා. මට ප්‍රථමයෙන් කථා කළ පළාත් පාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අද ඉදිරිපත් කළේ සාමාන්‍යයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මහත්මයෙක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ලේස්ලි ගුණවර්ධන මය.]

කරන තාලයේ කතාවක් පමණයි. මේ රජයට කරනු ලබන යම් යම් චෝදනාවලට පිළිතුරු දෙනවා වෙනුවට එතුමා කළේ “නමුත් නාන්සේලා හිටපු කාලේ කළේ මෙහෙමය” කියා නොයෙකුත් කරුණු ඉදිරිපත් කිරීමයි. එතුමා ඉදිරිපත් කළ කරුණුවලින් දෙක තුනක් මා සටහන් කරගෙන තිබෙනවා. වර්තමාන රජය කර්මාන්ත පිළිබඳව ක්‍රියා කරන ආකාරය ගැන කරන ලද විවේචනයට එතුමා පිළිතුරු දුන්නේ කෙසේද? මීට අවුරුදු තුන හතරකට ඉහත ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව කර්මාන්තවලට බෙදියැයි දෙන විට ඔය පැත්තේ හිටපු ආවායැයි එන්. එම්. පෙරේරා මහතා එය හැඳින්වූයේ කෙසේද? සීනිබෝල කර්මාන්තයක් වශයෙන් අවමාන කරමින් ඒ ප්‍රතිපත්තියේ තිබෙන වරද පෙන්වා දුන්නා නේද? මේ ආදී ප්‍රශ්න එතුමා ඇසුවා. එහෙත් එල්ල කරන ලද චෝදනාවලට උත්තර දීමක් එමගින් සිදු වුණේ නැහැ. රක්ෂා නැතිකමේ ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කතා කළේ කෙසේද? ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති තුමනි, අද රක්ෂා සඳහා ලියාපදිංචි වූවන් 2,45,000 ක් ඉක්මවා සිටිනවාය කියා මා සිතනවා. මේ රජය බලය ලබා ගන්නා අවස්ථාවේදී ලියාපදිංචි වී සිටියේ 1,60,000 ක් පමණ පිරිසකුයි. රක්ෂා නැතිකම පිළිබඳ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු දුන් එතුමා ඇසුවේ, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ආණ්ඩුව ඒ වෙනුවෙන් මොනවාද කළේ කියන ප්‍රශ්නයයි. ඒ අන්දමට පිළිතුරු සැපයීමෙන් යම්කිසි ප්‍රශ්නයක් විසඳන්නට පුළුවන් වන්නේ නැහැ. බොහෝ අවස්ථාවලදී රජයට වදින පහරවලින් බේරීම සඳහා විරුද්ධ පාර්ශ්වයට බොරු චෝදනා එල්ල කරනවා. මා ඊට නිදර්ශනයක් දෙන්නම්. රාජාසන කතාව පිළිබඳ විවාදයේදී ගරු අගමැතිතුමා කතා කරමින් සිටියා. අවසාන පිළිතුර දෙන අවස්ථාව වෙන්තට ඕනෑය කියා මා සිතනවා. එතුමා එවෙලේ එක්තරා චෝදනාවකට පිළිතුරු දීමට උත්සාහ දැරුවා. වර්තමාන රජය පත්කිරීම් පිළිබඳව, කම්කරුවන් පත්කිරීම් පිළිබඳව, දූෂණ විධියට ක්‍රියා කරනවාය, දේශපාලන වාසිය තකාගෙන, යම් යම් දේශපාලන බලපෑම්වලට අනුව සුදුස්සන්ට ඉඩ නොලැබෙන පරිදි, රක්ෂා

දෙනවාය කියන චෝදනාවට එතුමා පිළිතුරු දුන්නේ කෙසේද? ඒක එහෙම නම් එහෙමය කියා හෝ ඒක එහෙම නොවන් නේ නම් එහෙම නොවන්නේය කියා හෝ ප්‍රකාශ කරනවා වෙනුවට කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට (ඉලංගරත්න මයා.) විරුද්ධව චෝදනාවක් කළා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පසුගිය ආණ්ඩුව කාලයේ ඇමතිවරයෙකු වශයෙන් සිටියදී කියා තිබෙන්නේ මොනවාද; එතුමා නම් මිටත් වඩා තරක විදියට ක්‍රියා කර තිබෙනවාය; එදා රක්ෂා දෙන විට සුදුසුකමක් හැටියට සැලකුවේ හිටපු අගමැතිනියට තිබුණු පක්ෂපාතකමය යනුවෙන් ප්‍රකාශ කළා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා නමා එවැනි දෙයක් කිව්වේ නැති බව. එම ප්‍රකාශය බොරුවක්ය, තමා එසේ කීවේ අධ්‍යක්ෂවරුන් පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්ය, කියා තත්ත්වය පැහැදිලිකර දීමට කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා සූදානම් වූ නමුත් එතුමාට කතා කරන්නට ඉඩ දෙන්නේ නැති බව කී නිසා කරන්නට දෙයක් නැතිකමින් සභාවේ නීතිරීතිවලට අනුව වාඩි වෙන්නට සිදු වුණා. නමුත් පෙරේරා අයවැය විවාදය ආරම්භ කරද්දී ඊට පිළිතුරු වශයෙන් එතුමා කීවේ කුමක්ද? කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් අගමැතිතුමාගේ ප්‍රකාශයක් උපුටා දක්වමින් මේ විධියට පිළිතුරු දී තිබෙනව:

“ ‘His criterion for choosing people for jobs was—first, loyalty to the Prime Minister; second, loyalty to him; and third, loyalty to the Government.’—[OFFICIAL REPORT, 19th July 1967; Vol. 72, c. 1008.]

එහෙම ප්‍රකාශයක් මා කිසි කලෙක කර නැහැ. මගේ ප්‍රකාශය ඒක නොවෙයි. මගේ ප්‍රකාශයත්, මා ක්‍රියාත්මක කළ වැඩ පිළිවෙලත්, කවද හෝ නැවතත් බලයට ආවොත් ක්‍රියාත්මක කරන දෙයත් මෙන්ම මේකයි:

සංයුක්ත මණ්ඩලවල අධ්‍යක්ෂවරුන් පත් කිරීම ගැන මගේ ප්‍රතිපත්තිය: (1) අගමැතිතුමාට පක්ෂ පාත කම. (2) ඇමතිවරයාට පක්ෂපාත කම. (3) රජයේ ප්‍රතිපත්තිය පිළිගැනීම. (4) ආයතනයට පක්ෂපාතකම. ” [නිල වාර්තාව 1967 අගෝස්තු 2; 73 වන කාණ්ඩය, 183 නිරූප.]

ගරු සභාපතිතුමනි, කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කරුණු පැහැදිලි කරමින් කියා සිටියා, අගමැතිට පක්ෂ පාතකමක් තිබිය යුතු යයි එතුමා සඳහන් කළේ කම්කරුවන් ගැන නොවේය,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අධ්‍යක්ෂවරුන් ගැනය කියා. මෙයින් අගමැතිතුමාගේ ප්‍රකාශය බොරු වෙනවා. එහෙත් මේ කාරණය එකම ධන පති දිනපතා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයකවත් පළ කර තිබුණේ නැහැ. එසේ කළා නම් අගමැති තුමා බොරුකාරයකු වන නිසයි. තමන් ආධාර කරන, තමන් පක්ෂපාතව සිටින දේශපාලන පක්ෂයේ අගමැතිතුමා බොරු කාරයකු කරන විධියේ ප්‍රවෘත්තියක් පළ කරන්න ධනපති පත්‍ර සූදානම් නැහැ, ඒ ප්‍රවෘත්තිය කොතරම් ඇත්ත වුණත්. අද මා කියන මේ කියමනත් හෙට පත්‍රවල පළ වෙයි කියා මා විශ්වාස කරන්නෙ නැහැ. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තමයි රටේ තිබෙන්නෙ. මම ධනපති පත්‍ර 7 ක් විතර කියෙව්ව. ඒ එකකවත් තිබුණේ නැහැ. ධනපති පත්‍ර හුඟක් තිබෙනව. සමහරවිට එකක තිබුණා දැයි මා දන්නෙ නැහැ. මම අභියෝග කරනව, පළ කරන්න කියා. කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා නොකළ ප්‍රකාශයක් කළාය කීමෙන් කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට කර තිබෙන්නෙ වරදක්. තමන්ගේ ආණ්ඩුවෙන් කෙරෙන වැරදි වසා ගන්ට, අපේ ප්‍රතිපත්තිය එහෙම නම් තමුන් නාන්සේලාගේ ප්‍රතිපත්තිය ඊටත් වඩා තරක යයි පෙන්වා දෙන්න, ගරු අග මැතිතුමා කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා විසින් නොකරන ලද ප්‍රකාශයක් එතුමා කළා යයි ඉදිරිපත් කළා. අගමැතිතුමා කොලොන් නාවේ මන්ත්‍රීවරයාට කළ ඒ චෝදනාව වැරදියි. වැරදි බව ඔප්පු කිරීමෙන් පසුවත් ඒ ප්‍රවෘත්තිය පත්‍රවල පළ කෙළේ නැහැ.

කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාට එතරම් විරුද්ධත්වයක් තිබීම ගැන මා පුදුම වන්නෙ නැහැ. තෙල් ජනසතුව, රක්ෂණ සමාගම් ජනසතු කිරීම, ආදී ප්‍රගති ශීලී වැඩවලින් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේත් ලොකු ධනපතියන්ගේත් කෝපයට ලක් වූ ඇමතිවරයෙක් පසුගිය රජයේ හිටපු ඇමතිවරුන් අතර සිටිය නම් ඒ කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා බව මා ප්‍රකාශ කරනව. ඒ නිසා තමයි, ධනපති බල වේගයන් සියල්ලම එකතු වී එතුමා නියෝජනය කළ ආසනයෙන් පරදවන්ට ක්‍රියා කළේ. අද වුණත් ඒ මන්ත්‍රීතුමාගෙන් පලි ගන්ට අදහස් කරන්නෙ ඒ නිසයි. ඒ විශාල ධනපති කොමිෂනිකාරයින් නියෝජනය කරන අපේ අගමැතිතුමා කොලොන්

නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා පිළිබඳව කරන ලද වැරදි ප්‍රකාශය ගැන මගේ කනගාටුව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරනව. එය නිවැරදි කිරීමට දිනපතා පත්‍ර අදවත් ඉදිරිපත් වෙනවා ඇති කියා මා විශ්වාස කරනව.

අ. හා. 4.53

පී. බී. ඒ. වීරකෝන් මයා. (වත්තේගම)
(කිඟු. පී. ඩී. ආ. බීරාක්කොන්—වත්තේගම)
(Mr. P. B. A. Weerakoon—Wattegama)

ගරු සභාපතිතුමනි, පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ලෙස්ලි ගුණවර්ධන මයා.) ප්‍රකාශ කළා, එතුමා කුකුළන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටියාය, ඊට ආධාර දුන්නාය කියා. මමත් කුකුළන් ඇති කිරීමේ ව්‍යාපාරයේ යෙදී සිටිය බව මතක් කරන්ට කැමතියි. පෞද්ගලිකව මමත් ඒ ව්‍යාපාරයෙන් පාඩු වින්ද. එසේ සිදු වුණේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව නිසා යයි කියන්ට බැහැ. වෙළඳපොළේ බඩුවල මිළ ඉහල ගියා. 1959 රුපියල් 100 කට ලබා ගත් කුකුල් කෑම සඳහා 1965 පමණ වන විට රුපියල් 200 ක් තරම ගෙවන්න සිද්ධ වුණා. එමෙන්ම බිත්තරවල මිළ බහින්න පටන් ගත්ත. මට රුපියල් 7,000 ක් තරම පාඩු විදින්න සිද්ධ වුණා. ඊට හේතු වුණේ අපට විදේශ වෙළෙඳපොළ පාලනය කරන්ට බලයක් නැති නිසයි. මම මේ ආණ්ඩුවට වත් කලින් තිබුණු ආණ්ඩුවටවත් ඒ ගැන දොස් කියන්නෙ නැහැ. මේකට තිබෙන එකම ප්‍රතිකාරය නම් ප්‍රච්චන් තරම් කුකුළු කෑම මේ රටේම නිෂ්පාදනය කිරීමයි. අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා ඒ සඳහා අවශ්‍ය පිය වර ගෙන දුන් විශ්ලි කලාපයේ මයිසංගනය ආදී බොහෝ ප්‍රදේශවල තිරිඟු විශාල ලෙස වවාගෙන යනවා. කුකුළන් සඳහා වුවමනා කරන බෙහෙත් වර්ගවලත් මිළ වැඩි වුණා. රුපියල් 5 ට ගන්නට ප්‍රච්චන් තිබුණු බෙහෙත් බෝතලය රුපියල් 20, 25 දක්වා මිළ නැංගා. එයින් ජනතාවට විශාල පහරක් වැදුණා.

එක් එක්කෙනාගේ ආදායම පහළ බැස්සායයි පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. එය පුදුමයක් නොවෙයි. ලෝක වෙළඳ පොළෙහි අපේ බඩු විකුණා ගන්නට බැරිව ගියා. අපේ තේ මිල බැස්සා, පොල් මිල බැස්සා, රබර් මිලත් දුන් බැහැගෙන යනවා. ඒ නිසා අපේ ජාතික ආදායම ටිකෙන් ටික අඩු වුණා. මීට ප්‍රතිකාරයක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විරකෝන් මයා.]

වශයෙන් තමයි අපට වුවමනා කරන ආහාර ද්‍රව්‍යන් වෙනත් දේවලත් මේ රටේම නිපදවා ගන්නට මේ ආණ්ඩුව උත්සාහයක් ගන්නේ. ඒ මගින් පිරිසට යන මුදල් ඉතිරි කර ගන්නේත් ඒවා අපේ සෞඛ්‍ය, අධ්‍යාපන, මංගාවත් ආදී කටයුතුවලට වැඩි වැඩියෙන් යොදවන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ විධියේ සැලැස්මක් ඇතිවයි අපේ අගමැතිතුමා දැන් වැඩ කරගෙන යන්නේ. මේ වැඩ සැලැස්ම ධනපතියන්ට පමණක් සීමා කර තිබෙනවායයි පානදුරේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කීව්වා. එය එහෙම නොවෙයි. මේ ව්‍යාපාරයේ කොටස් දෙකක් තිබෙනවා. ධනපති කොමිෂනර් කර්මාන්ත විශාල ලෙස ගොවිතැන් කිරීම සඳහා ඉඩම් දීම එයින් එක කොටසක්. මේ පිළිබඳව, අපේ කල්පනාවට භාජන කළ යුතු වැදගත් ලිපියක් අගල වන්නේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වා) පත්‍රයකටත් ලියා තිබෙනු මා දැක්කා. මෙයින් අප බලාපොරොත්තු වන්නේ මේ හදිසි ප්‍රස්තාවට අපට වුවමනා කරන ද්‍රව්‍ය හැකි තාක් ඉක්මනින් විශාල වශයෙන් නිෂ්පාදනය කර ගැනීමයි. ඒ අන්දමට විශාල වශයෙන් හදිසියෙන් නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කරන්නට අපේ දුප්පත් ගොවීන්ට පුළුවන් කමක් නැහැ. විශාල වශයෙන් නිෂ්පාදන කටයුතු ආරම්භ කිරීමට මුදල් ඕනෑ කරනවා; වැක්ටරී ආදී යන්ත්‍ර වුවමනා කරනවා; ඒවාට අවශ්‍ය කාර්මිකයින් වුවමනා කරනවා. එම නිසා, හදිසියෙන් මේ කටයුතු කරන්නට පුළුවන් වන්නේ මුදල් හදල් වාගේම පළපුරුද්දකමිද ඇති අයටයි. මේ ව්‍යාපාරය නිසා අපේ ආහාර ද්‍රව්‍ය සුලභ වුණොත් අපේ ජීවන වියදම ඉක්මනින් පහළ බහිනවා.

එක් අතකින් අප මේ ව්‍යාපාරය ගෙන යන ගමන්ම අනෙක් පැත්තෙන් ගමේ දුප්පත් ගොවියාට විශේෂ තැනක් ලබා දීමටත් මේ ආණ්ඩුව කටයුතු කරගෙන යනවා. මෙතෙක් කල් අපේ ගොවියාට ඔව්න්ගේ ගොවිතැන් කටයුතු කර ගැනීමේදී නොයෙක් අමාරුකම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදුවී තිබුණා. ඊට හේතුව, ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුව, කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව, වාරිමාර්ග දෙපාර්තමේන්තුව, සමුපකාර දෙපාර්තමේන්තුව

ආදී ආයතන වෙන් වෙන් වශයෙන් කිසි ම ඒකාබද්ධ වැඩ පිළිවෙලක් නැතිව කටයුතු කරගෙන යාමයි. එයින් ගොවීන්ගේ වැඩට විශාල වශයෙන් බාධා ඇති වුණා. එහෙත් අපේ අගමැතිතුමා දැන් ඒ තත්ත්වය වෙනස් කොට ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙලක් අනුව වැඩ කරගෙන යාමට ඒජන්තවරුන් පවා පත් කර සිටිනවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වුණු දවස්වලදී අපේ ප්‍රදේශයේ කෘෂිකර්ම කටයුතු වගයක් සඳහා මා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුවෙන් උදවුත් ආධාර මුදලකුත් ඉල්ලා සිටි අවස්ථාවේදී ඒවා දෙන්නට බැරියයි කී සැටි මට මතකයි. අයවැය ලේඛනයෙන් ඒ සඳහා මුදල් වෙන් කර නැත කියනවා. එහෙත් පසුගිය අයවැය ලේඛනයෙන් අප ඒ කටයුතු සඳහා සැහෙන මුදල් ප්‍රමාණයක් වෙන් කළා. එමගින් ගොවීන්ට පොහොර ගන්නට, බිත්තර වී ගන්නට, කුඹුරු හාන්නට ආධාර දුන්නා. ගොවියාට ආධාර දුන්නේ නැත කියන්නට බැහැ. ගොවීන්ට ආධාර දෙනවා. එපමණක් නොවෙයි. නිලධාරී මහත්වරු ගමින් ගමට යනවා. නොයෙකුත් සංවිධාන ඇති කරනවා. ආදර්ශ ගොවි පොළවල් ඇති කරනවා. ගොවිතැනට සමර්ථ ගොවි මහත්වරුන්ට තව තවත් කරුණු කියා දෙනවා.

ඒ වාගේම අප “එක්ස්ටෙන්සිව් කල්ටිවේෂන්” එක තවත් දියුණු කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවා. ක්‍රම දෙකක් තිබෙනවා. සමහර ස්ථානවල වපසරිය වැඩි කරගත යුතුයි. සමහර ස්ථානවල කුඹුරු වැඩි කර ගන්නට බැහැ; අස්වැන්න වැඩි කරගත යුතුයි. අස්වැන්න වැඩි කර ගන්නට නම් පොහොර දමන්නට ඕනෑ. අනෙක් රටවල කරන විධියට නවීන විද්‍යානුකූලව රසායනික පොහොර දැමීමාදියෙන් මේ කටයුතු කරන්නට ඕනෑ. ඒ අන්දමට මේ රටේ ගොවිතැන දියුණු කරන්නට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා.

කලක් යන විට ගොවියාට පහරක් වදින්නට පුළුවන්ය කියා යටියන්නොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කර තිබුණා. මා එය පිළිගන්නවා. එහෙත් එය වැළැක්වීමට මිළ පාලනයක් ඇති කළ යුතුයි. මිළ පාලනයක් ඇති කළොත් අර කොමිෂනර්කර්මය ගේ නිෂ්පාදනය නිසා ගොවියාට පහරක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

වදින්නේ නැහැ. දැන් වි වලට ආණ්ඩුව සහතික මිලක් දී තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට අනෙකුත් කෘෂි ද්‍රව්‍යවලටත් සහතික මිලක් ඇති කළ යුතුයි. ඒ වාගේම මේ කුඹුරු ඉඩකඩම් යම් දිනකදී ගොවීන්ට බෙදා දීමටත් ක්‍රමයක් ඇති කළ යුතුයි. මේ කුඹුරු හා ඉඩකඩම් සදාකාලයටම පොද්ගලික කොමිෂනර්වලට භාර දෙන්නට බැහැ. එය ගම්බද ජනතාවට කරන වරදක්. යටියන් තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ අදහස හරි. සදාකාලයටම මේ ඉඩම් කොමිෂනර්වලට දින් අත තිබෙන්නට ඉඩ හැරීම ගොවීන්ට කරන වරදක්. දැන් පවතින අමාරු තත්ත්වයෙන් ගොඩ ආ විගසම මේ ඉඩකඩම් ගොවීන්ට පවරා දෙන ක්‍රමයක් මේ ආණ්ඩුව මගින් හෝ තමුන් නාන්සේලා බලයට පත් වුණොත් තමුන් නාන්සේලාගේ ආණ්ඩුවකින් හෝ ඇති කරන්නට ඕනැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, උපාධිධරයන් පන්දහසක් පමණ අද රක්ෂා නැති ව සිටිනවාය කියා කෝට්ටේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නට යෙදුණා. තව අවුරුදු දෙක තුනක් ගත වන විට මේ ගණන තවත් වැඩි වෙනවා. මේ අය පිළිබඳව අප සැලැස්මක් ඇති කළ යුතුයි. මේ අයගේ ශ්‍රමය ලබා ගත යුතුයි.

ධනය නිෂ්පාදනය වන ආකාරයට අපේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය සකස් විය යුතුයි. පළමු වෙන්ම මේ රටේ ධනය නිෂ්පාදනය කළ හැකි වන්නේ කෘෂිකම්මයෙනුයි; ඊළඟට, කෘෂිකම්මයට සම්බන්ධ, මේ රටෙන්ම ලබා ගත හැකි අමු ද්‍රව්‍ය පාවිච්චි කළ හැකි කර්මාන්තවලිනුයි. එවැනි කර්මාන්ත ශාලා මේ රටේ පිහිටුවිය යුතුයි. පසුගිය රජය කර්මාන්ත රාශියක් පටන් ගත්තා. අප එය නැත කියන්නේ නැහැ. ඒ කර්මාන්ත මේ රජයෙනුත් කරගෙන යනවා. මුලදී ඒ කර්මාන්තවලින් පාඩු වෙන්නට පුළුවනි. එහෙත් කලක් ගත වන විට ලාභ ගන්නට පුළුවන් වේවි. ඒ කර්මාන්ත ශාලා මගින් රටට වුවමනා කරන බඩු මෙහිම නිෂ්පාදනය කර ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. ඒ සමගම මේ කර්මාන්ත ශාලාවලින් නිෂ්පාදනය කරන බඩුවල මිල පාලනයක් ඇති කළ යුතු බව මා මතක් කරනවා. මිල පාලනයක් ඇති නොකළහොත් නිෂ්පාදන

යින් අයුතු ලාභ ගන්නවා. ඒ කාරණය සම්බන්ධව කැබිනට් මණ්ඩලය තීරණයක් ගෙන තිබෙන බව පත්‍රවල පළ වුණා. Quality and a fixed price—quality must be improved. ඔය දෙකම ඇති කළ යුතුයි. දැන් මේ රටේ හදන විදුලි බල්බ්ස් ගැන, ඊසර් බ්ලේඩ්ස් ගැන, බලන්න. මේ කිසිවක් එක තත්ත්වයකින් නැහැ. පිටරටින් ගෙනෙන තත්ත්වයට නැහැ. මේ නිෂ්පාදනවල තත්ත්වය උසස් කරන්නට ඕනැ. යම් කර්මාන්තයක් ආරම්භ කළ විගසින් ම එය කරන්නට බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මා නැවත වරක් අධ්‍යාපනය ගැන වචන ස්වල්පයක් කළා කරන්නට අදහස් කරනවා. ඒ කාලයේ නිදහස් අධ්‍යාපනය ඇති කළා. එහෙත්—මා මේ කාට්ටත් චෝදනාවක් කරනවා නොවෙයි—එදා සිටි අය මේ රටේ ධනය වැඩි කරන ක්‍රමයට අපේ රටේ දරුවන්ගේ ඥානයත් ශ්‍රමයත් ලබා ගැනීම ගැන කල්පනා කළේ නැහැ. එම නිසා අද හුඟ දෙනෙක් අනාථ වී සිටිනවා. එහෙත් අද අපට වුවමනා කරන කර්මාන්ත ශාලා, කර්මික විද්‍යාල, කර්මික ගුරුවරුන්, විද්‍යා ගුරුවරුන්, වෙනත් විශේෂඥ ගුරුවරුන් නැහැ. ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කියා තිබෙනවා, පාඨශාලාවලට පත් කිරීම සඳහා විද්‍යා ගුරුවරුන් 200 ක් පමණ වුවමනා කර තිබෙනවාය කියා. අවශ්‍ය ඒ විද්‍යා ගුරුවරුන් නැහැ. වැඩියක්ම සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව උගන්වන ගුරුවරුන් නැහැ. අවශ්‍ය විද්‍යා ගුරුවරුන් 200 න් දැනට පත් කර තිබෙන්නේ 5 දෙනකු පමණයි. මෙතෙක් ඉතිරි ගුරුවරුන් පත් කර නැහැ. එහෙම නම් මේ පිළිබඳව අප කාටද චෝදනා කළ යුත්තේ. යම්කිසි සැලැස්මක් ඇතිව මිට කලින් වැඩ කළා නම් මේ වන විට වුවමනා කරන ගුරුවරුන් බිහි වන්නට ඉඩ තිබුණා. එහෙත් අවශ්‍ය ගුරුවරුන් ඇති වන්නටත් කලින් සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නට ගියා. සිංහල මාධ්‍යයෙන් විද්‍යාව ඉගැන්වීම අරඹන්නට කලින් ඒ සඳහා ගුරුවරුන්, අවශ්‍ය විද්‍යාගාර—“apparatus” තිබුණාට මදි, සම්පූර්ණ විද්‍යාගාර—සපයා ගන්නට ඕනැ. අද අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාගාර තිබෙන්නේ බොහොම ස්වල්පයයි. මෙතෙක්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[විරතෝන් මයා.]

කල් විද්‍යාව ඉගැන්නුවේ ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙනි. ඉංග්‍රීසි මාධ්‍යයෙන් ඉගැන්වූ ඒ ගුරුවරුන්ම තමයි, දැන් සිංහල මාධ්‍යයෙන් උගන්වන්නට යන්නේත්. ඒ නිසා ඒ අයට මනා පුහුණුවක් දෙන්නට ඕනෑ. මේ හැම එකක් පිළිබඳව කල්පනා කර කටයුතු නොකළ නිසා අද අප මේ තත්ත්වයට මුහුණ පා තිබෙන බව අප කවුරුත් පිළිගත යුතුයි.

මා ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට චෝදනා කරනවා නොවෙයි. එතුමා බොහොම මහත්සි ගන්නවා අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණයක් කරන්නට. රජයට අවුරුද්දකට ලැබෙන සම්පූර්ණ ආදායමම ඒ සඳහා යෙදවත් ඒ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණය කරන්නට අමාරුයි. ඒ සඳහා එතුමා හෙමින් ගමන් කරන්නට ඕනෑ. අධ්‍යාපන විශේෂඥයන්ගේ ආධාරය හා අනුමැතිය ඇතිව, වුවමනා තැන්වල විද්‍යාගාර ඇති කරමින් කටයුතු කළොත් පමණයි, නියම විධියට අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණයක් කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ගිය සති යේ විද්‍යා ප්‍රතිඵල පිට වුණා. එයින් පැහැදිලිවම පෙනුණා, සාමාන්‍ය ගම්බද පාඨශාලා වල ළමයින් සමත් වී ඇත්තේ එක්කෙනා දෙන්නා බැගින් බව. එහෙත් එක නගරයක මධ්‍යස්ථානයක් ඇති කර, අවට ගම් සියල්ලේම ළමයින් ඒ මධ්‍යස්ථානයට එක් කර, අංග සම්පූර්ණ විද්‍යාගාර ඇති කර කටයුතු කළොත් මීට වඩා උසස් ප්‍රතිඵල ලබන්නට පුළුවනි. පාසල් කීපයකට විද්‍යා ගුරුවරුන් එක්කෙනා බැගින් පත් කරනවාට වඩා එක මධ්‍යස්ථානයකට ගුරු වරුන් රාශියක් එක් කර ඉගැන්වීමට සැලැස්වීමෙන් සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට පුළුවන් බවයි, මගේ හැඟීම. මගේ කල්පනාවේ හැටියට, විශ්ව විද්‍යාලවල ආධාරයත් ඇතිව ඒ අයගේ පාලනය යටතේ මේ වැඩ කරන්නට පුළුවන්. එසේ කළොත් විශේෂයෙන් උඩරට ප්‍රදේශවල විද්‍යාගාර හිඟයත්, විද්‍යා ගුරු හිඟයත් මඟ හරවාගෙන කටයුතු කරන්නට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. එසේ නැතිව එක එක පාසලට එක එක පොඩි විද්‍යාගාර ඇති කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නොවන බව මතක් කරන්නට කැමතියි.

මා කල්පනා කරන හැටියට, බිස්නාහිර පළාත පමණයි අධ්‍යාපනය අතින් දියුණු වේගෙන යන්නේ. මධ්‍යම පළාත බලන්න; උතුරු මැද පළාත බලන්න; උතුරු පළාත බලන්න. අනෙක් හැම ප්‍රදේශයකම වාගේ අධ්‍යාපනය ඉතා නොදියුණු තත්ත්වයකි පවතින්නේ. මා හිතන හැටියට ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරගෙන යනවා, ඉංජිනේරු විද්‍යාව වැනි විද්‍යා විෂයයන්, ගණිත විෂයයන් උගන්වන්නට පුළුවන් ගුරුවරුන් ඇති කිරීමට. ලංකාවේ හැම ප්‍රදේශයකම ඉන්නා අයට එක සමාන අධ්‍යාපනයක් දෙනවා නම්, ගම්බද ප්‍රදේශවල ළමයින්ට දැනට ලැබෙන අධ්‍යාපනය ප්‍රමාණවත් නැති බව මා මතක් කරන්ට කැමතියි. කාටත් සමාන අධ්‍යාපනයක් ලැබෙන ආකාරයට කටයුතු කිරීම බොහොම අමාරු වැඩක්. එහෙත් මා ඉල්ලා සිටිනවා, කළකර නොදියුණු ප්‍රදේශවල ඉන්නා අය ගැන මීට වඩා සැලකිල්ලක් දක්වන හැටියට.

ගුරු වැටුප්වල නොයෙක් විෂමතා
තිබෙනවා. ඒවා ගැන සොයන්නට කමිටු
වක් පත් කර තිබෙනවා. ඒ ගැන
මේ ආණ්ඩුවට අප ස්තූතිවන්ත වෙනවා.
භාෂා හේදයෙන් තොරව ගුරු වැටුප් පරි
මාණයන් සකස් කරන්නට ඕනෑ. ගුරු
වරුන්ගේ විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමයන් රජයේ
වෙනත් සේවකයන් කෙරෙහි බල පාන
විශ්‍රාම වැටුප් ක්‍රමය අනුවම සකස් විය
යුතුයි.

[illegible]

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

බොහෝම හරි.

විරකෝන් මය.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

ඒ පැත්තෙන් මේ පැත්තෙන් ඇත්තත්
ඔක්කොම එකතු වෙලා මේ රටේ ගුරු
වරුන්ගේ තත්ත්වය දියුණු නොකළොත්
අපේ අනාගතයේ දියුණුවක් ඇති කරත්
නට බැහැ. අපේ දරුවන් තමයි අපේ
ලොකුම වස්තුව. ඒ නිසා ඒ අය ආරක්ෂා
වන විධියට වැඩ කළ යුතුයි. වැඩි වැඩි
යෙන් ගුරුවරුන් ගැන සැලකිල්ල දැක්
විය යුතුයි.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவ)

(Mr. Tudawe)

අධ්‍යාපන ඇමතිකම දෙන්නට ඕනෑ වන්නේගම මන්ත්‍රිතුමාටයි.

වීරකෝන් මයා.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

මාතර ගරු මන්ත්‍රිතුමා බාධා නොකර සිටියොත් මට මගේ කථාව කරගෙන යන්නට පුළුවන් වේවි. ගුරුවරයා පහත් තැනෙක තබා ගෝලයා දියුණු කරන්නට බැහැ. ගෝලයාගේ තත්ත්වය උස්සන්නට වුවමනා නම් ගුරුවරයා උසස් තැන සිටින්නට ඕනෑ. රුපියල් සියයේ මාසික දීමනාවක් ගෙවා යම්කිසි පිරිසකගෙන් ගුරුවරුන්ගෙන් ගන්න වැඩ කරවා ගන්නට ගියොත් එයින් කෙරෙන්නේ ලොකු මෝඩකමක් බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. රුපියල් සියයක් පමණක් ගෙවීමේ ක්‍රමය පුළුවන් තරම් ඉක්මනින් නැති කරන්නට ඕනෑ. මේ තත්ත්වය තව දුරටත් තිබීමට ඉඩ හැරීම මුළු ගුරු සංහතියටම කරන අවැඩක්. ගුරු සේවයට පවා එය ලොකු ලජ්ජාවක්. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා සඳහන් කළ රුපියල් විස්සේ දීමනාව ලැබීමට මේ ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන් සුදුසු වනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

ඒ අයටත් ලැබෙනවා.

වීරකෝන් මයා.

(திரு. வீரக்கோன்)

(Mr. Weerakoon)

එහෙම නම් හොඳයි. ගුරු හවතුන් වෙනුවෙන් ගෙවනු ලබන ගමන් ගාස්තුවත් මදි. ගුරුවරුන් බොහෝ දෙනෙකු මාරු කරන්නේ දුෂ්කර ප්‍රදේශවලටයි. ඇතැම් ප්‍රදේශවල ගමන් පහසුව ඇත්තේම නැහැ. සමහර උදවියට බස් සේවාවන් නැති ප්‍රදේශවල හැතැප්ම දහය පහළොව ආදී වශයෙන් විශාල දුර ප්‍රමාණයන් පසින් යන්නට සිදු වෙනවා. නිවාස පහසුකම් නැති ප්‍රදේශ බොහොමයක් තිබෙනවා. ගුරු නිවාස ඇති කළ යුත්තේ විශේෂ යෙන්ම නිවාස පහසුකම් නැති ප්‍රදේශ වලයි.

උඩරට ප්‍රදේශවල ජනතාවට ඉගෙනීමේ පහසුකම් අඩු තැන් හුඟක් තිබෙනවා. උඩරට ප්‍රදේශ ගැන මා සඳහන් කරන්නේ ජාති හේදයක් හෝ කුල හේදයක් හෝ ඇතිව නොවෙයි. මහනුවර ගැන පමණක් නොවෙයි මා කථා කරන්නේ. ඒ අවට ප්‍රදේශ ගැනත් එක්කයි මා කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නේ. පහසුකම් අඩු නිසා ඒ ප්‍රදේශවල ඉන්න අයට නියම ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන්නේ නැහැ. ගුරුවරුන්, ගුරු නිවාස, ඉස්කෝලන්, උපකරණත්, යන මේ සියල්ලක්ම ඒ ප්‍රදේශවලටත් ඉතාමත් අවශ්‍ය බව ගරු පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට මතක් කරන්නට කැමතියි. මා කථා කරන්නේ මැතිවරණ ආසන ගැන සලකා නොවෙයි. මහනුවරට පමණක් නොව බදුල්ලටත් අනුරාධපුරයටත් කුරුණෑගලටත්—ඒ කියන්නේ මධ්‍යම පළාතට පමණක් නොව උතුරු පළාතටත්, උතුරු-මධ්‍යම පළාතටත්, වයඹ පළාතටත්—ගුරු භිගය මෙන්ම වෙනත් අඩුපාඩුකම් බෙහෙවින් බල පානවා. නොදියුණු ප්‍රදේශ වශයෙන් සැලකෙන ප්‍රදේශ දියුණු නොකර එකම ප්‍රදේශයක් පමණක් දියුණු කළාට එයින් සිංහල ජාතිය දියුණු වන්නේ නැහැ. තමන්ගේ රට, තමන්ගේ ජාතිය වෙනුවෙන් දිවි පිදු වීර පුද්ගලයන් වාසය කළ ප්‍රදේශවල දියුණුව ගැන මේ ආණ්ඩුවත් අනෙක් ගරු මන්ත්‍රිතුමන් කල්පනා කළ යුතුයි.

ආණ්ඩුවේ ඉස්කෝල මෙන්ම එයින් පිටස්තර ඉස්කෝලන් තිබෙනවා. සමහර පාඨශාලා ගාස්තුවක් අය කරනවා. ඇතැම් පාඨශාලා ගාස්තුවක් අය කරන්නේ නැහැ. රජයට ඉස්කෝල ගන්න කාලයේදී පිටස්තර පාඨශාලා වශයෙන් පවත්වාගෙන යාමට නීතියෙන් ඉඩ දී තිබෙන පාඨශාලා තිබෙනවා නම් ඒවායේත් දියුණුව ගැන කල්පනා කිරීම රජයේ යුතුකමක් ලෙස කල්පනා කරන්නට ඕනෑ. රටේ දරුවන්ගේ දියුණුව ගැන කල්පනා කරන ආණ්ඩුවකින් එය ඉටු වෙන්නට ඕනෑ. ආණ්ඩුවේ පාඨශාලාවලට වරින් වර අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයෙන් නැත්නම් අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුවෙන් පාඨමාලා ආදිය සම්බන්ධයෙන් චක්‍ර ලේඛන යවනවා. ඒවා යවන්නේ ආණ්ඩුවේ ඉස්කෝලවලට පමණයි. ඇයි එවා අනෙක් පාසල්වලට නොයවන්නේ.? විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමුත්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[වීරකෝන් මයා.]

තාත්සේලා බලයේ ඉන්න කාලයේ ඒවා
 ටත් නීතියෙන් ඉඩ දුන්නේ තැද්ද? ඒවා
 නීතියෙන් පිළිගත්තේ තැද්ද? පිළිගත්
 තා නම් ඒ අයට කුඩම්මාගේ සැලකිල්ල
 දැක්විය යුතු තැන කියා කල්පනා
 කළ යුතුයි. ඒ අයත් මේ රටේ පුරවැසි
 යන්. ඒ නිසා අනික් අයට යම් පහසුකමක්
 දෙනවා නම් ඒ අයටත්, ඒ අයගේ දරු
 වත්ටත් ඒ පහසුකම් දිය යුතුයි. එසේ
 කරන්නට බැරි නම් ඒ පායශාලා රජයට
 ගන්න.

ඒ පාඨශාලාවල උගන්වන ගුරුවරුන්ට සහනයක් නැහැ. අනික් ගුරුවරුන්ට ලැබෙන පහසුකම් ඒ ගුරුවරුන්ට නැහැ. ඒ දෙමව්පියන්ටත් තමන්ගේ දරුවන් සඳහා හැමදාම මුදල් වියදම් කිරීම අමාරුයි. ටික කාලයක් මේ පිළිවෙළට මේ පාඨශාලා ගෙන යන්නට පුළුවන් වෙයි. එහෙත් සදහටම මේ පාඨශාලා ගෙන යන්නට පුළුවන් වේද යන්නයි, ප්‍රශ්නය. ඒ පාඨශාලාවල සාධාරණව මුදල් අය කිරීමට බලයක් දෙන්න. එසේ කරන්නට බැරි නම් ඒ පාඨශාලාත් රජයට ගන්න. මේ සම්බන්ධ යෙන් ස්ථිර ප්‍රතිපත්තියක් ඇතිව ක්‍රියා කළ යුතු බව අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත්, එතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාටත් මා මතක් කරන්නට සතුටුයි.

මහනුවරට වතුර සැපයීම ගැන කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා (ස්ථාන් ලී තිලක රත්න මයා.) සඳහන් කළා. එය සිරිමා බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ආණ්ඩුව කළ දෙයක් ය කිව්වා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කිරීම ඒ ආණ්ඩුව විසින් කරන ලද දෙයක් බව අප පිළිගන්නවා. එහෙත් මාත් අවුරුදු 15 ක් මහනුවර නගරසභිකයකු හැටියට සිටි නිසා මා ඒ ගැන හොඳට දන්නවා. මහනුවර නගර සභාවේ සිටි ජෝජ් ඊ. ද සිල්වා මහත්මයාත්, දැනටත් නගරාධිපති හැටියට කටයුතු කරන ඊ. එල්. සේනානායක මහත්මයාත්, මුදල් ඇමතිතුමාගේ පාර්ලිමේන්තු ලේකම් විමලසේන මහත්මයාත්, ශ්‍රීමත් බෙනට් ද සොයිසාත් වැනි බොහෝ දෙනෙක් අවුරුදු දෙකක පමණ කාලයක් මේ ගැන සටන් කළා. ඒ සටන් කිරීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් දැනට සිටින රාජ්‍ය ඇමතිතුමා—ජේ. ආර්.

ජයවර්ධන මහත්මයා—තුන් මාසයේ රජය කාලයේදී සැලැස්ම සාදා ගිවිසුම සුදානම් කර තිබුණා. එහෙත් රජය පෙරළුනු නිසා ගිවිසුම අත්සන් කරන්නට—කොන්ත්‍රාත් එක භාර දෙන්නට—බැරි වුණා. ඊට පසු බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ ආණ්ඩුවෙන් එය ක්‍රියාත්මක කළා. මහනුවර ජනතාව වෙනුවෙන් දෙගොල්ලන්ටම අපි ඒ ගැන ස්තූති කරනවා. මහනුවර නගරයට දැන් අවශ්‍ය තරමට වතුර තියෙනවා. දැන් අපට නගරය පිරිසිදු කර ගන්නට පුළුවන්. එය එක පක්ෂයකින් කළාය කීවොත් වැරදි බව මා නැවතත් සදහන් කරන්නට කැම තිබි.

ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරවලින් කරන්නේ බොරු වත්කම් කියා කෝට්ටේ මන්ත්‍රීතුමා ප්‍රකාශ කළා. ඒ කීම අපට පිළිගන්නට බැහැ. ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාර මගින් අපේ ප්‍රදේශයේ වැඩ රාශියක් කෙටි නිබෙනවා. ආරෝග්‍ය ශාලාවල, පාරවල, වෙනත් අංශවල වැඩ කටයුතු රාශියක් ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරයෙන් කර නිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කළ ආණ්ඩුවේ නිලධාරීන්ට අප ස්තූතිවන්ත වෙනවා. අපේ ප්‍රදේශයේ විශාල පාරවල් රාශියක් ශ්‍රමදාන ව්‍යාපාරයෙන් කපා නිබෙනවා. රජයේ වැඩ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන් ඒ පාරවල් සඳහා සැලැස්මවල් සකස් කළා. ඉඩම් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරී මහත්වරුන් ඒවා මණිත්තට උදව් කළා. ඒ සියළු දෙනාටම කෘතඥ වන බව සඳහන් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසාන කරනවා.

අ. හා. 5.20

८ ज्ञानसिद्धिः स्वर्गवर्द्धनः ।

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මෙම ආණ්ඩුවේ තුන් වන අයවැය ලේඛනය ගැන වචන සවලපයක් කථා කිරීමට අවසථාව ලැබීම ගැන මා සතුටු වෙනවා. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කථාව කරගෙන ගියේ ශෝක ප්‍රකාශයක් කියවන්නා වාගෙයි. පැයක් පමණ කාලය තුළ එතුමා කියෑ වූයේ විදේශ විනිමය බැසීමේ හේතු, රැකීරක්ෂා ප්‍රශ්නය උග්‍ර වීමේ හේතු, ජීවන වියදම වැඩි වීමේ හේතු ආදිය ගැන නිසා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

මෙය ශෝක ප්‍රකාශ අයවැය ලේඛනයක් හැටියට හඳුන්වන්නට පුළුවනි. [බාධා කිරීමක්]

“1965 වර්ෂය හා සැසඳීමේ දී, 1966 හි දී මේ රටේ අපනයන ඉපයුම්වල රුපියල් 23 කෝටි 50 ලක්ෂයක පිරිහීමකට මුහුණ පාන්නට උටට සිදු වුණා. මේ පිරිහීම 1967 වර්ෂයෙහි පළමු කොටස දක්වාත් නොකඩවා පැවතුණා. එසේ වීමට, අපනයන මිල ගණන්වල පහළ වැටීම විශාල ලෙසම හේතුවුණු අතර, අහිතකර කාලගුණය නිසා තේ සහ පොල්වල අපනයන පරිමාව අඩුවීමත් ඊට සුළු කරමින් හේතු වුණා.”

මා මේ කියැවුයේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාවෙන් කොටසක්. වෙළෙඳ පොළේ මිල බැසීම නිසා අපේ විදේශ විනිමය පහළ ගිය බවයි, එතුමා කියන්නේ. එහි සැහෙන සත්‍යතාවක් තිබෙනවා. එසේ වුවද වෙළෙඳ ඇමතිතුමාගේ අදක්ෂතාව නිසා මේ තත්ත්වය උදා වූ බව නිර්භයව කියන්නටත්, ඒ කියන දේ ඔප්පු කරන්නටත් පුළුවනි. අප පාලන කටයුතු භාරව සිටි කාලයේදී සමාජවාදී රටවල් සමඟ ගිවිසුම් ඇති කරගෙන අපේ තේ, පොල්, රබර් යනාදිය ඒ රටවලට දීමෙන් අපේ රටට වුවමනා කරන දේ ඒ රටවලින් ගෙන්වා ගන්නා. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) වෙළෙඳ ඇමතිවරයා වශයෙන් සිටි කාලයේදී මේ රටේ තිබුණු ෂෙල්, කැල්ටෙක්ස් වැනි තෙල් කොම්පැනිවලට කීවේ අපේ රටේ විදේශ විනිමය ආරක්ෂා කර ගැනීම සඳහා අපේ රටේ නිපදවන දේ විකුණා ගැනීමට ඉඩ සැලසෙන පරිද්දෙන් සමාජවාදී රටවලින් පැවරල් ගන්නා ලෙසටයි. එවිට ඒ කොම්පැනි කීවේ මොකක්ද? “අපි රතු තෙල් දමන්නේ නැහැ. ඒවා දමා කාර් දුවවන්නට බැහැ” යනාදී වශයෙන් කී ඒ කොම්පැනිවලට පිළිතුරක් වශයෙන් ඒ වෙළෙඳ ඇමතිතුමා කෙළේ තෙල් වෙළෙඳාම ජනසතු කිරීමයි. තෙල් වෙළෙඳාම ජනසතු කොට සමාජවාදී රටවලින් තෙල් ගෙන්වා ගැනීමෙන් අපේ රටේ නිෂ්පාදන ඒ රටවලට විකුණා ගන්නට අපට පුළුවන් වුණා. මේ විධියට කටයුතු කරගෙන යද්දී එක්සත් අරාබි ජනරජයෙන් අපට මුදල් විශාල ප්‍රමාණයක් ලැබෙන්නට තිබුණා. මේ ජාතික ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුව “අපට රන් පවුම් ම ඕනෑ, ඩොලර් ම ඕනෑ, අපට මුදල් ම ඕනෑ” යයි කියන්නට පටන් ගත් නිසා

එක්සත් අරාබි ජනරජය අපේ තේ ගැනීම අතහැරියා. 1966 දී මා එම රටේ සිටියදී මොන හේතුවක් නිසා ලංකාවේ තේ නොගන්නේදැයි ඇසූ විට මට ලැබුණු පිළිතුර නම්, “ලංකාණුව තේ සඳහා මුදල් ම ඉල්ලනවා මිස බඩු ගන්නේ නැති නිසා එසේ කිරීමට සිදු වුණා” යන්නයි. වෙළෙඳ ඇමතිතුමා ඒ රටින් බඩු ගන්නේ නැහැ. කපු පුළුන් ගන්නේ අප්‍රිකාවෙනුයි. අපත් සමඟ තේ සඳහා තරඟ කරන අප්‍රිකාවෙන් කපු පුළුන් ගන්නා. මේ තත්ත්වය නිසා ඉරාකය වැනි මැද පෙරදිග රටවලට අපේ තේ විකුණා ගන්නට බැරි වුණු බව රහසක් නොවෙයි. එහෙත් අවුරුදු දෙකකට පසුව වෙළෙඳ ඇමතිතුමා විසින් අපේ තේ එක්සත් අරාබි ජනරජයට විකිණීමට ගිවිසුම් ඇති කර ගෙන යනවාය කියා මට දැන ගන්නට ලැබී තිබෙනවා. අපේ වෙළෙඳාම කොයි අන්දමට ගෙනයා යුතුද කියන එක ගැන මේ අයගේ ඇස් ඇරෙන්නට අවුරුදු 2 ක් ගත වුණා. සාමාන්‍යයෙන් අපේ තේ, රබර්, පොල් ආදී බඩු සෝවියට් දේශය, රුමේනියාව, නැගෙනහිර ජර්මනිය, ආදී රටවලට විකුණා ඒ වෙනුවට ඒ රටවලින් අපට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය අපි ගන්නවා නම්, අපේ වෙළෙඳ තත්ත්වය මීට වඩා උසස් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. ලඟදී සිදු වී තිබෙන සිද්ධියක් තමුන් තාන්සේ දන්නවා ඇති. අපට ට්‍රැක්ටර් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඕනෑ වී තිබුණා. එක්තරා සමාජවාදී රටක් පොරොන්දු වී තිබෙනවා, ඒ අයගෙන් ට්‍රැක්ටර් ගන්නවා නම් අපේ තේ ඒ අය ගන්නවාය කියා. එහෙත් එය නොකර අප වෙතත් රටවලින් කෝටි 4 ක පමණ ට්‍රැක්ටර් මුදල් දී හෝ ණයට අරගෙන තිබෙනවා. ඔන්න ඔය නිසා තමයි අපේ වෙළෙඳාම හුඟක්ම පහළ බැස තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, දැන් නම් කොහු මිල දී ගැනීමට ගැනුම් කරුවන් ටික දෙනෙක් සිටිනවා. එහෙත් පසුගිය කාලයේ එවැනි තත්ත්වයක් නැතිව තිබුණා. එයට හේතුවත් මා මේ ගරු සභාවේදී පැහැදිලි කළා. කොහුවලට අපේ ස්පිරි මිලක් තිබුණා. එය ක්‍රියාත්මක නොකළ නිසයි කොහු කර්මාන්තය කඩා වැටුනේ. ඒ නිසා දහස් ගණනකට රක්ෂාව නැතිව

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

ගියා. අලුතින් රක්ෂා ඇති කිරීම කෙසේ වෙතත්, රක්ෂා තිබුණු අයටත් රක්ෂා දීමට තරම් ශක්තියක් මේ ආණ්ඩුවට නොමැති බව මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නට කැමතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අපේ ඩී. සී. නැත්නම් කපාපු පොල් ලෝක වෙළඳ පොලේ විකුණන්නට බැරි තත්ත්වයක් ඇති වූ අවස්ථාවක් ගැන තමුන්නාත්සේට මතක ඇති. ඒ අවස්ථාවේදී අපේ ආණ්ඩුව කළේ මොකක්ද? එවකට වෙළඳ ඇමති වශයෙන් සිටියේ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමායි (ටී. බී. ඉලංගරත්න මයා). ඒ අවස්ථාවේ අපේ ආණ්ඩුව කළේ ඒ පැකට්ටිවලට රුපියල් 50,000 ක් හෝ 60,000 ක් වියදම් කර නිෂ්පාදනය හොඳ තත්ත්වයෙන් කරන්නාය කියා නීතියක් පැනවීමයි. ඒ අවස්ථාවේ ලොකු සෝෂා වක් තිබුණා. එහෙත් ඒ පියවර නිසා ඩී. සී. වල තත්ත්වය නැංගා.

නියඟය නිසා පොල් නිෂ්පාදනය ටිකක් අඩු වී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම අපේ කොප්පරා හා තෙල්වල මිල අඩු වී තිබෙන්නේ ඉන්දියාව රුපියලේ වටිනාකම 1/3 කින් අඩු කිරීම නිසයි. ඒ නිසා රුපියල් 225 ට තිබුණු කොප්පරා පාරම 175 දක්වා පහළ බැස තිබෙනවා. ඉන්දියාවේ විදේශ විනිමය අඩු වී යන විට තම රටට මුදල් එන අන්දමට දුර දිග බලා කටයුතු කිරීමෙන් වෙළඳාම දියුණු කර ගත් අතරම අපේ වෙළඳාම පහළ වැටෙන්නටත් එය හේතුවක් වුණා.

චීනය අපේ රබර් ගන්නේ නැත්නම් තත්ත්වය කොහොමද කියා බලන්න. දැන් නම් වෙළඳ ඇමතිතුමාගේ ඇස් ඇරී තිබෙනවා. සමාජවාදී රටවල් සමග සම්බන්ධ වී අපට අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය ඒ රටවලින් ගන්නොත් මිට වඩා හොඳ තත්ත්වයක් ඇති වෙනවාය කියන එක පිළිගෙන තිබෙනවා. ආණ්ඩුවක් කරගෙන යන විට ආණ්ඩුවේ දක්ෂතාව පිළිබිඹු වන්නේ මේ වැනි තැන්වලදීයි. අපි පෙට්‍රල් බෙදා හැරීම හා ගෙන්වීම ජනසතු කළ නිසා විශාල විදේශ විනිමයක් ආරක්ෂා කර ගන්නට හැකි වී තිබෙනවා. තමුන්නාත්සේලාත් සුළු වශයෙන් හෝ අද ඒ වෙළඳාම කර ගෙන යන්නේ අපි ගත් ඒ පියවර නිසයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අයවැය කථාව නැති පොතේ 46 වැනි පිටුවේ පෙන්වා දී තිබෙනවා 1967-68 වර්ෂයේ රජයේ ආදායම රුපියල් 193 කෝටි 20 ලක්ෂයක් හැටියට ඇස්තමේන්තු කරන්නට යෙදුණාය කියා. “1967-68 වර්ෂය සඳහා රජයේ ආදායම රුපියල් 193 කෝටි 20 ලක්ෂයකට ඇස්තමේන්තු කරන්නට යෙදුණා.” යනුවෙන් එක් තැනෙක සඳහන් වන අතර “1967-68 වර්ෂය සඳහා රජයේ සම්පූර්ණ වියදම රුපියල් 292 කෝටි 70 ලක්ෂයකට ඇස්තමේන්තු කර තිබෙනවා.” යනුවෙන් තවත් තැනෙක සඳහන් වෙනවා. අපට ලැබී තිබෙන ලංකාණ්ඩුවේ අය හා වැය ඇස්තමේන්තුවට අනුව එම මුදල් කෙසේ වියදම් කරන්නට යනවාදැයි පෙනෙනවා. ඇතැම් මැති ඇමතිවරු ඒ ඒ ඡන්ද කොට්ඨාශවලට ගොස් මහ ලොකුවට නානාවිධ ප්‍රචාරයන් ගෙනයන බව පේනවා; කසිවාරු ගසන බව පේනවා. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මගේ කොට්ඨාශයේ නිලගමනක යෙදුණු අවස්ථාවක කියන්නට යෙදුණු කාරණයක් මට මතකයි. එතුමා ඒ අවස්ථාවේදී කොරසෙ ගමට පැමිණුනා. එහිදී එතුමාට සංදේශයක් ඉදිරිපත් කරන්නට යෙදුණා. මධ්‍යම දිස්ත්‍රික් සරිය සඳහා අඩු ගණනේ ඇඳන් රිකින් වත් යුක්ත ආරෝග්‍යශාලා ගොඩනැගිල්ලක් සාදා ගත යුතුව තිබෙනවා; එම ගොඩනැගිල්ල මහජනයා විසින් සාදා දෙන්නට පොරොන්දු වන නිසා කරුණාකර එහි නඩත්තුව භාර ගන්න, කියන එකයි එම සංදේශයෙන් කළ ඉල්ලීම. [බාධා කිරීමක්] සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා මෙම සභානායකයාට තැනි එක ගැන මා කතාගාටු වෙනවා. එම අවස්ථාවේදී මා කරුණු පැහැදිලි කළා, මේ පිළිබඳව යන වියදම දරාගෙන අපි ගොඩනැගිල්ලක් සාදා දෙනවාය කියන එකේ තේරුම කුමක්ද යන්න ගැන. රජයට ගොඩනැගිල්ලක් සාදා දෙන්නාය කීවොත් මුදල් නැති බව එකපාරටම කියන හෙයින් අප එම ගොඩනැගිල්ල සාදා දෙන්නට භාර ගන්නා බවයි, මා එම අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කළේ. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, මේ ආණ්ඩුව එතරම් දුරට මහජනයා තළා පෙළන්නේ නැති බව. තමුන්නාත්සේලා රුපියල් 5,000 ක් පමණ යොදා එබඳු ගොඩනැගිල්ලක් සාදා දුන්නොත් අප

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ඇදුන් පහක් හයක් තැබිය හැකි මාතෘ නිවාසයක් සෑදා දෙනවාය කියන පො රොන්දුව එතුමා විසින් දෙනු ලැබුවා. මේ ගොඩනැගිල්ල සෑදුන්නට පෙර කරුණාකර ඇග්‍රිමන්ට් එකක් අත්සන් කරන්නට පුළුවන්ද, මාස 3 කින් අපට අපේ ගොඩ නැගිල්ල සෑදුන්නට පුළුවන්කම තිබෙන වාය කියන ප්‍රකාශය මා එහිදී කළා. ඒ අනුව එතුමා කියන්නට යෙදුණා, “එවැනි තක් වුවමනා කරන්නේ නැහැ; අපේ ආණ්ඩුව යමක් කරනවාය කීවොත් එය කරනවාමය” යනුවෙන්. ඒ පිළිබඳව වාර්තා කරන ලෙස මා නිලධාරීන්ට දැනුම් දුන්නා. දැන් වාර්තා කරලත් මාස ගණනක් ගත වුණා. අපි එදා එවේලේම රුපියල් 2,500 ක් ඒ වෙනුවෙන් මහජනතාව ගෙන් එකතු කළා. එකතු කර අපෙන් තැනෙන ගොඩනැගිල්ල සෑදා දීම සඳහා අවසර ලබා ගන්නට උත්සාහ දැරුවා. තවම ඒ සඳහා අවසරයවත් දී නැහැ. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමාගේ මේවර කථාවෙන් අපට පෙනී ගියා, තත්ත්වය අමාරු බව. පසුගිය 3 වන දින සිය කථාවෙන් එතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා:

“I am just saying these things for this reason. When it was pointed out by the Health Department sometime back that next year there would be a large number of vacancies for doctors unfilled, some people laughed at us and said that we were talking through the hat. Strangely and sadly, what we said has come to be true, because the Cabinet has allowed me to recruit 130 doctors next year but there is no money provisions to recruit them.” —[OFFICIAL REPORT, 3rd August 1967; Vol. 73, c. 457.]

මෙවැනි අමාරු තත්ත්වයක් තබාගෙන මේ අන්දමේ බොරු පොරොන්දු දෙන්නේ මන්ද කියන එකයි, අපේ ප්‍රශ්නය. සෞඛ්‍ය අංශයට 1967-68 වර්ෂය සඳහා වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 19,50,58,670 යි. 1966-67 වර්ෂය සඳහා වෙන්කර තිබුණේ රුපියල් 17,89,07,870 යි. ඒ අනුව සෞඛ්‍ය අංශයට වැඩි වී තිබෙන්නේ ඉතා සුළු ප්‍රමාණයයි. එහෙත් අළුතින් දෙස්තරවරුන් වුවමනා කරනවා; සාත්තු සේවිකාවන් වුවමනා කරනවා; තවතවත් අවශ්‍යතාවයන් තිබෙනවා. මෙම අයවැය ලේඛනයේ පරතරය කෝටි සියයකට සීමා කළත් පරිපූරක ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කරන බවද කියනවා.

ඒ විධියේ පරිපූරක ඇස්තමේන්තු ඉදිරි පත් කළොත් මේ කෝටි සියයේ අය වැය පරතරය තවත් පළල් වන බවට සැකයක් නැහැ. අළුතෙන් ගුරුවරුන් දෙදහස් හත්සියයක් බඳවා ගන්නවාය, ශිෂ්‍ය ගුරු වරුන්ගේ වැටුප රුපියල් 25 කින් වැඩි කරනවාය කියමින් අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා කසිවාරු දොඩනව. එතුමාත් සමහරවිට පරිපූරක ඇස්තමේන්තු ගෙනෙන අදහසින් එසේ කියනවා වෙන්ට ඇති. අය වැය පරතරය පියවන අන්දම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කරන අවස්ථාවෙදී කියා තිබෙනවා. මේ විධියට කටයුතු යෙදුණොත් එය ඒ අන්දමට පියවා ගන්න බැරි බවයි මම කියා සිටින්නේ.

අධ්‍යාපන හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යාංශයට මේ වර්ෂයේ වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 42,01,10,567 යි. පසු ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කර තිබුණේ රුපියල් 40,21,75,967 යි. වැඩිවෙලා තිබෙන්නේ ඉතා සුළු ගණනකින්. ඒ වැඩි කර තිබෙන්නේ මොනවටද? ගිය අවුරුද්දට වඩා රුපියල්—

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(කිරු. ශෙල්ටන් ජයසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

—දෙකෝටියක් විතර වැඩියි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කිරු. ඩී. සොයිසා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

හොඳයි දෙකෝටියක් කියමුකො. මේ මුදලින් ජාතික උසස් අධ්‍යාපන සභාවට සහ විශ්ව විද්‍යාල ආධාරවලට වෙන් කර තිබෙන වැඩිපුර මුදල වන රුපියල් 2,74,18,928 අඩු කළාම ගිය අවුරුද්දේ වෙන් කළ මුදල් ප්‍රමාණයටත් වඩා අඩු වෙන් තමයි, මේ අවුරුද්දේ අධ්‍යාපන අංශයට මුදල් වෙන් කර තිබෙන්නේ. එම නිසා ශිෂ්‍ය ගුරුවරුන්ට පඩි වැඩි කිරීමට හෝ අළුතින් වැඩිපුර ගුරුවරුන් බඳවා ගැනීමට මේ ඇස්තමේන්තුවලින් මුදල් වෙන් කර නැහැ. හැම දෙපාර්තමේන්තුවක්ම මේ විධියට පරිපූරක මුදල් ගෙනා වොත් මා කලින් සඳහන් කළා වගේ අය වැය පරතරය කෝටි 100 කට වඩා වැඩි වෙනවා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

"June 1, 1967.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කමිනින හා ධීවර අමාත්‍යාංශයට මේ වර්ෂයේ වෙන් කර තිබෙන්නේ රුපියල් 16,22,88,678 යි. ගිය අවුරුද්දේ රුපියල් 17,64,10,451 ක් වෙන් කර තිබුණි. ගිය අවුරුද්දට වඩා රුපියල් 1,41,00,000 ක් පමණ අඩුවෙනුයි, මේ වර වෙන් කර තිබෙන්නේ. ධීවර කර්මාන්ත දියුණු කරනවාය, ට්‍රෝලර් ගෙන්වනවාය කිව්වට ඒක කරන්නේ කොහොමද? මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.) මේ කරුණු හොඳහැටි දන්නවා ඇති. මිගමුව ප්‍රදේශය මා හොඳින් දන්න පළාතක්. තෙප්පත් පදවන්න අවශ්‍ය මෝටර් නැතුව අද විශාල ගණනක් වැඩ කරන්න බැරි තත්ත්වයක සිටිනවා. මේ තරම් අවශ්‍ය වැඩකට ධීවර ඇමතිතුමා විසින් මෝටර් ගෙන්වන්න බලය දී තිබෙන්නේ කාටද? ජැපර්ජි කොමිෂනරියටයි.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(කි. ශ්‍ර. ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

ජැපර්ජි කොමිෂනරිය විතරක් නො වෙයි; තවත් කොමිෂනරි 4ක් 5ක් ගෙන්වනවා.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කි. ශ්‍ර. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඇයි, ආණ්ඩුවට ගෙන්වන්න බැරි? වැඩ වර්ජනය නිසා දැන් මාස 4 ක සිට ජැපර්ජි සමාගමේ බඩු ගෙන්වීම ඇණහිට තිබෙනවා. හලාවත, මිගමුව, මෝදර ආදී ප්‍රදේශවල මාලු අල්ලන මිනිසුන් දැන් මාස ගණනක සිට මෝටර් ලබා ගැනීම සඳහා ඉල්ලුම් පත්‍ර යවා ඒවාට පිළිතුරු ලැබෙන තුරු බලා සිටිනවා.

ගරු සභාපතිතුමනි, මේ විධියේ ලියුමක් මේ ගරු සභාවේ කියවන්නට මට ලැජ්ජයි. මේ ලියුම ධීවර අධ්‍යක්ෂවරයා විසින් ජැපර්ජි සමාගමට යවා තිබෙන ලියුමක්. මෙන්න ඒ ලියුම:

Messrs Jafferjee Brothers Ltd.,
Colombo.

Dear Sir,

Mercury Outboard Motor

Mr. A. Christie Norman Fernando of 75/21, St. Maha Santiago Mawatha, Mutwal, Colombo 15 intends purchasing a 6 H.P. Mercury Outboard Motor. Please reserve one from the coming shipment and inform him when engines are cleared.

Yours faithfully,
for Director of Fisheries."

මේ මෝටර් තොගය ඒවා වුවමනා කරන අයට බෙදා දෙන්නට තරම් මේ ආණ්ඩුවට බලයක් නැද්ද? මේ ආණ්ඩුව ඒ තරම්ම දුර්වලද? කම්කරු ආරාමල් නිරවුල් කිරීමේ මණ්ඩලයකට පවරා මේ වැඩ වර්ජනය අවසාන නොකරන්නේ ඇයි.

පෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(කි. ශ්‍ර. ශෙල්ටන් ඉයාසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

වැඩ වර්ජනය කඩාකප්පල් කරන්නද කියන්නේ? එහෙම නම් කෙළින්ම කියන්න.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(කි. ශ්‍ර. ඩී. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

කඩා කප්පල් කරන්නට නොවෙයි මා කියන්නේ. එය බේරුමක් නොකරන්නේ ඇයි? මා දැන් තවත් ලියුමක් කියවනවා. එවිට තමුන්නාන්සේට තේරෙයි මේ ආණ්ඩුවේ තිබෙන දුර්වලකම.

"4th July, 1967.

THE CEYLON MERCANTILE UNION,
H. M. de Silva Esq.,
65, St. Maha Santiago Mawatha,
Mutwal,
Colombo 15.

Dear Sir,

Jafferjee Brothers and Associate Firms

We refer to your letter dated 21.6.67 and we have to confirm the discussions you had with a representative of our Union this morning, whereat you were made to understand that we have already conveyed to the Minister of Labour several weeks ago, the Union's agreement with his suggestion to refer the matters under dispute with the above-named Companies for settlement by arbitration. As such the matter rests with the Minister of Labour.

Yours faithfully,

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ජැපර්ජි කොම්පැනියේ වැඩ වර්ජනය දවස් 10 කින් අවසන් කරනවායයි ඇමතිතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙන බව මා පත්‍රයේ දැක්කා. එහෙත් දැන් දවස් 11 ක් ගත වී තිබෙනවා. මා කියන්නේ මෙය බලහත්කාරයෙන් නතර කරන්නට නොවෙයි. කම්කරු ආරාමුල් බේරුම් කිරීමේ මණ්ඩලයකට ඉදිරිපත් කොට මෙය බේරුම් කරන්නට ඇමතිතුමාට ශක්තියක් නැද්ද? ඇමතිතුමා මෙහිදී නම් සමහර අවස්ථාවලදී ලොකුවට පූජ්පලා කැගහනවා. එහෙත් ජැපර්ජි සමාගමේ මේ මෝටර් තොගය අවශ්‍ය අයට ලබා දීමට එතුමාට ශක්තියක් නැහැ. ධීවර කර්මාන්තය දියුණු කරනවායයි කියමින් ලොකු සෝෂලිස්ට් රජය කරගෙන යනවා. බල මාලු පිටරට පටවන්නටත් දැන් සූදනම් වෙනවාලු.

ගරු මන්ත්‍රීවරු

(கௌரவ அங்கத்தவர்கள்)

(Hon. Members)

සූදානම් වෙනවා නොවෙයි, දැන් යවනවා.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

බොහෝම හොඳයි. මා කියන්නේ මේ ධීවරයින්ගේ ප්‍රශ්න බේරුම් කරන්න කියායි. ආණ්ඩුව සමග සටන් කොට තම ප්‍රදේශයේ ධීවරයින්ගේ ප්‍රශ්න නිරාකරණය කර දෙන ලෙස මා මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ මෝටර් පිළිබඳ ප්‍රශ්නය මිගමුවට පමණක් නොව මෝදර, හලාවත ආදී ප්‍රදේශවලටත් බල පානවා. එම නිසා, මේ වැඩ වර්ජනය සමපයකට පත් කරන්නට බැරි නම් ජැපර්ජි සමාගමේ තිබෙන මෝටර් තොගය ආණ්ඩුවට ගෙන ඒවා වුවමනා කරන ධීවරයින්ට බෙදා දෙන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න (සමාජ සේවා ඇමති)

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம் கருணரத்ன—சமூக சேவை அமைச்சர்)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne—Minister of Social Services)

1956 සිට 1965 දක්වා වැඩ වර්ජන 5305ක් කර තිබෙනවා. ඒව මතක නැද්ද?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඊළඟට අපි කෘෂිකර්ම හා ආහාර ඇමති තුමාගේ අංශය ගැන කල්පනා කර බලමු. ගිය අවුරුද්දේ මේ අංශය වෙනුවෙන් රු. 45,89,42,061 ක් වෙන් කර තිබුණ නමුත් මේ අවුරුද්දේ ඒ සඳහා වෙන් වී තිබෙන්නේ රු. 38,23,68,465 යි. හාල් සේරුව කැපීමෙන් මුදල් ඇමතිතුමාට වාසියක් වී තිබෙන නිසා මේ මුදල අඩු වී තිබෙනවා. කෘෂිකර්ම අංශය දියුණු කිරීමට උනන්දුවක් ගන්නා බව අපට පත්‍ර මාර්ගයෙන් දැනින්නට ලැබෙනවා. අප ඒ ගැන බෙදාහැම සන්නෝෂයි. එහෙත් දැන් රාමන තත්ත්වය අනුව රජය හිතන තරමට ඒ සඳහා වෙද යන්න ගැන සැක සහිතයි. මේ වර මාස් කන්නයේ අස් වැන්න වෙන කවදාවත් නොවූ තරම් වැඩි වී තිබෙන බව කියමින් තමුන්නාන්සේලා සෝෂා කරනවා. මේ අවුරුද්දේ යල් කන්නයේ අස්වැන්න එකතු කර බලා අවුරුද්ද අන්තිමේදී අපට දන්වන ලෙස මා ඉල්ලා සිටිනවා. මෑ දන්නා හැටියට නම් මේ අවුරුද්දේ යල් කන්නයේ වී වගාව සම්පූර්ණයෙන් විනාශ වී ගොස් තිබෙනවා. ගරු අගමැතිතුමා ඊයේ පෙරේසිදා අනුරාධ පුරයට ගිය නිසා එහි තත්ත්වය එතුමා දකින්නට ඇති. වාරියපොල මගේත් කුඹුරක් තිබෙනවා. මේ රජයේ ආහාර නිෂ්පාදන ව්‍යාපාරයට ආධාර කරන්නට මාත් එයින් වී බුසල් 10 ක් 12 ක් නිපදවා ගන්නවා. එහෙත් මේ වර නම් එහි ගන්න දෙයක් නැහැ. අනුරාධපුරයෙන් වී වගාව සම්පූර්ණයෙන්ම විශලී ගොස් තිබෙනවා.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்ற்றன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

බහෝම කළා කළොත් සාප වදියි.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சாய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

මා මේ කියන්නේ මා දුටු දෙයයි. අනුරාධපුරයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ පියාගේ අවමංගල්‍යයට සහභාගි වීම සඳහා මා පෙරේසිදා අනුරාධපුරයට ගියා. ඒ අවස්ථා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.]

වේදී මා දුටු දෙයයි මේ කියන්නේ. තේ, රබර් හා පොල් වලින් ලැබෙන ආදායම පහල බැස තිබෙනවාය කියා ගරු ඇමති තුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා.

“PM hopes for self-sufficiency by 1970.”

“Worry over falling prices of exports

The country is making rapid progress in food production under the National Government, and I believe that by 1970 we should be self-sufficient in food, said Mr. Dudley Senanayake, the Prime Minister addressing a meeting at Bandaragama recently.”

මේ විධියට, පත්‍රවලින්, ගුවන් විදුලියෙන් ශිශ්‍රයෙන් වගා කරනවාය කියා නොයෙකුත් ප්‍රචාරයන් ගෙන යනවා. එහෙත් අපට නම් ඒ කිසිවක් පෙනෙන්නට නැහැ. අන්න ඒකයි මා කියන්නේ.

අගමැතිතුමා කියන විධියට කරුණු සිදු වෙනවා නම් හොඳයි. පත්‍රවල තිබෙන හැටියට නම් හාල් පිටරට පටවන්නත් පුළුවන් වේවි. අවුරුදු දෙකක කාලසීමාවක් ඇතුළත මේ රටේ වී ගොවිතැන් කර හාල් ලංකාවෙන් පිටරට පටවන්නත් පුළුවන් නම් එය ලොකුම සමර්ථකමක් කියා පිළිගන්නට පුළුවනි. හැබැයි, ඒකත් අර මාළු පිටරට යැව්වා වගේද කියා මා දන්නේ නැහැ. හාල් දැනුත් පිටරට යන වාය කියා අපට ආරංචියි. හම්බන්තොට හා උතුරු ප්‍රදේශවලින් දැනුත් හාල් ඉන්දියාවට පටවනවාලු. අගමැතිතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක වෙනවා නම් මා ඉතාම සන්තෝෂ වෙනවා. එය සාර්ථක වේවායි කියා අප ප්‍රාර්ථනා කරනවා. එහෙත් රජයේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක වේවිද යන්න ගැන අප තුළ ලොකු සැකයක් තිබෙනවා. 1970 වන විට හාල් සලාකය සේරු දෙකක් දී හාල් පිටරට පටවන්නත් පුළුවන් වුණොත් එය ලොකුම සමර්ථකමක් කියා මා කල්පනා කරනවා. මේ විධියට කයිවැරු දෙඩුවාට මේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක වේවිද කියා අප තුළ විශාල සැකයක් තිබෙනවා.

හාල් සේරුව ගත 85 ට ගන්නට පුළුවන්ය කියා මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් කියන්නට යෙදුණ. මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් මමත් කිට්ටුවයි වාසය කරන්නේ. ඔය ගත 85 හාල් මිටියක් දෙකක් මිලදී

ගන්න මමත් කැමතියි. කරුණා කර මට අරගෙන දෙන්න. කැමට ගත හැකි හාල් සේරුවක් රුපියල් 1.10 ට අඩුවෙන් ගත හැකිය කියා මා සිතන්නේ නැහැ. පත්‍ර වලින් ගෙන යන මේ ප්‍රචාරවලින් මහජනතාව රවටන්නට බැහැ. පත්‍රවලින් කරන මේ විධියේ ප්‍රචාරවලින් පමණක් ගොවිතැන දියුණු කරන්නට බැහැ. එපමණයි ගොවිතැන ගැන මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ වාරයේ ඉඩම්, වාරිමාලී හා විදුලි බල අමාත්‍යාංශයට රුපියල් 38,32,56,897 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. ගිය වාරයේ 33,01,73,244 යි වෙන් කර තිබුණේ. මේ මුදල එකවරම වැඩි වී තිබෙන්නේ මක් නිසාද කියා මා බලවා. ගොවි හමුදාවට රුපියල් 2,01,22,320 ක් වෙන් කර තිබෙනවා. එම නිසයි මේ වැඩි වීම. ගොවි හමුදාවෙන් කොයි තරම් වැඩ කෙරෙනවාද කියා මා නම් දන්නේ නැහැ. අනුරාධපුරයට යන විට කොළපාට කැප් දමාගත් ගොවි හමුදා හටයින් දෙතුන් සියය බැගින් පාර දිගේ පෙළපාලි යනු මා දුටුවා. නමුත් කෙරෙන වැඩ නම් මා දුටුවේ නැහැ. ගොවි හමුදාව මගින් වැඩ සාදනවාද කියා මා දන්නේ නැහැ. නමුත් නාන්සේලා කියන එක නොවෙයි වෙන් නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, ආදායම කෝටි 193 යි. වියදම කෝටි 292 යි යන්න සම්පූර්ණයෙන්ම බොරුවක්. සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා, අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා පසුව ඉදිරිපත් කරන පරිපූරක ඇස්තමේන්තු අනුව වියදම තවත් වැඩි වෙනවා. අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා තවත් ගුරුවරුන් 2,700 ක් බඳවා ගන්නට යනවාය කියා ප්‍රකාශ කර තිබුණ. ශිෂ්‍ය ගුරුන්ටත් රුපියල් 25 ගණනේ නොවෙයි ඊට වැඩි මුදලක් වුවත් ගෙවීම හොඳයි. ඒ අය සැහෙන සේවයක් ඉටු කරන බව අප දන්නවා. එහෙත් අයවැය ලේඛනය කොයි විධියට පියවනවාද කියා අප දන්නේ නැහැ. නිකම් විජ්ජාවක් වගෙයි මට මේ ඉලක්කම් පෙනෙන්නේ.

මුදල් ඇමතිතුමා නම අයවැය කථාව කළේ හරියට ශෝක ප්‍රකාශයක් කරනවා වාගෙයි. අපට වෙලා තියෙන්නේ මේකයි: වැස්ස නැහැ; ජනගහණය වැඩි වේගෙන යනවා; සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා පෙනී දෙන්නට

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

යනවා; එකත් තවම හරියට අහන්නේ නැහැ, ආදී වශයෙන් ශෝකාලාපයක් කරන හැටියටයි මුදල් ඇමතිතුමා තම අය වැය කළාට කළේ. නමුත් මෙවැනි තත්ත්වයක් පවතින විට තමුන් තාන්සේලා කොයි ආකාරයට මහජනතාව ආරක්ෂා කරනවාදැයි අප දැනගන්නට සතුටුයි. රට ආර්ථික වශයෙන් මෙවැනි තත්ත්වයකට පත්ව තිබුණු අවස්ථාවකදී කොලොන් නාවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා මුදල් ඇමති වශයෙන් ගත් පියවරවල් ගැන තමුන් තාන්සේට මතක ඇති. එතුමා තෙල් ව්‍යාපාරය ජනසතු කළා. ඒ වගේ වැඩ විශාල ගණනක් කර තිබෙනවා. පසුගිය රජය රක්ෂණ සංස්ථාව ඇති කළා. එහෙත් කියන්නට කණගාටුයි, එම සංස්ථාවේ රක්ෂණ වලට මිනිසුන් දමන්නට දේශපාලන වශයෙන් ඇඟිලි ගසන නිසා එම සංස්ථාවේ සහාපතිතුමා සිය තනතුරෙන් ඉල්ලා අස්වී තිබෙනවා. ඒ වගේම පසුගිය රජය මහජන බැංකුව ඇති කළා. පසුගිය රජය ඇති කළ ඒ දේවලින් තමුන් තාන්සේලා ප්‍රයෝජන ගන්නවා. මා ප්‍රාර්ථනා කරනවා, ඒ වැඩ කටයුතු තමුන් තාන්සේලා අතින් හරියාකාරව කෙරේවා කියා. අප විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ සිටින නිසා කඩාකප්පල්කාරී චේතනාවෙන් මේවා කියනවා නොවෙයි. අප මේ අඩුපාඩුකම් පෙන්වා දෙන්නේ ඒවා මහහරවාගෙන නියම විධියට කටයුතු කිරීමට තමුන් තාන්සේලාට මග පෙන්වා දීම සඳහායි. මුදල් ඇමතිතුමාවත්, රාජ්‍ය ඇමතිතුමාවත් මේ ගරු සභාවේ නැහැ. කර්මාන්ත ඇමතිතුමා නම් විකකට කලින් ඇවිත් ආපහු ගියා.

තෙප්පත්වලට අවශ්‍ය බඩු—මෝටර් ආදිය—ලබා දෙන ලෙස ඉල්ලා ලියුම් ගණනාවක් ලැබී තිබෙනවා. එහෙත් ඒවා ගෙන්වා බෙදා හැරීම භාර දී තිබෙන්නේ ජැප්පර්ජි සමාගමටයි. දැනට ජැප්පර්ජි සමාගමේ සේවකයන්ගේ වැඩ වර්ජනයක් තිබෙන නිසා ඒවා ලබා ගැනීම දුෂ්කර වී තිබෙනවා. ආණ්ඩුව මේ තරම් නිවට වී තිබෙන්නේ ඇයි? “අසුවලාට එකක් දෙන්න, අසුවලාට එකක් දෙන්න” යනුවෙන් ජැප්පර්ජි සමාගමට ආයාචනා කිරීමට තරම් ආණ්ඩුව නිවට තත්ත්වයකට පත් වී සිටිනවා. ජැප්පර්ජි සමාගමට නිවට විධියට ආයාචනා කරන්නේ නැතිව තෙප්

පත්, බෝට්ටු ආදියට අවශ්‍ය ඒ බඩු බෙදා හැරීමට කටයුතු කරන ලෙස මා ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

මා එකක් පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. මේ අයවැය වාර්තාව ගැන අප විවේචනය කරන විට ආණ්ඩු පක්ෂය කියන්නේ “අප මොනවා කළත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ඒ හැමෙකක්ම වැරදියි” කියායි. අප ආණ්ඩු කරන කාලයේත් ඒ විධියට කියන්නට ඇති. මේ අවස්ථාවේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමා මෙහි සිටීම ගැන මා සන්නේෂ වෙනවා. මා කලින් පෙන්වා දුන්නා මුදල් ඇමතිතුමා සිය අයවැය කළාවෙන්, අයවැය පරතරය කෝටි 100 ක් හැටියට පෙන්වා තිබුණත් මේ ආණ්ඩුව කරනවාය කියන වැඩ කටයුතු කරගෙන යන විට නම් ඒ පරතරය කෝටි 100 ට වැඩි වන බව. මා අංශ දෙක තුනක් ගැන පමණක් සඳහන් කළේ. සමාජ සේවා ඇමතිතුමා ටත් අවශ්‍ය තරම් මුදල් දී නැහැ. එතුමා පරිපූරක ඇස්තමේන්තුවක් ගෙනාවොත් එය අනුමත කරන්නට අප සූදානම්. ගමනා ගමන ඇමතිතුමාත් අළුතින් පාරවල් දැමීමට, තිබෙන පාරවල් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට, පාරවල් පළල් කිරීමට බොහොම මහත්සියෙන් කටයුතු කරගෙන යනවා. එතුමාටත් ඒ වැඩවලට අවශ්‍ය තරම් මුදල් ලැබී නැහැ. ආ මුලින් කීවා වගේ, මගේ වැටහීම අනුව නම්, මේ අයවැය වාර්තාව මහජනයා වැටීමට අදහස් කර ගණන් පියවීමට ඉදිරිපත් කළ එකක්.

මේ විවාදයට සහභාගි වන්නට මා කලින් අදහස් කළේ නැහැ. මේ වේලාවේ කළා කරන්නට කලින් සූදානම් වී සිටි ගරු මන්ත්‍රීතුමා අසනීප වීම නිසා මටත් මේ විවාදයට සහභාගි වන්නට සිදු වුණා. මා කලින් සූදානම් වී ආවා නම් මීට වඩා දීර්ඝ ලෙස, මීට වඩා ප්‍රයෝජනවත් විධියට කළා කරන්නට පුළුවන්කම තිබුණා.

එන්. ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.
(මිගමුව)

(திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ—நீர் கொழும்பு)

(Mr. N. Denzil Fernando—Negombo)

ජන්දය විමසීමේදී අපේ පැත්තට ඡන්දය දෙන්න.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඒක නම් කෙරෙන්නේ නැහැ. තමුත් තාත්තේ ආණ්ඩු පක්ෂයට කියන්න, ජ්‍යෙෂ්ඨ කොමිෂනරියට දුන්, මසුන් මරන්නන්ට අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ ගෙන්වීමේ බලපත්‍රය ආණ්ඩුවට ගන්නට කියා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මොකක්ද?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

බෝට්ටු හා තෙප්පන් ආදියට අවශ්‍ය මෝටර් ආදි උපකරණ ගෙන්වා බෙදා හරින්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කොමිෂනරියයි. මාස තුන හතරක් තිස්සේ ඒවා ඉල්ලා ඇතත් ඉල්ලුම්කරුවන්ට ඒවා තවම ලැබී නැහැ. ජ්‍යෙෂ්ඨ කොමිෂනරියේ සේවක වැඩ වර්ජනයක් නිසා ඒවා දෙන්නට බැරි වී තිබෙනවා. වැඩ වර්ජනයක් තිබෙනවා නම් ඒවා ආණ්ඩුවට ගෙන බෙදා හරින්නට පුළුවන්.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(තිரு. ශෙල්ටන් ජයසිංහ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

තමුත්තාත්තේ කියන්නේ, වැඩ වර්ජනය කඩාකප්පල් කරන්න කියාද?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ඇයි මේවා—[බාධා කිරීම] අප කළ වැරදීම කරන්නට නම් තමුත්තාත්තේලා මය පැත්තට එන්න ඕනෑ නැහැ. දැනටමත් තමුත්තාත්තේලා මහජනයාට අප්‍රසන්න වී තිබෙනවා. අතුරු මැතිවරණ කීපයකින් ම මහජනයා නියම උත්තරය දී තිබෙනවා. තවත් දෙකක්—බණ්ඩාරගම හා පැල්මඩුල්ල—ඉදිරියට තිබෙනවා. ජන්දයෙන් කියන්නේ, මහජන මතයයි. මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා දිනු එකක් පුදු මයි. අත්තිම දවස් දෙකේ [බාධා කිරීම]

බාගවෙලාවට අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාට මොනවා සිද්ධ වෙයිද දන්නේ නැහැ. ජස්ටින් ප්‍රනාන්දු මහත්මයාත්, මිගමුවේ ගරු මන්ත්‍රීතුමාත් අතර උග්‍ර තරඟයක් තිබුණා. අත්තිම දවස් දෙකේදීයි, මේ වෙනස වුණේ. කෙසේ වෙතත් තමුත්තාත්තේ දිනීම ගැන අප සන්නේෂ වෙනවා. තෙප්පන්කරුවන්, මුදු යන්තන් වෙනුවෙන් සටන් කරන්නට අපට සිදු වී තිබෙනවා. කරුණාකර තමුත්තාත්තේත් ඒ සටන ආණ්ඩු පක්ෂය තුළ ගෙන යන්න.

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමා මෙනත සිටියේ නැහැ. මා කියමින් සිටියේ තෙප්පම් සඳහා වුවමනා කරන මෝටර් ගෙන්වන්නේ ජ්‍යෙෂ්ඨ කොමිෂනරිය මගින් බවත් එහි දැනට පවත්නා වැඩ වර්ජනය නිසා ඒවා ලබා දෙන්නට බැරි වූ බවත්ය. තමුත්තාත්තේගේ බලය යොදා ඒ උදවියට මෝටර් යන්ත්‍ර ලබා දෙන මෙන් ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරන්නට කැමතියි.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

මය කියන විධියට බඩු මුට්ටු ගත්තොත් ස්ට්‍රයික් සටන කැඩෙනවා.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(තිரு. ඩ. සොය්සා සිරිවර්ධන)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

ජ්‍යෙෂ්ඨ කොමිෂනරිය බඩු ගෙන්වන්නේ නැහැ කියනවා. එතන ස්ට්‍රයික් තිබෙන නිසා බඩු නැහැ කියනවා.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(කෙළරඹ ජේ. ආර්. ජයවර්ධන)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

එතන ස්ට්‍රයික් එකක් නැහැ. එතන තියෙන්නේ බෝයිකොට් එකක්.

ගරු එන්. එම්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(කෙළරඹ ආර්. ආර්. ආර්. ආර්. කරුණාරත්න)

(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)

කොමිෂනරියේ බඩු වර්ජනය කිරීමක්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

Why do you not refer this dispute to compulsory arbitration and settle it?

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

Settle what?

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

The strike.

ගරු ජේ. ආර්. ජයවර්ධන

(கௌரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன)

(The Hon. J. R. Jayewardene)

There is no strike in the harbour.

ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.

(திரு. டி. சொய்சா சிறிவர்தன)

(Mr. de Zoysa Siriwardena)

මම වඩා දීර්ඝ ලෙස කථා කරන්නට මා බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ. මේ අවස්ථාවේදී වචන ස්වල්පයක් වත් කථා කරන්නට ඉඩ ලැබීම ගැන ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා. නියම විධියට මුදල් නොදුන්නොත් වැඩ කරගෙන යන්නට බැරි බව පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි. මා මෙපමණ වේලාවක් පෙන්වා දුන්නේ අය වැය ලේඛනයෙන් වෙන් කරන ලද මුදල් ගැනයි. අඩුපාඩු රාශියක් තිබෙන බව පෙනී යනවා. ඒවා නැති කර වැඩ කරන්නට සූදනම් වන්නැයි කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය මෙයින් අවසන් කරනවා.

අ. හා. 5.58

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මිනුවන් ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා එතුමාගේ කථාව ආරම්භ කළේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ අයවැය කථාව සැක සහිත ප්‍රකාශනයක් හැටියට තේරුම් කර දෙමිනුයි. ඇත්ත නම්

—දෙවන වර කියමීම

වශයෙන්ම එතුමාගේ කථින් එවැන් නක් කියවීම ගැන අප පුදුම වන්නේ නැහැ. විරුද්ධ පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රී තුමන්ලා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටියේ අද මේ රටේ මුදල් තත්ත්වය අමාරු අභියක පවතින නිසා—එය කවුරුන්ද දන්නා කාරණයක්—ගරු මුදල් ඇමති තුමා අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමේදී අමාරුවේ වැටිය කියායි. එතුමා අයවැය යෝජනා ඉදිරිපත් කරන්නේ කෙසේ දැයි විරුද්ධ පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රීන් බලාගෙන සිටියා. අයවැය කථාවට පෙර අයවැය ඇස්තමේන්තු ඉදිරිපත් කළා. රටේ සංවර්ධනය සඳහා විශාල මුදලක් වෙන් කර තිබෙනවාය යන්න එයින් පෙනී ගියා. ඒ නිසා අය සහ වැය අතර විශාල පරතරයක් තිබෙන බවත් පෙනී ගියා. එවැනි අවස්ථාවක ඒ පරතරය පිය වන්නේ කොයි අන්දමට දැයි විරුද්ධ පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රීන් සෝදිසියෙන් සිටියා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඇතැම් ගරු මන්ත්‍රීන් සමග මිත්‍රකමට කථා කරමින් සිටින විට රටේ තොරතුරු ගැනත් කථා කරන්නට අවස්ථා මට ලැබුණා. ඒ අවස්ථාවල ඇතැම් මන්ත්‍රීන් මගෙන් යම් යම් ප්‍රශ්න ඇසුවා. “අයිසේ, මේ පාර නම් තමුසෙලාට හරිම හරි අමාරුවකට මුහුණ පාන්නට සිද්ධ වෙනවා; බොහොම ලොකු අවදානම් අවස්ථාවකටයි දැන් රට පැමිණ තිබෙන්නේ. ඔය අයවැය ඇස්තමේන්තු වලට වුවමනා කරන සල්ලි කොහෙන්ද තමුසෙලා සොයා ගන්නේ? දැන් තේ මිළත් පහළ ගිහිල්ලයි තියෙන්නෙ. භාණ්ඩාගාරයත් හිස්වෙලා: බැංකුත් හිස්වෙලා. ඉතින් කොහොමද මේ රජය ගෙන යන්නේ? ඔය තියෙන තත්ත්වයේ හැටියට කෘෂිකර්ම වැඩ ආදී දේවල් නවත්වන්නට නොවෙයිද වෙන්නෙ? එහෙමත් නැත්නම් මහජනයා මත බදු බර පටවන්නට නොවෙයිද තමුසෙලාට සිද්ධ වන්නේ?” ඔය ආදී වශයෙන් යම් යම් මන්ත්‍රීන් මගෙන් ඇසුවා. ඔය තත්ත්වය යටතේ විරුද්ධ පැත්තේ ගරු මන්ත්‍රීන් බොහොම ලොකු සන්තෝෂයකින්, බොහොම ලොකු ඕනෑකමකින්, ලොකු බලාපොරොත්තු ඇතිව සිටියා. එතුමන්ලා කල්පනා කළා මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීමෙන් පසු—ගරු මුදල් ඇමති

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මයා.]

තුමාගේ කථාවෙන් පසු—මේ රටේ මහා කෝෂාවක් ඇති කර මේ ආණ්ඩුව පෙරළා දමා නැවතත් වරක් තමන්ට රජ කරන්නට පුළුවන් වේය කියා. එහෙත් මුදල් ඇමතිතුමා දුප්පත් මහජනතාව පිට බර පටවන්නේ නැතිව, ඒ ජනතාවගේ ආහාරවලට, ඒ ජනතාවගේ රෙදිපිළි වලට, ඒ ජනතාවට අවශ්‍ය වෙනත් දේ වලට මිළ වැඩි කරන්නේ නැතිව ඒ අය වැය පරතරය පියවන සැටි එතුමාගේ අය වැය කථාවෙන් විස්තර කළ විට මේ තරම් ලොකු බලාපොරොත්තු ඇතිව සිටි ඒ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සිත්වල ලොකු කණගාටුවක් ඇති වුණා. ඒ නිසා මුදල් ඇමතිතුමාගේ කථාව ශෝක ප්‍රකාශයක් හැටියට ඒ අයට පෙනී යාම පුදුමයක් නොවෙයි. අපට නම් එය ශෝක ප්‍රකාශයක් හැටියට පෙනෙන්නේ නැහැ. අපට අපේ මුදල් ඇමතිතුමා ගැන ඉතාමත් සන්තෝෂයි, ආඩම්බරයි. එතුමා කෙළේ ලෙහෙසි පහසු වැඩක් නොවෙයි, බොහොම අමාරු වැඩක්. මුදල් අතින් ඉතා අවදානම් තත්ත්වයකට අපේ රට මුහුණ පා තිබෙන බව අප කවිඳුන් දන්නවා; රටේ මහජනතාවත් දන්නවා. එවැනි අවස්ථාවක දුප්පත් ජනතාව පිට බර පටවන්නේ නැතිව, ඒ අයට හිරිහැර කරන්නේ නැතිව මේ අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කිරීම ගැන අප සතුටු වන අතර ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට අපේ ස්තූතිය පිරි නමනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ රටේ පුදුම දේවල් සිදු වී තිබෙනවා. මේ මාක්ස් වාදී සහෝදර මහත්වරුන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයට සම්බන්ධ වන්නට පෙර, මේ රටේ ඛනදිය මහන්සියෙන් වැඩ කරන ජනතාවට නොයෙක් අමාරු කම්වලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවාය, ජීවන වියදම ඉහළ නැග තිබෙනවාය, ඒ නිසා මාසයකට රුපියල් තිහක් වැඩි කරන්නට ඕනෑය කියා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයෙන්—සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක රජයෙන්—ඉතා තදින් ඉල්ලා සිටි බව අප කාටත් තවම අමතක වුනේ නැහැ. එහෙත් ඒ අය ආණ්ඩුවට සම්බන්ධ වුණට පසු—යටියන්තොට මන්ත්‍රීතුමා (ආවාය්‍යී එන්. එම්. පෙරේරා) මුදල් ඇමතිකම භාර ගත් පසු—වහදිය

මහන්සියෙන් වැඩ කරන ජනතාව කෙරෙහි තිබුණු ඒ අනුකම්පාව කොහේ ගියාද දන්නේ නැහැ. මාස කීපයකට පෙර සාධාරණ හැටියට පෙන්වා ඉදිරිපත් කළ ඒ ඉල්ලීම් අසාධාරණ ඒවා හැටියට පෙනී ගොස් ඒවා අමතක කළා. ගරු සභාපතිතුමනි, මහජන මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අප දන්නවා, රටේ මහජනතාවට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙන අමාරුකම් පිළිබඳව. ඒ ගැන කල්පනා කරන විට අප නැවත වරක් මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූති වන්න වෙනවා, රට මුහුණ පා තිබෙන අමාරුකම් මධ්‍යයේ රජයේ සේවයේ යෙදී සිටින, යුද හමුදාවේ, නාවික හමුදාවේ, ගුවන් හමුදාවේ සේවයේ යෙදී සිටින, රුපියල් සියයට අඩු මාසික වැටුප් ලබන උදවියගේ වැටුප රුපියල් විස්සකින් තුන් සියයට අඩු මාසික වැටුප් ලබන උදවියගේ වැටුප රුපියල් දහයකින් තුන් වැඩි කර ඒ අයට සහනය සැලසීම ගැන. ඒ අතරම ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විශ්‍රාම වැටුප් ලබන උදවියටත්, වන්දඹු හා අනන් දරු විශ්‍රාම වැටුප් ලබන උදවියටත් ඒ සහනය සැලසීම ගැන අපි ආඩම්බර වෙනවා.

ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් සුළු වේතන ලබන ජනතාවට දෙන ලද මේ දීමනාව ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයෙන් කිසිම ප්‍රශංසාවක් එතුමාට ලැබුණේ නැහැ. මෙය “වැඩක් නැති වැඩක්” හැටියට මෙම ගරු සභාව තුළදීත් මින් පිටතදීත් ප්‍රකාශ කරන බව පෙනෙන්නට තිබෙනවා. සමහරුන් පුදුම අත්දැමට මේ ලෝකයේ හැසිරෙනවා යයි මා මුලින් කීවේ ඒකයි. මේ අමාරු කාලයේදී මේ වගේ යෝජනා වක් ඉදිරිපත් කිරීමට විශාල ශක්තියක් තිබෙන්නට ඕනෑ. තම අයවැය ලේඛනය ගැන ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. අයවැය ලේඛනය මගින් ඉදිරි කාලයේදී තම බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කර ගන්නට පුළුවන් වෙනැයි විශ්වාසයක් තිබෙන නිසා තමයි, මේ වගේ සුළු සහනයක් වත් සලසන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ.

දුප්පත් ජනතාවට පුළුවන් තරම් හිරිහැර අඩුවන අත්දැමට මේ වර අයවැය ලේඛනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන බව මා සලකන්නට ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට පුළුවන් වී තිබෙන්නේ.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

අමාරු තත්ත්වය මතු වුණේ ඊයේ පෙරේදා නොවෙයි. අවුරුදු කීපයක් තිස්සේම මේ තත්ත්වය ඇති වෙමින් පැවතුණි. ඇති වෙමින් පැවතුණු ඒ තත්ත්වය මහහරවා ගැනීම සඳහා බදු අය කිරීමට එදා ක්‍රියා කළ හැටි තමුන්නාන්සේට මතක ඇති. ශත තුනකට තිබුණු තැපැල් පත ශත පහක් කළා; ගිනි පෙට්ටියේ මිළ වැඩි කළා; සිනිවල මිළ වැඩි කළා; පිටිවල මිළ වැඩි කළා. එදා තත්ත්වය ඒකයි. එහෙත් අද අයවැය හිඟය පියවා තිබෙන ආකාරය දෙස බැලූ විට මිනුවන්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.) වැනි අයට ශෝක ප්‍රකාශ සිහිවීම පුදුමයක් නොවෙයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද තර්කවලට පිළිතුරු දෙන්නට ප්‍රථම පොද්ගලික වශයෙන් මා තුළ ලොකු බලාපොරොත්තුවක් ඇති කාරණයක් ගැන මතක් කරන්නට කැමතියි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා තම අයවැය කථාවේදී මේ විධියට ප්‍රකාශ කළා:

“.....කුඩා ආයෝජකයාට වාසි වන පරිද්දෙන් කොටස් ප්‍රාග්ධනවල හිමිකම් ව්‍යාප්තිය උනන්දු කරවීමේ ප්‍රශ්නය ගැන සොයා බැලීම සඳහා පසුගිය කාලයේ දී කමිටුවක් පත් කරන්නට යෙදුණා. එම කමිටුවේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කර ඇති අතර එහි යෝජනා දැන් පරීක්ෂා කරනු ලබනවා.

මට මේ ගැන අසන්නට ලැබුණු ප්‍රථම අවස්ථාවේදී මගේ සිතෙහි ලොකු සතුටක් ඇති වුණා. මේ කාරණය ඉෂ්ට කර ගන්නට රජයට පුළුවන් වුවහොත් අපේ රටටත් අපේ ජනතාවටත් විශාල සෙනක් ශාන්තියක් ප්‍රයෝජනයක් ඇති වන නිසයි, මට ඒ විධියේ සතුටක් ඇති වුණේ:

මේ කරුණ සම්බන්ධව අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීමට තමුන්නාන්සේගේ අවසරය ඉල්ලා සිටිනවා.

“එක්සත් ජාතික පක්ෂය: ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය; 1963 සැප්තැම්බර් 28 හා 29 කථනර පැවැත්වෙන මහා සම්මේලනයට ඉදිරිපත් කෙරෙන කෙටුම්පතයි.

ආයෝජන අරමුදල්:

ප්‍රජාතන්ත්‍ර සමාජවාදය පිළිබඳ අපේ මතයට අනුකූල වන පරිදි ලාංකික ජාතීන් අතර කාර්මික, කෘෂිකාර්මික හා වාණිජ දේපලවල අයිතිය පලදායක ලෙස පැතිරීම හා සුළු ආයෝජකයාට ආර්ථික ආවේණික

තයේ නියම ප්‍රතිඵල ලබා ගන්නට සලස්වන අතර ඔහුගේ ආරක්ෂාව සැලසෙන සේ අණපනත් පනවා ආයෝජන අරමුදල් පිහිටුවීමද කරනු ඇත.

ආයෝජන සහතික භාරයන් පිළිබඳ පොද්ගලික අයිතිකම් සීමාසහිත කරන අතර ආයෝජන අරමුදල් යෙදූ ආර්ථික ව්‍යාපාරයන් තිසි පරිදි ප්‍රජාතන්ත්‍ර මය පාලනයකට යටත් කරනු ලැබේ. ඒ ඒ ඒකක වල තැපැල් කන්තෝරු වැනි ආයතනවලින් ආයෝජන සහතික සුළු ආයෝජකයන්ට ලබාගැනීමට හැකි තරම් පුළුල් ක්‍රියා මාර්ගයක් ඇති කරනු ඇත.

මේ යෝජනාවලින් බලාපොරොත්තු වන නිෂ්පාදන මාර්ගවල අයිතිය පුළුල්වීම නිසා මේ රටේ හැම ව්‍යාපාරයකම ජනයා අතර සිලු ආර්ථික සංවර්ධනයක් දියුණු වනු නියතය. රජය හා පොද්ගලික ව්‍යාපාර මගින් පාලනය වන සමහර ආර්ථික ආයතන වෙනුවට ඒවායේ අයිතිය පොදු ජනතාවට හිමිවීමෙන් සම්පූර්ණ ආර්ථික පාලනය ප්‍රජාතන්ත්‍ර මය වූ හිමිකමකට පත්වනු නියතය.”

එයම ඉංග්‍රීසියෙන් කියන්නේ මේ විධියටයි:

“INVESTMENT TRUSTS

In consonance with our concept of Democratic Socialism, we will give consideration to the methods for effectively spreading the ownership of industrial agricultural and commercial property widely among Ceylon nationals. We will set up institutions such as Investment Trusts, within a framework of legislation designed to afford the maximum possible protection to the small investor, while giving him an appreciable return on investments, and a real share in the economic growth of the Nation.

Individual holdings of Trust Investment Certificates will be limited, and democratic control will be ensured of enterprises in which Investment Trust Funds are employed. Trust Investment Certificates will be made widely available through such institutions as Post Offices, in units within the reach of the smaller investor.

The wide diffusion of the ownership of the means of production, envisaged by these proposals, should ensure enthusiastic participation in the economic development of the country, by all sections of the people. The control of certain sections of the economy by State and Private monopolies, will progressively give place to truly democratic ownership and control of the entire economy.”

ඒ කියවන්නට යෙදුණේ 1963 වර්ෂයේ තිබුණු එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ සම්මේලනයේදී යෝජනා කර ස්ථිර කර ගෙන බාරගනු ලැබූ ප්‍රතිපත්තියි. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේන් නොයෙකුත් ව්‍යාපාරවල හිමිකම් ඇති කෙතෙක්. එවැනි ව්‍යාපාර ඇතිව යම් දියුණුවක් ඇති කර ගත් සුළු පිරිසක් ලංකාවේ සිටිනවා. විශාල ධනපතින්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මහා.]

තැන. යම් දියුණුවක් ඇති කර ගත් ඒ සුළු පිරිසගේ ජීවිත දෙස බලාගෙන යන විට පෙනී යන කරුණක් තමයි, ඒ ව්‍යාපාර ආරම්භ කරන විට ඒවා බොහොම සුළුවෙන් ආරම්භ කර තිබෙන බව. මේ රටේ තිබෙන ලොකු කොම්පැනිවල අද ලාංකිකයන්ගෙන් සුළු පිරිසක් සිටිනවා. එහි ඉතිහාසය දෙස බලාගෙන ගියොත් ඒවා ආරම්භ කර ඇත්තේ බොහොම සුළු වෙන් පටන්ගෙන බව පෙනී යනවා. බොහොම සුළුවෙන් පටන්ගත් උදවියයි ඒවා දියුණු කරගෙන ඔය තත්ත්වයට ගොඩනගා තිබෙන්නේ. ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඒ උදවිය එම ආයතන දියුණු කරන්නට පටන් ගත්තා. මහත්සි වී කටයුතු කළ නිසා තමයි, ඒ මගින් අවුරුදු පතා යම් කිසි ලාභයක් ලබා ගත්තේ. එසේ ලබා ගන්නා ලද ලාභය නැවත නැවතත් එම ව්‍යාපාරවලට යොදවා කටයුතු කිරීම නිසා ක්‍රමක්‍රමයෙන් දියුණුව කරා ගමන් කර තිබෙනවා.

අද අප රටේ සංවර්ධන වැඩ රාශියක් කරන්නට තිබෙනවා. ඒ සඳහා සංයුක්ත මණ්ඩල රාශියක් ඇති කිරීමට මෙම රජය බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ කෘෂිකර්ම ඇමතිතුමා ඒ පිළිබඳව පසුව විස්තර කරනවා ඇති. කුමන කුමන අන්දමේ අළුත් වැඩ පොළවල් මේ රටේ ආරම්භ කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙනවාද කියන කාරණය එතුමාගෙන් දැන ගන්නට ලැබෙනවා ඇති. මෙවැනි සැලැස්ම වල් ක්‍රියාවේ යෙදවීම සඳහා අපට මුදල් වුවමනා කරනවා. ඒ මුදල් ලබා ගැනීමට සුදුසු මාගී වුවමනා කරනවා. මෙම ව්‍යාපාර පවත්වා ගෙන යාම සඳහා විදේශ රට වලින් මුදල් ලබා ගැනීමට අප සිතනවා. අවුරුද්දකට වතාවක් මෙම සහා ගර්භයට අවුත් සෑම දෙනාම වාගේ චෝදනා කරන්නේ, විශේෂයෙන් පුද්ගලික අංශයටයි. “උඹලාට මෙතරම් වරප්‍රසාද දී තිබෙන නමුත් ඒවායින් කිසිම ප්‍රයෝජන යක් ලබා දී නැහැ; කර්මාන්ත යනාදිය ඇති කර නැහැ” යන කතාවයි කියන්නේ. එසේ සිදු වන්නට එක් හේතුවක් තිබෙනවා. මේ රටේ මුදල් තිබෙන උදවිය සිටින්නේ සුළු ප්‍රමාණයයි. ඒ සුළු පිරිසත් යම්යම් කර්මාන්තවල යෙදී සිටිනවා. ඒ ඒ උදවියගේ පියවරුන් තැනිතම් මුහුන්

මින්තත් විසින් ආරම්භ කරන ලද යම් යම් කර්මාන්ත දියුණු කරමින් ඒවාගේ කටයුතු කෙරෙහි ඇස් යොමු කරගෙනයි, ඔවුන් බොහෝ දෙනා කාලය ගත කරන්නේ. එම නිසා අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට එවැනි පුද්ගලයන්ට මුදල් ඇත්තේ නැහැ.

අපි පිටරටවලින් ආධාර ලබා ගැනීමට කල්පනා කරනවා. මේ අවස්ථාවේ අප රටේ පවතින මුදල් තත්ත්වයේ හැටියට පිටරටින් ආධාර ලබා ගැනීම අවශ්‍යයි. එහෙත් එය අපට එතරම් සන්තෝෂ වත් නට හැකි කාරණයක් නොවෙයි. මේ අවදානම් අවස්ථාවේදී වෙන කරන්නට දෙයක් නොමැති නිසා තාවකාලික ප්‍රතිකර්මයක් හැටියට අප පිටරටවලින් ආධාර ලබා ගන්නවා. අප “Aid” යනුවෙන් එය නම් කරනවා. එසේ නම් තැබීම වැරදියි. අපට දෙන්නේ ණය මුදලක්. අපට දෙන්නේ තැග්ගක් එහෙම නොවෙයි. පොලියක් අය නොකර එංගලන්තයෙන් අපට ණය මුදල් දී තිබෙන නිසා එංගලන්තයට අපි ස්තූතිවන්ත වෙනවා. ඒවාත් ආපසු ගෙවන්නට අපට සිදු වෙනවා. තවත් රටවලින් අප පොලී සහිත ණය ලබාගෙන තිබෙනවා. ඒවාත් ආපසු ගෙවන්නට ඕනෑ. දැන් සිටින සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා හොඳ පළපුරුද්දක් තිබෙන හිටපු මුදල් ඇමතිවරයෙක්. පිටරටවලින් සියයට 5 සියයට 6 ගෙවා මුදල් ලබාගෙන ආරම්භ කරන ව්‍යාපාරවලින් අන්තිමට ලාභය වශයෙන් ලැබෙන්නේ සියයට 5ක පමණ ප්‍රමාණයක්ය යන හැඟීම ඇතිවන අන්දමේ ප්‍රකාශයක් එතුමා විසින් කරන්නට යෙදුණා. එතුමාගේ ගණන්හිලිවි හරිද නැද්ද කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. සියයට 5 වුවත් ඊට සුළු ප්‍රමාණයක් වැඩි වුවත් පිටරටවලින් පොලියට මුදල් ලබාගෙන මේ කර්මාන්ත දියුණු කිරීම ගැන අප සන්තෝෂයට පත් වෙනවා නම්, එයින් අපමයි රැවටෙන්නේ. අවස්ථාවේ හැටියට මේවා ආරම්භ කරන්නට මුදල් විකක් අවශ්‍ය වුණත් ඒවා කෙරේම විශ්වාසය තබාගෙන සිටීම වැරදියි. අපට මුදල් අවශ්‍යයි. එහෙම නම් කොහොමද අපි මුදල් හොයන්නේ? මේ රටේ තමන්ගේම ව්‍යාපාරවල යෙදී සිටින ව්‍යාපාරිකයන් පිරිසක් සිටිනව. ඒ අය ලගන් වැඩි පුර මුදල් නැහැ. ඒ අය කල්පනා කරන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

තමන්ගේ කර්මාන්තය දියුණු කර ගන්නේ කොහොමද කියයි. මගේ හැඟීමේ හැටියට,—මා ගණන් බලා නැහැ—මාසයකට රුපියල් 1,000 ටත් 1,500ටත් අතර මාසික ආදායමක් ලබන උදවිය 4,000 කට 5,000 කට වැඩිය ලංකාවේ නැහැ. මේ රටේ වැඩි වශයෙන් සිටින කම්කරු මහත්වරු සහ ගොවි මහත්වරු ලගත් විශාල මුදල් නැහැ. සමහර විට මාසයකට රුපියල් 5 ක් 10 ක් ඉතිරි කිරීමට වැඩ පිළිවෙලක් සකස් කර දී කල් යාමේදී ඔවුනට ඒ මගින් විශාල ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්නට පුළුවන් බව තේරුම් කර දුන්නොත් කම්කරු සහ ගොවි මහත්වරුන් විශාල පිරිසක් මේ රුපියල් 5 හෝ 10 ඉතිරි කිරීමට ඉදිරිපත් වෙන්න බැරිය කියා හිතන්න අමාරුයි.

පසුගිය අවුරුද්දට වඩා මේ වර්ෂයේ තැපැල් කන්නෝරු ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවේ මහජනයා මුදල් තැන්පත් කර තිබෙන බව මුදල් ඇමතිතුමා අයවැය කථාවේදී සඳහන් කළා. ගරු සභාපතිතුමනි, කර්මාන්තශාලාවක වැඩ කරන මහත්මයෙක් මාසෙ අන්තිමට පඩි ලබාගෙන එයින් රුපියල් 5 ක් තැන්පත් කරන්න තැපැල් කන්නෝරුවක් හොයාගෙන යයි කියා හිතන්න පුළුවන්ද? එවැනි අයට මුදල් ඉතිරි කිරීමට පහසු වැඩ පිළිවෙලක් තවම යෙදී නැහැ. එම නිසා ඒ මහත්වරුන් සමහරවිට ඉතුරු කරන්නට පුළුවන් මුදල් නාස්ති කරනවා. පඩි ලැබෙන දවස් වල ප්‍රීතිවීම වරදක් ය කියනවා නොවෙයි—මා කියන දේවල් වැරදියට තේරුම් ගන්න එපා—සමහරවිට පඩි ගත්තාම, මත්පැන් වලට, වුවමනා නැති ඇඳුම්, නයිලෝන් ෂර්ට්, ආදියට ඒ මුදල් වැය කරනවා. ලස්සණ කම්සයක් අඳින්න කවුරුත් කැමතියි. එහෙත් මුදල් ඉතිරි කිරීමේ ක්‍රමයක් මේ අයට සකස් කර දෙනවා නම් අපේ ජනතාව එයින් ප්‍රයෝජන ලබනවා ඇති. ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලක් මගින් මාසයකට රුපියල් පන් ලක්ෂයක්වත් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වුණොත් අපට අවුරුද්දකදී කොයි තරම් විශාල මුදලක් ඉතිරි කර ගන්නට පුළුවන් වෙයිද? එයින් මේ රටේ දියුණුව සඳහා කොපමණ ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගන්න පුළුවන්ද? එමෙන්ම මුදල් තැන්පත් කරන පුද්ගලයන්ටත් ලාභයක් ලබා ගත හැකි වන අන්දමට

ආයෝජන මණ්ඩලයක් හෙවත් “ඉන්වෙස්මන්ට් ඩර්ස්ට්” කියන ආයතනයක් පිහිටුවා ඊට තේරුම් ඇති මිනිසුන් පිරිසක් යෙදෙව්වොත් මුදල් තැන්පත් කරන පුද්ගලයන්ට තැපැල් කන්නෝරු සේවිංස් බැංකුවෙන් ලැබෙනවාට වඩා විශාල ආදායමක් මේ මාගියෙන් ලබා ගන්නට පුළුවන් වෙනවාට කිසිම සැකයක් නැහැ. “ෂෙයාර්ස්” ගැනීම වැනි ව්‍යාපාරවලට අද පුරුදු වී සිටින්නේ මේ රටේ ජනතාව ගෙන් ඉතාම සුළු පිරිසක් පමණයි. බොහෝ දෙනා ඒවා ගැන දන්නේවත් නැහැ. ඒවාට සම්බන්ධ වී සිටින අය පවා බොහෝ දෙනෙකු එයින් ලැබෙන මුදල් ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන කටයුතුවල නොයොදා නාස්ති වන්නට ඉඩ හරිනවා. මා මෙසේ කෙටියෙන් ප්‍රකාශ කෙළේ මගේ අදහස් ස්වල්පයක් පමණයි. ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් පත් කරන්නට තීරණය කර තිබෙන කොමිටිය ගැන මා ඉතාමත් සන්තෝෂ වෙනවා. මෙවැනි ව්‍යාපාරයක් ඇති කිරීමෙන් මේ රටේ හැම දෙනාම කිසියම් කර්මාන්තයක හෝ ව්‍යාපාරයක හෝ අයිතියක් ඇති කෙනෙකු වීම ඔවුන්ට විශාල සේවයක්. උදාහරණයක් වශයෙන් අපි ලංගමය ගනිමු. එවැනි ආයතනයක වැඩ කරන කම්කරු ජනතාවට සුළු මුදලක් ගෙවා එහිම කොටස් ගන්නට පුළුවන් කමක් ඇති වුණොත් එම සේවකයන් එය තමන්ගේම ව්‍යාපාරයක් හැටියට සලකන්නට පටන් ගන්නවා. එහෙම වුණොත් ඔවුන් ඒ ව්‍යාපාරය ගැන කොයිතරම් හැඟීමක් ආදරයක් ඇතිව වැඩ කරයිද? ටිකට් නැතිව බස්වල යන අය ගැනත්, බස්වල ආසන කපා දමන අය ගැනත් අපට නොයෙක් විට අසන්නට ලැබෙනවා. එහෙත්, ඒවායෙහි වැඩ කරන ජනතාවට එහි කොටස් හිමිවී එය ඔවුන්ගේම ව්‍යාපාරයක් බවට පත් වුණොත් අර කී විධියේ වැරදි වැඩ සිදු වන්නට පුළුවන් කමක් නැහැ.

එපමණක් නොවෙයි. යම් ආයතනයක වැඩ කරන කාන්තාවකට මේ විධියේ කොටස් ලබා ගැනීමේ අවස්ථාවක් ලැබුණොත් හදිසියේ ඇගේ ස්වාමි පුරුෂයා නැති වුණු අවස්ථාවකදී ඒ කාන්තාවට එයින් ලැබෙන සහනය කොයි තරම්ද? මේ ආදී කරුණු ගැන තවදුරටත් හොඳහැටි කල්පනා කර බලා පුළුවන්කමක් තිබේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[ජයසූරිය මයා.]

නම් මේ අවුරුද්දේම මේ කටයුත්ත සම්පූර්ණ කරන්නට පියවර ගන්නා ලෙස මා මතක් කරනවා.

ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ අංශය ගැන බලන විට දැන් රටේ නොයෙක් අයුත් කර්මාන්ත ඇති කරන්නට කටයුතු කරගෙන යන බව පෙනෙනවා. ඒ සඳහාත් මේ මුදල් පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. පිටරටවලට ණය නොවී, මේ රටේ ඉපයෙන මුදල් නොයෙක් කර්මාන්ත ආදියටත් සංයුක්ත මණ්ඩල වැනි ආයතන වලටත් යොදවා ඒවායේ බලය සල්ලිකාර සුළු පිරිසකට අල්ලා ගන්නට නොදී ඒවායේ කොටස් වැඩ කරන ජනතාවටත් ලබා ගත හැකි වන පිළිවෙලට පුළුල් කොට හැකි පමණ ඉක්මනින් මේ වැඩ පිළිවෙල ක්‍රියාත්මක කරන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති.

කර්මාන්ත ඇමතිතුමාගේ වැඩ කටයුතු ගැන අප තුළ ලොකු විශ්වාසයක් තිබෙනවා. එතුමා පසුගිය කාලය මුළුල්ලේ බොහොම නිශ්ශබ්දව කටයුතු කරගෙන ගියා. මිට කලින් අවසාවකදීත් එතුමා මේ විධියටම නිශ්ශබ්දව ඉඳලා එක පාරටම ගෙනා කුඹුරු පනතින් රටේ බොහෝ අද ගොවීන්ට විශාල යහපතක් සිදු වුණු හැටි අපට මතකයි. දැනත් එතුමා ඒ විධියටම නිශ්ශබ්දව සිටියත් තව මාස දෙකක් තුනක් යන විට එතුමාගේ කටයුතු විරුද්ධ පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට දකින්නට ලැබුණු විට එතුමන්ලා පුදුම වෙනවා ඇති.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මුදල් ඇමතිතුමා තම අයවැය ලේඛන කථාවේ මේ විධියට සඳහන් කර තිබෙනවා :

"The response to the Government's statement of policy regarding private foreign investment has been encouraging. About 22 projects involving both foreign technical and capital collaboration with local investors have been granted approval."—[OFFICIAL REPORT, 25th July 1967; Vol. 73, c. 41.]

විදේශික ආධාරත් ඇතිව කර්මාන්ත 22ක් ආරම්භ කරන්නට අනුමතිය දී තිබෙනවා. දැනට පවත්නා විදේශ විනිමය අප හසුකම් හේතු කොට ගෙන 1963 හි නොවැම්බර් මාසයේ සිට අළුත් ආයෝජන අනුමත කරන්නට හෝ කාර්මික ව්‍යාපාර පුළුල් කරන්නට හෝ නුපුළුවන් වූ බව

ඊළඟ වාක්‍යයේ සඳහන් වෙනවා. පසුගිය රජය කර්මාන්ත භාරසිය ගණනක් ආරම්භ කළාය යන කථාව අපට තිතරම අසන තට සිද්ධ වෙනවා. කර්මාන්ත භාරසිය ගණනක්ම ආරම්භ කළාය කියා මා කල්පනා කරන්නේ නැහැ. එහෙත් ඒ ඇරඹූ කර්මාන්ත ගැන ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයට බැඳී අවසාන වරට එහි මුදල් ඇමති වශයෙන් කටයුතු කළ යටියන්තොට ගරු මන්ත්‍රීතුමා මොනවද කියා තිබෙන්නේ? ඒ ඇරඹූ කර්මාන්ත වැඩි හරියක් සිති බෝල කර්මාන්තය, නියම ලෙස කල්පනා නොකර ඒවා ආරම්භ කර තිබෙනවාය, කියා එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. ඒ කර්මාන්ත බොහොමයකගෙන් මුදල් නාස්ති වීමක් වුණා හැර වෙන වැඩක් නොවුණාය කියා එතුමා ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. මමත් ඒ අදහස් අනුමත කරනවා.

මා පමණක් නොවෙයි, මේවා ගැන මටත් වඩා කරුණු දන්න මහත්වරුනුත් එය අනුමත කර තිබෙනවා. නේලර් කොමිෂන් සභා වාර්තාව ගැන තමුන් තාන්සේලා දන් නවා ඇති. 1965ට පෙර ආරම්භ කළ නොයෙක් කර්මාන්ත නියම අන්දමට, ලාභ ගන්නට පුළුවන් වන අන්දමට සකස් වී නැත, ඒවායේ අඩුපාඩුකම් රාශියක් තිබෙනවාය කියා නේලර් කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ සඳහන් වෙනවා. එම නිසා අපේ වර්තමාන කර්මාන්ත ඇමතිතුමාට මේ අමාත්‍යාංශයේ වැඩ භාර ගන්නට පසු, පළමුවෙන්ම අළුත් කර්මාන්ත ආරම්භ කරන්නට ප්‍රථමයෙන්, මුදල් යොදවා තිබුණු ඒ කර්මාන්තවල අඩුපාඩුකම් සපුරාලන්නටත් ඒවා හරි මාර්ගයට ගෙන එන්නටත් කටයුතු කරන්නට සිද්ධ වුණා. පළමුවෙන් තිබුණු අන්දමටම ඒ කමිහින්න ගෙන යන්නට ඉඩ දුන්නා නම් ඇත්ත වශයෙන්ම මේ රට බංකොලොත් තත්ත්වයකට පත් වන බව මේ කොමිෂන් සභා වාර්තාවෙන් පෙනෙනවා. ගරු කර්මාන්ත ඇමතිතුමාට අවුරුදු දෙකක කාලයක් ඒ සඳහා ගත කරන්නට සිද්ධ වුණා.

අධ්‍යාපන ඇමතිතුමාටත් එවැනි දෙයක් සිද්ධ වුණා. අප බලයට පත් වන විට අධ්‍යාපන දෙපාර්තමේන්තුව කුමන තත්ත්වයකින්ද තිබුණේ? එය ආණ්ඩුවේ කාර්යාලයක්ද නැත්නම් වෙන එකක්ද කියා

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

තෝරා ගන්නටත් බැරි තත්ත්වයක් තිබුණේ. ඒ විධියේ දැවැද්දකුසි 1965 මාර්තු මාසයේදී අපට භාර ගන්නට සිදු වූවුණේ.

“The National Government, however, has since granted approval for sixty new industrial undertakings by local investors”—[OFFICIAL REPORT, 25th July 1967; Vol. 73, c.41.]

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, විදේශීය ආධාර ඇතිව අළුත් කර්මාන්ත 22ක් සඳහා අනුමතිය දී තිබෙන බව මා කලින් සඳහන් කළා. ඊළඟට මේ රටේ මුදල් යොදවන කාර්මිකයන්ට කර්මාන්ත 60ක් ආරම්භ කිරීම සඳහා අප අනුමතිය දී තිබෙනවා. ඒ සමගම රජයේ සංයුක්ත මණ්ඩල මගින් තවත් කර්මාන්ත රාශියක් පිළියෙල කර තිබෙනවා. ලොරිවලට හා ට්රැක්ටර්වලට වැසි ගැසී මේ වැඩ පොළක් ඇති කිරීම අනුමත කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ කටයුතු ඉතා ඉක්මණින් කරනවා.

“Work will also comence on a Paper Board Mill. . .”—[OFFICIAL REPORT, 25th July 1967; Vol. 73, c. 41.]

සහ කඩදාසි පැක්ටරියක් ඇති කිරීමත් අනුමත වී තිබෙනවා. “Cast iron Foundry” එකේ වැඩ පටන් ගෙන තිබෙනවා. ඒ වගේම තුනී ලෑලි කර්මාන්ත ශාලාව වැනි අළුත් කර්මාන්ත රාශියක් මේ රජය පටන්ගෙන තිබෙනවා.

ජාතික රජය බලයට පත් වන්නට කලින් සිමෙන්ති කර්මාන්තය ඇරඹී තිබුණා. සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් හිතන හැටියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ආණ්ඩු කරන කාලයේ නොවෙයි, මුල්ම සිමෙන්ති කර්මාන්ත ශාලාව ඇති වුණේ. පුත්තලම, ගාල්ල ආදී ප්‍රදේශවල එම සිමෙන්ති නිෂ්පාදනය වැඩි දියුණු කිරීමේ කටයුතු අරඹා තිබෙනවා.

ෂෙල්ටන් ජයසිංහ මයා.

(திரு. ஷெல்டன் ஜயசிங்ஹ)

(Mr. Shelton Jayasinghe)

සිමෙන්ති නිෂ්පාදනය තුන් ගුණයකින් වැඩි කිරීමට කටයුතු කරගෙන යනවා.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Javasuryia)

පාර්ලිමේන්ත ලේකම්තුමා කියනවා, සිමෙන්ති නිෂ්පාදනය තුන් ගුණයකින්

—දෙවන වර කියවීම

වැඩි කිරීමට කටයුතු කර තිබෙනවාය කියා. වැඩ රාශියක් කළායයි මා කියන්නේ නැහැ. අපට පුළුන් තරමින්, සාධාරණ අන්දමට කර්මාන්ත අංශයෙන් සැහෙන වැඩ කොටසක් මේ රජය කර තිබෙනවා.

විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් නිතරම සඳහන් කරන දෙයක් තමයි, රැකියා සහ ප්‍රශ්නය. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඒ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලා නොයෙක් කරුණු ඉදිරිපත් කරනවා. රැකියා සහ ප්‍රශ්නය අද උග්‍ර වීගෙන එනවා. රැකියා රක්ෂා නොමැතියවුත් වශයෙන් අද 4,00,000ක් පමණ රැකියා කර්මාලවල ලියාපදිංචි වී සිටිනවා. එහෙත් ඒ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියන්නේ නැහැ, මේ කාලය තුළ කොයි තරම් ප්‍රමාණයකට රැකියා සපයා දී තිබෙනවාද කියා. රැකියා රක්ෂා නැතියවුත් වශයෙන් ලියාපදිංචිවී සිටින සංඛ්‍යාව පමණයි, ඔවුන් සඳහන් කරන්නේ. අවුරුද්දකට කොයි තරම් සංඛ්‍යාවකට මේ ආණ්ඩුව රක්ෂා සපයා තිබෙනවාද කියා ඒ අය කියන්නේ නැහැ. 1966 ජනවාරි මාසයේ සිට දෙසැම්බර් මාසය දක්වා මේ රජය රක්ෂා සපයා දී තිබෙන ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් හොයා ගන්නට මට පුළුවනු වුණා. මුළු ලංකා වේම නොවෙයි, කොළඹ ප්‍රධාන රැකියා කර්මාලයෙන් පමණක් ගිය අවුරුද්ද තුළ 28,000කට රක්ෂා සපයා දී තිබෙනවා. මා ඒ මහතාගෙන් ඇහුවා, “පසුගිය ආණ්ඩු කාලයේ අවුරුද්දකට කොපමණ සංඛ්‍යාවකට රක්ෂා සපයුවාද?” කියා. “4,000කට 5,000 කට වඩා නැහැ” කියා පිළිතුරු දුන්නා. තත්ත්වය, ඕකයි.

රැකියා සඳහා වැඩියෙන් ලියාපදිංචි වන බව ඇත්තයි. එයට හේතුව මොකක්ද? අප එයත් කල්පනාකර බලන්නට ඕනැ. දේශපාලනඥයන් වශයෙන් පක්ෂ හඳුනාගෙන යුතුව විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කල්පනා නොකරනැයි මා විශ්වාස කරනවා. එසේ වැඩි වැඩියෙන් අවුරුද්දපතා රැකියා කර්මාලවල ලියාපදිංචි වන්නේ මොන හේතුවක් නිසාද කියාත් අප දැන ගත යුතුයි. අවුරුද්දපතාම මේ රටේ ජනගහණය සිග්‍රයෙන් වැඩි වෙනවා. නිදහස් අධ්‍යාපනය නිසා විභාග වලින් සමත් වී පාඨශාලාවලින් පිට වන

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

[ජයසූරිය මහා.]

ලක්ෂ සංඛ්‍යාත තරුණ පිරිස් රැකිරක්ෂා හොයාගෙන එනවා. මේ ආණ්ඩුව බලයට පත් වීමෙන් පසුව මෙසේ අවුරුද්දකට 28,000 කට පමණ රක්ෂා දුන් බව හැම තැනම ආරංචි වුණා. ඒ ආරංචිය ගම් නියම් ගම්වල පැතුරුණා. “අසුවල් තැන රක්ෂා දෙනවා, අසුවල් ගණනකට රක්ෂා ලැබුණා” යන ආරංචිය උඩ වෙනදාට වඩා විශාල පිරිසක් රක්ෂා ලබාගැනීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් රැකිරක්ෂා කාර්යාල වල ලියාපදිංචි වෙනවා.

පසුගිය කාලවල අපේ ගම්වල කාන්තාවන්—ගැහැණු ළමයින්—රැකිරක්ෂාවල් සොයා ගියේ නැහැ. ඉස්කෝල් ගිනිල්ලා ඉවර වුණම ගම්බද ගැහැණු ළමයින් බොහෝ දෙනෙක් ගෙදර නතර වුණා. එහෙත් දැන් ජ්‍යෙෂ්ඨ විභාගයෙන් හෝ ඒ හා සමාන වෙනත් විභාගයකින් සමර්ථ වන ගැහැණු ළමයින්ගෙන් වැඩි දෙනා රැකිරක්ෂාවල් බලාපොරොත්තු වෙනවා. ඒ සඳහා ළගම තිබෙන රැකිරක්ෂා කාර්යාලයේ තමන්ගේ නම් ලියාපදිංචි කරවා ගන්නවා. වෙනදා එහෙම තත්ත්වයක් තිබුණේ නැහැ. කාන්තාවන් රක්ෂාවල් සඳහා ලියාපදිංචි වීමේ පුරුද්දක් මේ රටේ මීට පෙර මේ තරම් තිබුණේ නැහැ. රැකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය ගැන කල්පනා කරන විට කී දෙනෙක් රැකිරක්ෂාවල් බලාපොරොත්තු වෙන් තමන්ගේ නම් ලියාපදිංචි කරවා ගෙන සිටිත්දැයි සොයා බලනු මිස එයින් කී දෙනකුට රැකිරක්ෂා ලබා ගන්නට පුළුවන් වී දැයි සොයා බලන්නේ නැහැ. කරුණා කර ඒ ගැනත් කල්පනා කරත් නැයි මා මතක් කරනවා. රටේ ජනගහනය සිග්‍ර ලෙස වැඩි වෙගය යන බවත් ඒ සමගම කල්පනා කරන්නට ඕනැ.

රක්ෂාවන් සඳහා පුද්ගලයන් තෝරා ගැනීමේදී රටේ පාලක පක්ෂයට ලොකු අමාරුවකට මුහුණ දෙන්නට සිදු වෙනවා. අපේ කාලය තුළ පමණක් ඇති වූ දෙයක් ගැන නොවෙයි මා සඳහන් කරන්නේ. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ දැන් සිටින තමුත්තාත්තේලා මේ රටේ ආණ්ඩු බලයේ සිටිද්දීත් ඒ තත්ත්වය තිබුණා. මේ රටේ රැකිරක්ෂා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටින්නන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් රැකියාවකට පළපුරුද්දක් ලත් අය නොවීමයි ඒ අමාරුවට හේතුව. වැඩි දෙනා තුළුණු කම්

කරා තත්ත්වයේ අයයි. ඒ අය රැකියාවකට පුහුණුවක් ලත් අය නොවෙයි. එවැනි නත් යම් කර්මාන්තායතනයකට වුවත් ඇතුළු කර ගැනීමේදී අමාරුවක් ඇති වෙනවා. ඒ අය බඳවා ගත් පසු අලුතින් පුරුදු පුහුණු කරවා ගන්නටයි සිදු වන්නේ. ඒ නිසා, හෙට බැරි වුනත් අනිද්දාවත් මේ රටේ ඇති වන ජනතාවට ප්‍රයෝජනයක් ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් සංවිධානය කිරීම අවශ්‍ය බව තේරුම් ගැනීමෙනුයි ගරු අධ්‍යාපන ඇමතිතුමා අධ්‍යාපන සම්බන්ධයෙන් අලුත් ප්‍රතිපත්තියක් ඇති කළ යුතුයයි කල්පනා කළේ. ඉතාමත් ඉක්මනින් ඒ සඳහා අලුත් වැඩ පිළිවෙළක්—ක්‍රියා මාර්ගයක්—සකස් කරන්නට එතුමා බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒ නිසයි.

ගරු කම්කරු අමාත්‍යතුමාගේ වැඩ පිළිවෙළක් අනුව පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන කීපයක් ඇති කරන්නට යනවා. සමහර දේවල් විරුද්ධ පැත්තේ ඉන්න තමුත්තාත්තේලා බලයේ සිටි කාලයේදී ඇති කළ වැදගත් දේවල් බව මා පිළිගන්නවා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ තව තවත් වේගයෙන් ගෙන යාමටයි අප ක්‍රියා කරගෙන යන්නේ. ළමයින් වැඩට පුහුණු කරවීමේ මධ්‍යස්ථානයක් උතුරාගොඩවන්නේ තිබෙනවා. එතැන ඊඩියෝ රෙපයාර් කිරීම, ඉලෙක්ට්‍රික් වැඩ කිරීම, මෝටර් රථ අලුත්වැඩියා කිරීම වැනි දේවල් පුහුණු කරනවා. ඉතා වේගයෙන් එවැනි වැඩවලට ළමයින් පුහුණු කිරීමේ වැඩ කටයුතු කරගෙන යනවා. ඉස්සර එක් වරුවක් පමණක් පැවැත්වූ මේ මධ්‍යස්ථාන දැන් දෙවරුව කර තිබෙනවා. අවුරුද්දක් ඇතුළත දහසක් පමණ ළමයින් එතැනින් පුහුණුව ලබා පිට වී යනවා. පුහුණු වූ අය අපට බෙහෙවින් අවශ්‍යයි. අපේ රටේ තිබෙන නොයෙක් වර්ගයේ කාර්මික ආයතන පාඩුවක් නැතිව පවත්වා ගෙන යාමට පුහුණු වූවන් අවශ්‍යයි. ඒ අයගේ දක්ෂකම නිසා අපේ කර්මාන්තායතනවල වැඩ සාර්ථක ලෙස කරගෙන යාමට පුළුවන් වී තිබෙනවා. බාබර් වැඩටත් ළමයින් පුහුණු කරනවා. මීට පෙර ඒ වැඩ කරගෙන ගියේ පිටරටවල උදවියයි. දැන් ලාංකිකයන් පුහුණු වන නිසා ඒ අයට රක්ෂාවල් සපයා ගන්නට පුළුවන් වෙනවා. මතුවට මේ තත්ත්වය තව තවත් හොඳ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

අනට හැරෙනවා. මේසන්වරුන් සහ වඩු වන් පුහුණු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන කලින් තිබුණේ 20 යි; දැන් ඒ ස්ථාන 40 දක්වා වැඩි කර තිබෙනවා. ඔය අන්දමට ජාතික රජයෙන් සැහෙන වැඩ කොටසක් ඉටු වී තිබෙන බව තමුන්තාන්සේලා මතක් කරන්නට සතුටුයි. තමුන්තාන්සේලා මොනවා කීවත්, තමුන්තාන්සේලා ඇස් වසාගෙන සිටියත්, කන් වසාගෙන සිටියත්, නහය වසාගෙන සිටියත්, කොයි තරම් ශෝකය ප්‍රකාශ කළත්, ඇස් පෙනෙන, කන් ඇහෙන රටේ මහ ජනතාවට පෙනෙන්නට තිබෙනවා, රටේ ආහාර ප්‍රශ්නය විසඳීමට ජාතික රජය බොහොම උනන්දුවෙන් කටයුතු කරගෙන යන බව. ඒ උනන්දුව දෙස බලන විට තමුන්තාන්සේලා බොහෝ දෙනකුගේ සිත්වල කණගාටුවක් ඇති වන බව අප දන්නවා.

තුඩාවේ මයා.

(කීරු. තුඩාව)

(Mr. Tudawe)

කිසි කණගාටුවක් නැහැ.

ජයසූරිය මයා.

(කීරු. ඉයාසූරිය)

(Mr. Jayasuriya)

ඒ බව අහන්නත් සතුටුයි. තමුන්තාන්සේලාගේ පුරුද්ද නිසාද දන්නේ නැහැ, හැම විටම තමුන්තාන්සේලාගේ කථා වලින් ප්‍රකාශ වන්නේ මේ වැඩ පිළිවෙළ වල් කඩාකප්පල් වෙනවාය කියන එකයි. වලපනේ මන්ත්‍රිතුමා (පී. බී. එම්. හේරත් මයා.) මේ ගරු සභාවේදී කථා කරන විට කිව්වා, මුදල් ඇමතුමා බොරු කියනවාය, ගුවන් විදුලියෙන් බොරු කියනවාය කියා. වලපනේ මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාව අගෝස්තු 2 වැනිදා හැන්සාඩ් වාර්තාවේ 232 සහ 233 තීරුවල මේ විධියට වාර්තාගත වී තිබෙනවා:

“...මේ රජයේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ ගුවන් විදුලි අංශයන් කියන්නේ අසත්‍යයක් යයි අපට කියන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා; බොරුවක් යයි අපට කියන්න සිද්ධ වී තිබෙනවා.

අපි මෙහි ඇති එක එක කරුණ වෙන වෙනම ගනිමු. වි ගොවිතැන ගැන කියා තිබෙනවා.

අයවැය කථාවේ 28 වෙනි පිටුවේ මුදල් ඇමතිතුමා මෙසේ කියනවා:

“ ‘මෙහි වැදගත් ලක්ෂණය වනුයේ, මේ කාලය තුළදී, සාමාන්‍ය වී අස්වැන්නෙහි ඇති වුණු වැඩි වීමයි. ’ ”

කොහේද මුදල් ඇමතිතුමා බොරුවක් කියා තිබෙන්නේ? මේ කාලයේ දී යන්තෙන් එතුමා කියන්නේ 1966-67 අවුරුද්ද පිළිබඳවයි. කලින් අවුරුද්දේ අස්වැන්නට වඩා ඒ අවුරුද්දේ අස්වැන්න වැඩි වී තිබෙන බවයි එතුමා කියා තිබෙන්නේ. ඒක බොරුවක්ද? සම්පූර්ණ සත්‍යයක්. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි මේ විධියේ වචන පාවිච්චි කරන නො මහජනතාව මුළු කර ගොවිතැන සඳහා දැනට තිබෙන උනන්දුව නැති කිරීමට බවයි, අපට පිළිගැනීමට තිබෙන්නේ. කොයි තරම් හොඳ වැඩක් කරන්නට ගියත් සුළු සුළු අඩුපාඩු තිබෙන්නට පුළුවන්. රට අවදානම් තත්ත්වයකට මුහුණ පා තිබෙන මෙවැනි අවස්ථාවක දී ඒ විධියේ සුළු සුළු අඩුපාඩුකම් වසා ගෙන රට හදා ගැනීමට සියළු දෙනාම මහත්සි වන්නට ඕනෑ. එසේ කළ යුතුව තිබෙන අවස්ථාවක මේ විධියේ දේවල් කීම ඇත්තෙන්ම ඉතාමත් කණගාටුදායක දෙයක්. වලපනේ මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාවේදී කිව්වා, වි බුසලං රුපියල් 12 ක් ගෙව්වේත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ රජයෙන්ය කියා. බොරු කිව්වේ ඒ අයයි. කවිද ඇත්ත කියන්නේ කියා මහජනයා දැනගනිවි. ඒ අනුව මහජනයාට ඒ ඒ පක්ෂවල උදවිය මැණ ගන්නට පුළුවන් වෙනවා ඇති. එබැවින් අප ඒ ගැන ඊට වඩා කථා කරන්නේ නැහැ. වි බුසලං රුපියල් 12 ක් ගොවීන්ට දුන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුව මේ රට පාලනය කරන කාලයේදීයි.

වලපනේ මන්ත්‍රිතුමාගේ කථාවේදී ඒ විධියේ තවත් දේ කියා තිබෙනවා. ඒවා ඒ තරම් වැදගත් දේවල් නොවෙයි. කොලොන්නාවේ මන්ත්‍රිතුමා (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) අද ජීවන වියදම පිළිබඳ ප්‍රශ්නය බරපතළ දෙයක් හැටියට පෙන්වා තිබෙනවා. අද ජීවන වියදම මණින විධිය හරි නැතිලු. හරි විධියට මණිනවා නම් අද ජීවන අංකය එකසිය දහ හතරකුත් දශම ගණනක් නොව එකසිය විස්සක් පමණ විය යුතුලු. දැනට ජීවන වියදම මණින්නේ 1956 සිට 1965 දක්වා වූ කාලය තුළ දී එය මැන්න ආකාරයටමයි. අද ලෝකයේ ජීවන වියදම ගැන කල්පනා කරන විට ඇත්තෙන්ම පුදුම හිතෙනවා. වඩාත්ම

[ජයසූරිය මයා.]

ප්‍රදුමය නම් ලංකාවේ ජීවන වියදම මේ තත්ත්වයෙන් තබාගෙන සිටීමයි. ජීවන වියදම වැඩි වී ඇති බව ඇත්තයි. එහෙත් එය සිදු වූයේ ඊයේ පෙරේදා නොවෙයි. 1956 සිට පටන් ගත් වැඩි වීම දිගටම අවුත් තිබෙනවා. මෙය උග්‍ර ලෙස වැඩි වන්නට පටන් ගත්තේ 1963 සහ 1964 දීයි. 1964 දී අන්තිම අමාරු තත්ත්වයකට ජනතාව පත් වුණා. දැන් සිදු වී තිබෙන දේ මොකක්ද? මිලිස් මිලි වැඩි වී තිබෙනවා. හාල්වල මිල ගැන ගරු මුදල් ඇමතිතුමා විසින් කියන්නට යෙදුණා. ශත 85 කට තරම හාල් සේරුවක් ගන්නට පුළුවනි. [බාබා කිරීමක්] ශත 85ට හාල් සේරුවක් ගත නොහැකි බව සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා. ඒ විධියට කියන ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයෙන් ශත 85 බැගින්, ශත 90 බැගින් හාල් ලබා දෙන්නට මට පුළුවනි. ජාතික පොළේත් හාල් මිල ශත 85යි; ශත 90යි. හොරණ පැත්තේ කිදෙල්පිටියේ එඩ්මන් අමර සේකර නම් මහතකු ජාතික පොළට හාල් සහ එළවළු ගෙනවිත් විකුණනවා. ඒ මහතා හොඳ හාල් සේරුවක් ශත 85 බැගින් විකුණනවා. රුපියල් 1.20 ට, රුපියල් 1.25 ට හාල් ගන්නවා යයි සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් කියනවා. එහෙත් ඒ ගැන තර්ක කරන්නට වුවමනාවක් නැහැ. අපත් මේවා ගැන සොයා බලා තිබෙනවා. ඊයේ මා නියෝජනය කරන කොට්ඨාශයෙහි ඇවි දින්නට මා ගිය අවස්ථාවේ දී මේ ගැන විමසූ විට ශත 85 ට, ශත 90 ට හාල් ඒ ප්‍රදේශයෙන් ලබා ගත හැකි බව මට දැන ගන්නට ලැබුණා.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්

(கௌரவ அங்கத்தவர் ஒருவர்)

(An hon. Member)

සුණු සහල් වන්නට ඇති.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

නැහැ. හොඳ සහල්. මා නියෝජනය කරන ප්‍රදේශයේ ජනතාව සුණු සහල්ම කනවා යයි ඒ මන්ත්‍රීතුමා කල්පනා

කරනවාද? එහි සිටින්නේ හොඳ සිංහල ජනතාවක්; වැඩි වශයෙන් සිටින්නේ බෞද්ධ ජනතාවක්. සහල් ශත 85 ට, 90 ට ගන්නට පුළුවනැයි ඒ අය කියනවා. ඒ කෙසේ වෙතත් මේ ප්‍රශ්නය ගැන විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් මෙම ආණ්ඩුවට ඊෂ්‍යා කරනවා ඇති. එහෙත් ලංකාවේ සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ කිසිම ඊෂ්‍යාවක් නැහැ. හාල් මිල ඔය ගණන්වලට තිබීමෙන් වාසියක් වී තිබෙන්නේ සිංහල ගොවියාටයි. ඒ සිංහල ගොවියාට වැඩිපුර මුදලක් ලැබීම ගැන සහෝදර සිංහල ජනතාව තුළ ඊෂ්‍යාවක් නැහැ. ඒ අයට විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ට වගේ දේශපාලන අදහස් නැති නිසා, ආණ්ඩු පෙරලීමේ අදහස් නැති නිසා එම මුදල් සතුටෙන් ගෙවා හාල් ලබා ගන්නවා. සිංහල ගොවියාගේ දියුණුව ගැන ඒ අය සතුටු වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කමිත්ත ඇති කරන්නැයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ගරු මන්ත්‍රීවරුන් අපට කියනවා. ඒ ඒ කර්මාන්ත මාර්ගයෙන් අප නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ වැඩි වශයෙන්ම අලෙවි කරන්නට පුළුවන් වන්නේ අපේ රට තුළමයි. වර්ගයක් දෙකක් පමණ පිටරට යවන්නට පුළුවන් වේවි. අනෙක් සියල්ල අපේ රට තුළම අලෙවි කරන්නට සිදු වෙනවා. ඒ වගේම එංගලන්තයේ ප්‍රංශයේ තැන්නම් ජර්මනියේ තරම් හොඳ නිෂ්පාදන අපේ රටේ ඇති කරන්නට බැහැ. ඒ රටවල් අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ තම කර්මාන්ත දියුණු කර දැන් ඒවා උසස් තත්ත්වයකට පත් කරගෙන තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ රටවල කර්මාන්ත නිෂ්පාදන සමග තරඟ කරන්නට අපේ රටට කිසිසේත්ම පුළුවන් වන්නේ නැහැ. අප නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ අපේ රට තුළම විකුණා ගන්නටයි, අපට සිදු වන්නේ. එසේ නම් ඒ භාණ්ඩ මිලදී ගන්නට සුදුනම් අය අපේ රටෙහි සිටිය යුතුයි. කමිස සපත්තු ආදී දේ කොතරම් සැදුවත් වැඩි වශයෙන්ම ඒවා විකුණන්නට සිදු වන්නේ ගොවියන්ටයි. මේ රටේ වැඩි වශයෙන් සිටින්නේ ගොවියන් නිසා නිෂ්පාදනය කරන භාණ්ඩ වැඩි වශයෙන්ම විකුණන්නට වන්නේ ගොවියන්ටයි. [බාබා කිරීමක්] පිටරට යවන්නේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

කොහොමදැයි ඔය රත්තරන් මන්ත්‍රිතුමා කරුණාකර කල්පනා කරන්න. මෙහි නිෂ්පාදනය කරන සෑම දෙයක්ම පිටරට යවන්නේ කොහොමද? එහෙම හිතන්නට එපා. එහෙම කරන්නට බැහැ. වැඩි වශයෙන් අප මහත්සි ගන්නට ඕනෑ මේ රටට වුවමනා කරන ප්‍රමාණය පමණක් මේ රටේ නිෂ්පාදනය කිරීමටයි. එහෙනම් ඒ කර්මාන්ත ශාලාවලින් හදන බඩු ගන්නට මේ රටේ ජනතාවට මුදල් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා වැඩි ජනතාව වන ගොවි ජනතාවගේ දියුණුවක් ඇති වන්නට ඕනෑ. අද මිලිස් වැවීමෙන්, ලුනු වැවීමෙන්, වී නිෂ්පාදනයෙන් හා එලවලු වගාවෙන් ප්‍රයෝජනයක් ලබාගැනීමට අපේ ගොවි මහත්වරුන්ට පුළුවන්කම ලැබී තිබෙනවා. අවුරුදු ගණනාවකට පසුව අපේ ගොවි මහත්වරුන් අද යම්කිසි මුදලක් අතට ගන්නවා. එයට ඊළඟ කරන්නට එපා. අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ පැති සිටි අපේ ගොවි මහත් වරුන්ට ඊළඟ කිරීම හොඳ නැහැ.

කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (පී. බී. ඉලංගරත්න මයා.) අපට කියා හිටියා ඔර්ලෝසු ආදිය මේ රටට හොරෙන් ගෙනෙනවාය කියා. අප විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ආසනවල සිටින කාලයේදී එක්තරා ප්‍රවෘත්ති පත්‍රයක පළ වී තිබුණු පුවතක් මට මතකයි. ලංකාවේ ජන ගහනය අනුව මේ රටට ගෙන්වන ඔර්ලෝසු සංඛ්‍යාව සසඳා බලන විට කුඩා දරුවාගේ සිට හැම කෙනෙකුගේම එක අතට ඔර්ලෝසු තුන බැගින් බෙදන්නට තරම් ප්‍රමාණවත් ඔර්ලෝසු සංඛ්‍යාවක් ගෙන්වා තිබෙනවාය කියා තිබුණා. ඒ කාලයේ මුදල් ඇමති වශයෙන් සිටියේ කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාද කැගල්ලේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාද (පී. බී. ජී. කලුගල්ල මයා.) දොම්පේ ගරු මන්ත්‍රිතුමාද (එෆ්. ආර්. ඩයස් බණ්ඩාරනායක මයා.) සී. පී. ද සිල්වා ඇමතිතුමාද කියා මට මතක නැහැ. එදා ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තිබුණා. සමහරවිට දැනුත් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති. කොළොන්නාවේ ගරු මන්ත්‍රිතුමා කථා කරද්දී එතුමාගේ පරණ ඉතිහාසය අමතක කළාද කියා අහන්නට ඕනෑ. යම්කිසි වැරදි ක්‍රියාවක් සිදුවන විට ඒ

පිළිබඳව සුදුසු වැඩ පිළිවෙළක් යොදා එය නතර කරන්නට හදන විටම ඔන්න චෝදනා කරනවා පිට රටින් බඩු ගෙන්වනවාය, ගෙන්වීම නැවැත්වූ බඩු රටට එනවාය කියලා. එහෙත් ඔවුන් ආණ්ඩු කරන කාලයේ මෙවැනි දේවල් නතර කිරීමට කළේ මොනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. බෝරාකාරයින් බඩු හංගනවා යයි චෝදනා කරනවා. අපි ඒවා නවත්වන්නට හදන විට, පොලිසියෙන් සොයා බලන විට, ඒවාට හිතා වෙනවා; සමච්චල් කරනවා. තමුත්තාත්තේලාගේ කාලයෙන් බඩු හංගුවා; බඩු හිඟයක් තිබුණා. ඒ සම්බන්ධව තමුත්තාත්තේලා කළේ මොකක්ද? සමහරු කළ දේවල් නම් මේ ගරු සභාවේදී කියන්නත් ලැජ්ජයි.

කාරකසභා නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමා

(சுயுக்களின் உப அக்கிராசனார் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

තම හුඟක් වෙලා කථා කරනවාද? දැන් පැයක් අරගෙන තිබෙනවා.

ජයසූරිය මයා.

(திரு. ஜயசூரிய)

(Mr. Jayasuriya)

අවසාන වශයෙන් මිත්‍රවත්ගොඩ ගරු මන්ත්‍රිතුමා (ද සොයිසා සිරිවර්ධන මයා.) සඳහන් කළ කරුණකට පිළිතුරක් දීමෙන් කථාව අවසාන කරනවා. මුදල් පිළිබඳව මේ අමාත්‍ය තත්ත්වය අපට ඇති වී තිබෙන්නේ අපේ තේ, රබර් හා පොල්වල මිල පහත බැස තිබෙන නිසා යයි ගරු මුදල් ඇමති තුමා කිව්වා. ඒ සමගම එතුමා කිව්වා, ඒවායේ මිල සකස් වන්නේ ලෝක වෙළඳ පොලේ මිල අනුව නිසා ඒවායේ මිල පිළිබඳව වගකියන්නට අපට පුළුවන් කමක් නැතෙයි කියලා. ගරු ඇමතිතුමාගේ ඒ ප්‍රකාශ සම්පූර්ණයෙන්ම වැරදි යයි ද එසේ සිදු වී තිබෙන්නේ වෙළඳ ඇමති තුමාගේ වැඩ පිළිවෙළේ අසතුටුදායක තත්ත්වය නිසා යයි ද ගරු මිත්‍රවත්ගොඩ මන්ත්‍රිතුමා කිව්වා. ඒ මහත්වරුන් ආණ්ඩු කරන කාලයේදී සමාජවාදී රටවල් සමග හොඳට කටයුතු කරගෙන ගියාය කියලත් ඒ සමගම කිව්වා.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[ජයසූරිය මයා.]

I am reading from the Budget Speech of 1963-64 of Mr. T. B. Illangaratne, the then Minister of Finance :

"In conformity with a trend that has been consistently in evidence since 1956 the average f.o.b. price of all teas continued to decline further in 1962. . ."

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ උදවියගේ සමාජවාදී වැඩ පිළිවෙළේ හැටියට එය නවත්වන්නට බැරි වුණේ මන්ද කියා මා අහනවා. ලෝක වෙළඳ පොළේ තත්ත්වය අනුව 1956 තුළ තේවල මිල බැස්ස බව කියනවා. එහි තව දුරටත් මෙසේ කියනවා :

"The f.o.b. price of copra declined by 6.3 per cent on the average as compared with the previous year."

ඇයි මේවා බසින්නට තමුත්තාත් සේලා ඉඩ දුන්නේ කියා මා අහනවා. මෙවැනි ප්‍රශ්න තමුත්තාත් සේලාගේ ආණ්ඩුවේ කාලයේදීත් ඇති වුණා. අපේ ආණ්ඩු කාලයේදීත් ඇති වෙනවා. අපේ තේ ඕනෑම රටක් විසින් ඉල්ලනවා නම් ඒ රට සමග ඕනෑම පිළිවෙළකට ගනුදෙනු කරන්නට අප සූදානම් කිරීමට සිටිනවා. පළමුවන වතාවට චීනයත් සමග වෙළඳ ගිවිසුම් ඇති කරගෙන වෙළඳාම පටන් ගත්තේ අපයි. වලපතේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා (ටී. බී. එම්. හේරත් මයා.) කීවා, එය කළේත් එම උදවිය බව. චීනයත් සමග පළමුවන වතාවට වෙළඳාම් කරන්න පටන් ගත්තේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ ආණ්ඩුවයි. අදත් ඒ මහත්වරුන් සමග අප වෙළඳාම් කරනවා. බොහොම සතුටුදායක අත්දැමින් එම කටයුතු කෙරෙනවා. චීන රටත් සමග නියෙන අපේ මිත්‍ර සම්බන්ධතාව කිසිසේත් අඩු වී නැහැ. ඒ උදවිය අපේ අගමැතිතුමාට, මේ ආණ්ඩුවට, ගෞරව කිරීම ගැන අපි සන්නේෂ වෙනවා. එම නිසා මහජනතාවට වැරදි අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම අප රටේ දියුණුවට මිදිකමක් බව කියන්නට ඕනෑ. මේ කරුණු අවබෝධ කරගෙන ආණ්ඩු පක්ෂයත් විරුද්ධ පාර්ශ්වයත් කටයුතු කළොත් එය අපේ යහපතට ප්‍රයෝජනවත් වෙනවායැයි අප සිතනවා. 'මා දැන් පැයකට වැඩි වේලාවක් කතා කර තිබෙනවා. මට ඇහුම් තත් දුන් තමුත්තාත් සේලාට ස්තූති වන්න වෙමින් මගේ කථාව මෙනෙකින් අවසාන කරනවා.

අ. හා. 7.3

එම්. තෙන්නකෝන් මයා. (නිකවැර පිය)

(ත්‍රි. எம். தென்னக்கோன்—நிக்கவொரட்டிய)

(Mr. M. Tennakoon—Nikaweratiya)

අප රටේ ජාතික මමත්වය, බෞද්ධකම පිළිබඳව යම් කෙනෙක් නියමාකාරයෙන් හඬ නැගුවා නම් ඒ අනගාරික ධර්මපාල තුමාය කියා මා සිතනවා. එතුමාගේ හඬට සරිලන හඬක් තවම අපට අසන්නට ලැබී නැහැ. එතරම් ශ්‍රේෂ්ඨ ජාතික අදහස් දැරූ ජාතික විරවරයකුගේ මුහුබරකු වන අප අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා අපේ කම, සිංහල කම හා සිංහලයන්ගේ සමාජ දියුණුව පිළිබඳව දරන අදහස් අනගාරික ධර්මපාල තුමාගේ අදහස් සමග සසඳා බලන විට හරියට අහසට පොළොව මෙන් පරස්පරය කියන්නට පුළුවනි.

එතුමාගේ කථාවේදී ප්‍රකාශ කළා, මේ රටේ කම්කරු ජනතාව කොමියුනිස්තායින් කිරීමේ පරිවර්තනයක් ඇති කිරීම මෙම අයවැය ලේඛනයේ එක් අරමුණක් වන බව. කම්කරු ජනතාව කොමියුනිස්තායින් කිරීමට පමණක් එතුමාගේ අදහස් සීමා වෙලා නැහැ. එතුමා තවත් අවස්ථා වක තවත් දෙයක් ගැන ඔය හා සමානම අදහසක් දරනවා. මේ රටේ පොදු මහජනතාව අතර සමානාත්මතාවක් ඇති කරන්නම්, ගම්බද ළමයාටත් නගරබද ළමයාටත් එක හා සමානව ඉංග්‍රීසි උගන්වන්න ඕනෑ යයි එතුමා කියනවා. නිකවැරපිය වගේ අපේ ගම්බද ප්‍රදේශවල ජීවත් වන අසරණ දරුවන් ගෙදර දොරේදී තමන්ගේ අම්මල තාත්තලට ඉංග්‍රීසියෙන් කථා කිරීමේ තත්ත්වයකට පරිවර්තනය කර ගැනීමෙන් තමයි, එතුමා මේ රටේ ජනතාව අතර සමානාත්මතාවක් ගොඩ නගන්නට අදහස් කරන්නේ. කම්කරුවන් කොමියුනිස්තායින් කිරීමෙන්, ගම්බද පොල්අතු පැල්වල ජීවත් වන දරුවන් තම ගෙදර දොරවල ඉංග්‍රීසියෙන් කථා බස් කිරීමෙන් සමාජ පරිවර්තනයක් ඇති කරන්නට අපේ අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා හිතන විට, අනේ එතුමාගේ ආතා හිටිය නම් මේව ගැන මොනව හිතයිද? ගරු සභාපතිතුමනි, කෙසේ වෙතත්, එතුමාගේ ආතාගේ අදහස් තරමක් දුරට අපේ

පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා තුළ තිබෙනවා. ක්‍රමය මොකක් හෝ වේවා, රටේ ජනතාව, ජාතික ජනතාව දියුණු කරන්නට ඕනෑ කියන හොඳ හිත නම් එතුමා තුළ තිබෙනවා. ඒ ගැන අපි ප්‍රශංසා කරනවා. නමුත් අනුගමනය කරන ක්‍රමය වැරදියි. කරන්නට හිතන විධිය වැරදියි. එම නිසා ඒ ජාතික විරවරයාගේ නාමයෙන් අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, තම ආතා සිංහලයන් ආගමත් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා යම් ප්‍රයත්නයක් දැරුව නම් ඒ ප්‍රයත්නය සඵල වන පිළිවෙළකට කටයුතු කරන්න කියා.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය පිළිබඳව කථා කරමින් අධ්‍යාපන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමා ප්‍රකාශ කළා, අපි දැන් රුකිරක්ෂා ලැයිස්තු නිරාකරණය කරගෙන යනවාය, බොහෝ දෙනෙකුට රුකිරක්ෂා දිගෙන යනවාය කියා. ඒ වගේම එතුමා ප්‍රශ්න කළා, ඔය ඇත්තත් ආණ්ඩු කළ කාලයේදී කරන ලද දේවලින් මොනවද අපට දී තිබෙන දැවැද්ද, කියා. අද ඔය තමුත්තාත්තේලා රුකිරක්ෂා දෙන්නෙ කොහෙන්ද කියන එක මෙවැනි අවස්ථාවලදී පාර්ලිමේන්තු ලේකම්තුමාට විකක් සිහිපත් කරවන්න සිද්ධ වෙනවා. අද ලංගමයට කොයි විධියට මිනිසුන් බඳවා ගන්නවාදැයි අපි දන්නෙ නැහැ. සතොස රක්ෂා දෙන්නෙ ශ්‍රී ලංකා කාරයින්ටය, කොමියුනිස්ට් කාරයින්ටය, ආදී වශයෙන් එදා වෝදනා කළා. එදා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක වශයෙන් සිටි වතීමාන අග්‍රාමාත්‍ය තුමා ඒ පිළිබඳව විශාල ආන්දෝලනයක් ඇති කළා. අද ලංගමය ගැන කල්පනා කර බැලුවාම එතැන සිදු වෙන්නෙ මොනවාදැයි අපි නම් දන්නෙ නැහැ. අපි ඒ තරම් විපරම් කරන්නෙත් නැහැ. හේතුව, විපරම් කිරීමෙන් ප්‍රයෝජනයක් නැති නිසයි. මේ ආයතනය ඒ තරම් දූෂණවලට අද ලක් වි තිබෙනවා. අයථා ක්‍රියා ඉතා බහුල ලෙස සිදු වෙනවා. [බාධාකිරීමක්] එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයෙක් සමග ගියොත්, අසුර ගහන පමණින් ලංගමයේ රක්ෂා වක් ලබා ගන්නට පුළුවන් බව මට ආරංචියි. පුළුවන් නම්, මගේ කොට්ඨාශයේ අයත් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් විසින් එකතු කරගෙන ගිහින් ඒ ඇත්තන්ට රක්ෂා ලබා දෙන්න කියා මා මතක්

කරනවා. ඒ අයට රක්ෂා ලැබෙනවා නම් ඔවුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ඡන්දය දුන්නට මට කමක් නැහැ. අපට නම් යම් කෙනෙකු ලංගමයට ඇතුළු කර ගැනීම ඉතාම අසීරු අමාරු වැඩක් නිසායි මා එසේ කියන්නේ. ඒ කෙසේ වෙතත්, මේ රටේ රුකිරක්ෂා නැතිව සිටින තරුණ තරුණියන්ට කොහෙන් හෝ රුකියා ලැබෙනවා නම් අප ඒ ගැන සන්නෝෂ වෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂිකයින්ට හෝ විරුද්ධ පාර්ශ්වයට ලැදි වෙතත් අයට හෝ එවැනි රුකියා නොලැබී යතොත් ඒ නිසා ඔවුන්ගෙන් සිදුවන ඒ පරිත්‍යාගය හේතු කොට ගෙන එක්සත් ජාතික පාක්ෂිකයින්ට ලැබෙන ප්‍රයෝජනය ගැනත් අප සන්නෝෂ වෙනවා. රුකිරක්ෂා ප්‍රශ්නය විසඳීමේ දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පාක්ෂිකයන් හා විරුද්ධ පක්ෂයට ලැදි වෙන අයත් විසින් කරන පරිත්‍යාගය සිහිපත් කිරීමත් අපේ යුතුකමක් හැටියටයි අප සලකන්නේ.

අපේ ගරු අගමැතිතුමා ඇතුළු ආණ්ඩු පක්ෂයේ බොහෝ දෙනෙකු හාල් ප්‍රශ්නය ගැන බොහෝ ලොකුවට කරුණු කීව්වා. වැඩි කල් යන්නට පෙර අපේ රට හාලින් ස්වයංපෝෂණය කරනවා පමණක් නොව පිටරටවලට පවා යවන බව, අපනයනය කරන බව බොහෝම ආඩම්බරයෙන් එතුමන්ලා ප්‍රකාශ කළා. පරාක්‍රමබාහු යුගයක් යළිත් උදාවෙගන එනවායයි කීව්වා. එහෙත් හාල් සේරුවක්, එතුමන්ලා කියන විධියට ශත 85 කට ගන්නට කොහේ තියෙනවාදැයි මා නම් දන්නේ නැහැ. (බාධා කිරීම්) මා මුසාවාදයක් කියනවා නම් එහි විපාක මට ලැබෙයි. මේ කියන්නේ මුසාවාදයක් නොවෙයි; ඇත්තටම මට දැනගන්නට ලැබුණු කාරණයක්. හාල් සේරුවක් කියකට ගන්නට පුළුවන්දැයි ඊයේ හවස් වරුවේ අපේ ගම් පැත්තේ කෙනෙකුගෙන් මා ඇහුවා. වැඩි ගණන් නොකියා ඇත්ත වශයෙන්ම පවතින ගණන කියන ලෙසත් මා ඔහුගෙන් ඉල්ලුවා. එවිට ඔහු කීවේ රු. 1.15 කට අඩුවෙන් නම් හාල් සේරුවක් කොහෙන්වත් ගන්නට බැරි බවයි. මේ විවාදය සඳහා තර්කයක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන කරුණක් නොවෙයි. ඇත්ත වශයෙන්ම රු. 1.15 කට අඩුවෙන් හාල් සේරුවක් ලබා ගන්නට පුළුවන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

තැනක් මා නම් දන්නේ නැහැ. (බාධා කිරීම්) එහෙම නම් එය අම්බලංගොඩ පැත්තේ ජනතාවටම වාසනා වේවා. ඒ කථාවේ සත්‍යාසත්‍යතාව ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාවගෙන්ම ඔප්පු වේවා. ඒ ගැන මා ඊට වැඩි දෙයක් කියන්නේ නැහැ. කැඩිවිට හාල්—සුණු සාල්—ගන්නට පුළුවන් වෙයි ඒ ගණනට. ඒවා නියම හාලක් හැටියට සලකන්නට අපට බැහැ. මා මේ කාරණය කියන්නේ ඉතා ඕනෑකමින් අද රටේ පවතින තත්ත්වය පිළිබඳ කරුණු සොයා බැලීමෙන් පසුවයි. අද රටේ තත්ත්වය ඉතා භයානකයි. ඒවාගේම අපේ ගරු මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ තුන් වන අයවැය වාර්තාව තරම් භයානක තත්ත්වයක් පෙන්වන වාර්තාවක් තවත් නැහැ. ගරු නියෝජ්‍ය සභාපති දුමනි, සත් කෝරළේ චන්‍ද්‍රිකා කෙනෙකු ඉඹි රජයේ මුදල් අමාත්‍ය ධුරය දැරීම ගැන අප ආඩම්බර වෙනවා. ඒවාගේම දේශ පාලන නායකත්වයේ වැදගත් අංග නිබේන කෙනකු හැටියට අප මේ මුදල් ඇමතිතුමාට සලකනවා. සමහර විට නියම ආත්මාරය සඟවන්නේ නැතිව පෙන්වීමට අවස්ථාව සලසා තිබෙන්නේ එතුමාගේ අවංකභාවය නිසා වෙන්නට පුළුවනි. නියම පින්තුරය පෙන්වීම ජනතාවටත් රටටත් ප්‍රයෝජනයක් වී තිබෙනවා. නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ සත් කෝරළේ බත් කෝරළේ කියා තවත් නමකින් හඳුන්වනවා. මක්නිසාද? ලංකාවේ වී නිපදවන විශාල ප්‍රදේශය වයඹ ප්‍රදේශය නිසයි. එහෙත් වයඹ ප්‍රදේශයේ බත් පිඟානට දැන් වැලි වැටී ගෙන යන බව මා කණගාටු වෙන් මතක් කරනවා. අයවැය ලේඛන පිළියෙළ කිරීමේදී කවුරුත් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ වාර්තා උපයෝගී කර ගන්නවා. අපේ මුදල් ඇමතිතුමාගේ මේ අයවැය ලේඛනය පිළියෙළ කරන්නට උපයෝගී කරගත් මහ බැංකුවේ වාර්තාවේ රටේ මුදල් තත්ත්වය පිළිබඳව කුමක් සඳහන් කර තිබෙනවාද කියා බලමු. අද රටේ යම් භයානක තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම් ඊට හේතුව කුමක්ද කියා ගරු මුදල්

—දෙවන වර කියවීම

ඇමතිතුමා තම කථාවේදී කරුණු පැහැදිලි කළා. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාව පටන් ගන්නේ මෙහෙමයි :

“අපනයන ඉපයුම් සිසුයෙන් පිරිහී යාම 1966 ආර්ථික ක්ෂේත්‍රයෙහි කැපී පෙනෙන ලෙස දක්නට ලැබුණ ප්‍රධානතම ලක්ෂණය විය.”

අපනයන ඉපයුම අඩු වෙනවා. ආනයන වියදම වැඩි වෙනවා. ඔය මූලික හේතුව නිසා තමයි දවසින් දවස මේ රටේ ජීවත් වීම අසීරු වෙන්නේ ; අමාරු වෙන්නේ. ඔය ප්‍රශ්නය නිසා තමයි අපේ සම්පූර්ණ ආර්ථික ගොඩනැගිල්ල දෙදරුම් කා තිබෙන්නේ. අප නිපදවන ප්‍රමාණය අඩුයි. අප භුක්ති විදින ප්‍රමාණය වැඩියි. අපට ලැබෙන ආදායමේ ප්‍රමාණය අඩුයි. අපේ වියදමේ ප්‍රමාණය වැඩියි. උනුලන්නට බැරි තරමට, ජීවත් වෙන්නට බැරි තරමට අපේ එදිනෙදා වියදම වැඩිවී තිබෙනවා. මේ තත්ත්වය කවදා හරිගස්විය හැකිද යන්න ගැන අප කල්පනා කර බලන්නට ඕනෑ. අපනයනය අඩු වෙනවා, ආනයනය වැඩි වෙනවා, මොනව කරන්නටද, අපේ නිෂ්පාදනවලට ලෝක වෙළඳ පොළේ ලැබෙන මිල අඩුයි, අපේ කාලගුණය, දේශ ගුණය වෙනස් වුණා, ආදී වශයෙන් මෙවැනි තත්ත්වයක් ඇති වෙන්නට හේතු ගරු මුදල් ඇමතිතුමා ඉදිරිපත් කරනවා. “මේ කාරණා නිසයි අපට මේ තත්ත්වයට මුහුණ පාන්නට වුණේ” යනුවෙන් ගරු අගමැතිතුමා හැම අවස්ථා වකම කියන්නේ ඕකයි. අපනයනය අඩු වීමටත්, ආනයනය වැඩි වීමටත් හේතු වශයෙන් අයවැය කථාවෙන් පෙන්වන්නේ ඔය කාරණයි. ලෝක වෙළඳ පොළේ අපේ අපනයනවල මිල අඩු වීම, අපේ ආනයන ද්‍රව්‍යවල—විශේෂයෙන් හාල්වල—මිල වැඩි වීම, ජල ගැලීම, නියඟය ආදී කරුණු තමයි, මේවාට හේතු වශයෙන් මේ ආණ්ඩුව හැම දාමත් කියන්නේ.

එසේ නම් අපේ අපනයන ද්‍රව්‍යවල මිල වැඩි කර ගැනීමටත්, ආනයන ද්‍රව්‍ය අඩු මිලට ගැනීමටත්, ඒ මගින් අපේ ආදායම් තත්ත්වය ඉහළ නැංවීමටත් මේ රජය දරා ඇති ප්‍රයත්න මොනවාද කියාත් අප සොයා බැලීම ඉතා වැදගත්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, 1966 යේ ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකු වාර්තාවේ 10 වන පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වී තිබෙනවා :

“1966 ගෙවුම් ශේෂ තත්ත්වය පසුගිය අවුරුද්ද හා සසඳා 1—4 වැනි සංඛ්‍යා සටහනෙහි කෙටියෙන් දක්වා ඇත. මේ සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව 1966 ලංකාවේ වර්තන ගිණුම් හිඟය මෑත වර්ෂවලදී පැවති වැඩිම හිඟය බව දැක්වෙන අතර, අපනයන ඉපයුම් තියුණු ලෙස අඩුවීමත් ආනයන ගෙවීම් බොහෝ සෙයින් වැඩිවීමත් මෙයට හේතු වී ඇත.”

මා කලින් සඳහන් කළ දේවල් තමා, ඒ වාර්තාවේ දක්වා තිබෙන්නේ. අප අද මුහුණ පා තිබෙන ආර්ථික අහේතියට හේතු වශයෙන් ගරු අගමැතිතුමාත්, ගරු මුදල් ඇමතිතුමාත් “අරහෙම වුණා, මෙහෙම වුණා” කියනවා. එහෙත් ඒ වාර්තාවේම 11 වන පිටුවේ කියා තිබෙන්නේ මොකක්ද? එය කියවීම ඉතා ප්‍රයෝජනවත් නිසා මා දැන් එය කියවනවා.

එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා :

“කෙටි කාලීන වශයෙන් ලංකාවේ අපනයන අංශයම වැඩි කර ගත හැකි යැයි බලාපොරොත්තු විය හැක්කේ නොවේ. නුදුරු අනාගතයේදී තේ, රබර් සහ පොල්වල මිල වැඩි වන ලක්ෂණ දක්නට නැත. මෑත වර්ෂවලදී නොකඩවාම වැඩිවෙමින් තිබුණ තේ නිෂ්පාදනය 1966 දී අඩු විය. අනෙක් අතට, රබර් නිෂ්පාදනය සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වන අතර, නැවත වශයෙන් කරන ලද රබර් ඉඩම්වල කිරි කපන අවස්ථාවට එක්ම නිෂ්පාදනය තව තවත් වැඩි විය හැකිය. පොල් නිෂ්පාදනය 1966 දී තවදුරටත් අඩු විය. අනාගතයේදී පොල් නිෂ්පාදනය වැඩි වුවත්, ජනගහනය වැඩි වීමත් සමග රට තුළ පාරිභෝගයට ගන්නා ප්‍රමාණය වැඩි වන නිසා පිරිවැය පැවරීමට සැලකිය යුතු ඉතිරියක් ඇති වෙතැයි සිතිය නොහේ. අනිකුත් භාණ්ඩ, විශේෂයෙන් සමහර කාර්මික භාණ්ඩ, අපනයනය වැඩි වෙතැයි සිතිය හැකි වුවද, ළඟ අනාගතයේදී ඉන් සැහෙන ආදායමක් ලැබෙතැයි සිතිය නොහැකිය. මේ අනුව අපනයන ඉපයුම් සැලකිය යුතු ලෙස වැඩි වන ලකුණු නුදුරු අනාගතයේ—”

නුදුරු අනාගතයේ. මම නව වරක් කියන්නම්.

“—නුදුරු අනාගතයේ දක්නට නොමැත. ලැබී ඇති සංඛ්‍යා තොරතුරුවලින් මේ නිගමනය තවත් සරි වන්නේය.”

මොකක්ද, අප ඉදිරියේ තිබෙන පින් තුරය? අදුරු යුගයකට, භයානක යුගයකට අප පා තබා සිටිනවා. හොඳයි, මේ භයානක තත්ත්වය වෙනස් කර ගැනීමට මේ රජය දරා තිබෙන ප්‍රයත්නයන් මොනවාද කියා අපි ටිකක් සොයා බලමු.

පසුගිය කාලයේදී වෙළෙඳ පොළවල් පිළිබඳ ප්‍රශ්න, ජාතික නිෂ්පාදනය පිළිබඳ ප්‍රශ්න, ආදී නොයෙක් ප්‍රශ්න ගැන සඳහන් කරමින් හාල් සලාකය අඩු කළා. විදේශීය රටවලින් මේ රටට ගෙන්වන ආහාර ද්‍රව්‍ය අඩු කර ඒවායේ හිඟයක් රට තුළ ඇති කළා. එවැනි ක්‍රියා මාර්ගයන් ගෙන් බලාපොරොත්තු වන ප්‍රතිඵල ලැබෙනවා නම් අප විරුද්ධ වන්නේ නැහැ. ඒ ප්‍රතිඵල දකින්නට පුළුවන කමක් තිබෙනවාද යන්නයි දැන් අප පරීක්ෂා කර බැලිය යුත්තේ. පිරිවැයවලින් ගෙන්වනු ලබන නොයෙක් ද්‍රව්‍ය—අනවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය—ගෙන්වීම නතර කර ජාතික නිෂ්පාදනයන් වැඩි කිරීමේ මාර්ග සාර්ථක වනු දකින්නට අප කැමැත්තෙන් ඉන්නවා. සරි අදහස කිනුත් පිරිසිදු චේතනාවකින් ඒ සම්බන්ධ වැඩ කටයුතු පටන් ගන්නවා නම්, ඒ ආකාරයටම ඒවා කරගෙන යනවා නම්, අප සන්තෝෂ වෙතවා. ඒ කොයි හැටි වෙතත් තත්ත්වය නම් ඊට වෙනස්. ඒකයි අපේ කනගාටුවට විශේෂයෙන් හේතු වී තිබෙන්නේ. පොදු මහජනතාවට පරිහරණය කරන්නට තිබෙන නොයෙක් විධියේ අවශ්‍ය භාණ්ඩ ගෙන්වීම නතර කරන නමුත් එයින් වැඩක් වන්නේ නැහැ. ඔන්න දැන් ඉතින් ටිකක් දුක් විඳින්නට ඕනෑ, දැන් ඉතින් ටිකක් පටි තද කර ගන්නට ඕනෑ, යනාදී වශයෙන් කියනවා. එසේ කියන ගමන්ම මේ රටේ අතලොස්සක් පමණ ඉන්න ධනපති කොටසට ඒ අයගේ සැප පහසුකම් පිණිස ගෙන්වන භාණ්ඩ ප්‍රමාණය අඩු කරන්නට මේ ආණ්ඩුව ඒ තරම් සැලකිල්ලක් හෝ උනන්දුවක් හෝ දක්වන්නේ නැහැ. කොහෙන් නමුත් කමක් නැහැ, ඒ ඇත්තත්තේ—ධනේශ්වර පන්තියේ—සැප පහසුකම් සලසා දීමටයි ක්‍රියා කරන බව පෙනෙන්නේ. මෑත යුගයක මේ රටේ ධනේශ්වර පන්තියේ උදවියට විශාල වශයෙන් පහසුකම් ලැබුණා නම් ලැබුණේ 1965න් පසුවයි. එක් කොටසකට—සුළු පිරිසක් ඉන්න කොටසකට—සහනයන් සහ පහසුකම් හැම තැනදීම ලැබෙනවා. අනෙක් කොටසට—හැමදාම පැහෙන කොටසට—හැම තැනදීම එන්නේ කරදරමයි. ඕකයි පවතින තත්ත්වය. ඊටයි අප විරුද්ධ වන්නේ.

නිපදවීම වැඩි කිරීමේ තාමයෙන් හෝ වේවා විදේශික විනිමය වැඩි කර ගැනීමේ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

සහ රැක ගැනීමේ නාමයෙන් හෝ වේවා ජාතික සංවර්ධනයේ නමින් හෝ වේවා, වෙන කොහෙන් හෝ බරක්මයි ඒ උදවිය පිටට කවදත් පටවන්නේ. නුදුරු අනාගතයේදී යම්කිසි සහනයක් ලබා ගැනීම පිණිස එක්තරා ප්‍රමාණයක දුක් කරදරවලට මුහුණ දෙන්නට හැමෝමම එක සේ සිදු වෙනවා නම් එවැනි තත්ත්වයක් පිළිගන්නට අපත් ලැස්තියි. ඒවාට එකඟ වන්නට අපට පුළුවනි. එක් කොටසකට පමණක් විකක් තදින් පටිය බැඳ ගන්නා ලෙසත්, විකක් දුක් කරදර ගිරිහැර විඳ දරා ගන්නා ලෙසත් කියන අතර, තවත් කොටසකට ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතාවන් අඩුවක් නැතිව ලැබෙන තත්ත්වයක් ඇති කරතොත් අප ඊට ඉදුරාම විරුද්ධයි. කවදත් පැහැන පන්නියේ පොදු ජනතාවට අවශ්‍ය අර්තාපල් වික ඕනෑ නැතැයි කියතොත්, පරිප්පු වික ඕනෑ නැතැයි කියතොත්, කොත්තමල්ලි, දුරුවර්ග ලුහු ආදිය ඕනෑ නැතැයි කියතොත්, ඒ අතරම මේ රටේ ධනේශ්වර පන්නියට අයත් අතළොස්සක් වූ පිරිසට වුවමනා කරන ඔවුන් පාවිච්චි කරන භාණ්ඩ ගෙන්වීම නතර නොකර තොත්, ඒ විධියේ වැඩ පිළිවෙලකට එකඟ වන්නට පුළුවන් කාටද?

කොයි තරම් මේ ආණ්ඩුව මුදල් අතින් අමාරුවට පත් වී සිටියත් මේ රටට බ්‍රැන්ඩ්, විස්කි, හැම්, බේකන්, ටිව්ඩ් රෙදි වර්ග, ආදිය ගෙන්වන්නට යනවාය යන්නක් පසුගිය දවසක පුවත්පතක පළ වී තිබෙනවා මට දකින්නට ලැබුණා. ඇයි මෙහෙම කරන්නේ? අර්තාපල් ගෙඩිය, කොත්තමල්ලි ඇටය, පරිප්පු ඇටය, වැනි දේවල් ගෙන්වීම නතර කරන්නට හෝ සීමා කරන්නට හෝ බලාපොරොත්තු වනවාය කියන මේ ආණ්ඩුවට, ඇයි මා අර මුලින් සඳහන් කළ සුබෝපයෝගී ද්‍රව්‍ය ගෙන්වීම නතර කරන්නට බැරි? මේවා කොහෙන්ද එන්නේ කියන්නට මා දන්නේ නැහැ. මේවා ගෙන්වන්නට වුවමනා වුණාම—තමන් අයිති ධනේශ්වර පන්නියේ උදවියට සහනයක් ලැබෙන දේවල් ගෙන්වන්නට වුවමනා වුණාම—ඒ සඳහා නොයෙක් ක්‍රම ගැනත් ආණ්ඩුව කල්පනා කරනවා. සල්ලි තියෙන උදවියට කාර් ගෙන්වා ගන්නට වුවමනා වුණාම මන්ත්‍රීවරුන්ගේ පාවිච්චියට පමණක්

—දෙවන වර කියවීම

කාර් ගෙන්වන්නට යනවාය කිව්වා. ඒ ගොල්ලන්ගේම උදවියට වුවමනා කරන දේවල් ගෙන විමට මොකක් නමුත් හේතු වක් සොයා ගන්නවා. දැන් 5 ශ්‍රී නොම්ම රය දරණ කාර් විශාල සංඛ්‍යාවක් පාරේ දුවනු දකින්නට ලැබෙනවා. විශාල සංඛ්‍යාවක් ලියාපදිංචි කරනු ලැබ තිබෙනවා. කොහෙන්ද ඒවා එන්නේ? ඒවා ගෙන්වීමට සල්ලි ඕනෑ තරම් තිබෙනවා. එකයි අපට කියන්නට වුවමනා කරන්නේ. 1965 වන තෙක් මේ රටේ ධනවත් පිරිසට තරමක රිදීමක් ඇති වුණා. ඒ අයට යම් රිදීමක් ඇති වෙනවා නම් තමයි, අනික් කොටසට—දුක් විදින කොටසට—යම් සහනයක් ලැබෙන්නේ. එක පැත්තකට විකක් රිදෙන්නට ඕනෑ, අනික් පැත්තට පහසුවක් සැලසෙන්නට. එක පැත්තකට රිදවන්නේ නැතිව කවදා වත් අනික් පැත්තට පහසුවක් සලසන්නට බැහැ. 1965 වන විට මේ රටේ ධනේශ්වර පන්නියට වික වික රිදුණ. ඒ රිදීම් වල ප්‍රතිවිරුද්ධ සහනය මේ රටේ පොදු මහජනයාට සුළු වශයෙන් හෝ ලැබුණු බව අපට කියන්නට පුළුවන්. එහෙත් 1965 න් පසු සුළු සුළු සහනයන් ඒ ධනේශ්වර පන්නියට ලැබෙන විට එහි රිදීම දුප්පත් පන්නියට ඇති වී තිබෙන බව අප පිළිගන්නට ඕනෑ. [බාධා කිරීමක්] නමුත් නාන්සේලාට නොවෙයි රිදී තිබෙන්නේ, අපටයි. නමුත් නාන්සේලාට ටිව්ඩ් සූට්, අපට සරමයි, බැනියමයි. [බාධා කිරීමක්]—

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ශ්‍රී. ටෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

කෝට් එකයි, කලිසමයි චීනයේ ඇඳුම. මන්ත්‍රීතුමා දන්නේ නැතුවයි, කියන්නේ.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(ශ්‍රී. ආර්. ටෙනනාකුන්)

(Mr. M. Tennakoon)

අපේ මිහමුවේ මන්ත්‍රීතුමා අයිති කොයි පන්නියටද යන්න මා අමතුවෙන් කියන්නට වුවමනා නැහැ. ඒ පන්නිය කුමක්ද යන්න ජනතාව දන්නවා.

බෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ශ්‍රී. ටෙන්සිල් පෙරේරා)

(Mr. Denzil Fernando)

මාත් දුප්පත්.

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

මෙරටට ගෙන්වීමට මුදල් එදා ප්‍රමාණවත්ව තිබුණේ යැ. එතරම් තත්ත්වයකින්, අප භාර ගත්තේ."

ගැන්සාඩ් වාර්තාවේ 61 වන කාණ්ඩයේ 1846 වන තීරුවෙහි ඉංගිරිසියෙන් සඳහන් වන කොටසට සිංහල පරිවර්තනයකුයි, මා ඔය කියා වූයේ. ඊළඟට 1966 දී මුදල් තත්ත්වය හොඳදැයි අපි බලමු. රාජාසන කථාව ගැන ඉදිරිපත් කරන ලද ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදයට සහභාගි වෙමින් 1966 ජූලි මස 21 වන දින අගමැතිතුමා මෙසේ කියා තිබෙනවා.

"ලෝකයේ සෑම තැනම භාණ්ඩ මිල වැඩි වීම ගැන රාජ්‍ය ඇමතිතුමාගේ කථාවේදී කියා සිටියා. ඔබලා විදේශීය වත්කම් ඉතුරු කර තැබුවේ නැහැ, අවශ්‍ය ද්‍රව්‍ය මෙහි ගෙන්වීමට; ජීවන වියදම අඩු කිරීම පිණිස."

1966 දී කිව්වේ ඔහොමයි. 1967 වන විට වත් මේ තත්ත්වය හොඳ වේය කියා මා හිතුවා. 1967 දී කියන්නේ මොකක්ද කියා අපි බලමු. 1967 දී ගරු අගමැතිතුමා කියන කථාව මෙන්. 1967 තේ පැවැත් වූ රාජාසන කථාවට ගෙනෙන ලද ස්තූති යෝජනාව පිළිබඳ විවාදයේදී ගරු අගමැතිතුමා මෙන් මෙහෙම කියනවා: මෙය තිබෙන්නේ 1967 ජූලි 19 වැනිදා ගැන්සාඩ් වාර්තාවේ 990 වැනි තීරුවෙයි.

"දැන් සමහර කථාවල හරය වූයේ ද්‍රව්‍ය හිඟකම් මිල වැඩිවීම යනාදියයි. විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාවන් මෙය සඳහන් කළා. යමක් හිතන්නට පුළුවන් ඇගේ කාලයේදී සිදු වූ දේ ගැන. සමහර විට ඒ අවධියේ ඇති වූ ලුණු හිඟය ගැන සිහිපත් කිරීම ප්‍රයෝජනවත් වෙනවා. අපට පකිස්තානයෙන් ලුණු ගෙන්වන්නට සිදු වුණා. සමහරු ඒ ලුණු තිත්ත යයි කිව්වා. නිකවැරටියේ මන්ත්‍රීවරයා අමුඩ පෙළපාලියක් දක්වන්නට යෙදුණා උදේ නැති බව පෙන්වීම පිණිස."

ඒ කියන්නේ මගේ අමුඩ පෙළපාලිය ගැනයි. ඔන්න දක්වන හේතු. තවමත් මේ තත්ත්වය හොඳ වී නැහැ. 1967 ත් මේ තත්ත්වය හොඳ වන්නේ නැහැ. කවදාවත් මේක හොඳ වෙන්නේ නැහැ. කලින්ම කිව්ව "උඹලා මොකවත් ඉතුරු කර දුන්නේ නැත" කියලා. දෙවැනි වතාවේ කියනවා "ලෝක වෙළඳ පොලේ තත්ත්වය මෙහෙමයි" කියලා. අද කියනවා "ඇයි මතක තැද්ද උඹලාගේ කාලයේ තිබුණු දේවල්" කියලා, අමුඩ පෙළ

පාලියක් ගියාලු, උදේ නැතෙයි කිව්වලු. ඔන්න කී දේවල්. එතකොට මේ ප්‍රශ්නයට පිළිතුරක් දෙන්නට ගරු අගමැතිතුමා තවමත් ලැහැස්ති නැහැ. "උඹලා කළේ මෙහෙමයි, අපි කරන්නේ කොහොමද?" ඔන්න පිළිතුර. ලබන අවුරුද්දෙන් ඕකම කියාවි. අවුරුදු තුනේදීම දරන්නේ එකම මතය. මේ තත්ත්වය වෙනස් කිරීමට එතුමා තවමත් යම්කිසි ක්‍රියාමාර්ගයක් අර ගෙන නැහැ. කෙසේ හෝ මේ තත්ත්වය හදාගන්නට ඕනැ. අද රුපියල් 17.50 ක් නැතිව උදාල්ලක් ගන්නට බැහැ. උදේ ගෙන්වන්නට විනිමය නැතිලු. අනික් දේවල් ගෙන්වන්නට නම් විනිමය තිබේ නවා. ඒ අවස්ථාවේදීම ටයර් ගැනත් ටෝච් බැටරි ගැනත් කිව්වා. දැන් වෙළඳපොලේ බැටරි කැල්ලක් සහ 80 යි. මේ තත්ත්වය වෙනස් නොකරන්නේ ඇයි? වැඩිදෙනා මේ රජය බලයට පත් කළේ එදා තිබුණු ආණ්ඩුව තරක නිසයි. ඒ නිසා "උඹලාගේ කාලයේදී කිව්වේ මෙහෙමයි" කියා අද විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායිකාවට හෝ විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට කිව්වාට හරියන්නේ නැහැ. ප්‍රශ්නයට පිළිතුරු ඒක නොවෙයි. ඒ තත්ත්වය වෙනස් කරන්නට ඕනැ කරනවා.

අමුඩ ගැන එතුමා තවත් එකක් කිව්වා. අප අමුඩ ගහනවා ඇතෙයි කියා එතුමා බලාපොරොත්තුවෙන් සිටිනවාය කිව්වා. ඒ ගැනත් වචනයක් කියන්නට ඕනැ. අගමැතිතුමාට ඕනැලු මා අමුඩ ගහනවා බලන්නට. මේ රටේ පත්තර රටට ජාතියට වැඩදායක ප්‍රයෝජනවත් යමක් කතෘ වාක්‍යයකට ඇතුළත් කරන්නේ බොහොම කලාතුරකින්. එහෙත් අද "දවස" පත්‍රයේ කතෘ වාක්‍යය මට කාලෝචිත වුණා. ඒ ගැන මා සන්නෝෂ වෙනවා. වාම් ජීවිත ව්‍යාපාරය ගැන වැදගත් කතෘ වාක්‍යයක් අද "දවස" පත්‍රයේ පළ වී තිබේ නවා. ගරු අගමැතිතුමා අමුඩය ගැන මතක් කළ නිසයි, මා අමුඩය ගැනම කියන්නට ලැහැස්ති වන්නේ. එවිට අමුඩයේ වටිනාකම සිහියට ගැනීමට අගමැතිතුමාට පුළුවන් වේවි. අමුඩය තරම් ප්‍රිය කරන ඇදුමක් මට තවත් නැහැ. මා මේ ගරු සභාවට එන්නේ අමුඩ ගහන අයගේ ඡන්දයෙනුයි. ඒ නිසා ඒ අයගේ දියුණුව තමයි, මගේ දේශපාලන පරමාපිය. එතුමාට වුවමනා කර තිබෙනවා, මා අමුඩය

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවනවර කියවීම

[එම්. තෙන්නකෝන් මහ.]

අඩි 16×16 හෝ එවැනි වෙනත් යම්කිසි සුළු ප්‍රමාණයක කොටසක් තෝරා ගෙන එහි අස්වැන්න කපා එවෙලේම පාහා මැන සංඛ්‍යා ලේඛන හැදෑරාම නම් තත්ත්වය වෙනස්. ඒ ගැන මම අගමැතිතුමාට දෙස් කියන්නේ නැහැ. එහෙත් අද සංඛ්‍යා ලේඛන සැපයීමේ ක්‍රමය ඒකයි. ඒ ගණන් බැලීමේ ක්‍රමය වැරදියි. අප විසින් බැලිය යුතුව තිබෙන්නේ සාමාන්‍ය විධියට ගොවිතැන් කරන සාමාන්‍ය ගොවියෙක් තම කමතෙන් ගෙදර ගෙනෙන වි ප්‍රමාණය අක්කරයකට බ්‍රසල් කියද කියලයි. වයඹ පළාතේ නම්, නිකවැරටිය කොටසෙ නම් විවල අස්වැන්න වැඩි වී නැහැ. ඒ නිසා අපට කියන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ, නිපද වෙන අස්වැන්න ප්‍රමාණය වැඩි වී තිබෙනවා කියා. වි නිපදවීම වැඩි වුණු බව නම් අපි පිළිගන්නවා. එහෙත් අස්වැන්න වැඩි වෙලා නැහැ. නිපදවීම වැඩි වීමට හේතු වුණේ මාස්කන්නයේ හොඳහැටි වග්ග වල බුණු නිසා හැම කුඹුරකම වගේ හොඳින් පැසුණු නිසයි. ඒක නොවෙයිද, නියම තත්ත්වය? හැම තරක දෙයක් ගැනම සඳහන් කරන විට කියන්නේ අපට ඉබෝරයට මුහුණ දෙන්නට සිදුවුනාය, අපට අධික වර්ෂාවට මුහුණ දෙන්නට සිදු වුණාය කියායි. අපනයන පහත වැටීමට හේතුව වශයෙන් පෙන්වා දුන්නේ ඒ කාරණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, මේ තත්ත්වයෙන් වෙනස් වී 1970 වන විට අපට පිටරට භාල් යවන්නට පුළුවන් කියන විශ්වාසය ඇතිව ගරු අගමැතිතුමා ක්‍රියා කරනවා නම් ඒ බලාපොරොත්තු රහිත විශ්වාසය නිසා අප අමාරුවේ වැටෙන්නට පුළුවන්. ඒක මිනිසුන්.

ඊළඟ කාරණය මේකයි: මේ රටේ වි ගොවිතැන සඳහා අවශ්‍ය යන්ත්‍රෝපකරණ ආදිය සඳහා පිටරට ඇදී යන මුදල් ප්‍රමාණය වැඩිවෙමින් පවතිනවා. ට්‍රැක්ටර් ආදිය ගෙන්වීම සඳහා රුපියල් කෝටි 4 කට වැඩි මුදලක් වැය කර තිබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් ගරු අගමැතිතුමා ආචම්බරයෙන් කපා කළා. 1966 අවුරුද්දේ රුපියල් කෝටි 2 කට විකක් වැඩි මුදලක් ඒ සඳහා වැය කර තිබෙන බව මට පෙනී ගියා. අද වි නිෂ්පාදනය සඳහා කොතරම් විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් පිටරට ඇදී යනවා දැයි අපි මොහොතක් කල්පනා කළයුතුව

තිබෙනවා. ට්‍රැක්ටරයක් මෙරටට ගෙන්වා ගොඩ බැ වෙලාවේ සිට ඊට වියදම් වන සෑම මුදලක්ම පිටරට ඇදී යන මුදලක් බව මතක් කරන්නට ඕනෑ. ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වන න—ගෙන්වන්න ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මේ රටෙන් පිටරට ඇදී යන මුදල් ප්‍රමාණය වැඩි වෙනවා. එම නිසා ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වීම මේ රටේ ගොවිතැන් දියුණුවට යෝග්‍යයයි මා නම් පිළිගන්නේ නැහැ. ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වීම නිසා ගම්බද ගොවියාගේ ආදායම් මාර්ගයක් අද සම්පූර්ණයෙන්ම අඩපණ වීගෙන යනවා. හේතුව මෙයයි: ට්‍රැක්ටර් ගෙන්වන්න කලින්, තමන්ගේ කුඹුරු සහගන්න තමාගේ හරකා බාන ගොවියා විසින් යොදා ගනු ලැබුව. එයින් තමාගේ ශ්‍රමය ගවයා සමග යෙදවීමෙන් විවලින් උපයා ගන්න ආදායමින් වැඩි කොටස ගොවියා අතේ රැඳුණ. හරකා බාන තමාගේම නිසා ඔවුන්ට කෑම බීම සඳහා කරන වියදම හැර වෙන වියදමක් ගොවියාට දරන්නට සිදු වුණේ නැහැ. දැන් තත්ත්වය කොහොමද? අද ට්‍රැක්ටර් සොයා දවස් ගණනක් රස්තියාදු වන්නට ගොවීන්ට සිදු වෙනවා. ට්‍රැක්ටරයකින් අක්කරයක් හාන්න කුලිය රුපියල් 55 ක් විතර අය කරන බව සමහර ගරු මන්ත්‍රීවරුන් ප්‍රකාශ කළත් ඒ සඳහා ඊටත් වැඩි ගාස්තුවක් අය කරනවා කියන එකයි, මගේ හැඟීම. අනෙක් කාරණය ගොවියාගේ ශ්‍රමය වැය වීමක් නැතිකමයි. උපයන මුදල සම්පූර්ණයෙන්ම වාගේ ට්‍රැක්ටර් මුදලාලිට යන නිසා ගොවියාගේ ආදායම ආරක්ෂා වන්නෙත් නැහැ. ඒවාගේම ට්‍රැක්ටරය මඩ කුඹුරට යෝග්‍ය වන්නෙත් නැහැ. මේ බව අද ඕනෑම ගොවි මහත්මයකුගෙන් ඇහුවොත් පැහැදිලිව කියයි. ට්‍රැක්ටරය මඩ කුඹුරට යෙදූ විට කුඹුර ඕනෑවාට වැඩියෙන් හැරෙනවා. ඒ නිසා යට තිබෙන පස උඩ මතු වී කුඹුරෙහි තිබෙන පෝර ගතිය සාරවත් ගතිය සම්පූර්ණයෙන්ම නැති වී කුඹුර නිසරු වෙනවා. මේ ක්‍රමය යටතේ අස්වැන්න වැඩි වී නැතැයි මා කිවේ ඒ නිසයි. මේ පිළිබඳ වැදගත් කරුණු අඩංගු පොතක් මට ලැබී තිබෙනවා. මේ පොත ලියා තිබෙන ග්‍රිස්ට් නමැති මහත්මයා ඉතාම අවංකව මෙහි කරුණු දක්වා තිබෙනවා. අපේ රටේ විශේෂඥයන්ගෙන් නම් අද අවංක අදහස් ලබා ගැනීම අපට අමාරුයි. සමහර විටක

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

කීර්මක් නැහැ. මසට හරකුන් මැරීම තහනම් කරන්නටය කියා අප මේ ගරු සභාවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කළා. එවැනි යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කිරීමට හේතු මොනවාද කියා අප කරුණු පෙන්වා දුන්නා. හරකා නැත්නම් මි හරකා නැතිව ගොවිතැන සාර්ථක කර ගන්නට බැහැ. හරකුන් මැරීම තහනම් නොකර අඩුදු ප්‍රමාණයට සරිලන පරිද්දෙන් හරකුන්ගේ සංඛ්‍යාව වැඩි කිරීමක් කරන්නට බැහැ. ඒවාගේම ජනතාවගේ සෞඛ්‍ය තත්ත්වය ආරක්ෂා කර ගැනීමටත් අපට හරකා වුවමනා වෙනවා. මේ රටේ ගොවියාට ගවයාගේ සහාය ලබාදීමට ක්‍රියාකාරී වැඩ පිළිවෙළක් අත්‍යවශ්‍යයි. සාර්ථක ලෙස, අවංක ලෙස එවැනි වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කරන තුරු කවදාවත් මේ රටේ ගොවිතැන සාර්ථක කර ගන්නට බැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, කෘත්‍රීම පොහොර වර්ග යෙදීම ගැන ග්‍රිෆ්ට් මහත්මයාගේ පොතේ මේ විධියට සඳහන් කර තිබෙනවා :

“Cattle manure is generally considered the most satisfactory form of organic matter for the paddy crop. . .”

ඒ විධියට කියාගෙන ගිහින් මෙසේත් සඳහන් කර තිබෙනවා :

“Trials in Lower Burma showed that cattle manure supplying 70 lb. nitrogen gave a five-year increase over controls of 68.7 per cent. while the residual value of the dressing was 37.7 per cent. greater than the controls.”

මේ කියන්නේ කුඹුරට, ගොයමට, පොළ වට, වී වගාවට ගොම පොහොර තරම් අනර්ථය පොහොරක් තවත් නැත යන්නයි. කොටින්ම ඒ මහත්මයා කියන්නේ මේකයි :

“ගොරමට දැමිය යුතු පොහොර අතින් ගොම පොහොර සතුටුදායක පොහොරක් වශයෙන් සලකනු ලැබේ...”

පහළ බුරුමයේදී කරන ලද පරීක්ෂණවලදී ගොම පොහොර යෙදීමෙන් අවුරුදු 5 කදී අස්වැන්න සියයට 68.7 කින් වැඩිවූ බවත් පොළොව මතු පිට පසෙහි පොහොර තත්ත්වය සියයට 37.7 කින් වැඩි වූ බවත් සොයා ගෙන ඇත.”

මා නොවෙයි, ග්‍රිෆ්ට් මහත්මයායි මේ කියන්නේ. පරීක්ෂණ පවත්වා තිබෙනවා. ප්‍රතිඵල සොයා ගෙන තිබෙනවා. මේ

නිෂ්පාදනය සාර්ථක කර ගත හැක්කේ කෙසේද යන්න එතුමාගේ පොතේ විස්තර කර තිබෙනවා. මේ රටේ වී නිෂ්පාදනය වැඩි කර ගන්නට අපට වුවමනා කර තිබෙනවා. අපට විදේශීය රට වලින් හාල් බලාපොරොත්තු වෙන්නට බැහැ. එමනිසා වී නිෂ්පාදනය කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක වන අන්දමට ක්‍රියාවේ යොදවන්න. එය අසාර්ථක වන අන්දමට ක්‍රියාවේ යොදවන්නට එපා. සංඛ්‍යා ලේඛනවලින් රැවටෙන්නට එපා. වී ගොවි තැන් ගැනත් පොහොර ගැනත් මා මේ අවසරාවේදී කියන්නේ එපමණයි. ඇතැම් පොහොර වර්ග යෙදීම නිසා අද සමහර කුඹුරුවල අස්වැන්න අඩුවී තිබෙනවා. ක්‍රමානුකූලව ඒ පොහොර යෙදවත් ඒ සඳහා වැය වෙන මුදල අධික නම් ඒ පොහොර යෙදීමේ තේරුමක් නැහැ. එම නිසා කුඹුරු ගොවිතැන ගැන කල්පනා කර බලන විට සෑම අංශයකින්ම ගොවියාට ප්‍රයෝජනයක් ලබෙනවාද නොලැබෙනවාද කියා අප අවංකවම කල්පනා කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය සභාපතිතුමනි, අයවැය ලේඛන විවාදයේ දීත් ඊට පෙරත් ගරු අගමැතිතුමා කමිත්ත ගැන සඳහන් කර තිබෙනවා. අප වැඩියෙන් කල්පනා කළ යුත්තේ කෘෂිකාර්මික කමිත්ත ගැනය කියා එතුමා කියනවා. අපේ රට කෘෂි කාර්මික රටක්. එම නිසා අපේ කර්මාන්තත් කෘෂිකාර්මික පදනමක් උඩ තිබෙන්නට ඕනෑය කියා එතුමා කියනවා. එහෙත් මේ රජය කෘෂිකර්මය දියුණු කරන්නට, ගොවිතැන දියුණු කරන්නට කුමක් කර තිබෙනවාද කියා මා ප්‍රශ්න කරනවා. කමිත්ත ගැන ආඩම්බරයෙන් මෙන්ම මෙහෙම සඳහන් කර තිබෙනවා. අද තුම අවසරාවේම ලැස්ති වන්නේ ආසියාවේම ලොකු දේවල් කරන්නටයි. ඊට නිදර්ශනයක් වශයෙන් අයවැය කථාවේ 31 වැනි පිටුවේ ඇති ෧ම් කොටස මා පෙන්වා දෙන්නට කැමතියි.

“තුල්හිරියෙහි, ඇතැම් විට පෙරදිග පිහිටි විශාල තම කර්මාන්ත ශාලාවලින් එකක් විය හැකි, ඒකාබද්ධ රෙදිපිළි කර්මාන්ත ශාලාව පිහිටුවීම ද මේ වර්ෂයේ දී ආරම්භ කෙරුණා.”

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

රෙදි පිළි කර්මාන්තය සම්බන්ධයෙන් එම පිටුවෙම මෙසේද සඳහන් වෙනවා :

“වෙයන්ගොඩ රෙදි පිළි කර්මාන්ත ශාලාවෙහි විවිධ අංශය සම්පූර්ණයෙන්ම ක්‍රියාත්මක කරන ලද අතර, දේවරා වැඩ ක්‍රමය ද ආරම්භ කරනු ලැබුණි.”

එහෙත් එක කපු පැළයක්වත් සිටුවීම ගැන මේ අයවැය කථාවේ සඳහන් වී නැහැ. රෙදි පිළි නිෂ්පාදනය කිරීමට අවශ්‍ය නූල් සාදා ගැනීමට නම් කපු පැළ සිටුවන්නට ඕනැ.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ශ්‍රී ලං. ධෙන්සිල් පෙර්නාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

උඩවලවේ ගියා නම් කපු පැළ ඕනැ තරම් දැක ගන්නට තිබුණි. එහෙත් ගරු මන්ත්‍රීතුමා ඒ සංචාරයට එක් වුණේ නැහැ.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். தென்னக்கோன்)

(Mr. M. Tennakoon)

රෙදි පිළි නිෂ්පාදනය සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය සපයා ගැනීමට මාර්ග යොදා නැහැ. ඒවා හැම දාමත් පිටරටින් ගෙන්වා ගැනීමටද, බලාපොරොත්තු වන්නේ? කපු පැළ සිටුවීම ගැන අයවැය කථාවේ එක වචනයක්වත් සඳහන් වී නැහැ.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ශ්‍රී ලං. ධෙන්සිල් පෙර්නාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

උඩවලවේ ව්‍යාපාරයේ අක්කර සිය ගණනක කපු වගා කර තිබෙනවා.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். தென்னக்கோன்)

(Mr. M. Tennakoon)

අද ගම්බද ප්‍රදේශවල රෙදි විවිධ පිළිබඳව ඉතා උනන්දුවකින් කටයුතු කරගෙන යනවා. එහෙත් සිදු වී තිබෙන්නේ මොකක්ද? නූල් හිඟය නිසා ගම්බද ප්‍රදේශවල රෙදි විවිධ කර්මාන්තය කරන්නට බැරි තත්ත්වයක් උද්ගත වී තිබෙනවා. මේවා පිළිගන්නට ඕනැ. නූල් ගන්නට ගියාම නොයෙකුත් අපහසුකම් වලට, දූෂණවලට ලක් වෙනවා. ඒ නිසා රෙදි විවිධ මධ්‍යස්ථාන සමහරක් වසා

දමන්නට පවා සිද්ධ වී තිබෙනවා. [බාබා කිරීම්] කෘෂිකාර්මික පදනමක් මත මේ රට දියුණු කරනවායැයි ගරු අගමැතිතුමා කියනවා. එහෙත් එය වචනයට පමණක් සීමා වී තිබෙනවා. අද ගම්බද ප්‍රදේශවල රෙදි විවිධ කර්මාන්තය ඇතිව තිබෙනවා. ඊට හේතුව, නූල් හිඟයයි. ඒ නිසා රෙදි විවිධ යෙදී සිටින ගම්බද උදවිය නොයෙකුත් අසිරුකම්වලට, අමාරුකම්වලට මුහුණ පානවා. කෘෂිකාර්මික පදනමක් මත මේ රට දියුණු කරනවායැයි කටින් කියමින් එය ක්‍රියාවට නොනැගීම ගැනයි, අප කණගාටු වන්නේ. ඒ නිසා තමයි, අපේ විදේශ විනිමය නාස්ති වන්නේ. අපේ අනාගතය අඳුරැයි; හයානකයි.

දේශ සංචාරකයන් මෙරටට අද්දා ගැනීම සඳහා මුදල් වියදම් කරන්නට ප්‍රචවන් වීම ගැන රාජ්‍ය ඇමතිතුමා බොහොම සන්තෝෂ වෙනවා. ඒ සඳහා රුපියල් 35,50,000 ක් වියදම් කරන්නට ලැස්ති වෙනවා. වෙනත් කිසිම කර්මාන්තයක් සඳහා වැය නොකරන තරමේ මුදලක් දේශ සංචාරකයන් අද්දා ගැනීම සඳහා වැය කරන්නට සූදානම් වෙනවා.

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(ශ්‍රී ලං. ධෙන්සිල් පෙර්නාන්දෝ)

(Mr. Denzil Fernando)

එයින් කොපමණ හම්බ කර ගන්නට ප්‍රචවන්ද?

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(ශ්‍රී ලං. எம். தென்னக்கோன்)

(Mr. M. Tennakoon)

දේශ සංචාරකයන්ගෙන්ද, වැඩියෙන් සල්ලි හම්බ කර ගන්නට ලැස්ති වන්නේ? දේශ සංචාරය පිළිබඳව කටයුතු කරද්දී අද ලෝකයේ ඇති වී තිබෙන තත්ත්වයත් සොයා බලන්නට ඕනැ. හැම ද්‍රව්‍යයකම වාගේ මිල වැඩි වී තිබෙන බව මේ අයම කියනවා. ලෝකයේ හැම රටකම පාහේ ජීවන වියදම වැඩි වී තිබෙනවා. ඒ නිසා ඒ රටවලට යම් දවසක සිදු වෙනවා, විනෝදය සඳහා දේශ සංචාරයේ යෙදෙන අයට දෙන මුදල සීමා කරන්නට. එහෙම වුණොත්—එහෙම වන්නේ නැතැයි සිතන්නට බැහැ; යුද්ධයක් ඇති වුණොත්?—දේශ සංචාරකයන් මාර්ගයෙන් උපයා

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

ගන්නට, බලාපොරොත්තු වන මුදල අපට ලැබෙයිද? අද නොයෙකුත් රටවල ආරාධුල්, යුද්ධ ඇති වී තිබෙනවා. ඒ නිසා අපට බලාපොරොත්තු වන ආදායම දේශ සංචාරකයන්ගෙන් නොලැබෙන්නට හොඳ වම ඉඩ තිබෙනවා. එවැනි යුද්ධ කාලයකදී, ආර්ථික අහේනියකදී කිසිම රටක් දේශ සංචාරකයන් සඳහා විශාල මුදලක් වෙන් කරන්නේ නැහැ.

එහෙත් මට එක කාරණයක් පෙනෙනවා. තෙල් සම්බන්ධයෙන් අපට ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් ලෙහෙසියෙන් බේරෙන්නට පුළුවන් වුණේ නැහැ; බොහොම අමාරු වුණා. තෙල් ව්‍යාපාරය අතට ගෙන සිටි අධිරාජ්‍යවාදීන්ගෙන් බේරෙන්නට බොහොම අමාරු වුණු හැටි කාටත් මතකයි. මා තුළ දැන් තවත් බියක් ඇතිවෙගන එනවා. දේශසංචාරයේ නාමයෙන්, සංචාරකයින් මේ රටට ගෙන්වා ගැනීමේ ව්‍යාපාරයේ නාමයෙන්, නැවත වරක් අපට ඔය ඇමෙරිකන් අධිරාජ්‍යවාදීන් අතට යට වන්නට සිදු වේද යන භයානක ප්‍රශ්නය දැන් අප තුළ ඇතිවෙගන එනවා. විදේශිකයන් දේශසංචාරකයින් වශයෙන් අපේ රටට පැමිණීම අපේ සතුටට කාරණයක්. දේශසංචාරක ව්‍යාපාරය යටතේ අපේ රටට පැමිණෙන විදේශිකයන් අතර අපේ සමාජ තත්ත්වය, අපේ බෞද්ධාගම, අපේ නැටුම්, අපේ ගැයුම්, අපේ වැයුම් ආදී සියලු දෙයක්ම ප්‍රචාරය කරන්නට පුළුවන්නම් ඒ ගැන අප සන්තෝෂ වෙනවා. අපේ උතුම් දේවල්, ලෝකයේ වෙන කිසිම රටක නැති දේවල්, ලොවට ඉදිරිපත් කරන්නට පුළුවන් නම් හොඳයි. ඒ කොයි හැටි වෙතත් මේ තරම් ඉක්මනින් මේ ව්‍යාපාරය ආරම්භ කර, ඒ වෙනුවෙන් විශාල ධනස්කන්ධයකුත් වැය කර, අන්තිමේදී එය අසාර්ථක වුනොත් අප කරන්නේ කුමක්ද? එය මේ

ප්‍රශ්නයේ එක් පැත්තක් පමණයි. අනෙක් පැත්තත් ඒ තරම්ම භයානකයි. සංචාරක ව්‍යාපාරයක් ඇති කිරීමේ පනත් කෙටුම්පත මේ ගැන සභාවේ විවාදයට භාජන වූ අවස්ථාවේත් ඒ ගැන කියා තිබෙනවා. මේ ව්‍යාපාරයෙන් සම්පූර්ණ අධිරාජ්‍යයක් ඇති වන්නට පුළුවනැයි අප විසින් බියක් පළ කර තිබෙනවා. දේශසංචාරක ව්‍යාපාරයේ නාමයෙන් මේ රටේ නොයෙක් කර්මාන්ත ඇති වන්නට පුළුවනි. ගොවිතැන් කටයුතුවල යෙදෙන්නටත් පුළුවනි. සංචාරකයන් ගෙන්වා ගැනීමටය කියා ඔය විධියේ නොයෙක් දේවල් ඇති කළ හැකි බව එදාත් අප කියා තිබෙනවා. ඒ නිසා නැවතත් ඒ කාරණය කෙරෙහි මේ ආණ්ඩුවේ සැලකිල්ල යොමු කරන්නට කැමතියි.

මේ ආණ්ඩුව වැඩකරන ජනතාවගේ යහපත සඳහා රුපියල් විස්ස, රුපියල් දහය ආදී වශයෙන් විශේෂ දීමනාවක් ගෙවන්නට අදහස්කර තිබෙනවා. ඒ ගැනත් මතක් කරන්නට ඕනෑ. පොදු මහජනතාවගේ යහපත සඳහා ඒ දීමනාව දෙන්නටයි යන්නේ. මා අද උදේ බස් රියෙන් කොළඹට එන විට මේ විශේෂ දීමනාව ගැන රජයේ සේවකයන් අතර ඇති වූ කථාවක් අහන්නට ලැබුණා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
පසින්ම ආවා නම් ඒ මුදලත් ඉතිරි කර ගන්නට තිබුණේ නැද්ද?

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.
(திரு. எம். தென்னக்கோன்)
(Mr. M. Tennakoon)

බොහොම ස්තූතියි. මට අහන්නට ලැබුණු ඒ කථාවේ හරයයි මේ අවස්ථාවේ කියන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ. මට ඇහුණු විධියටයි මා තේරුම් ගන්නේ. ඒ

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

විධියටයි මා ඒ කථාව කියන්නේ. ආණ්ඩුව නම් හිතනවා ඇත්තේ අප හිඟන්නන් හැටියටයි. මේ වැඩිපුර දෙන්නට යන මුදල ගැන කොයි තරම් කිව්වත් ඇත්ත වශයෙන්ම කල්පනා කර බලන විට දවසකට ගත තිස්තුනක්ද කොහේදෝ සුළු ගණනක් නොවෙයිද? තක්සේරු කර බලන කෙනකුට ඒ මුදලේ ප්‍රමාණය පැහැදිලි වෙනවා. රැවටීමට නොවෙයිද මේ මුදල දෙන්නට යන්නේ? අද රජයේ සේවකයාගේ තත්ත්වය ඊට වඩා වෙනස්. රජයේ සේවකයා දැන් දියුණු වීමේ මංතැනිව අතරමං වුවකුගේ තත්ත්වයට වැටී සිටිනවා. ඔහුට ඉදිරියට යන්නට තිබුණු මාර්ග ක්‍රමක්‍රමයෙන් වහනවා. පසුගිය රජය කණිෂ්ඨ සේවකයාගේ තත්ත්වය ගැන කල්පනා කර, පහත් පෙළේ තනතුරකින් පටන් ගත් රජයේ සේවකයාට ඉහළ යාමට පුළුවන් වන ආකාරයට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළා. ඒ අයට දියුණුවේ දොර විවෘත කර දුන්නා. අද ඒ අයට ඒවා නැහැ. දැන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් ඒ දොර වහ ගෙන යනවා. ඒ එකක්. තවත් දුක්ගැන විලි රාශියක්ම රජයේ සේවකයා ඉදිරිපත් කරනවා.

සිංහල ප්‍රවීණතාව ලත් රජයේ සේවකයාට දැන් මොකක්ද ලැබෙන්නේ? පහත් පෙළේ තනතුරු ලැබිය යුතු අයට උසස් තැන් ලැබෙනවා. ඒ අතර උසස් තනතුරු ලැබිය යුතු අයට පහත් තැන්වලට යන්නට සිදුවෙන යනවා. ඒවා තමයි දැන් සිද්ධවෙන යන්නේ. මා කියන මේ කථාව සත්‍ය බවට ඔය රුපියල් විස්සේ, රුපියල් දහයේ දීමනාව ලැබීමට හිමිකම් ලබන සේවකයන්ම සාක්‍ෂ්‍ය දරණු ඇතැයි මා කල්පනා කරනවා. මා ඒ ප්‍රකාශ කළේත් මට අහන්නට ලැබුණ පරිදි එක් කෙනකු ප්‍රකාශ කළ අවංක මතයයි. එය එසේම නොවෙයිද?

රුපියල් දහයක් නැත්නම් රුපියල් විස්සක් අතිරේක වශයෙන් දී රජයේ සේවකයා රවටන්නට බැහැ. මේ මුදල දීම ආර්ථික වශයෙන් කල්පනා කර බලන විට බඩු මිල, ඉහළ යාමට හේතුවක් වෙනවා ඇති. ඒ කාරණයත් ඔය පිරිස සාකච්ඡා කළ හැටි මට අසන්නට ලැබුණා. අපට දැන් වුවමනා කර තිබෙන්නේ වැඩිපුර යම් මුදලක් ලබා ගැනීමට නොවෙයි. අප මිලයට ගන්නේ මොනවාද, ඒවා වෙනුවෙන් වැඩි මිලක් ගෙවන්නට වුනොත් අපට සිදු වන්නේ මොකක්ද, ආදී වශයෙන් ඒ අය කථා කළා. අවශ්‍ය භාණ්ඩ වෙනුවෙන් ගෙවන්නට සිදු වන මිල අඩු කර සුළු මුදලකින් ජීවත් වන්නට ඉඩ ලැබෙන වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කරනු දකින්නටයි කවුරුනුත් කැමැත්ත දක්වන්නේ. එහෙම නැතිව වැඩිපුර මුදලක් දී ඒ මුදල ආපසු යන්නට පාර කැපීම කාගේවත් සතුවට කාරණයක් වන්නේ නැහැ. මේ විශේෂ දීමනාව නම් හරියට මේ සාක්කුවේ තිබෙන සල්ලි අරන් අනික් සාක්කුවට දමන්නා වාගේ වැඩක් නොවෙයිද? රජයේ සේවකයින්ගෙන් කොටසකට රුපියල් දහයක්-විස්සක් දෙන විට ජීවන වියදම් වැඩි වෙනවා. බඩු මිල නඟිනවා. එයින් වැඩක් නැහැ. මේ රටේ පොදු ජනතාව පරිහරණය කරන භාණ්ඩවල මිල අඩු කරන්නටයි වැඩ පිළිවෙළක් ඇති කළ යුත්තේ. ඒ සඳහා නිෂ්පාදන වැඩ කරන්නටත් ඕනෑ. අප නිපදවන දේවල් සඳහා අපට හොඳ මිලක් ලබා දෙන්නටත් උත්සාහ කරන්නට ඕනෑ.

ලෝක වෙළෙඳ පොළේ බඩුමිල ඉහළ යාම හෝ පහළ යාම හෝ තතර කරන්නට පුළුවන්කමක් සාමාන්‍ය මිනිසාට ඇත්තේ නැහැ. ඒ වගේම අපේ රටේ තිබෙන ධනය පිටරටවලට ඇදී යාම තතර කිරීම ගැනත් වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කර

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

—දෙවන වර කියවීම

[එම්. තෙන්නකෝන් මයා.]

දිය යුත්තේ ආණ්ඩුවෙනුයි. ඒවා ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වා රජයේ සේවය කරන එක් කොටසකට රුපියල් දහය විස්ස ආදී වශයෙන් සුළු දීමනාවක් ගෙවූ තරමින් ඔය ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ.

රජයේ සේවකයා ලබා සිටින ප්‍රවිණතාව අනුව ඔහුට ඉදිරියට යාමට අවස්ථාව සලසා දිය යුතුයි. එහෙම නොකර රුපියල් දහයක් හෝ විස්සක් ගෙවීමෙන් රජයේ සේවකයා සතුටට පත් කරන්නට බැහැ. එහෙම රචිතව උත්සාහ කිරීම ප්‍රයෝජනයක් වන දෙයක් නොවෙයි. මැලේරියා මර්දන ව්‍යාපාරයේ ඔවර්සියර්වරුන් තෝරා ගැනීම සඳහා සම්මුඛ පරීක්ෂණයක් රියෝ-පෙරේදා කුරුණෑගලදී පවත්වන්නට යෙදුණු බව මට ආරංචියි. දැන් මැලේරියාව නැවතත් වැඩි වේගෙන එනවා. මේ වතාවේ මැලේරියාව හැදුණොත් බොහොම භයානක තත්ත්වයක් ඇති වෙනවා, අද රටේ නියෙන මන්දපෝෂණය නිසා. අද ගම්වල සෞඛ්‍ය තත්ත්වය බොහොම තදින් පිරිහිලා. කෙසේ වෙතත් ඔය මැලේරියා ඔවර්සියර්වරුන් බඳවා ගැනීමේ පරීක්ෂණය සඳහා සිංහල ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත් අය කම්කරු කාර්යාලවලින් පරීක්ෂණ සඳහා කැඳවා තිබෙනවා. එහෙත් සිංහල ජ්‍යෙෂ්ඨ සමත් ඒ අය සම්මුඛ පරීක්ෂණයට කැඳවා ප්‍රශ්න අසා තිබෙන්නෙ ඉංග්‍රීසියෙන්. ඔන්න, සිංහලට තැන දෙන හැටි. අද රජයේ සේවකයන් තුළ විශාල කලකිරීමක් තිබෙනවා. ඒ අය ඒ බව එළි කරන්නෙ නැහැ. එළි කළොත් උන්දාලා සුන් ; නියෙන ටිකත් නැහැ. ඒ ඇයි? අද යුතුකම් ඉෂ්ට වන්නෙ නැහැ. මහත්සි වී සිංහල උගත් අයට අද උසස්වීම් වැහිල. සිංහල ඉගෙන ගන්නේ නැත කියා හිතුවක්කාරකමට සිටි උදවියට සිංහල උගත්

අයට වඩා උසස් වීම් ලැබී තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධව මට දැනගන්නට ලැබුණු කාරණයක් මම කියන්නම්.

නිකවැරටියේ තැපැල් කන්තෝරුවක තැපැල් ස්ථානපතිවරයෙක් සිටියා. එතුමා ජ්‍යෙෂ්ඨතා ලේඛනයෙහි හතර වැනියා හෝ පස් වැනියා වී තිබෙනවා. එහෙත් මේ රජය බලයට ඇවිත් සිංහල ප්‍රවිණතාවය අවශ්‍ය නැත කිව්වට පස්සේ සිංහල ඉගෙනීම නිසා සිංහල පිළිබඳ දක්ෂතාවය නිසා ජ්‍යෙෂ්ඨතා ලේඛනයෙහි හතර වැනියා හෝ පස් වැනියා වී සිටි මේ තැනැත්තා අනූ වැනියා දක්වා පහත බැස තිබෙනවා. මේ විධියට සමහර තැන්වල ජ්‍යෙෂ්ඨතා ලේඛනවල උඩට ඇවිත් සිටි තැනැත්තන් බලාපොරොත්තු රහිතව හොඳටම පහත වැටී තිබෙනවා. එසේ සිදු වී තිබෙන බවට රජයේ සේවයේ යෙදී සිටින අය සාක්ෂි දරයි. රුපියල් 10 ක් හෝ 20 ක් දී ඒ අය සන්තෝෂ කරන්නට උත්සාහ කළාට ඒක කරන්නට බැහැ. ලැබෙන ආදායමින් යැපෙන්නට පුළුවන් වන විධියට භාණ්ඩවල මිළ අඩු කරන්නට ඕනෑ. භාණ්ඩවල මිළ අඩු නම් පඩිය අඩු කළත් කමක් නැහැ. ඒ නිසා ඉතා ඕනෑ කමින් සිංහල ඉගෙන ගන්නා අයට උසස් වීමේ මාගී ඇති කරන හැටියට අප ඉල්ලා සිටිනවා. අද සමහර අය ලැස්තියි, කම්කරු වත් හැටියට හෝ රජයේ සේවයට බැඳෙන්න. සිංහල උගත්කම නිසා උසස් වීමට මාගීය සලස්වා ගන්නට පුළුවන්ය, ඒ නිසා එසේ බැඳෙන්නාය කියා අප උපදෙස් දෙනවා. එහෙත් දැන් අප ඒ විධියට උපදෙස් දෙන්නේ කොහොමද? දැන් සිංහල උගත් අයට උසස් වීමේ අවස්ථා වැහිලා. කෙනකුගේ දක්ෂතාවය අනුව උසස් වන්නට බැහැ. වේදිකාවේ නම් සිංහලට තැන දෙනවා. නිදශීනයක් වශයෙන් මම පොලිස් සේවය ගැන කියන්නම්.

පසුගිය කාලවලදී උප පොලිස් පරීක්ෂක වරුන් වශයෙන් බඳවාගෙන තිබෙන්නේ කොහොමද කියා ලේඛන අරගෙන බලන්න. සිංහලයෙන්, ඉංග්‍රීසියෙන් ජ්‍යෙෂ්ඨය සමත් අය කොස්තාපල්වරුන්

ඩෙන්සිල් ප්‍රනාන්දු මයා.

(**திரு. டென்சில் பெர்னாண்டோ**)

(**Mr. Denzil Fernando**)

තමුත්තාන්සේලා දකුණු ඉන්දියාවේ ඇදුම අදිනවා නම් අපට චීන ඇදුම අදින්නට බැරිද?

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(**திரு. எம். தென்னக்கோன்**)

(**Mr. M. Tennakoon**)

රෙද්ද බැනියම අදින්නන් අද අමුතු ජාතියක් හැටියට හංවඩු ගසාගෙන යන නිසා සමහරුන් ඒ ඇදුම අයිත් කොට දැන් කලිසම අදින්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. රෙද්ද බැනියම ඇන්දොත් ස්ථාන මාරුවක් ලැබෙනැයිද, ශ්‍රී ලංකා කාරයන් හැටියට හංවඩු ගැසෙනැයිද ඇති හය නිසා සමහරුන් දැන් කලිසම අදින්නට පටන්ගෙන තිබෙනවා. රෙද්ද බැනියම අදින්නන්ට දැන් නොයෙකුත් අවහිරවලට මුහුණ පාන්නට සිදු වී තිබෙනවා.

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(**கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன**)

(**The Hon. N. H. A. M. Karunaratne**)

නියම උඩරට ඇදුම කලිසම. උඩරට නිලමේ ඇදුම. [බාබා කිරීමක්.]

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(**திரு. எம். தென்னக்கோன்**)

(**Mr. M. Tennakoon**)

අපට වුවමනා කරන්නේ සමානාත්මතාවයි. රෙද්ද බැනියම ඇදීමේ පරමාපිය සමානාත්මතාව පෙන්වීමයි. පහළ පන්තියේ උදවියට සැලකිල්ලක් වශයෙනුයි, රෙද්ද බැනියම අදින්නේ. රෙද්ද බැනියම අදින්නේ වාම් ජීවිතයක් සදහායි. සමානාත්මතාව ඇති කරන්නේ තැනිව මේ රටේ ප්‍රශ්න විසඳන්නට බැහැ. සමානාත්මතාව තැත්නම් ක්‍රෝධය ඊෂ්ඨාව ඇති වෙනවා. සමහරුන් ඇදුමෙන් උද්දවිෂ්කම ඇති කරගන්න හදනවා. මාත්තය උද්ධවිෂ්කම, ආඩම්බරය අහංකාරය පෙන්වන්නට සමහරුන් ඇදුම් අදිනවා. එහෙත් අපට වුවමනා කරන්නේ ඒ ගති තැනිකොට කාටත් සමානාත්මතාවක් දක්වීමයි. හැම දෙනාම එක සමානාත්මතාවක් පෙන්වීමයි.

විමටයි, අපට වුවමනා කරන්නේ. සමානාත්මතාව කොතරම් දුරට මේ රජයේ පරමාර්ථය වී තිබෙනවාදැයි ඔය විධියේ කථා වලින් අපට දැන ගන්නට පුළුවනි. කිසියම් දවසක සමාජ සේවා ඇමතිතුමාගේ ආදර්ශ මත් ජීවිතය ගැන අපට කියන්නට පුළුවන් වේවි.

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(**கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன**)

(**The Hon. N. H. A. M. Karunaratne**)

මුලදී කලිසම ගැහුවා. ඊට පස්සෙ රෙද්ද දැන් ආයෙන් කලිසම.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(**திரு. எம். தென்னக்கோன்**)

(**Mr. M. Tennakoon**)

පොදු මහජනතාව වෙනුවෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් එන කොට ඇන්දේ රෙද්ද සහ බැනියමයි. අද එතුමා පොදු මහජනතාවගෙන් අයිත් වී වෙනත් ඇදුමක් අදිනවා. බොහෝ මිල වන ඇදුම් අදිනවා.

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(**கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன**)

(**The Hon. N. H. A. M. Karunaratne**)

එකදුස් දෙසියයේ ඒවා අදිනවා. ඊට වැඩි මිල ඒවා තිබෙනවා නම් ඒත් ගන්නවා. අපේ තාත්තා හම්බ කර තිබෙනවා.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(**திரு. எம். தென்னக்கோன்**)

(**Mr. M. Tennakoon**)

දැන් ජේතවා නේද තත්ත්වය? අපට වුවමනා කරන්නේ උස් තැන් කපා මිටි තැන් පුරවාලීමයි.

ශ්‍රී එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(**கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன**)

(**The Hon. N. H. A. M. Karunaratne**)

අප තමුත්තාන්සේ වගේ දූදුරු ඔය ලග උපවාස කරන්නේ නැහැ.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(**திரு. எம். தென்னக்கோன்**)

(**Mr. M. Tennakoon**)

මගේ ජීවිතයේ ඉතාමත්ම ප්‍රීතිමත් කාලය ඇල්වතුර පොදක්වත් තැනිව දින හයක් තිස්සේ මහජනතාව වෙනුවෙන්

විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත, 1967-68

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
පැරදිවිව අමාරුව.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. எம். தென்னக்கோன்)
(Mr. M. Tennakoon)

පැරදුණේ නැහැ. කොහොමද පැරදුණේ ?
පැරදුණේ නැහැ. පරදින්න බය නම් අස් වි
යන්නට ඕනෑ නැහැ. ප්‍රතිපත්ති උඩ අස්
වුණා; ඒ ප්‍රතිපත්ති උඩ තැවත තරඟ
කළා. අප අදත් ඉන්නේ ඒ ප්‍රතිපත්ති උඩ
මයි. මහජනයා කැමති නම් ජන්දය දී
ඔවුන්ගේ නියෝජිතයා වශයෙන් අප පත්
කරපුදෙන්; එහෙම නැත් නම් ගෙදර ඉන්
නට වුණත් අපි ලැහැස්තියි: ප්‍රතිපත්ති
නම් වෙනස් කරන්නේ නැහැ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
අපිත් නැහැ.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. எம். தென்னக்கோன்)
(Mr. M. Tennakoon)

ඒවා ගැන කථා කරන්න ඕනෑ නැහැ. ඒ
සියල්ලක්ම ලක් වන්නේ අපේ මිත්‍ර
සමාජ සේවා ඇමතිතුමාටයි. හැබැයි දැන්
පිං පඩිත් කපලා.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න
(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
තමුත්තාන්සෙගේද ?

තුඩාවේ මයා.

(திரு. துடாவை)
(Mr. Tudawe)

එක් අයකුට ලැබෙන්නේ රුපියල් 9යි.
දවසකට සහ 30 යි.

—දෙවන වර කියවීම

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. எம். தென்னக்கோன்)
(Mr. M. Tennakoon)

රුපියල් 7.50ක් ලැබුණු අයට දැන්
ලැබෙන්නේ රුපියල් 5යි. රුපියල් 5ක්
ලැබුණු අයට ඇත්තේම නැහැ.

ගරු එන්. එච්. ඒ. එම්. කරුණාරත්න

(கௌரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரத்ன)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
එහෙනම් මිනිස්සු මැරිලා ඇති.

එම්. තෙන්නකෝන් මයා.

(திரு. எம். தென்னக்கோன்)
(Mr. M. Tennakoon)

මැරෙන නොමැරෙන එක වෙනම
දෙයක්. මා මේ කියන්නේ ඔබතුමන්ලා
ජාතික සංවර්ධනයේ තත්ත්වයයි.

මේ අයවැය කථාවෙනුත්, ශ්‍රී ලංකා මහ
බැංකුවේ වාර්තාවෙනුත්, අපේ රටේ අපුරු
යුගයක් ගැන සම්පූර්ණයෙන්ම පැහැදිලි
කර තිබෙනවා. එය පැහැදිලි කිරීම ගැන
ගරු මුදල් ඇමතිතුමාට ස්තූතිවන්ත
වෙනවා. එතුමා තුළ ඇති යම්කිසි ලක්ෂණ
යක් නිසා ඒ අපුරු තත්ත්වය ගැන
පැහැදිලි කර තිබෙනවා. කොතරම් හැංගු
වත් ඒ තත්ත්වය එළියට ඇවිත්
තිබෙනවා. නොකියා කියා තිබෙනවා.
කොතරම් වහන්නට හැදුවත් එය එළිදරව්
වී තිබෙනවා. මෑතක ඇති නොවුණු අපුරු
තත්ත්වයක් ගැන මේ අයවැය කථාවෙන්
එළිදරව් වී තිබෙනවා. අපට වුවමනා කළේ
රටටත් මහජනතාවටත් ඒ තත්ත්වය
පැහැදිලි කර දීමටයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ
නාමයෙන් මේ රටේ බලය අරගෙන අවුරුදු
3 ක් නිස්සේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයටත්, සිංහල
කමටත්, ජාතික ගතිපැවතුම්වලටත්, සිරිත්
විරිත්වලටත් පසින් ගසා තැවත වරක්
ඉංගිරිසි සිරිත් විරිත් ගති පැවතුම් ඇති කර
අපේ සාමාන්‍ය මහජනතාව පාහේ රුපියල්
1,200 ක් එක ඇඳුම් කට්ටලයට වියදම්
කරන්නට ලැහැස්ති වන අතලොස්සක්
පමණ වූ පිරිසකට පමණක් සේවය සැලසී
මට මේ අයවැය ලේඛනයෙන් සූදානම් වීම

விசர்சன பனந் கெடுபிபன, 1967-68
—தேவன வர கியபிம

[பி. நெந்நகெந் மெ.]

மன அபே லெவந் விரோமெ ப்ருகாண கர
மந் மனே வவன ஸ்வுரேபெ அபிபாந
கரநவா.

மரு பந். பி. பி. பி. கருணாரந்ந
(கெளரவ என். எச். ஏ. எம். கருணாரந்ந)
(The Hon. N. H. A. M. Karunaratne)
பிவாப விடதி கரந்நே அபே
பேரதிடிக ஸ்வுரே.

பிசுரே விவாப அ. ம. 8.30 ப்ருசெந் கபிபு
அந்நிபிபி விவாப கர நவன ரே.

பிசுந் ஸிப விவாப 1967 அநேஸ்நு 8 வந
அநவரவாப பவந்நு ரவெ.

அப்போது பி. ப. 8.30 மணியாகிவிடவே சபையின்
நடவடிக்கைகள் இடை நிறுத்தப்பட்டு, விவாதம் ஒத்
திவைக்கப்பெற்றது.

1967 ஓகஸ்ட் 8 ஆம் தேதி செவ்வாய்க்கிழமை
விவாதம் மீள ஆரம்பமாகும்.

*It being 8.30 P.M., Business was inter-
rupted, and the Debate stood adjourned.*

*Debate to be resumed on Tuesday,
8th August, 1967.*

கர வரிம

கர வரிம

ஒத்திவைப்பு

ADJOURNMENT

பிசுரே விவாப அ. ம. 8.31 ப்ருசெந், காரணம
நியோசன ஸபாபந்நும விசுந் ப்ருசெந் நோவிமெ
மன்றி மனிடரெ கர நவன ரே.

மன்றி மனிடரெ பிப அந்நுலெ, அ.
ம. 8.31, 1967 ப்ரு 25 வந திந ஸபா
பிபிமெநி அந்நு, 1967 அநேஸ்நு 8 வந
அநவரவாப ப்ரு. ம. 10 நெந் கர
கிசே ம.

அப்போது பி. ப. 8.31 மணியாகிவிடவே குழுக்
களின் உப அக்கிராசனர் வினா விடுக்காமலேயே
சபையை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி, சபை அதனது 1967 ஜூலை
25 ஆம் தேதிய தீர்மானத்திற்கிணங்க
1967 ஓகஸ்ட் 8, செவ்வாய்க்கிழமை மு. ப.
10 மணி வரை ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

*And it being 8.31 P.M., MR. DEPUTY
CHAIRMAN OF COMMITTEES adjourned the
House without Question put.*

*Adjourned accordingly until
10 A.M. on Tuesday, 8th August,
1967, pursuant to the Resolu-
tion of the House of 25th July
1967.*

உயர்வு இடம் : இடம் பெறாத படிவம் அளிப்பதற்கு உயர்வு இடம் 12 மாதங்களுக்கு
 ரூ. 32.00. அளவற்ற பின்புலம் உயர்வு இடம் ரூ. 35.00. உயர்வு இடம் 6 மாதங்களுக்கு அளவற்ற
 பின்புலம் 30 சென்ட். உயர்வு இடம் 45 சென்ட். இடம், கொடுக்கப்பட்ட பின்புலம், மாதங்களுக்கு
 உயர்வு இடம் ரூ. 32.00. அளவற்ற பின்புலம் உயர்வு இடம் ரூ. 35.00. உயர்வு இடம் 6 மாதங்களுக்கு அளவற்ற

சந்தா : பணம் கொடுத்த தேதியை யடுத்துவரும் மாதம் தொடக்கம் 12 மாதத்துக்கு
 ரூபா 32.00 (திருத்தப்படாத பிரதிகள் ரூபா 35.00). 6 மாதத்துக்கு அரைக்கட்டணம்;
 தனிப்பிரதி சதம் 30, தபால்மூலம் 45 சதம், முற்பணமாக அரசாங்க வெளியீட்டு
 அலுவலக அத்தியட்சரிடம் (த. பெ. 500, அரசாங்க கருமகம், கொழும்பு 1) செலுத்தலாம்.

Subscriptions : 12 months commencing from month following date of payment
 Rs. 32.00 uncorrected copies Rs. 35.00). Half rates for 6 months, each part
 30 cents, by post 45 cents, payable in advance to the SUPERINTENDENT,
 GOVERNMENT PUBLICATIONS BUREAU, P. O. Box 500, Colombo 1